This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07023909 4

Lar. 4
[illegible]

NOV 15 1916

SYLLOGE
INSCRIPTIONVM BOEOTICARVM
DIALECTVM POPVLAREM
EXHIBENTIVM.

COMPOSVIT
ADNOTAVIT
APPARATV CRITICO
INSTRVXIT
GVILELMVS LARFELD, Dr.

PRAEMITTITVR
DE DIALECTI BOEOTICAE MVTATIONIBVS
DISSERTATIO.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

BEROLINI
APVD GEORGIVM REIMERVM.
MDCCCLXXXIII.

2.
9582.

ADOLPHO · KIRCHHOFF

INSCRIPTIONVM · GRAECARVM

INVESTIGATORI · FELICISSIMO

HVIVS · IPSIVS · LIBELLI

FAVTORI · SVASORI · ADIVTORI

LIBERALISSIMO

D · D · D

AVTOR

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

PRAEMONENDA.

Vt nostra potissimum aetate magnum cepit incrementum Graecae linguae dialectorum studium, ita haud exiguus numerus recens exstitit virorum hoc litterarum genere eruditorum, qui pernoscendi sermonis Graeci studiosis commoda ac modicis finibus circumscripta subsidia epigraphica suppeditarunt. Verum tamen in re utilissima summopere hoc est dolendum, quod instrumento critico aut omnino aut satis amplo omnes fere illae inscriptionum collectiones sunt destitutae, ut ad cognoscenda potius singularum dialectorum principalia discrimina, quam ad uniuscuiusque propriam condicionem atque indolem investigandam natae esse videantur. Etenim in propatulo est positum, titulorum permultorum lectiones adhuc temporis tam multum abesse, ut omni dubitatione sint exceptae, ut editorum exemplaria saepenumero cum in singulis vocabulis tum in integris versibus enucleandis mirum quantum inter se discrepent. Quocirca in lectionum discrepantiis colligendis studium ac labor sunt ponenda, quo et peritorum ingeniis ansae praebeantur ad diiudicandum, quibus maior fides sit habenda et in litteraturis dubiis ac paene oblitteratis, qui ad lapides denuo perscrutandos forte accedant, habeant, unde facilius veras atque integras lectiones adsequantur.

Iam habes alterum, quod in conformando hoc libro mihi propositum erat; accipe alterum. — Sylloge quam institui inscriptionum Boeoticarum iustum efficit supplementum dissertationis meae „DE DIALECTI BOEOTICAE MVTATIONIBVS“ anno superiore Bonnae in publicum editae. Qua commentatione pluribus demonstrare studui, in adscribendis titulis singulis temporum spatiis — praecipue aetatis Macedonicae, qua longe plurimos, qui aetatem tulerint, confectos sat est notum — haud adeo litterarum ductuum, quam ipsius quem praebeant sermonis — sive sonis antiquitus usurpatis magis faveat, sive respuat — habendam esse rationem. Qua de causa in disponendis titulis hanc tamquam certissimam normam secutus sum. Ipsam vero dissertatiunculam velut fundamentum totius collectionis ante mittere visum est, aut mutatis aut ampliatis paucis tantum modo locis, sive quod singulae sententiae accuratius, quam tunc feceram, exprimendae videbantur, sive quod argumenta titulorum nuper publici iuris factorum non licebat praeterire silentio. Nec tamen quem tunc proposueram inscriptionum ordinem numerorumve rationem immutare placuit; immo titulos recens repertos litteris tantum distinctos illorum ordini inserui.

Titulorum quos exhibui primum accuratius descripsi locum, ubi essent reperti et — si notum erat — ubi nunc temporis adservarentur. Argumenta, ne volumen libelli iustum modum excederet, litteris minusculis expressi, exscripta tamen genuina earum litterarum specie, quarum ductus a scriptura Ionica abhorreant. Paucissimorum eorumque, qui uno duobusve versibus contineantur, veram proposui imaginem. — Litteras in mediis versibus detritas punctis distinxi uncisque quadratis inclusi: [α̣]; in initio et exitu versuum solum uncum adhibui: α], [α; quarum litterarum reliquiae tantum in monumentis deprehenduntur, vel quarum loco falsae sive per errorem lapicidarum insculptae sive eorum qui descripserunt vitiis traditae

sunt, uncis quadratis signavi: [α], perperam omissas rotundis: (α), vitiose textui intrusas uncis fractis: ⟨α⟩.

In emendandis titulis, quae aliorum ingeniis deberentur, quae ipse temptassem, accurate enarrare — ne instrumentum criticum in immensum augeretur — praetermisi, id quod mihi vitio ne vertant viri docti. Nec sat utile visum est, omnes adferre emendationes, quibus lectionibus depravatis succurrere studuerunt; hic tamen illic, ubi de vera lectione graviter licebat dubitare, complura rettuli emendationum conamina.

Editorum exemplaria ubicunque inter sese discreparent, eas tantum lectionum varietates in animo erat proponere, quae ad textum conformandum aliquanti essent pretii. Qua de re omisi lacunarum et litterarum detritarum turbam referre ab hoc illove indicatarum, si complurium editorum testimoniis eas etiam nunc in lapidibus exstare confirmatum nec plane dubitationi locus erat, quin aut pridie exstitissent, aut etiam nostra aetate diligentius perscrutantium oculis obviae fierent.

In commentariolo titulis subiuncto eorum qui aut edidissent aut tractassent nomina et libros attuli; quaecunque aut rerum aut vocabulorum explicationem postulare videbantur, paucis explanare studui simulque aut certos annos, quibus concepti essent tituli, aut temporis spatium indicavi, quo aliorum titulorum argumentis in comparationem vocatis confecti esse viderentur.

Viris autem omnibus, qui de hoc libro et consilio et auxilio optime meruerunt, BVECHELERO et VSENERO imprimis Bonnensibus, praeceptoribus dilectissimis, KIRCHHOFFIO Berolinensi, studiorum meorum fautori et adiutori benignissimo, etiam hoc loco gratias ago quas debeo maximas.

Scribebam Berolini exeunte mense Decembri anni MDCCCLXXXII.

GVILELMVS LARFELD.

COMPENDIA.

CIG = Corpus inscriptionum Graecarum.
Lk = Leake, travels in Northern Greece.
R = Rangabé, antiquités helléniques.
K = Keil, sylloge inscriptionum Boeoticarum.
Lb = Lebas-Waddington, inscriptions grecques et latines.
K² = Keil, zur Sylloge inscriptionum Boeoticarum.
D = Decharme, recueil d'inscriptions inédites de Béotie.
C = Cauer, delectus inscriptionum Graecarum.
M = Meister, die inschriftl. Quellen des böot. Dialekts.
IGA = Inscriptiones Graecae antiquissimae ed. Roehl.

DE

DIALECTI BOEOTICAE

MVTATIONIBVS

DISSERTATIO.

De dialecto Boeotica peculiari commentatione disseruerunt E. Beermann in G. Curtii „Studien zur griech. und lat. Gramm.“ IX. Leipzig 1876. pp. 1—86, A. Fuehrer in dissertatione inaugurali Gottingae eodem anno foras data. Qui viri docti universam sermonis condicionem atque indolem diligentissima cum cura enarraverunt; mutationum quas dialectus in temporum decursu contraxerit, haud aeque rationem habuerunt. — Has adumbrare studuit R. Meister, „Zur Chronologie des böotischen Vocalismus“ in Fleckeiseni ann. 1879. pp. 513—526 [1]). Neque vero quas dialecti diversis aetatibus subierint sonorum attenuationes et corruptiones pro certo adfirmare licet, nisi accurate definito temporis spatio, quo unusquisque titulus lapidi videatur esse incisus. Quae res omnino posita est in titulorum litteratura, in dialecti condicione, in argumentis.

Atque litterarum formis in titulorum aetate indaganda et Beermann et Fuehrer mirum quantum tribuerunt et Meister „Die inschriftlichen Quellen des böotischen Dialekts“ in „Beiträge zur Kunde der indogerm. Sprachen“. 1880. V pp. 185—238. VI. pp. 1—66 hanc normam secutus totum titulorum numerum in ordines digerere periclitatus est. — Verum tamen magnopere equidem vereor, ne iusto magis ad litteraturam respicientes viri docti a recta via deducantur. Litterarum enim ratio quam sit vana atque ambigua, in titulis praecipue aetate Macedonica confectis, — cum non nusquam in una eademque inscriptione variae obviam fiant litterarum formae — sat est

[1]) Qui idem nuperrime Ahrensii libro „de Graecae linguae dialectis“ nisus dialectorum Graecarum omnium condicionem denuo enarrare suscepit libro „die griechischen Dialekte“ Göttingen 1882; de Boeotorum sermone agens vol. I pp. 201—286.]

expositum a viris de re epigraphica Graeca optime meritis [1]). Quorum in partes ego totus abeo; quamquam non is sum, qui in universum plane negarim, etiam post novam litteraturam in usum receptam esse quas litterarum mutationes admodum certis liceat adscribere temporum spatiis. Id unum nego: quam multo post eam aetatem, qua litterarum ductus sive hi sive illi sint usurpati, confecti sint tituli, nisi ratione grammatica ullo modo posse demonstrari. — Accedit quod litterarum ductuum persaepe ab eis qui descripserunt parum ratio est habita, ut in titulis permultis quae litterarum species ab altero tradantur, alterius apographo improbentur. Qua de causa priusquam de litterarum formis, quales maxime diversis temporibus in diversis Graecorum civitatibus obtinuerint, certius statuere liceat, id summa opera curandum est, ut certis apographis vel ectypis titulorum scripturae suppeditentur.

Minus a recta via aberrabimus, titulorum sermonem si sequemur ducem. Namque in aprico est positum, firmiorem ac stabiliorem quam litterarum usum dialecti esse condicionem. Atque sunt, qui titulos haud paucos ad antiquitatis speciem compositos contendant; litterarum ei fraude decepti. Mihi contra haec stat sententia: titulorum — Graecos dico — qui aetatem tulerint numerum vel maxime exiguum dialectum exhibere non eam, quae quibus lapicidae fuerint temporibus, in populi oribus viguerit. Nec si quando pristinam sermonis speciem lapidibus incidere conati sunt quadratarii, fecerunt impune; sed — ut erant homines indocti — formas suis auribus consuetas priscis intermiscuerunt. Itaque quotienscunque litteratura cum dialecti specie pugnare videtur — nisi quin multo demum post eam aetatem, qua illa sermonis species viguerit, in usum venerint litterarum formae, nullo modo dubitare licet — rectius dialecti quam litterarum testimonium sequemur.

Certissima ad titulorum aetatem indagandam indicia sunt argumenta. Qua in re id vel maxime est dolendum, quod in argumentis adeo paucis certa licet deprehendere aetatis vestigia. Verum vix metuendum, ne a iusta via deerraturi simus, si ad

---

[1]) Vide Boeckh in prooemio ind. schol. hibern. Berol. 1821 p. 3. (Kl. Schrift. IV p. 166). Franz „elemm. epigr. Graecae“ p. 39. Ross in Jahni ann. LXIX p. 517 et in commentatione „Alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oiantheia“. Leipzig 1854. p. 15. Rangabé in praef. ad „Antiqu. Helléniques“. II. Athènes 1855. p. II.

eorum titulorum quorum aetas certa est, sermonem respicientes, prout incertorum dialectus magis huius vel illius sermoni vicina visa erit, inter hos titulos, qui commentationi nostrae cardinum tamquam loco fungentur, inseremus.

* * *

Parvi ad rem nostram momenti cum propter dialecti speciem sibi non constantem tum propter lectionem incertam titulus est misere traditus 65 Lebad. regnante Amynta Macedonum rege (inter a. 399—383 aut 381—369 a. Chr.; cf. Curtius, Griech. Gesch. III³ p. 411 sqq., imprimis veterum locos in not. 9 p. 787 allatos, et K p. 40) exaratus.

Item propter mixtam sermonis speciem perexigui est pretii tit. 308 Theb. Leuctricae pugnae anno (371 a. Chr.) tribuendus.

Proximus est eiusdem urbis titulus 309 altero bello sacro i. e. inter a. 355—346 a. Chr. n. confectus. Quae inscriptio cum cotalogum exhibeat pecuniarum per tres annos ab aliquot Thebanorum sociis ad hoc bellum gerendum conlatarum, conicicndum fortasse, revocandam eam esse ad annos 355—353 a. Chr. Verum praestat cautius quam audacius iudicare nec certe multum a vero recedemus titulum ca. a. 350 a. Chr. lapidi esse insculptum adfirmantes. — De Byzantinis Thebanorum sociis cf. Demosth. orat. in Phil. 3,34.

Eadem aetate confectus videtur tit. 310 is quoque Thebanus. In quo cum Hypatodori (v. 2) et Aristogitonis (v. 4) nomina deprehendantur, forsitan statuendum, eosdem statuarios Thebanos esse intellegendos, qui anathema prisca litteratura exaratum Delphis repertum 572 exsculpserint. Quae sententia inde stabilitur, quod etiam Andro v. 7 et Caphisias v. 9 artifices Thebani innotuerunt nec Timonis v. 13 memoria oblitterata est (cf. Brunn, Gesch. d. griech. Künstler I p. 296). — Quae coniectura si vera est, cernitur et ea aetate, qua artifices illi floruerint (floruit vero Hypatodorus auctore Plinio 34, 19 ol. 102 = a. 370 a. Chr.), litteraturae Ionicae in Boeotiam aditum patuisse — namque tit. 572 litteratura vetustiore est exaratus, noster ex prisco scribendi more solum u sonum per ϒ litteram expressum servavit — neque titulum nostrum medio quarto a. Chr. saec. recentiorem posse putari (cf. Meister, Fleckeis. ann. l. c. p. 519). Quae cum ita sint, nostro iure adfirmare nobis videmur, titulos recentiorem litteraturam exhibentes vix superare annum 350 a. Chr. n., praesertim cum etiam in tit. 11 Orch. circa annum 336

a. Chr. exsculpto (vide infra) Υ et E litterae sonos u et ei significantes scripturis noviciis per OΥ et EI campum non cesserint.

Eidem aetati adsignandum anathema Leuctrae repertum 268 a Praxitele Atheniensi confectum, qui teste Plinio l. c. inter ol. 104—110 (a. 364—340 a. Chr.) floruit. Annum 338 a. Chr. titulum non superare adfirmavit Meister l. c., cum Thespiae inter ol. 102, 2—110, 3 (a. 371—338 a. Chr.) deletae iacuissent. Nec tamen titulus in Thespiensium urbe, sed Leuctrae repertus est.

Continuatur agmen titulo 11 Orch. equitum nomina continenti, qui ex expeditione sub Alexandro Magno in Asiam facta in patriam reversi anathema dedicavere Iovi Servatori. Quem titulum aut a. 330 aut 329 a. Chr. esse exaratum inde probatur, quod a. 330 ad finem vergente Alexandrum milites in Graeciam dimisisse constat (cf. Foucart, Bull. de corr. hell. III. 1879. p. 457. Meister, V p. 205 sq.)

Aetate proximus est titulus Megaricus Aegosthenensis append. 1, quo titulo honores continentur ab Aegosthenensium civitate in Siphenses Boeotos conlatos. Quod decretum dialecto Boeotica confectum lapicidae Megarensis incuria sermone Megarico temperatum est. — Praeter hunc tituli undecim alii append. 2—11 sermone Megarico scripti eodem lapide exhibentur, quorum argumentis id evincitur: ea aetate qua sint concepti, Aegosthena urbem fuisse Boeotorum, Onchestiorum sacri foederis participem [1]), cum hoc legatur in initio titulorum: τοῦ δεῖνος

---

[1]) Strabonis testimonio nisi lib. IX p. 412 haec proferentis: „Ὀγχηστὸς δ'ἐστίν, ὅπου τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνήγετο ἐν τῇ Ἁλιαρτίᾳ — ἔχων Ποσειδῶνος ἱερόν“ — suo iure et Lebasius, Revue arch. 1844. p. 169 et Bursianus in libro „Geogr. von Griechenld.“ I. 1862. p. 232 contenderunt, Onchestum oppidum caput fuisse sacri Boeotorum foederis; verum nostri tituli argumento deceptus hic sibi finxit, oppidulum habendum esse „Mittelpunkt einer alten Amphiktyonie, welche hauptsächlich die am inneren korinthischen Meerbusen gelegenen Städte und zwar nicht bloss boeotische umfasst zu haben scheint, wie wir denn noch später das megarische Aegosthenae als Glied derselben finden. Obschon Vorort dieses Bundes, war Onchestos doch kein selbstständiges Mitglied des boeotischen Bundes, sondern gehörte zur Ἁλιαρτία, dem Gebiete der Stadt Ἁλιαρτός.“ — Enuntiatum vero ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι idem valere atque usitatum illud ἄρχοντος Βοιωτοῖς optime perspexit Foucart in Bull. de corr. hell. IV. 1880. p. 83 sq. haec disserens: — „dans les temps anciens, Onchestos avait été le centre d'une amphictyonie et son temple de Poseidon fut toujours considéré comme

ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι, ἐπὶ δὲ πόλιος τοῦ δεῖνος. In eisdem titulis archontis et polemarchorum munera, quae erant Boeotorum propria, deprehenduntur. Ad eandem aetatem referendi titt. append. 34a b. 35. — In ceteris vero titulis qui aetatem tulerunt Megaricis singulae civitates popularibus utuntur magistratibus: rege, scriba, demiurgis (vide tit. Aegosthen. Lb 12 [= C 34], Pagis repertum ib. 17, Megarae 26—34). Atque Megarenses ab Achaeorum foedere, cuius inde ab Antigoni Gonatae temporibus i. e. ab a. 243 a. Chr. fuerant participes (Polyb. 2, 43, 5. 20, 6, 8), eo tempore destitisse Boeotorumque civitatibus se adplicuisse, quo Cleomenes dux Lacedaemoniorum in Isthmo castra posuit Corinthumque oppugnavit, auctor est Polybius[1]). — Id quod factum est a. 223 a. Chr. n.[2]). Postea vero labefactatis in dies rebus Boeoticis cum Achaeis denuo societatem iniere; auctore Polybio[3]) haud multum ante bellum ab Antiocho rege cum Romanis gestum (a. 192—189 a. Chr.). Quam defectionem ut ulciscerentur, mox Megarensibus a Boeotis bellum inlatum est[4]), ut in posterum τὰν ὁμόνοιαν τὰν ἐκ τῶν προγόνων παρδοθεῖσαν (1, 8 sqq.) inter urbes Aegosthena et Siphas stare non potuisse nemo non intellegat. — Atque a. 196 a. Chr. T. Quinctium Flamininum omnibus Graeciae civitatibus iussu populi Romani libertatem restituisse easque quae ante aliis gentibus fuerant sociatae denuo cum his iunxisse, sat est notum.

---

un des sanctuaires communs à tous les Béotiens. Lorsque la confédération se reforma sous les premiers successeurs d'Alexandre, les villes béotiennes, pour éviter de donner la suprématie à l'une d'elles, furent sans doute conduites à prendre comme centre politique et religieux le sanctuaire de Poseidon. — — Il ne semblera donc pas étonnant que le magistrat éponyme de la confédération ait été désigné par le titre de ἄρχων ἐν Ὀγχηστῶι." — Quin etiam in ipsis titulis promiscue usurpantur ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι et ἄρχοντος Βοιωτοῖς; cf. titt. 17 Orch. et append. 4 Aegosth., 159 Hyett. et append. 34a Aegosth., 160 Hyett. et app. 3 Aegosth., 164 Hyett. et app. 11 Aegosth. (vide p. sq). Onchestiorum archon prodiit etiam in tit. 237 Thesp., ut quae contra Lebasium disputavit Boeckh, Berl. Monatsber. 1857. p. 485 (Kl. Schriften VI. p. 366), Aegosthena urbem Onchestiorum finibus adscriptam fuisse adfirmans, iam non habeant unde probentur.

[1]) Polyb. 20, 6, 8.

[2]) Polyb. 2, 52. Plut. Cleom. 17. — cf. Droysen, Geschichte des Hellenismus. III, 2. p. 111.

[3]) Polyb. 20, 6, 9; ad „βραχὺ δὲ πρὸ τῶν νῦν λεγομένων καιρῶν" cf. quae capp. 2. 3 de Antiochi regis bello cum Romanis instanti disseruit.

[4]) Polyb. 20, 6, 10—12.

Aetolis quidem Locrensium et Phocensium fines tribuit; Corinthum, Triphyliam, Heraeam Achaeis restituit (Liv. 33, 34, 8. 9). Quibus argumentis nisus non puto acerbius me notatum iri statuentem, ante id temporis Megarensium civitatem cum Achaeis foedere iterum fuisse coniunctam; quod ni fuisset, immo si Megarenses per totum bellum alterum Macedonicum (a. 200—197 a. Chr.) ut Locrenses, Phocenses, Corinthii cum Boeotis a Macedonum parte stetissent, dubitationi non locum esse, quin Flamininus horum quoque civitatem Achaeorum inde ab a. 198 a. Chr. cum Romanis foederatorum dicionis facturus fuerit. Qua de causa annis aut 198 aut 197 a. Chr.[1]) — longius ne recedamus manifesto Polybii testimonio prohibemur — et Megarenses a Boeotis defecisse et hos bellum eis intulisse statuendum. Quod si verum est, sequitur, inscriptiones nostras inter a. 223—197 a. Chr. lapidi esse incisas[2]). Ex his septem certe cum nostro titulo exteriori lapidis parti insculpti post eum sunt exarati; eorum quinque: 3. 4. 5. 6. 7_a diversis archontum annis. Qui si unum minimum annum inter se distant, ut novissimus a. 197 confectus sit, efficitur titulum nostrum haud post a. 202, igitur inter a. 223—202 scriptum esse.

Ad eosdem fortasse annos (223—197 a. Chr.) revocandi titt. 17 Orch. Onasimi, Hyettii 159 Potidaïchi, 160 Caphisiae, 164 Theotimi Boeotarcharum annis exarati, qui aequales esse videntur titulis Aegosthenensibus app. 3 Caphisiae, 4 Onasimi, 11 Theotimi, 34_a Potidaïchi Onchestiorum archontum annis confectis (cf. p. VI not.).

Iam memorandi titt. 14 Orch. et 492 Tanagr., quibus et Orchomeniorum et Tanagraeorum hospitium publicum confertur in Sosibium Dioscuridae filium Alexandrinum. Quem virum illustrem — cui etiam Cnidi statuam positam fuisse argumento est titulus a Newtono, „Cnidus and Halicarnassus“ tab. 95 in publicum editus:

Σωσίβιον Διοσκουρίδου Ἀλεξανδρέα Ἀγαθόβουλος Νέωνος Ἀλεξανδρεὺς θεοῖς.

Ζη]νόδοτος καὶ Μένιππος Χῖοι ἐποίησαν

---

[1]) Anno 197 a. Chr. Flamininus Thebas expugnavit Boeotosque acerrimos Romanorum hostes ad foedus cum Romanis ineundum coegit (Liv. 33, 1. 2. Plut. Flamin. 6. Zonar. 9, 16).

[2]) Annis 223—192 a. Chr. tribuit Foucart „Explications des inscrr.“ ad Lebasii titulos supra memoratos.

— eum esse intellegendum, qui regnante Ptolemaeo Philopatore rebus Aegypti praefuerit (Polyb. 5, 35, 7 et saepius), apta coniectura adsecutus est Foucart l. c. p. 98. — Itaque hos titulos inter a. 221—205 a. Chr. n., quo anno defuncto Philopatore ab Agathocle occisus esse videtur Sosibius (Polyb. 15, 25 sqq.), exaratos est verisimile.

Restant tituli Thebani duo paucis inter se annis distantes 316. 317. — Ac titulum priorem, quo hospitium publicum tribuitur Nobae Axybi filio Karthaginiensi, post a. 146 a. Chr., quo anno Karthago diruta est, confectum esse non posse in propatulo est. Lux offunditur tempori, quo scriptus sit titulus, unius Boeotarcharum nomine ΙΠΠΙΔΟΣΥΜΑΡΙ . ΑΟ v. 14, quae verba esse legenda Ἱππίαο, Εὐμαρίδαο Ahrensius (II, p. 522) praestantissima coniectura evicit. Ita esse corrigendum alterius tituli scriptura, in quo duo Boeotarcharum nomina: Αἰτώνδαο [1]), Ἱππίαο 316, 13. 14. 317, 17. 18) iterum occurrunt, egregie stabilitur.

Dubitari prorsus nequit, quin hi tituli ad eosdem fere annos sint revocandi; quae sententia communi dialecti ratione formas vulgares plurimas adsciscentis [2]) comprobatur. Quo argumento nisus proximis a. Chr. saeculis tribuendos tuo iure contendas. Atque de Aetonda, cuiusnam urbis in Boeotorum concilio fuerit legatus, nil constat. Hippias vero Thebanus, qui inter principes Boeotorum factionis Macedonicae erat, Polybium (22, 4, 12) si audis, Boeotarchae munere functus est eodem anno vel proxime antecedenti, quo Philopoemen septimum dux Achaeorum est creatus, i. e. a. 187 a. Chr. n. [3]). Succedebat Hippiae Alcetas quidam (ib. 13); verum anno demum 171 una cum reliquis Macedonicae factionis principibus urbe pulsus est [4]). Quorum factionem usque ad hunc annum honores plerumque sibi capessivisse,

---

[1]) Itaque K² p. 30 coniectura, in titulo priore Χαιρώνδαο esse corrigendum refellitur.

[2]) Vide haec: αι = η: καί ubique, Αἰτώνδαο 316, 13. 317, 18 (non debebat Meister V p. 195 haec dicere: „die alte Schreibung αι ist noch überall beibehalten"), ε = ι ante voc.: Θ]εός 316, 1. (:ἱ[ώ]σας 11. -ιόντων 12. 317, 14), ει = ι: ἀτέλε[ιαν 317, 7 (:ἀτέλιαν 316, 8), ϝ omissum: οἰκίας 317, 12 (:[ϝ]οικίας 316, 7), σσ = ττ: θάλασ[σαν 317, 11 (:[θ]άλατ[τ]αν 316, 10). υ = ου, ιου: τύχα 316, 1 (:'Αξιούβω 5. ἀσουλίαν 9.), ωι = οι: αὐτῶι 317, 13, de quo sono vide p. XXI.

[3]) De rebus ad chronologiam pertinentibus cf. Hertzberg, Geschic te Griechenlands unter den Römern. I. Halle 1866. p. 165 not.

[4]) Polyb. 27, 1, 11. 2, 3.

ipsa fert rerum natura; ut penes eosdem fere per multos annos summi magistratus fuerint. Qua re fretus non metuo ne audacior sim, adnuente titulorum sermone hoc proferens: Hippiam eum, qui titulis nostris commemoretur, atque illum cuius mentio fiat apud Polybium, eundem fuisse et utrumque titulum annis inter 187 — vel eos qui proxime antecedebant — et 171 a. Chr. intercedentibus tribuens. — Hippiam quanti Perseus Macedonum rex aestimarit, inde licet concludere, quod eum patria pulsum benignissime excepit et inter familiarissimos habuit. Eodem statim anno, quo Thebis pulsus erat, a Perseo Romam missus est, ut eum ab inimicorum calumniis defenderet (Polyb. 27, 6, 2); proximis annis (169/8) ad Genthium Illyriorum regem, ut eum ad societatem cum Perseo contra Romanos ineundam commoveret (Polyb. 28, 9, 3. 29, 3, 1). Omnino vero Hippias Macedonum regi in bello cum Romanis gesto ab intimis erat consiliis, quam ob rem propter miserum eventum mox regi invisus factus est (Polyb. 28, 10, 1).

De Noba[1]) Karthaginiensi nil innotuit. Verum tamen — quamquam non nego fieri potuisse, ut in negotiatorem quendam Karthaginiensem de communi Boeotorum bene meritum civitas conferretur — tamen nemini puto non magis adridere Boeckhii ad hunc titulum (CIG 1565) prolatam sententiam: „Arbitror autem illum Nobam a Karthaginiensibus in Graeciam missum legatum esse, ut de communibus adversus Romanos consiliis ageret.“ — Cui sententiae extemplo fundamentum struitur Livi testimonio lib. 41, 22 haec enarrantis: „Legati (scil. a Romanis Karthaginem et ad Massinissam missi) nonis Iuniis ex Africa redierunt . . . compertum tamen adfirmaverunt, legatos ab rege Perseo venisse, iisque noctu senatum in aede Aesculapi[2]) datum esse. Ab Karthagine legatos in Macedoniam missos et rex (int. Massinissa) adfirmaverat, et ipsi parum constanter negaverant.“ — Agitur de anno a. u. c. 580 = 174 a. Chr., quo tempore Thebis Hippias inter summos rerum administratores erat. — Immerito fidem huic loco abrogavit Nissen, „Kritische Untersuchungen über die Quellen der vierten und fünften Dekade des Livius.“ Berl. 1863. p. 241: „Es ist eine der gewöhnlichen Verdächtigungen gegen Karthago, welche gar keinen Glauben verdient. Das

---

[1]) Nomen Poeni fuisse videtur Nobach; cf. Num. 32, 42. Jud. 8, 11.

[2]) Deum Esmun Poenorum dici adnotat Weissenborn.

Factum steht in unserer erhaltenen Ueberlieferung so vereinzelt da, dass sich nicht ermitteln lässt, ob und wie viel Wahres zu Grunde liegt. Die Annalisten [1]) malen mit ihrem groben Tüncherpinsel feststehend den Massinissa weiss, die Karthager schwarz; jener ist der uneigennützige aufopfernde Römerfreund, diese mit Ausnahme der feilen Aristokratie jeder Hinterlist und Schurkerei fähig." — Mihi contra Nobas ille inter principes legationis ad Perseum missae fuisse videtur, qui etiam cum Boeotorum principibus Perseo familiarissimis communicationem inierint. Quominus vero Karthaginienses cum Perseo Boeotisque foedere iuncti bellum inferrent Romanis, impedimento fuit Massinissae suspicio.

Cum legati Romanorum nonis Iuniis a. 174 a. Chr. ex Africa redierint, primo vere eo missos esse est credibile [2]). Utique vero legationes et Persei regis et Karthaginiensium haud post a. 175 factae esse sunt putandae. — Quibus exploratis senatus Romanorum denuo legatos ad Perseum misit (Liv. 41, 22, 3.) Proxima ad eum missa erat legatio a. 176 (Polyb. 25, 6, 5. 6), Romam redierat a. 175 (Liv. 41, 19, 4). Unde fit verisimile, a. 175 a. Chr. ad finem vergente Boeotis res fuisse cum Karthaginiensibus eodemque tempore decretum lapidi esse incisum. — Titulum alterum 317 aliquanto plures formas vulgares quam nostrum exhibentem annis 174—171 a. Chr. adsignaverim.

* * *

Iam habes quasi stamina totius disputationis meae. — Ad ceterorum titulorum aetatem statuendam si minus omnibus argumentis destituti sumus, at tamen eis, quibus temporis spatium, quo sint concepti, accuratius definiatur, egemus [3]). Imprimis est dolendum, quod quae fuerit singulorum Boeotiae oppidulorum labente aetate — ac maxime tertio et altero a. Chr. saec., quo tempore longe plurimas quae ad nostram memoriam sunt propogatae inscriptiones Boeoticas scriptas esse infra demonstrabo — condicio, plane fere ignoramus. Verum — ut dixi iam supra —

---

[1]) Unger, „Die röm. Quellen des Livius in der vierten und fünften Dekade". Philol. III. Suppl.-Bd. 1877. p. 179 sq. Livium hoc loco Claudium Quadrigarium secutum putat.

[2]) Quae Livius de rebus a. 175 exeunte et 174 incipiente gestis narraverat, ea ante cap. 21 interciderunt. cf. Nissen l. c.

[3]) Titulos dialecto Boeotica confectos omnes anno 146 a. Chr. esse vetustiores inde efficitur, quod in tanto titulorum numero nullum occurrit nomen Romanum. Cf. Meister, Fleckeis. ann. l. c. p. 520.

titulorum, quos certis annis adscribere licet, sermone accurate explorato et cum ceterorum comparato fieri non potest, quin quibus maxime temporum spatiis unusquisque titulus sit exaratus, pro certo adfirmare liceat.

Sed priusquam ad singula accedamus, necesse est nos ante reddere rationem, num recte dialecti mutationes, quae certis annis in hac illave Boeotorum urbe usurpatae fuerint, ad ceteras transferamus. — Atque de formis vulgaribus delabente aetate in dialectum inrepentibus sat est probabile, non fuisse eandem sermonis condicionem ab uniuscuiusque oppidi incolis usurpati, cum res ipsa ferat, ut in regiones gentibus alii dialecti adsuetis finitimas maturius formae illis adamatae propagentur. Illud potius quaeritur, num illae mutationes, quae Boeotidi maxime sunt propriae, ab universis Boeotis eodem tempore adscitae fuerint, ut inscriptiones omnes eandem sermonis condicionem exhibentes eidem aetati adscribere liceat. — Quae res ipsis titulis probatur. Namque si conferas tit. 309 Theb. ca. a. 350 a. Chr. exaratum cum tit. 11 Orch. anni 330 a. Chr. n., eaedem plane occurrunt sonorum mutationes (vide tab.). Eadem similitudo emergit conlato tit. 13 Orch. cum 181 Acraeph., qui eiusdem Boeotarchae anno exarati sunt, et eiusdem urbis paucis annis recentiore 182. Neque aliud animadvertes comparatis titulis 14 Orch. cum 492 Tanagr. eiusdemque aetatis 489—491. 493. 494; aut 21 Orch. cum 162 Hyett. huic aequali.

I. De adiectivis et genetivis patronymicis[1]).

Adiectiva cognationis a Boeotis, Thessalis, Aeolibus Asianis per longissimum temporis spatium esse servata titulorum ratione

[1]) Bergkium secutus „Beitrr. zur griech. Monatskunde". Giess. 1845. p. 16 et Ussingium „Inscriptiones Graecae ineditae". Havniae 1847. ad tit. 23, 1 monuit Keil, Inscriptiones Thessalicae tres. Numburgi 1857. p. 5, adiectiva hoc genus haud dubie possessiva esse, non patronymica, ad titulum imprimis Ussingi modo laudatum (= Lb 1269) provocans: Πουτάλα Πουταλεία κόρα Τιτυρεία γυνά; quo in titulo cum voci Τιτυρεία nisi adiectivi possessivi notio inesse non possit, etiam adiectiva filiorum filiarumve nomina exhibentia — velut Πουταλεία — in possessivorum significationem esse accipienda concludere liceat. Atque haec quidem recte. Nec tamen ulla est causa, cur solita dictione nos abdicemus; si quidem adiectivorum cognationis ea, quae patris nomen exhibent, patronymica, quibus mariti nomen significatur, andronymica appellamus.

efficitur. Cf. e numero titulorum Thessalici sermonis speciem praebentium prae ceteris Pharsalicum ab Heuzeio, „annuaire de l'association pour l'encouragement des études Grecques". 3e année. 1869. p. 215 editum; e titulis Aeolum Asianorum dialectum prae se ferentium Eresi repertum C 123 A 5. 37. 38. — Eidem sermonis legi etsi adstrictus est Boeotorum sermo, ab illis recedit eo, quod in Boeotide ab adiectivis patronymicis adiectiva denuo non formantur, sed eorum vice more a ceteris Graecis usurpato genetivi funguntur[1]). — A quo tamen usu dicendi in titulis antiquissimis hic illic recessum est; vide Διων(ο)ύσιος e Διων(ο)υσι-ιος ortum in tit. 311, 1 Theb.; — Δωρόθειος quoque in tit. 11, 14 Orch. huc facit a. 330. a. Chr. confecto, cum a vocibus in -εος adiectiva alias non deducantur (vide genetivos vocum in -θιος desinentium 13, 8. 24. 43|44; cf. not. [1]). Nec tamen ullum exstat in titulis Boeoticis adiectivi patronymici exemplum a voce in -δας deductum, cum in Thessalorum sermone nomina in -δαῖος trita sint ac vulgata[2]).

Servata exhibet adiectiva patronymica titulus antiquissimus 65 Lebad. inter a. 399—369 a. Chr. exsculptus, in hominis quidem Boeoti nomine Π(ο)υθόνικος Φιλοκράτειος Ταναγρῆος vss. 23—27; contra peregrinorum nomina more ab eis usurpato per genetivos expressa comparent. Qui idem mos valet in tit. 309 Theb. circiter a. 350 a. Chr. confecto, peregrinorum nomina exhibenti, cum in tit. 308 Theb. et 268 Leuctr. eiusdem aetatis adiectiva fiant obviam. — In tit. 11 Orch. a. 330 a. Chr. lapidi inciso adiectiva ceterum religiose retinenti offendit Τελέσταο genetivus v. 11; quae forma quadratarii me iudice socordiae debetur ad similitudinem nominum in -δας (Σαώνδαο genetivus suo iure locum tenet in v. 13; vide supra) pro

[1]) Cf. Boeckh ad CIG 1574: „Excipiuntur ea patrum nomina, quae iam ipsa patronymica sunt." Ad quam Boeckhii observationem nil novi attulit Kumanudes, 'Αθήν. IV. 1875. p. 295. — Idem p. sq. suo iure negavit, a nominibus in -ιος vel in -ειος adiectiva posse derivari, immo genetivos semper locum habere.

Vide etiam adiectivorum cognationis copiam ab Ahrensio II p. 535 congestam, a Keilio l. s. c. p. 5 ampliatam, et quae nunc exstant exempla apud Meister, „griech. Dialekte" I p. 196.

[2]) Itaque quae sola vox hanc sermonis consuetudinem infringere videatur ΘΥΝΑΡΧΙΔΗΟΥ in titulo recentissimae aetatis 72 Lebad. minime cum K² ad XXXVIa Θυναρχιδή[ω], sed cum R 1311 (in transcriptione Θυναρχίδ[α]ο est intellegenda.

Τελεστῆος (quod nomen exstat procul dubio in tit. 308, 5 Theb.) vitiose exarata, cum adiectiva multo demum posteriore aetate genetivis locum cessisse titulorum testimonio constet nec sit probabile, harum formationum de principatu certamen integrum maxime saeculum superasse. — In tit. 387 Tanagr. antecedenti paene aequali excepta Ἀργίω voce v. 1, quae excusationem habet, adiectiva strenue sunt servata. Item adiectiva retenta in tit. 12 Orch. misere lacerato et describentis erroribus pessime foedato eodemque, ut e sermonis condicione evincitur, haud multo post titulum antecedentem lapidi insculpto. — Idem dicendum de tit. 234 Thesp. 66 Lebad. 169 Cop. 311—313 Theb.

Recedit a more sancito tit. 13 Orch. praeter maximum adiectivorum numerum genetivos non nullos exhibens. Atque formae in -ίω (v. 8. 24. 43/44) et in -δαο (v. 33/34. 34. 35. 41. 44.) desinentes habent excusationem; offendunt Ἀρίστωνος 16. 42. 49. Βιόττω 20. Θιοτίμω 22/23. 23. Σομφόρω 25. [Ἀλκ]έταο 42. Ἐρωτίωνος 43. — In eiusdem Boeotarchae anno scripto tit. 181 Acraeph. et paulo hoc recentiore 182 eadem plane sermonis species deprehenditur. Namque in titulo priore praeter octo adiectiva genetivus exstat in v. 3 Γρ(ο)υλίωνος; neque aliter in titulo posteriore praeter sex adiectiva (Θεδωρίδαο genetivus in v. 7 sane excipiendus) genetivi deprehenduntur Εὐβώμω v. 5. Ἀμεινίαο v. 7. — Παρραλίωνος genetivus in tit. 310 optimae aetatis Theb. v. 1 ceterum adiectiva suppeditanti nescio utrum lapicidae errori an describentis vitio sit tribuendus. — Hos titulos omnes, cum u sonum prisco more per Y litteram exaratum ostendant (vide quae de huius soni scriptura exponam p. XXIV) neque in οι soni locum υ inrepserit, anno certe 230 a. Chr. recentiores putare non licet (de οι sono in υ attenuato vide p. XXI).

Iam vero in titulis pro οι sono genuino υ adulterinum adsciscentibus genetivi campum tenent. In tit. 14 Orch. inter a. 221—205 procul dubio exarato et adiectivi (Μνασιγενείω v. 2) et genetivi (Θίωνος ibid.) exemplum deprehenditur. Eiusdem aetatis tit. 18 Orch. praeter genetivorum plurima exempla adiectivorum praebet tria: Τελεσιππίω 8/9. Μεκγήω 9/10. Φιλοκλείω 12. — Titulus 170 Cop. his fere aequalis in vss. 2—6 adiectiva, a v. 8 genetivos ostendit; item tit. 236 Thesp. in primis duobus versibus adiectiva, in ceteris genetivos suppeditat.

In ceteris id genus titulis omnibus genetivi adiectiva prorsus expulerunt. — Unde efficitur, eadem aetate in Boeotorum sermone adiectiva possessiva esse exstirpata, qua οι sonus in υ sit attenuatus. Cuius diphthongi mutationem si vere inde ab a. 230 fere a. Chr. invaluisse censuerimus (vide p. XXI), genetivos etiam — licet aliquot annis ante hic illic deprehendantur — circa hunc ipsum annum adiectiva plane expulisse erit statuendum.

II. De αι *et* οι *diphthongis in* (ᾰε) η *et* (οε) υ *attenuatis.*

Sonorum αι et οι attenuationes in dialecto Boeotica adhibitae seiungi inter se plane nequeunt, cum tam arcto vinculo inter se cohaereant, ut de altera utra agentes simul alteram non solum perstringere, sed accurate debeamus tractare, ut mutuo sese illustrent.

a) de αι *et* οι *sonis ante consonas et in exitu vocabulorum exstantibus.*

Huc trahi licere omnia dativorum sing. I et II decl. exempla in AI et OI, utpote quorum terminationes aetate satis vetusta a brevi vocali initium fecerint [1]), quamquam non efficitur tit. 355 Tanagr. antiquissimo, in cuius tituli versu hexametro Κῖτ(ο)ῦλοῖ vocem in diphthongum correptam desinere metri ratione arguitur, at tamen omnino AI et OI litteris in inscriptionibus vel vetustissimis non ᾱι, ωι sed ᾰι, ὸι sonorum vim tribuere praestat. — Quare nil mirum, quod exemplum αι diphthongi in ᾱ vocalem attenuatae in dialecto Boeotica probabilius desideratur. Nam quod in tit. 52 Chaer. Ἀρτάμιδι Εἰλειθυία exstat, ab eo qui descripsit turbatum esse, cum titulo insequenti huic simillimo Εἰλειθίη praebenti fit probabile, tum aliorum apographis evincitur. Ideoque in tit. 330 Tanagr. Ἐπὶ Ἀθανοδ[ώ]ρα[ι et 343 Ἐπὶ Εὐ[ξ]ενίδαι ι litteram detritam esse erit statuendum.

---

[1]) Adhuc viris doctis stetit sententia, ᾰι et οι terminationes correptione ex ᾱι et ωι esse natas. In dubitationem vocavit G. Meyer in libello „Herr Prof. von Wilamowitz-Möllendorf und die griech. Dialekte". Leipzig 1878. p. 14 formationes in αι et οι locativos adfirmans esse habendas, qui dativorum vice ceterorum Graecorum in ᾱι et ωι desinentium functi sint; in comparationem vocatis dativis qui feruntur plur. in -σι exeuntibus, quibus non nunquam locativorum vim subesse est consentaneum. Quam quidem opinionem ego non improbandam censeo.

Omnino vero αι sonus nisi in titulis antiquissimis non deprehenditur. Exstat autem in hisce: 1 Orch. 50 Chaer. 178 a Acraeph. 191. 192 Thisb. 212. 234 Thesp. 281. 302 Theb. 344. 383ₑ 2 Tanagr. [1]).

οι sonus in titulis optimae aetatis notam prae se ferentibus deprehenditur hisce: 5 Orch. 94 Coron. 219. 225. 235 Thesp. 276. 286. 290 Theb. 353. 355 Tanagr.

Mox vero αι et οι diphthongi vi prisca ac genuina se abdicarunt atque ad simplices vocales η et υ sunt delapsae, de quibus corruptionibus infra pluribus agemus.

Inter utrasque terminationes (αι, οι vetustiores et η, υ recentiores) in medio versantur αε, οε soni in titulis, qui in Tanagrae confinio effossi sunt, quae terminationes ι sono in ε debilitato ex αι, οι fluxerunt; velut ᾰ-ι, ο-ι — ᾰ-ε, ο-ε. Quae attenuationes in titulis deprehenduntur sat vetustis omnibus: τᾶε Δάματρι 271 Plat. Ἀβαεόδωρος 356. 383ₐ 10. Λ(ο)υσανίαε 357. Ὀ[κ]ίβαε 358. Fέκαδάμοε 359. Χοε[ρ]ίλος 360. 383ᵈ 11. Πολ(ο)υαράτοε 370. [Ἀ]μεινοκλείαε 371. Μοέριχος 383ₐ 6. Ἀριστόθοενος ib. 7. Fεργαένετος ᵉ 5. Κοέρανος ᵈ 1. Π(ο)υλιμιάδαε 386 ₐ. Tanagr. — Accedunt tituli Harmae reperti duo: Αἐσχρώνδας Αἐγιτ — Δι[ω]ν(ο)ύσοε 335. Π[ρ]αύχαε 336. — Unde apparet, pristinas αι et οι diphthongos, quae exstant in antiquissimis titulis Tanagraeis (vide supra) aliquanto ante novam litteraturam in usum receptam ᾰε et οε potestatem induisse.

Idem ι sonus ad ε in diphthongis delapsus deprehenditur hic illic in sermone Attico; cf. Franz, elemm. epigr. Gr. n. 36, 4: Αἐερόπα; in vasculo quodam (Monumm. ined. dell' inst. II, 25) Αἔθρα. Item Λαοδάμεεα pro -εια scriptum exstat apud Franz l. c. n. 36, 7, 13 (cf. Ross, Arch. Aufss. 2. Samml. p. 545). — Quae cum ita sint et cum excepto sermone Tanagraeo et horum finitimorum αε et οε sonorum in nulla Boeotorum urbe inveniantur exempla, non dubito quin hae formae ad sermonem

---

[1]) Quae αι scripturae exempla in titulis alterius vel primi a. Chr. n. saeculi exstant, ad vulgarem sermonem sunt releganda: Χ]αιρώνδαο 20, 2 Orch. Χαιρίας 156, 11 Hyett. καί 316, 4. 6 sqq. Αἰτών(δ)αο 13. Δ[]αιτος 318, 13 Theb. Αἰχμαρέτα 510 Tan. Mixto Boeotorum et Atticorum sermone exaratus tit. 315 Theb. exhibet praeter δεδόχ]θαι in decreto Atheniensium v. 3 eandem voculam δεδόχθαι v. 15 inter complures formas Atticas. — De αι sono ante vocales legitimo vide p. XXI sq.

Atticum vulgarem sint relegandae, unde ad Boeotorum finitimos permanaverint [1]).

αι sonum ca. a. 400 a. Chr. in η abiisse inde fit probabile, quod priscae litteraturae monumenta ad unum αι praebent, in titulo vero 65 Lebad. inter a. 389—369 a. Chr. confecto η locum tenet: Ταναγρῆος v. 24. 27 (de αι soni ante vocales positi varia condicione vide p. XXI sq.)

οι soni mutationum Beermann l. c. p. 42 hunc adfirmat fuisse ordinem: οι, ö, υ (ü); atque οε sonum idem fere valuisse contendit quod Romanorum oe. Quod mihi non probatur. Immo ex exemplis a Rossio congestis (vide p. praeced.) id sumere licet, ι tantum sonum diphthongum claudentem in ε attritum neque sonum priorem mutationi obnoxium fuisse; cf. imprimis ει in εε debilitatum. Quo argumento nisus etiam οε Boeotorum in ο-ε soni vim accipiendum et cum Curtio „Erläutt. zu meiner griech. Schulgramm.“ [2]p. 25, sonum ö a Graeco ore utique alienum fuisse statuendum duco. — Nec minus in Curtii et Dietrichii partes (Gött. Nachrr. 1862. p. 495; cf. Grundzz. der griech. Etym. [4]p. 706; — Fleckeis. ann. 1872. p. 24) signa transfero, οι primum in ui esse obscuratum, dein ui in υ (= ü) coaluisse censentium.

Cernitur αι et οι sonorum mutationes in dialecto Boeotica fuisse hasce:

---

[1]) Item — ut alios taceam — mixta dialecto Thessalica et Doridis mitioris quae dicitur specie exaratus est tit. Pharsalicus supra (p. XIII) memoratus; ut erat Pharsalus urbs in confinio Thessalorum et Achaiae Phthiotidis sita. Atque Thaumacis, in urbe admodum vicina, Doridem mitiorem regnasse argumento sunt tituli C 103. CIG 1772. 1773. Ἀθήν. II. 1874. p. 317. — Formas vero Doricas in titulo has deprehendas: 1) genet. in ου: v. 3 pro solita in οι. 2) ε ante vocales Doriensium more servatum: 4[b]. 13[c]? 10[a]. 11[b]. 37[a]; — cum Thessalicum ι inveniatur in tit. Metropolitano Lk IV n. 219, 12. 20, in tit. Pheris reperto Ussing l. c. n. 20, in tit. Crannonio maximi pretii C 101, 15; — 3) variatur inter η et ει sonum, quorum ille a Doriensibus servatus, hic a Thessalis ex η attenuatus est: Ἡρα- 10[a]. 22[b]. 26[c]. 32[d]. praeterea η: 18[a]. 7[b]; — at ει v. 4. 5. 15[d], terminationes in -ειϛ, alia; — 4) α Doricum deprehenditur in -στρατος 20[a]. 23[c]. 39[c]. 46[c]. 47[c], quae vox Thessalis aeque atque Boeotis et Aeolibus Asianis (vide p. XXXII[e]) — στροτος sonuisse putanda est. Idem α sonus in ο offuscatus comparet in ὀνγραφεῖ C 100, 10. 101, 24; ὀνάλουμα 100, 12. 101, 26. ὀνέθεικε Uss. n. 21. — Itaque non debebat Beermannus mixto huius tituli sermone deceptus Ahrensium (II p. 529 n. 2, 1) vituperare in tit. Crannonio C 100, 1 στροτα]γέντος supplentem.

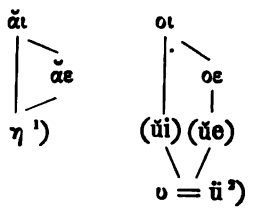

[1]) In infimae aetatis titulis η vocalis ex αι diphthongo orta interdum in ει sonum comparet dilatata. Vide haec: Ἀθανεῖος 32, 6. Θειβεῖος 8. 12. 24. Orch. εἰ 53 b 11 Chaer. 72 a 4. ἀρχεῖ 6 Lebad. βεβεία 241, 16 Thesp. Εὐϝετειρίς 399. Εὐετειρίς 400. Ταναγρείων 495, 9. Ἀθανεῖον 10. Ταναγρείων 504, 3. 505, 6 Tanagr. — Cum vero in horum numero obviam fiant tituli, in quibus ει et ι litterae ad significandum i sonum promiscue sint usurpatae (cf. Νιομινίω, Νιομειν́ια 72 a 1 Lebad.), concludere licet, ea aetate ει diphthongum lapicidarum auribus idem atque ι vocalem simplicem sonuisse; quemadmodum etiam eis temporibus, quibus prisca litteratura obtinebat, omne ει non ex productione compensatoria ortum in ι attritum deprehenditur; cf. Καλλιγίτων 4 Orch. alia. ει genuinum servatum exhibent Πειθ[ώ]νδας 221 Thesp. Τεισίας 388 b Tanagr. vetustioribus litteris exarati. Sat antiquis vero temporibus etiam ει sonus productione compensatoria natus in ι abiit; qui usus dicendi solemnis est in vocibus Ἀμινο-, -κλια (Ἀμεινοκλείαε 371 Tanagr. ad similitudinem sermonis Attici formatum videtur; de ᾰε sono Attico vide p. XVI extr. — at Ξενόκλια in eiusdem urbis titulo aequali 367) -κλίδας (-κλειδ- reperitur in titulis recentioribus: 54, 6 Chaer. 152, 8/9 Hyett. 173, 4 Cop. 274, 8 Plat. 311, 6 Theb.) et in aliis in -ίδας, quarum ῑ ex -εσι-, -ει- ortum est, in terminatione -ια ex -έσια, -εια nata, velut: ϝισοτέλια, ἀτέλια, ἀσφάλια. — Aliquanto post etiam genetivos in -ειος ex εσ-ος, η-ος ortos in -ιος corruptos esse, permagno titulorum numero demonstratur. -ειος enim locum non habet nisi in titulis adiectiva servantibus. Unde colligere licet, ca. medium tertium a. Chr. saec. horum sonorum mutationem invaluisse (cf. p. XV). — Cum vero unumquodque -ειος ex εσ-ος, η-ος natum in -ιος reperiatur detritum, -εῖος terminatio ex ἐϝ-ος, ῆ-ος genita locum tenet in titulis qui aetatem tulerunt omnibus. At tamen in huiusmodi etiam voces Romanorum aetate sonum attritum inrepsisse argumento sunt grammaticorum testimonia*) βασιλῖος aliaque Boeotorum esse adfirmantium.

[2]) In titulis recentissimae notae Chaeronensibus et Lebadensibus υ scripturae loco saepenumero ει deprehenditur, quas litteras ea quidem aetate ad i vocalem exprimendam fuisse usurpatas, ex eis patet, quae supra attuli. Atque in eisdem titulis υ scribendi ratio vetustior et ει novicia de principatu certant; ita vero, ut ει scriptura plerumque ad vocalem longam significandam adhibeatur. Vide haec υ et ει scripturae exempla: τῦ 53 d 3. 13. 15. f 6. τῦς f 7. ἀσαυτῦ d 13. a 6. — τεῖ c 8. d 19. 24. e 5. f 11. 17. g 3. 10. i A 4. E 8, αὐτεῖς 53 g 10/11. ποιούμενει 12 Chaer. — τῦ 72 a 2. b 1. τῦς κλαρονόμυς 72 a 3. τύ 6 ter. b 4. 5. — τεῖ 72 a 2 bis. b 1 bis. τε[ῖ] 4. αὐτεῖ, ἄλλει a 4. b 2.

*) vide Meister „griech. Dialekte“ p. 225 [1]).

In Tanagraeorum sermonem multo antequam nova litteratura in usum reciperetur — quo tempore ceteris αι et οι soni erant adamati — αε et οε inrepserunt. Neque in his formae in αι et οι mediis interpositis αε et οε ad η et υ delapsae sunt; immo η et υ statim in locum sonorum αι et οι successerunt. Id quod titulis evincitur, in quorum plurimis οι et υ soni promiscue usurpati deprehenduntur (vide tab.), οε non fit obviam [1]).

Τρεφωνίει b 1 Lebad. — Unde efficitur, eo tempore, quo confecti sint tituli, et Chaeronensibus et Lebadensibus inter υ et ει sonos pronuntiationis discriminis nil intercessisse, immo utrumque ad i sonum fuisse attenuatum. Nec tamen, ante quam ea pronuntiationis exempla ceterorum Boeotiae oppidulorum titulis confirmata erunt, υ soni hanc in ει (= i) attenuationem in Boeotorum sermone fuisse iustam, pro certo adfirmare ausim.

[1]) Δαμοτοίδαο vox in tit. 36, 1 Orch. — quo in titulo omnibus aliis locis υ scriptum comparet — rem nostram non tangit, cum a Keilio l. c. p. 31 — recte id quidem meo iudicio — propter formationem a Graecae linguae legibus alienam in dubitationem sit vocata eiusque loco Δαμοκλίδαο proposita.

Neque Μενοίταο, nomen hominis Phocensis, in tit. 33, 26/27 Orch. huc facit e dialecto Phocensium Dorica aperte petitum.

Vox conclamata est ΜΥΡΙΧΟΣ in tit. 24, 1 Orch., de qua lis est — praesertim cum in v. 2 dativi in οι terminatio (Διωνύσοι) sit servata — utrum sonum praebeat genuinum u, an ū e Μοίριχος corruptum adulterinum. — Quam vocem Beermann l. c. p 41 a μύρρα vel μύρον deducendam censuit. Contra Ahr. II p. 520 et K p. 18 e Μοίρ- profectam esse voluerunt. In dubio reliquit Boeckh ad CIG 1579. — Ac dubitationi sane locus est, cum in titulis plurimis haec vox a Μοιρ-, Μυρ- initium faciens reperiatur. Exstat Μοιρίχω in tit. 153, 7 Hyett. 414 Tanagr. Μοέριχος 383 a 6 Tanagr. Μύριχος 144, 10 Hyett. 174, 17 Cop. — Μύριχος autem voculam in his titulis formam genuinam non praebere, sed e Μοίριχος corruptam, e condicione eorum cernitur. Namque tit. 144 Hyett. u sonum veterum more per Υ litteram scriptum non exhibet; proponit ubique ου vel ιου (vide tab.). Dein οι sinceri loco exstat υ. — Neque aliter tit. 174 Cop. ου et ιου pro u suppeditat; υ pro οι. Itaque in his quidem Μύριχος voculam e Μοίριχος esse corruptam satis constat. — Iam vero titulos 12. 13 Orch. si inspexeris, obvia erit haec vox in illius v. 18; neque huius tituli v. 40 formam praebere aliam, sat est probabile (cf. ΜΥΡΤΩΝ v. 25). — Qui tituli cum in ceteris vocibus οι antiquum strenue ostendant servatum, neque in hac οι sonus in υ abiisse est putandus. Immo cum u soni antiquam scripturam per Υ in plurimis formis retineant (vide tab.), etiam in nostra voce Υ litteram u sonum significare efficitur.

Unde apparet, in Boeotorum sermone et Μούριχος (id quod ceteris Graecis Μύριχος sonabat) et Μοίριχος — quod postea in Μύριχος abiit — in usu fuisse.

Iam quo argumento nisus Beermann l. c. p. 41 οι soni in υ mutationem statuat „in aliis Boeotiae urbibus (praeter Orchomenum) imprimis Thebis et Thespiis multo demum post (scil. novam litteraturam receptam) esse adhibitam“, ego ignoro. Vereor, ne virum doctum litterarum rationes deceperint. — Namque ipsis titulis luculentissime id evincitur, eodem tempore, quo Orchomeniis οι priscum in υ sit delapsum, etiam reliquorum oppidorum incolis hanc mutationem placuisse. En habes titulorum testimonia: In tit. 13 Orch. et 181 Acraeph. eiusdem Philocomi Boeotarchae anno exaratis, neque aliter in tit. 182 Acraeph. — qui propter eiusdem vatis nomen, quod fit obviam in tit. 181, 4 et 182, 8: Ὑν(ο)υμάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος, paulo tantum his est recentior — formae in οι exstant servatae neque is sonus ea aetate aut Orchomeniis aut Acraephiensibus in υ abierat. — Tit. 14 Orch. ea aetate exaratus, qua υ novicium in οι soni locum subrepere coepit (vide tab.), aequalis est titulo 492 Tanagr. (vide p. VIII). Exstant in illo sex formae in οι, tres in υ; in hoc titulo septem in οι, in υ nulla. — Verum quominus concedamus, ea aetate, qua titulus noster lapidi sit incisus, unum οι sonum in Tanagraeorum sermone regnasse, prohibemur titulis aequalibus in iudicium vocatis. Ac titulus 491, cum supra nostrum in lapide exstet exaratus, aliquanto certe ante hunc scriptus in omnibus vocibus οι antiquum servavit. At tit. 489 eodem archontis anno, quo tit. 491, eodem potius die confectus praeter quattuor formas in οι tres adscivit in υ. Unde efficitur, etiam eo tempore, quo scriptus est tit. 492, in Tanagraeorum aeque atque in Orchomeniorum sermonem υ novicium in οι soni locum se insinuare coepisse. — Adde titulos 21 Orch. et 162 Hyett. eodem Ctesiae Boeotarchae anno exsculptos, quorum neuter merum οι servavit, uterque υ sonum corruptum arcessivit. — Quae cum ita sint, veritatis speciem prae se ferre videtur sententia, οι soni in υ attenuationem in omnibus Boeotiae oppidulis una eademque aetate esse factam.

Titulum vero nostrum cum Beermanno (l. c. p. 6) et Meistero Fleckeis. ann. l. c. p. 516, 7) ad aetatem satis reconditam reicere non licet cum propter formam vulgarem ἀίδοντος (= ἀείδοντος) v. 4, tum propter genetivos adiectivorum cognationis loco strenue adhibitos. Cernitur, eum aetate illa multo esse recentiorem, qua Υ littera ad u sonum exprimendum usurpabatur (vide p. XXIV). Quae cum ita sint, Υ litteram et in hac voce et in Ἰαρώνυμος in eod. v. et in Διωνύσοι v. 2 υ sonum vulgarem significare contendo.

Iam si quaerimus, quo tempore haec mutatio sit orta, animadvertitur tituli Aegosthenensis inter a. 223—202 a. Chr. exarati (vide p. VIII) sermonem οι soni in υ attenuationem respuere, omnino exhibere dat. sing. II decl. — nam ceteras formas etiam ad Megarensium sermonem relegare licet — in οι desinentes: v. 2. 11. 16. Quae formae tituli sonis e Megarensium dialecto petitis distincti (vide haec: ε = ι ante voc. καλέονθι v. 7 (: παρίωνθι 4). η = ει: ἐπιδή 2. ἐκτεθήκανθι 6. σ = τ: Σιφεῖες 5. Σιφείων 2. 5. 10. 12. υ = ου: συνόδως 7. θυσίας 12. ὑπαρχέμεν 13 (: κουρωθείει 14). δαΐζοι = δαΐδδοι ibid.) ex hac fluxisse nequeunt, quoniam Doridi mitiori formae in ωι erant adamatae (vide τῶι δάμωι v. 19. 20. αὐτῶι 21).

In titulis vero eiusdem aetatis 16—22 Orch. (vide p. VIII), qua etiam scripti videntur tituli 159. 160. 164. Hyett., praeter οι sonum υ se insinuavit, ita ut in non nullis sonum genuinum plane expulerit (21. 22. Orch. et in Hyett.). Qui tituli cum omnes annum 223 a. Chr. non excedant, si forte ca. a. 220 a. Chr. sunt exarati, apparet οι soni in υ mutationem in Boeotorum sermone ante a. 230 maxime a. Chr. n. factam esse non posse.

Quae sententia non infringitur titulorum 316. 317 Theb. sermonis condicione, quorum ille a. 175 a. Chr., hic inter illum atque a. 171 a. Chr. scriptus est (vide p. XI). Exhibent hi tituli formis vulgaribus inquinati permultis dativorum exempla per OI litteras scripta haecce: τοῖ δάμοι 316, 3. [αὐτ]οῖ 7. — τοῖ δ[άμοι 317, 3. αὐτοῖ 7. — At cum αὐτῶι fiat obviam 317, 13 atque a quadratario neglegentissimo littera O pro Ω haud raro sit exarata — ἰόσας 316, 11. -ονος 15. πολέμο 317, 9. Ἀσωποδώρο 15 — etiam formas in OI desinentes ad communem dialectum relegandas contendo litteris OI pro ΩI per vitium exaratis. Nec sane cogitari potest, Orchomeni et Hyetti ca. a. 230 a. Chr. οι sonum in υ esse attritum, Thebis vero usque ad a. 170 a. Chr. sonum vetustiorem esse servatum (cf. p. XII).

b) de αι et οι sonis ante vocales positis.

AI et OI litterae ante vocales exstantes per omne aevum locum tenuerunt. Eam puto ob causam, quod ante vocales ι sonus diphthongos claudens apud Boeotos sicut apud ceteros Graecos ad j sonum proxime accedebat; cui sono cum

Graecorum aures non favisse constet, saepissime plane neglectus est.

Est vero, ubi αι sonus etiamsi ante vocales positus vim genuinam servarit, ut posteriore tempore in η sit mutatus; unde fit, ut delabente aetate ante vocales AI (αj intell., cum tunc temporis mera diphthongus in η abierit), α (extruso nempe j sono), η (ex αι diphthongo attenuatum) promiscue reperiantur. Nec tamen ullam in his scripturis legem atque constantiam deprehendere licet. cf. Ταναγρῆος 65, 24, 27. Ταναγραῖος v. 25. Πλαταιεῖος et similia saepenumero.

Easdem fere mutationes ante vocales posita subiit οι diphthongus. Tamen id discriminis intercedit inter αι et οι soni attenuationem, quod — cum αι genuinum et in αj et in α et in η abierit — οι diphthongo mutationes tantum in oj (eo nempe tempore, quo omne οι in υ delapsum est, OI litteras, ubi in titulis occurrant, non in οι merae diphthongi, sed in oj soni adulterini vim accipiendas esse, pro certo adfirmare licet) et ο (elisa j consona) adamatae fuerunt eaedemque promiscue adhibitae.

TOI voculam, ubi obviam fiat in catalogis militaribus, in τοί (= τοιί) vim esse accipiendam neque τοί significare inde concluditur, quod in titulis recentioris aetatis semper τυί forma iota demonstrativo praedita, nunquam simplex τό deprehenditur.

Contra in omnibus etiam infimae aetatis titulis Boeotorum nomen Βοιωτ- semper neque umquam Βοωτ- scriptum legitur.

III. De u (Υ, ΟΥ) *sono in* ου *depravato.*

a) Υ, ΟΥ.

Et Boeotos et Lacones u sonum genuinum retinuisse, ceteros Graecos in ü debilitasse docent grammatici [1]). Qui sonus in titulis vetustioribus per solam Υ litteram, in recentioribus more ceterorum Graecorum per ΟΥ scriptus invenitur.

Cuius scripturae mutationis ansam Beermann l. c. hanc fuisse ait: „quia appetebant, ut in litterarum pronuntiationibus sibi conveniret cum Atticis, quorum ΟΥ eo quidem tempore iam μο-

---

[1]) Meister, „griech. Dialekte“ I p. 231 [2]). (Ahrens II p. 124 sqq.).

νοφθόγγως ū dicebatur.“ — Atque de hac quidem causa, cur Boeoti mutarint scripturam, ego libentissime concedo; iam vero esse improbandam, quam alteram Beermann attulit causam: ea aetate Boeotis iam opus fuisse signo Υ ad ü sonum significandum, in quem interea abierit οι diphthongus, — ipsis titulis evincitur; quippe quibus aperte demonstretur, multo demum post novam litteraturam a Boeotis receptam — ca. a. 230 fere a. Chr. n. (cf. p. XXI) — οι in υ abiisse. Itaque hoc unum tenendum: nulla alia de causa, quam ut sibi cum ceteris Graecis conveniret, Boeotos priscam litteraturam sprevisse, adscivisse Ionicam.

Nec tamen proxima aetate post novam litteraturam in usum receptam hoc scribendi genus apud Boeotos adeo invaluit, ut lapicidae noviciorum ductuum omnino rationem haberent. Imprimis u sonus Boeotorum maxime proprius etiam multo post Υ littera scriptus invenitur. — Ac titulus eorum, quos certis annis adscribere licet vetustissimus 65 Lebad. circa vel aliquanto ante a. 370 a. Chr. exaratus (vide p. V), ceterum litteratura Ionica perfectissima scriptus praeter Υ scripturae plurima exempla unum exhibet in ΟΥ v. 26. — In censum non venit propter mixtam sermonis speciem tit. 308 Theb. victoriam Leuctricam laudibus extollens. Utrumque titulum a quadratario sive Attico sive Ionico exsculptum videri tuo iure contendas, praesertim cum E littera ει sonum significans in titulis multo recentioribus deprehendatur (cf. tit. 309 Theb. 7 Orch.).

Circiter a. 350 a. Chr. confectus tit. 309 Theb. per Υ scripta sex exhibet exempla: v. 1. 10. 11. 24. 12. 22 [1]); duo per ΟΥ: v. 4. 9. — In eiusdem aetatis titt. 310 Theb. 268 Leuctr. solum Υ deprehenditur. Quae littera exarata invenitur quater in tit. 11 Orch. anno 330 a. Chr. tribuendo: v. 6. 8. 11. 14; — ter ΟΥ: v. 5. 7. 9. — De vocis fragmine -ύξενος v. 7 non liquet, utro modo sit restituendum; nec licet pro certo adfirmare, num Πο-litterae v. 5 Πο[υθ- sint supplendae.

In tit. Aegosth. 1 temporis spatio inter a. 223—202 a. Chr. intercedenti tribuendo ΟΥ deprehenditur v. 14. Formae in Υ quae occurrunt v. 7. 12 ad Megarensium potius sermonem rele-

---

[1]) Excipienda sane nomina peregrinorum, quorum sermonis species in Boeotorum titulis saepenumero religiose servata deprehenditur. Vide gen. in ου in peregrinorum nominibus Doridi mitiori faventium et in hoc tit. v. 19. 25 (cf. Meister V p. 193) et in tit. 65 Lebad. Cf. etiam pp. XIX. XXVI notas.

gandae videntur, cum veri similitudinis speciem prae se non ferat, usque ad a. 200 fere a. Chr. Υ et ΟΥ scripturas fluctuasse.

At tamen sat est difficile accurate definire terminum, ultra quem scriptura vetustior quadratariis non placuerit, cum in mediae aetatis monumentis non liqueat, utrum Υ littera in soni genuini u an in vulgaris ü vim sit accipienda. Verum cum constet has formas iam inde ab a. 370 a. Chr. de principatu certasse (vide tit. 65 supra memoratum) primum non est verisimile, illam scripturae ambiguitatem integrum saeculum superasse; dein e titulorum sermone alias formas vulgares aut aversanti aut adsciscenti de Υ litterae vi ac significatu admodum certum fit iudicium. Qua de causa, quae huius scripturae exempla exstant in tit. 16 Orch. neque sonos vulgares plane respuenti eodemque praeter u sonum ιου novicium hic illic ostendenti (vide tab.) formas vulgares habere licet. Qui titulus cum inter a. 221—205 a. Chr. exsculptus sit, ea saltem aetate Υ litteram ad significandum pristinum sonum iam non fuisse adhibitam cernitur. Quam multo ante hanc aetatem ΟΥ litterae Υ vetustam expulerint, haud aeque perspicitur. Nec tamen annum maxime 250 a. Chr. veterem scribendi morem excedere est probabile.

b) ΙΟΥ.

Labente aetate in ου soni locum — et longi et brevis — ιου = jou adulterinus subrepsit [1]). Quem sonum imprimis post ν, λ et dentales consonas δ, τ, θ locum habere exemplis propositis demonstravit Meister Fleckeis. ann. l. c. p. 523 [cf. „griech. Dialekte“ p. 233 sq.].

Verissime de ratione, quando ου ponatur, quando ιου, Beermann l. c. p. 57, hoc proferens: promiscue ου et ιου usurpari. Qui si hoc dicit: „Unde equidem non collegerim, re vera Orchomenios etc. tali pronuntiationis inconstantia usos esse (Ahr. II, 519), sed scriptores potius aequabilitatem scripturae non curasse“ — equidem ita potius iudicandum censeo: eo tempore, quo ου et ιου promiscue in lapidibus exarata occurrant, fieri non potuisse, quin etiam in vulgi sermonem ιου recentius in ου vetustioris locum se insinuare inciperet, ut aliquamdiu hi soni de principatu dimicaverint. Si enim quadratarii has formas in

---

[1]) De j parasitico in voce -δοτος = -ξοτος vide p. XXVIII[b]).

vita cottidiana non promiscue usurpassent, plane non potest intellegi, quanam re moti in exarandis his sonis variaverint.

Sonus novicius ιου nisi in titulis sat recentibus non deprehenditur. Inrepsit vero in tit. 13 Orch. sermonem, ubi inter permulta soni u per Υ et ου scripti exempla unum exstat in v. 18 per ιου exaratum. Qui titulus certe medium tertium a. Chr. saec. non excedit. Dein saepius hic sonus fit obviam, quem ca. a. 200 a. Chr. maxime viguisse argumento sunt tituli Hyetti reperti.

Titulis Thespiensibus, Thebanis, Plataeensibus, Tanagraeis nisus erit fortasse, qui contendat, civitates ad Atticae fines propius accedentes minus favisse sono adulterino. Nec tamen ita licet statuere, cum hi tituli u soni exempla perpauca suppeditent, inter quae pro numero eorum hic illic ιου sonus deprehenditur.

Quo vero iure Beermann l. c. p. 56 haec contendat: „Imprimis in titulis Orchomeniis, deinde in Coron. Alalc. Theb. ιου pro ου (υ) sive brevi sive longo subinde scribitur“ — non est perspicuum.

IV. De ε ante vocales in ι mutato.

Sat vetusto tempore in Boeotorum sermone ε soni vice ante vocales positi ι sonus tenuior fungi coepit. Quam sonorum commutationem inde originem duxisse est credibile, quod primum post ε sonum ante vocalem insequentem j sonus parasiticus se insinuarit, dein εj soni in simplicem vocalem ι coaluerint. — Pari ratione ϝ sonus parasiticus inrepsit in voce Βακεύϝας in tit. 1 Orch. — Cuiusmodi formationis haec inveniuntur exempla: ϝεϝυκονομεjόντων (ad similitudinem part. praes. formatum) 16, 24 Orch. ἀνέθεjαν in compluribus titulis Acraeph. et Plat. Θεjόσδοτος 178a Acraeph. Πρωτογένεjος, Κλεοφάνεjος 250, 4 Thesp. Μενεσθένεjος 275, 9 Plat. Θεjογίτα 295 Theb. — Qui idem sonus parasiticus deprehenditur in terminationibus -έως et -κλέους e sermone vulgari petitis: Θεισπιέjως, Πλαταιέjως 182, 5. 6 Acraeph. (cf. Κορωνέως v. 1), Καλλικλέjου[ς 244, 27 Thesp. — Non nunquam (ε)j (= ij, j) sonum in exarandis titulis antecedente consona insequente vocali plane neglexerunt quadratarii; vide haec exempla: ἱαραρχόντων 27, 3. 28, 3 Orch. Ξένος 159, 8 Hyett. Μνασιγένος 174, 8 Cop. Φενάταν 187, 4 Chors. — cf. Meister „griech. Dialekte“ p. 244 sqq. — Neque alia de causa is qui tit. 11 Orch. ca.

a. 330 a. Chr. n. lapidi incisit, in vocibus ϝιλαρχίοντος v. 3, Τελεσάρχιος v. 10 primum I litteram praetermisit (vide app. crit.).

In titulis anno 350 a. Chr. vetustioribus — quo fere tempore prisca litteratura omnino abolevisse est putanda (vide tit. 309 Theb. et anno 330 a. Chr. confectum 11 Orch.) — ε servatum exstat in hisce: 60, 5. 64 Lebad. 237, 2 Thesp. 268, 2 Leuctr. 286 Theb. 381. 383c 8. 15. d 10 Tanagr. In aequalibus fere titulis ι reperitur: 6 Orch. 63 Lebad. 222 Thesp. 289. 307 II, 2. 309, 3. 23 [1]) Theb. 347. 376 Tanagr. Unde apparet etiam ante novam litteraturam receptam in ε soni locum ι inrepsisse.

In recentioris notae titulis ι sono campus patet latissime. Atque tituli Orchomenii omnes fere — praeter 17—19 — ε ante vocales in ι verterunt, ε haeret in tit. 11, 14 a. 330 a. Chr. confecto (at ι exstat in v. 2. 3. 4. 5. 11 bis). — In titt. Chaer. tertii et alterius a. Chr. saec. ι locum tenet. — ε in ι mutatum exhibent titt. 66. 66 a. Lebad. circa medium tertium a. Chr. saec. exarati et 68. 72a et b illis recentiores; 72 bis ι (v. 1. 2), semel ε vulgare (v. 3); quod idem deprehenditur in tit. 70, 1 neque hoc ab a. 150 a. Chr. longius recedenti et in incertae aetatis tit. 86. Recentissimae notae est tituli 68 subscriptio v. 14: Θεόδοτος ἵππαρχος. — Tituli Hyettii ca. a. 200 exarati omnino praebent sonum attenuatum ι. — In tit. 169 Cop. medii tertii saec. quinque formae in ι, ε vulgaris exemplum unum (v. 28) invenitur. In eiusdem urbis tit. 170 paulo recentiore formae in ι bis, in ε semel occurrunt. — In tit. 182 Acraeph. medio tertio saec. lapidi inciso v. 3 obviam fit sonus peregrinus. In 181 aequali et 184 recentiore ι est servatum. Tituli Thespienses annum 230 a. Chr. omnes fere non excedentes inter maximum numerum formarum e dialecto Attica petitarum ε semper suppeditant, quod in sermone hominum Atticae finibus tam propinquorum non mireris. Idem sonus, in titulo quarti fere a. Chr. saec. 237, 2 bis qui deprehenditur, utrum priscus Boeoticus an novicius sit habendus, non liquet.

---

[1]) Θεο- v. 18 in nomine hominis peregrini in censum non venit (cf. p. XXIII not.), neque Καλλέας in tit. 16, 167 ut in homine Thespiensi, quorum sermonem sat maturo tempore formis vulgaribus intermixtum fuisse docent tituli. Itaque quae exstant Thespiensium nomina in Θιο- vss. 167—169, ad Orchomeniorum sermonis similitudinem confecta sunt. Neque offendit Πουθέαο in nomine hominis Tarentini 32, 22 (:ι in vss. 2. 12). — Dubia sunt Ἐτέαρχος in titulo pessime tradito 37, 6 et -στέαο 34, 5 Orch.

Tit. 274 Plat. ca. a. 200 a. Chr. exsculptus ε praebet v. 5. — In Thebanorum quoque sermonem ε vulgare inrepsisse, dein aliquamdiu cum ι sono de principatu dimicasse, altero demum saec. plane eum expulisse titulis demonstratur. — Atque in tit. 310 post a. 250 a. Chr. non exarato ε reperitur in v. 5: item sonus vulgaris deprehenditur in titulis 313. 314; ι in 313a. Uterque reperitur in tit. anni 175 a. Chr. 316; ε v. 1, ι v. 11. 12; — solum ι in titulo fere aequali 317, 14. In ceteris ε vulgare locum tenet.

Etiam in Tanagraeorum sermonem ε mature se insinuavit. Nec tamen in dialecti speciem titulo 387 suppeditatam inrepsit. ε ostendunt tituli 402. 455 alterum a. Chr. saec. excedentes et 503, 3 (at ι 5. 9) a medio altero a. Chr. saec. vix recedens. — Unde elucet, hunc sonum a Tanagraeis acerrime esse servatum etiam tunc temporis, cum plurimas formas vulgares arcessiverint, ut quando ε vulgare ab eis coeptum sit scribi, e titulorum exemplis evinci nequeat.

Quibus circumspectis id cernitur: circa medium quartum a. Chr. saec. in Boeotorum sermone in ε prisci locum ι successisse; inde a medio tertio saec. praeter Tanagraeos iterum illum sonum e vulgari dialecto petitum eis adamatum fuisse. Itaque audacius quam verius Beermann l. c. p. 19: „Primae ε in ι verterunt Tanagra, Orchomenus (Chaeronea, Coronea); secuntur Lebadea, Copae; perdiu ε retinuerunt Thebae et Thespiae.“

V. De aliquot sermonis inconstantiis.

a) De ς in vocabulorum exitu abiecto.

ς sonum in fine vocabulorum non nunquam in sermone aliquot Graecorum gentium elisum fuisse, docent grammatici[1]); cf. nominativos I. decl. in α desinentes, velut ἱππότα, νεφεληγερέτα, alios. — Ex titulis vero cernitur, hanc pronuntiationis socordiam Boeotis quidem ea aetate, qua scripti sunt tituli, neque in omni genere vocabulorum neque in his ipsis vocabulis semper placuisse, ut certa quaedam lex, quando pronuntiatum sit ς, quando non pronuntiatum, proferri nequeat. — Hic sonus neglectus occurrit vero in vocibus in -εις in titulis hisce: 2. 11, 4

[1]) vide Meister, „griech. Dialekte“ p. 160[1]).

(anni 330 a. Chr.) 13, 12. 17, 10? 18, 30. 54. 70. 37, 5 Orch. 68, 4 Leb.? 169, 26 Cop. 216 Thesp. 307 I, 9. 12. 312, 3 Theb. 383c 4. 387a 22. b 19 Tanagr. — ς scriptum invenitur sexcentiens. — De hoc sono in terminationibus in -ας, -ος, -ευς perdito non constat; cf. Meister „griech. Dialekte" p. 272.

Unde si quis concludat, Boeotos aeque atque Romanos antiquis temporibus ς in fine vocabulorum tam ambiguo sono pronuntiasse, ut modo litteris traditum sit, modo neglectum, recentiore tempore omnino hunc sonum locum tenuisse, ego quae contra dicam, non habeam.

b) De vocibus Διόδοτος, Θεόδοτος.

Quem ad modum dentalibus consonis ante sonum obscuratum uj sonus erat adamatus (cf. p. XXIV), ita δ ante sonum o illi consanguineum in vocibus Διόδοτος, Θεόδοτος non nunquam j sonum parasiticum arcessivit. Vide Διοιδότω transpositione j soni e Διο-δjότω ortum 152, 6 Hyett.; quae vox in Διωδότω abiit in tit. 149, 11 eiusdem urbis. Neque aliter [Θ]ειδοτίω e Θε-δjοτίω ortum est in tit. 15, 20 Orch. Θείδωρος Θ[ει]δώρω 252a 15 Thesp.

Saepius δj sonus solemni apud Graecos more (vide Curtius, Grundz. d. griech. Etym. [5]p. 107) in ζ abiit [1]), cuius mutationis haec exstant exempla: Διόζοτος 173, 20 Cop. Διοζότι[ος 307 I 9. Θεοζότιος 310, 5 Theb. Θεόζοτος 383c 15. Θιό]ζοτος 387a 17. Θιοζότα 317b 8 Theb. 453. 454 Tanagr.

Θειόσδοτος reperitur in tit. 178a Acraeph.

ζ sonus σ consanguineum sibi adscivit in voce Θεόσζοτος 402 Tanagr. (cf. Βυσζάντιοι 309, 20 Theb. Βυζζάντιοι in tit. Attico R 1304 col. 4, 6).

Est ubi Θεο- in Θε- corruptum deprehendatur; cuius formationis exempla haec reperiuntur: Θεδωρίδαο 182, 7 Acraeph. (at Θιοτέλιος 184, 3). Θεδώρα 241, 25. Θέδωρος 26. 244, 26 Thesp.; at Θεοδότω 239, 3. — Cuius Θεο- voculae in Θε- correptae exempla plurima exstant in titulis Megaricis, cf. Aegosthenensium 3, 5 bis. 34a 14. 18. 34b 24 in append.

c) De ε *ante* σ *impurum in* ει *dilatato* (Θεισπ-, -φειστ-).

In Thespiensium nomine ε vocalis non nunquam in ει diphthongum dilatata est. Cuius vocis exempla quae exstant

[1]) Trita ac vulgata est omnis δ in ζ (= δj) mutandi consuetudo in dialecto Eliaca.

haec sunt: Θεσπιεῖος 15, 9. 16. Θεισπ- 16, 24. 27. 44. 57. 125. [127|128.] 137. 148. 152 168. 169. 171; Θεσπ- [76] 170. Orch.; Θεισπ- 166, 4 Hyett.; Θεσπ- 181, 1. Θεισπ- 4 bis. 182, 5. 8 Acraeph.; 242, 4|5. 245, 3. 246, 3. 247, 5. 248, 2. Thesp. Θεσπ- in huius urbis tit. 250, 3. — Dein Θεισπ- in tit. 274, 7 Plat. — Item Θεόφεστος 16, 119. Θιόφεστον v. 27. 37; Θιόφειστος v. 167. 169. Θι[ο]φεστία[ο] 12, 41 Orch.

Huius dilatationis ansam cum Io. Schmidtio „Vokalismus der indogerm. Sprr.“ I. p. 112 ad insequentem sibilantem referre non dubito. — Vide quae attulerunt exempla aliunde deprompta Fuehrer l. c. p. 24. Meister l. c. V p. 213.

VI. De formis vulgaribus.

Cum tituli Boeotici qui exstant omnes fere aetate Macedonica sint confecti, fieri vix potest, quin qno propius unusquisque titulus ad aetatem dominationis Romanae accedat, eo pluribus formis e sermone vulgari petitis sit inquinatus. Quas omnes hic enumerare longum est. — Harum formarum etsi plurimas ad certas leges revocare non licet, cum aut magistratuum, qui titulorum exempla conscripserint, aut quadratariorum, qui lapidibus inciserint, neglegentiae debeantur, tamen dubitari non potest, quin haud paucae dialecti formas genuinas in dies magis expulerint.

a) De υ sono vulgari, qui a medio fere tertio saec.[1]) in ου soni meri Boeotici locum se insinuasse est putandus et

b) de ε sono vulgari eodem fere tempore a Boeotis usurpato vide quae dixi pp. XXIV. XXV sqq.

c) De ϝ sono controversia est, utrum in titulis Boeoticis suo iure locum teneat, an ad antiquitatis speciem sit exaratus. — Quam posteriorem sententiam Clemm „Kritische Beitrr. zur Lehre vom Digamma im Anschluss an dessen Wiederherstellungsversuch bei Hesiod“ (Curt. „Studd.“ IX, de titulis Boeoticis agens pp. 426—440) totus amplexus est. — Mihi contraria constat sententia. (Vide quae de fide antiquitatis monumentis non temere abroganda disserui p. IV.) — Nec tamen in titulis labentis aetatis unumquodque ϝ esse retentum potest exspectari, sed interdum aeque atque alios sonos Boeotis proprios abolevisse est putandum. Id quod titulis demonstratur. Neque vero est

---

[1]) Υ litteram in titulis vetustioribus ου sonum significare exposui p. XXII sq.

offensioni, quod cum in Ionum et Atticorum sermone ϝ sonus iam pridem esset exstirpatus, vivebat ac vigebat in oribus Boeotorum [1]).

Atque in mediis praecipue vocabulis aetate admodum vetusta ϝ abolevit, cum huius consonae in vocibus, quarum stirps in -εϝ- desinit, servatae exemplum exstet nullum. Immo eliso ϝ per productionem compensatoriam η vocalis nascebatur, quam Boeotis in ει abiisse nemo ignorat (cf. βασιλέϝ-ος, βασιλῆ-ος, βασιλεῖ-ος). Qua in re admirationem movet Lebadensium nominis inconstantia, quod formatum non est — sicut Κορωνεύς, Θεσπιεύς alia — a stirpe in -εϝ-, immo ab ipso urbis Λεβάδεια nomine deductum. Dativi enim pluralis forma iustae legi adstricta Λεβαδείοις (nempe e Λεβαδέϝ-οις, Λεβαδή-οις solita in hoc casu declinationum confusione — de qua vide prae ceteris Fuehrer l. c. p. 28 sq. — orta) non reperitur. Exstare videtur Λεβαδειαίοις in tit. 60, 1 a nominativo Λεβαδειαῖος formatum, Λεβαδειήοις iusta αι soni in η mutatione 67, 1. 68, 1; genetivus Λεβαδειήων 66, 1. (65, 1). — Λεβαδηίω genet. sing. forma si revera suppeditatur tit. 182, 7, cuius sermo sibi non constat, lapicidae vitio potius tribuenda, quam e Λεβαδαιίω, quod explicatione caret, repetenda [2]).

---

[1]) Hunc sonum etiam in mediis vocabulis a. 386/385 a. Chr. ab Idaliensibus Cypriis religiose servatum fuisse, argumento est tit. C 118, quem ad belli aetatem ab Evagora Salaminiorum rege, qui totam fere Cyprum insulam suae dicionis fecerat, inter a. 394—385 a. Chr. cum Persis gesti revocandum esse comprobatur Diodori testimonio lib. 14, 98 (ad ol. 97, 2 = 391 a. Chr.) haec enarrantis: „(Εὐαγόρας) τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ταχὺ τὴν ἡγεμονίαν παρέλαβεν· Ἀμαθούσιοι δὲ καὶ Σόλιοι καὶ Κιτιεῖς (cf. C 118, 1) ἀπέχοντες τῷ πολέμῳ πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Περσῶν βασιλέα περὶ βοηθείας κτλ. — dein lib. 15, 4 (ad ol. 98, 3 = 386 a. Chr.): Οἱ δὲ Πέρσαι (cf. Μᾶδοι 118, 1) τῇ ναυμαχίᾳ (ad Citium commissa Evagoram) νικήσαντες εἰς Κίτιον πόλιν ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις ἤθροισαν. ἐκ ταύτης δ' ὁρμώμενοι πολιορκίαν συνεστήσαντο πρὸς τῇ Σαλαμῖνι καὶ τὴν πόλιν ἐπόρθουν κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλατταν.“ — Hoc anno Idalium quoque urbem a Persis Citiensibusque eorum sociis esse expugnatam et denuo subactam (κατέϝοργον v. 1 = καθεῖρξαν, circumvallarunt, obsiderunt) procul dubitatione est positum. Quae sententia firmatur titulo alio Idaliensi M. Schmidt, „Samml. kypr. Inschrr. in epichor. Schrift.“ Jena 1876 n. II: . . . . βασιλέϝος Μιλκιάθωνος Κετίων κὰ Ἠδαλίων βασιλεύ[οντος . . . ., quem regem a. 385 usque ad a. 370 fere a. Chr. Citii regnasse constat (vid. Deecke — Siegismund in Curt. studd. VII. 1875 p. 235). — Unde probatur a. 386 a. Chr. Evagora rege devicto ab Idaliensibus hoc decretum esse factum.

[2]) Scrupulum adhuc movet viris doctis Ἐρϝαοίοις vox in tit. C 115

Διο-[1]), Διί (Δί) sine ϝ exaratum exstat in omnibus titulis; ἀίδοντος e vulgari ἀείδοντος ortum 24, 4. 25, 3 (at ἀϝυδός merum Boeoticum 32, 11. 15. 19. 21. 23. 25.); εὐεργέτης in omnibus titulis (at ϝεργ- 159, 9. 160, 16 163, 8. 383c 5. — Γεωργοφιλίω ex Atthide petitum in tit. 170, 3; quae vox in Boeotorum sermone Γαοϝεργοφιλίω sonare debuit); Εὐίστιος 169, 24 (at ϝίστορες compluriens). — Εὔοινος 239, 4 errori lapicidae tribuendum pro Εὐθοίνω (v. 3) vitiose exaratum. [Exemplorum numerum ampliavit Meister „griech. Dialekte" p. 257, 2].

Vocem ξενο- (προξενία, πρόξενος et in nominibus propriis) in titulis Boeoticis sexcentiens occurrentem quominus pro forma genuina Boeotica habeam, impedimento est productionis compensatoriae omissae exemplum, alioquin a Boeotis strenue servatae. Quam quidem antiquitus ξενϝο- sonuisse titulorum testimonio evincitur (vide quae exempla ex monumentis collegit Renner in Curtii „Studd." I p. 171). Itaque haec formatio Boeotorum dialecto abiudicanda et sermoni vulgari tribuenda est. — ξεινο vox Boeotorum genuina (e ξηνο- orta) nisi in tit. 144, 6 Hyett. non deprehenditur. Aeolum Asianorum ξεννο- exstat in titt. 149, 11. 159, 10. 164, 10 Hyett. 529 Tanagr. — Ceteris placuit forma in ξενο- vulgaris.

Non nunquam ϝ soni etiam in initio vocabulorum neglecti exempla obviam fiunt. Vide haec: ἕς 497, 2 (Atticorum ἕξ 23, 4. 5. 12. 309, 11 ἕκτη 16, 8. 498, 1); Ἀναξίωνος 67, 2 (cui voci Meister

---

Eliaco, quam Ahr. I, 280 Ἡρϝαφοῖς, Kirchhoff „Arch. Ztg." 1877 p. 197 Ἡρϝαωίοις legendam censuerunt. Nec tamen Heraeenses aliter quam Ἡραιεῖς, Ἡραεῖς audiebant; cf. Ἡραῆς in tit. Arcad. Lb 340a 28. — Quo argumento nisus equidem hanc formam Ἐρϝαοίοις (— ex Ἐρϝαέϝ-οις, Ἐρϝαή-οις eadem η soni in ει dilatatione, quae pervulgata est in sermone Boeotico, dein huius diphthongi inter sonos fuscos α et οι positae obscuratione ortam —) sonuisse iudicarim. Ceterum Ἔρϝα: Ἥρα = κόρϝα: κώρα.

In tit. Idal. C 118, 1 legd.: τὰ(ν) πτόλιν Ἠδάλιον; legitur Ἠδαλίων. At huius urbis incolas Ἠδαλιέϝες nominatos esse efficitur v. 2.

[1]) Reperitur vox Boeotorum genuina ω sono praedita (nempe productione compensatoria orta) Διώνυσος in titulis hisce: 11, 6. 13, 18. 16, 3. 10. 131. 17, 4. 7. 17. 27. 32. 18, 16. 19. 33. 46. 55. 67. 19, 2. 21, 8. 24, 2. 25, 2. 32, 2, 33, 10. 21. Orch. 123 Cor. 144, 8. 146, 3. 7 bis. 147, 11. 150, 8. 10. 13. 152, 7. 153. 1. 155, 11 bis. 157, 5/6. 158, 7. 161, 3. 7. 9. 165, 16. 167, 10 bis. 168, 3. Hyett. 169, 13 Cop. 242, 2. 309, 13. 14. Thesp. 311, 1. 6. Theb. 396. 497, 4. 509, 3. Tanagr. — Διόνυσος forma vulgaris excepto tit. 387a 6 Tanagr. nisi in titulis recentissimis non reperitur. Exstat in his: 145, 9. 150, 10. 158, 2 Hyett. 242, 2. 252b 4 Thesp. 318, 2 Theb.

l. c. VI p. 2n. 6 versui praecedenti ϝ sono adiciendo succurrere studuit); Οἰνοχίδαο 15, 18; ἕκαστος 22, 43. 51. 53. (54). 240, 6; ἰδίως 56, 3; Ἱστιήω 147, 17. Ηιστιαΐδας 383c 14.

d) Dum ϝαργο- in ϝεργο- abiit (vide s.) vox prisca ἱαρός α genuinum servavit. Vide haec exempla: 12, 29. 13, 33. 36. 18, 44 23, 2. 10. 24, 1. 27, 3. 8. 12. 28, 11. 16. 29, 1 6. 11. 30, 3. 31, 1. 5. 36, 2. 10. 33, 2 Orch. 53c 4. 8. d 3. 8. 12. 16. 19. 24. f 5. 11. 17. g 3. 9. h 2. iA 4. E 8. 54, 6. 56, 4 Chaer. 71, 9 19|20. 72a 2. 6. b 1 Lebad. 190, 5 Chors. 240, 5. 242, 2 Thesp. 269, 2 Leuctr. 309, 3. 23. 313b 1. 314, 1. 319, 2 Theb. 357. 386a 14. 405. 496, 1. 504, 3. 572 Tanagr. — ἱερ- exstat tantum in tit. 184, 7 Acraeph. recentissimae aetatis. — Similiter Ἀρτάμων, 53 fA 4 Chaer. (Ἀρτάμιδ- 51, 3. 52, 2. 53, 1 Chaer. 264 Thesp. 332b 5 Theb. 382. 484 Tanagr.) in Ἀρτέμωνα abiit in eiusdem urbis tit. 57, 4. — Σεράπει e communi dialecto arcessitum pro solito Σαράπι (Σαράπει 53d 24) exstat in titulo recentissimo 53g 10 Chaer.

e) Vox στροτ- Aeolum more α sono in ο obscurato deprehenditur in titulis hisce: 13, 6. 29|30. 48. 17, 6. 22. 18, 13. 23. 21, 10. 22, 10 Orch. 67, 6(?) Lebad. 157, 9 Hyett. 170, 19 Cop. 190, 1 Chors. 199 Thisb. 252, 18 Thesp. 303. 307 II 8. 310, 3. 11. 313, 3. 11. 315, 8. 15. 324 Theb. 404, 2. 3. 461. 471. 537 Tanagr. — στρατ- vulgare occurrit in tit. 11, 2 anni 330 a. Chr.; 13, (32.) 34? (at ο v. 6. 29|30. 48. vide s.) 26, 24. 31, 3. 32, 24 bis 34, 3 Orch. 119, 4. 150, 11. 160, 9 Hyett. 206 Thisb. 252, 8. 9. (at ο 18 vide s.) Thesp. 332b 1 Theb.

f) De praepositionibus ἀνά, κατά, παρά, ποτί certum quid proferre non ausim. Verum veritatis speciem prae se fert sententia, Boeotis quoque sicut ceteris Aeolibus formas plerumque vocali in quam desinunt destitutas placuisse: ἄν, κάτ, πάρ, πότ; quas aetate admodum recenti vulgaribus locum cessisse. Atque ἄνθεσιν exstat in tit. 56, 4 Chaer.; contra ἀνάθεσιν 53c 10. d 3. 9. 14. 20. 24. e 2. 6. f 7. 12. 18. g 4. 12. iA 4. E 9. 54, 8. 55, 6. In vocibus ἀντίθειτι, ἀντίθεντι formae truncatae sunt solemnes; ἀνατίθειτι 53i E 5; K 3 Chaer. ἀγγράψη, ἀνφορά reperiuntur in tit. 16, 29. 49 Orch.

κατά praepositioni campus latissime patet in formula: κατὰ γᾶν κὴ κάτὰ θάλατταν, cuius exemplum nullum a. 230 a. Chr. exsuperat (vide tit. 14); item καταδουλίτταστη exstat in titt. 27, 10|11. 28, 14. 29, 9 aliquanto recentioribus (at τοὶ καδδαλήμενοι in tab. Olymp. C. 115, 6|7). — In uno tit. 316, 9. 10. recentissimo Theb. fortasse κάτ locum tenet: κὰ[γ γ]ᾶ[ν] καὶ κὰτ [θ]άλατ[τ]αν.

Ante articulum positae formae populares passim sunt servatae. κατὰ τόν legitur in titulo recentissimae aetatis 53g 13 Chaer.

Iam si quae tota dissertatione fusius pertractavimus brevi conspectu hic proponimus, mutationes, quas Boeotorum dialectus temporum decursu subierit, fuerunt haece:

αι, οι	pro	ᾱι, ωι	ante	a.	500	a. Chr.	(?)
η	„	αι	ca.	„	400	„	
ι	„	ει	„	„	„	„	
ει	„	η	„	„	„	„	
ι	„	ε ante voc.	„	„	350	„	
ου	„	Y	omnino	„	250	„	(350—250)
ιου	praeter	ου	ca.	„	„	„	
gen.	pro	adiect. patr.	„	„	230	„	
υ	„	οι	„	„	„	„	

Formae vulgares in omnis aetatis titulis. Inter quas ε pro ι ante voc. inde ab a. 250 a. Chr.

TABULA

ad dialecti Boeoticae mutationes illustrandas inde ab a. 350 fere a. Chr. usurpatas.

	Nr.	Titulorum aetas.	Adi. patron.	Gen. patron.	οι serv.	υ = οι	u sonus = Y	u sonus = OY	u sonus ου
Orchomenus.	11	a. 330|29 a. Chr.	=	v. 11	2	—	4 (5)	3 (4?)	—
	12	ca. a. 250 a. Chr.	=	—	3	—	5	v. 38	—
	13	= 181	=	9	=	—	8 (9)	7	v. 18
	14	= 492 a. 221—205	v. 2	v. 2	5	3	—	2	—
	15	ante a. 171 a. Chr.	v. 20	—	1	—	—	v. 12	—
	16	a. 223—197 a. Chr. (panc. ann. dist. qual. einsd. anni fere ae-)	—	=	20	23	—	56 (57)	6 (7) (v. 166)
	17		—	=	—	6	—	8	6
	18		3	=	2	5	—	16	v. 7
	19		—	=	—	—	—	v. 2	—
	20		—	=	1 (2)	—	—	3	—
	21	= 162	—	=	—	6	—	4 (5)	2
	22		—	=	—	5	—	—	—
	23		—	=	10	3	—	1	5
	24		—	=	1	—	—	—	—
	25	= 26?	—	=	1	—	—	—	—
	26	a. 230—150 a. Chr. = 25?	—	=	—	7	—	1	1
	27		—	=	—	4	—	5	—
	28		—	=	—	1	—	3	2
	29		—	=	—	3	—	3	—
	30		—	=	—	3	—	3	—
	31		—	=	—	4	—	4	—
	32		—	=	—	7	—	5	—
	33		—	=	v. 27 (Phoc.)	=	—	10	—
	35		—	=	—	3	—	3	1
	36		—	=	—	7 (8)	—	—	—
	37		—	=	—	—	—	2	1
	38		—	=	—	—	—	—	—
	39		—	=	—	—	—	1	—
Chaeronea.	50a	ca. a. 250 a. Chr.	=	—	—	—	—	—	—
	51. 53	a. 200—150 a. Chr.	—	—	—	—	—	53, 1	—
	53a		—	=	—	7	—	1	—
	c		—	—	—	ει v. 8	—	3	1
	d		—	=	—	ι, ει 2	—	8	1
	e		—	—	—	ει 1	—	1	—
	f		—	=	—	2, ει 2	—	3	1
	g		—	=	—	ει 4	—	3	2
	h		—	—	—	ει 1	—	—	—
	i		—	=	—	ει 2	—	3	—
	54		—	=	—	—	—	2	—
	55		—	=	—	—	—	1?	1
	56. 57		—	—	—	—	—	—	—
	58		—	—	—	—	—	—	—
Lebadea.	66	ca. a. 250 a. Chr.	=	—	2	—	—	—	—
	66a	ca. a. 230 a. Chr.	2	=	—	—	—	—	—
	67	a. 230—150 a. Chr.	—	=	—	—	—	v. 13	—
	68		—	=	2	—	—	—	—
	70		—	(=)	2	—	—	—	—
	70a		—	=	1	—	—	—	—
	b		—	=	—	7	v. 1?	v. 2	—
	71		—	= 1	—	5	—	1	—
	72		—	—	—	1	—	—	—
	72a		—	=	—	6 (ει 3)	—	2	—
	b		—	=	—	3 (ει 7)	—	1	1

	Nr.	Titulorum aetas.	Adi. patron.	Gen. patron.	ot serv.	υ = ot	u sonus = Y	u sonus = OY	u sonus ιου
Hyettus.	144		—	=	—	3	—	1	3
	145		v. 10	=	—	2	—	3	2
	146		—	=	—	3	—	1	3
	147		—	=	—	1	—	—	2
	148		—	=	v. 3	—	—	1	—
	149		—	=	v. 1	2	—	1	1
	150		—	=	—	2	—	1	4
	151		—	=	v. 3	1	—	2	1
	152		—	=	3	—	—	1 (2 ?)	2
	153		—	=	2	2	—	—	1
	154		—	=	—	—	—	1	—
	155		—	=	—	2	—	3	5
	156	a. 223—197 a. Chr.	v. 3	=	—	2	—	4	2
	157		—	=	—	3	—	2	1
	158		—	=	—	2	—	3	—
	159	= append. 34a	—	=	—	2	—	1	2
	160	= append. 3	—	=	—	2	—	3	4
	161		—	=	—	2	—	2	5
	162	= 21	—	=	—	3	—	2	3
	153		—	=	—	2	—	3	—
	164	= append. 11	—	=	—	3	—	5	2
	165		—	=	v. 3	1	—	1	3
	166		—	=	—	1	—	—	—
	167		—	=	—	2	—	1 (2 ?)	1
	168		—	=	—	—	—	—	2
Copae.	169	ca. a. 250 a. Chr.	=	—	2	—	2	3	—
	170	ca. a. 230 a. Chr.	2—6	8 sqq.	(1)	—	—	1	—
	171		—	—	(1)	—	—	—	—
	172	a. 200—150 a. Chr.	—	=	—	2	—	1	3
	173		—	=	—	1	—	—	1
	174		—	=	—	3	—	2	1
	175		—	=	—	1	—	—	—
	176		—	=	—	1	—	1	—
Acraephia.	181	= 13	=	1	3	—	3	1	—
	182	ca. a. 250 a. Chr.	=	2	4	—	3 (4)	2	—
	184	a. 200—150 a. Chr.	—	=	—	1	—	2	1
	185		—	=	—	6	—	1	1
Choraeia.	186-190	ca. a. 200 a. Chr.	—	=	186, 2 189, 1	187, 2 184, 3	—	187, 1	—
Thespiae.	237	ca. a. 350 a. Chr.	—	—	2	—	1	—	—
	239		1. 2	3 sqq.	2	—	—	2	—
	239a		I, 9	=	—	—	—	I, 14	—
	240		—	=	5	—	—	—	—
	241		—	=	4	—	—	—	—
	242		—	=	—	—	—	2	—
	243		—	—	—	—	—	—	—
	244		—	=	—	—	—	2	—
	245	a. 230—150 a. Chr.	—	(=)	1	5	—	1	—
	246		—	—	—	8	—	1	—
	247		—	—	—	8	—	2	—
	248		—	—	—	4	—	—	—
	249		—	=	—	2	—	—	—
	250		—	—	—	2	—	1	—
	251		—	=	—	—	—	1	—
	252		—	=	—	—	—	a1, b2	—
Leuctra.	268	ca. a. 350 a. Chr.	=	—	1	—	2	—	—
Plataeae.	273	ca. a. 200 a. Chr.	—	=	—	—	—	—	—
	274		—	=	2	—	—	2	—
Thebae.	309	a. 350 a. Chr.	—	(=)	4	—	6	2	—
	310	ca. a. 250 a. Chr.	=	1	—	—	=	—	—
	311		=	—	—	—	=	—	—
	312		=	—	—	—	=	—	—
	313		=	—	—	—	—	—	—
	313a		—	=	—	—	—	v. 8	—

	Titulorum Nr.	Titulorum aetas	Adj. patron.	Gen. patron.	ω serv.	υ = ω	ι sonus = Y	ι sonus = OY	ι sonus ιου
Thebae.	314		—	—	1	—	—	—	—
	315		—	—	1	—	—	—	—
	316	a. 175 a. Chr.	—	(—)	—	—	—	1	1
	317	a. 175—171 a. Chr.	—	—	(vulg.)	—	—	—	—
	318		—	—	—	—	—	4	—
	319	a. 200—150 a. Chr.	—	—	—	—	—	—	—
	320		—	—	—	—	—	—	—
	321		—	—	—	—	—	1	—
	322		—	—	—	—	—	1	—
	330		—	—	—	—	—	1	—
	[333]		—	—	—	—	—	2	—
Tanagra.	387		—	—	a 1	—	—	—	—
	388—426	a. 350—250 a. Chr.	—	—	414	—	401. 404, 2	389. 412. 421	396
	427—478		—	—	—	—	445	saepius	462. 466
	479—483		—	—	—	—	—	—	483
	485. 486		—	—	485. 2. 486	—	—	485	—
	487		—	—	3	—	—	—	—
	488		—	—	3	1	—	1	—
	489		—	—	4	3	—	2	—
	490		—	—	6	1	—	1	—
	491		—	—	1	—	—	1	—
	492	= 14	—	—	1	—	—	1	—
	493		—	—	2	—	—	1	—
	494		—	—	—	2	—	1	—
	495		—	—	—	3	—	1	—
	496	a. 200—150 a. Chr.	—	—	—	4	—	—	—
	497		—	—	—	5	—	3	—
	498		—	—	—	7	—	1	—
	499		—	—	—	7	—	2	—
	501		—	—	—	—	—	—	—
	503		—	—	—	7	—	1	—
	504		—	—	—	5	—	2	—
	505		—	—	—	1	—	—	—
	506		—	—	—	1	—	—	—
	507		—	—	—	1	—	—	—
	508		—	—	—	1	—	—	—
	510—532		—	—	—	—	—	525. 526. 530. 532.	519. 527

INSCRIPTIONES BOEOTICAE.

Conspectus titulorum.

	pag.
Orchomenus (titt. 1—49 *a*)	3— 43
Chaeronea (titt. 50—58)	44— 53
Lebadea (titt. 59—93)	53— 72
Coronea (titt. 94—141)	72— 81
Alalcomenae (tit. 142)	81
Haliartus (titt. 142 *a*—*d*)	82. 83
Cyrtone (tit. 143)	83
Hyettus (titt. 144—168)	84— 95
Copae (titt. 169—178)	95—102
Acraephia (titt. 178 *a*—185)	102—105
Chorsia (titt. 186—190 *b*)	106—108
Thisbe (titt. 191—207)	109—113
Siphae (titt. 208—211)	113
Thespiae (titt. 212—264)	114—138
Leuctra (titt. 264 *a*—269)	139—141
Plataeae (titt. 270—275 *b*)	141—145
Thebae (titt. 276—333)	145—173
Glisas (tit. 334)	173
Harma (titt. 335—337)	173—175
Aulis (tit. 338)	175
Tanagra (titt. 338 *a*—571)	175—216
Tituli extra Boeotiae fines reperti et incertae originis (titt. 572—574)	217. 218
Appendix: tituli Aegosthenenses	219—224

ORCHOMENVS.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

1—3 „Sur différentes pierres dans l'intérieur de l'église de la Ste. Vierge à Scripou, l'ancien Orchomène.“ — R.

1 ΕΠΙΒΑΚΕVFΑΙ
ΕΠΙΔΕΨΣΟΝΙ

Ἐπὶ Βακεύϝαι
Ἐπὶ Δέ[ξω]νι.

Leake, mus. crit. or Cambridge classical researches II p. 579 n. XXV; inde Rose, inscrr. Graecae vet. tab. XIII, 2. n. 8. 9. CIG 1639. Lk II pp. 152. 154. tab. VIII, 36. IGA 168. — R 331; inde Lb 633 = tab. VII, 18. — K p. 177 ex E. Curtii apogr. — M V p. 200 n. 1. — v. 1 Βακεύϝαι per ϝ scriptum ex crassiore vocis pronuntiatione (cf. diss. p. XXV); contra Κρατεύας 13, 43. Ἀλεύας 25, 1. 26, 2.

---

2 Vide ad tit. praeced.

ΚVΔΙΛΛΕ

Κ(ο)υδίλλε(ι).

Leake, mus. crit. l. c. n. XXIV; inde Rose l. c. tab. XIII, 7; CIG 1643. Lk II pp. 152. 154. tab. VIII, 35. R 332. K p. 177 ex E. Curtii apogr. Lb 647. IGA 258. — M V p. 201 n. 2. — De ς in fine vocabulorum ambigue pronuntiato vide diss. p. XXVII sq.

---

1. — 1 ΒΑΚΕVFΑΙ CIG. ΒΑΚΕVΙΑΙ R Lb. 2 ΔΙΨΣΟΝΙ R. item (at Ψ) Lb.

2. — ΚVΔΙΛΛΕ Leake. ΚVΔΙΛΛΕ CIG. ΚVΔΙΛΛΕ Lk. ΚVΔΙΛΛΕ R Lb. ΚVΔΙΛΛΕ Curt.

3 Vide ad tit. 1.

ΚΑΛΛΙΓΙΤΟΝ

Καλλιγίτ[ω]ν.

Litteris minusculis expressit Meletius, γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα. Ἐνετίησι (Venetiis) ,αψκη' p. 343; inde CIG 1673. Ἐφ. ἀρχ. 799. R 333. K p. 193 ex E. Curtii apogr. quod cum ephem. concinit. Lb 634 ex ephem.; item IGA 259. — M l. c. n. 4.

---

4 Vide ad titt. 8—10.

ΕΠΑΡΙΣΣΤΟΔΙΚΑΙ

Ἐπ' Ἀριστοδίκαι.

Vide ad titulos supra citatos.

---

5 „Une inscription tumulaire; trouvée à Orchomène.“ — R.

ΦΙΛΟΝΤΟΙΚΥΠΑΡΙΣΣΟΙ

Φίλ[ω]ν τοῖ Κ(ο)υπαρίσσοι.

Ἐφ. ἀρχ. 816. R 357. Lb 614. — IGA 297. M V p. 202 n. 5.

---

6 „Bloc cubique de pierre blanche, trouvé à Orchomène (Scripou), dans le monastère qui occupe la place du temple des Grâces.“ — R.

ΝΟΚΛΙΕΣ

-νοκλίε(ι)ς.

Meletius ibid. p. 343; inde CIG 1651. Ἐφ. ἀρχ. 796. R 364. K p. 178. K² p. 592. Lb 635. IGA 295. — M l. c. n. 3. — Ἀρ]νοκλίης? Keil. — De formatione cf. Προκλίε(ι)σσ 63. -κλέε(ι)ς 222. 383ᶜ 8. ᵈ 10.

---

7 Una cum tit. 41 „sur des pierres du mur extérieur de l'église de St. Sozon à Orchomène“. — R.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΔΑ
ΚΕΦΑΛΛΙΣ

---

3. — ΚΑΛΛΙΠΙΤΟΝ CIG. ΚΑΛΛΙΓΕΙΤΟΝ R.
5. — ξ pro Σ R. Γ pro Γ Lb.
6. — ΝΟΚΥΕΣ Meletius. ΝΟΚΛΙΕΣ Lb.

Ἀριστομε(ί)δα,
Κεφαλλίς.

Ἐφ. ἀρχ. 814. R 335. K LXVII[b] p. 176. Lb 646. — IGA 296. M l. c. n. 6.

8—10 (4) „Inscriptions funéraires.“ — Foucart.

8 ΔΑΜΑΣΣΙΣ
ΔΑΜΟΦΙΛ

Δάμαστις,
Δαμοφίλ[α vel Δαμόφιλ[ος.

9 ΗΕΡΑΙΟΔΟΡΟΣ

Ηε(ι)ραιόδ[ω]ρος.

10 ΕΑΝΑΧΙΔΟΤΟΣ

[Ϝ]αναξίδοτος.

Titulos 4. 8—10 edidit Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 99 n. 1—4. — IGA 217. 292. 294. 293. M VI p. 54 n. 6[b]—6[e].

b) Tituli inter a. 350—230 fere a. Chr. exarati.

11 „L'inscription est gravée en caractères peu profonds, mais soignés, sur un bloc de pierre qui était déposé en 1868 dans la cour du monastère de Scripou.“ — Foucart. Litt. Θ Κ Μ Ν Π Σ Ω.

Τοὶ ἱππε(ῖ)ες το]ὶ ἐν τὰν Ἀσία[ν] στ[ρατευσάμενοι
βασιλε(ῖ)ος] Ἀλεξάνδρω στρατα[γίοντος, [τῶ δῖνος
Θι]οδωρίω ϝιλαρχίοντος, Διὶ Σωτε(ῖ)ρι ἀν[έθιαν·
. . ππει Θιογιτόνιος, Μνασίδικος Ἀθανοδ[ώριος,
5 Δαμοσθένε(ι)ς Πουρρίνιος, Θιόδοτος Πο[υθιῆος ?, Δι-
ογίτων Διων(ο)ύσιος, Δορκείδας Μελαμβί[ω ? Πολο-
ύξενος Ξενοτίμιος, Ἀντιγενίδας Σιμού[λιος,
Καλλίκρων Εὐρ(ο)υφαόντιος, Ἤχμων Ἠχμόνιος, [Σιμ-
μίας Φαούλλιος, Θοίνων Τιμογιτόνιος, Διόδωρο-
10 ς Τελεσάρχιος, Καφισόδωρος Ἀρξίλλιος, Ἀπολλό-

---

11. — 1 ΑΣΙΑΙ▓ΣΤ | 2 | ΑΛ- 3 -ΧΙΟΝΤΟΣ 7 ΣΙ-ΜΟΥΙ | 8 -ΝΙΟΣ | 10 -ΑΡΧΙΟΣ.

δωρος Τελέσταο, Θιόπομπος Ὀλ(ο)υμπίχιος, Θιοδε-
ξίλας Μνασικλεῖος, Καλλιστθένε(ι)ς Μενάνδριος,
Ϝαναξίων Σαώνδαο,
Πανκλε(ῖ)ς Δωρόθειος, Εὐρ(ο)υβωτάδας Τάλλιος,
15 Ἑρμάιος Νικιῆος, Ἀργιλίας Λαονίκιος.

Foucart, bull. de corr. hell. III. 1879. p. 453. M V p. 205 n. 12. — Hunc titulum, quo equites Orchomenii cum Alexandro Magno in Asiam profecti Iovi Servatori de reditu in patriam gratias agunt, aut a. 330 aut 329 a. Chr. lapidi esse incisum inde probatur, quod a. 330 ad finem vergente Alexandrum milites in patriam dimisisse constat. — Confectus est titulus litteratura Ionica, nec tamen scripturae recentiores ΕΙ et ΟΥ priscas Ε et Υ plane expulerunt (cf. tit. 309 Theb. ca. a. 350 a. Chr. exaratum). De ς in terminatione -εις v. 4 omisso vide quae disputavi in diss. p. XXVII sq. Offendit inter adiectiva patronymica Τελέσταο genetivus v. 11, de quo vide diss. p. XIII.

---

12 „Marbre placé hors de la porte de l'église de Scripou (le temple des Grâces à Orchomène).“ — R. Litt. Α (Α) Κ Μ Γ (Π) Σ.

I Θ ι ό ς·
τοὶ σ(ο)υνεβάλονθο ἐν [τ]ὸν [θεισαυρὸν τῶ
Ἀσχλαπιῶ, ἀρχόντων .οθιο....
δότ[ω] Ὀ*λ(ο)υμπιχίω, Παν[τρ]ρέπ[α]ο Νο-
5 οιαλίω (?), Θιογνειτίδ[αο] Θιογνειτίδ[α]ο· [γρ-
αμ[μ]ατίδοντος ΟΣΟΙΤΩΝ - - - - - -
λίδαο, ἀρχι[ερεύ]ον*τος (?) - - - - - -
Ἀριστίων Ἰω... - - - - - - - δοτος
- - - - ς Σ, Παν(ο)ύαστι[ς] (?) ΙΔΑ - - - - -
10 ειτίδας
ΡΓΙΔΙδ[α]ο
Ποτοίλα
Ἀθαν - - -
Ὀνάστιμος Θιο[γ]ιτόνιος

---

12. — 2 ΤΟΙΙ.ΥΝ - R. ΙΟΝ R Welcker. 4 | ΔΟΤΟΟΣ-ΛΥΜ - 5 - ΤΙΔΔΘΙΟ - ΤΙΔΔΟ | 6 | ΑΜΛΙΑΤΙΔ - 7 ΑΡ-ΧΙΤΙ... ΟΝΓΤΟΣ | 9 - ΣΙΞΙΔΑ | 11 | ΡΓΙΔΙΔΔΟ | 14 Ι pro Γ.

15 Θιος Ἀπολλοδώρ̣ιος
Τιμόκλια Ἀ - - -
παμ[ει]λος, Φιλοκρ̣ά̣τεις
λέδωρος Μ(ο)υρ̣ί̣χιος
κρ̣ατίδας Διο - - -
20 τίδ[α]ο Σ, Διοκλίδας
δα ΙΑΤΙΟΑΟΙ
νόδωρος Ἀν[τ̣]ιχάρ̣[ι]ος, Ὀλ(ο)υ-
ι Λ(ο)υσίας Φιλ - - - - - - - Πρ̣αξιλ-
ος ΗΚΟ ΩΝΙΩ - - - - - - - Διότιλ-
25 τος Μνασικ[λεῖος? - - - -] πα-
μόστιος ΙΙΔ
Πάνθια Στρ̣οτιν[ικία?
πιος, Διογίτων / ΔΟ
Ὁμολώιχος Ἰαρ̣ο-
30 νιος ΟΘΟΔΔΙ
Νικῖνος [Π]αντ-
αντί[α̣ς] Μνασιο-
Καφισόδωρος Δ-
Ἀθανόδωρος Ι-
II 35 Τ[οι]ὶ σ(ο)[υ̣]εβάλο[νθο ἐν τὸν θειταυρ̣ὸν τῶ Ἀσχ-
λαπιῶ, ἀρ̣χόντων
γαλματων ο - - - - - - - Ω
ρ̣ετίδαο, Πουθίω Α Γ ΝΑΝ
Εὐάρ̣χα Φιλιππίδα[ο
40 ώνιος Η, Ἀπολλόδωρ̣[ος
Ἀθανὶς Θι[ο]φεστία[ο]
κλίδαο ΙΙΙ, Ποταμμει-
Τιμοκρ̣ά̣τεις ΔΥ ΔΩ
Ἀντιππίδαο ΙΙΙ, Δ - - - - ΣΕΙ
45 Καλλικρ̣ίταο ΙΟΙΕ
[Θ]ιογένει[ς] ΑΙΗΧ ὁλ[κάς (?)
[Θ]ιογένεις Χ ὁλ[κάς?

R 898. — vss. 1—3. 35. 36 repetiit K² p. 579 ex accuratiore Welckeri apographo. — M V p. 202 n. 8. — „C'est une liste d'indi-

---

17 ΓΑΜΗΛΟΣ 20 ΤΙΔΔΟΣ 31 ΙΙΑΝΤ | 35 solum | ΟΣΙΓΑ R. ΤΥΙΣΟ . ΕΒΑΛΟ Welcker. 36 ΛΑΓΙΩΛΥΧ | R. 41 ΘΙΩΦΕΣΤΙΑΙ | 46 ΟΙΟΓΕΝΕΙΙΑΙ - 47 ΟΙΟ -.

vidus qui avaient contribué pour un temple d'Esculape." — R. Inde a v. 35 incipit alter catalogus. Titulus est misere laceratus multisque describentis erroribus inquinatus, ut in integrum restitui nullo modo queat. III, H alia sunt notae pecuniarum. — Propter adiectiva patronymica et *u* soni scripturam vetustiorem per Y litteram servatam (at OY v. 38) anno 250 a. Chr. recentior non est titulus. Hunc vero annum ne multum eum superare credamus, prohibemur scribendi genere novicio strenue usurpato. *Θιογνειτίδας* v. 5 idem fortasse, qui archontis munere fungitur in tit. sequ. v. 2.

---

13 „Monasterii Deiparae Panagiae ecclesiae (= „temple des Grâces" R) muro intrinsecus insertus." — Curtius. Litt. Θ K M (M) Γ Σ R (Lb M ϵ). Θ K M Γ ϵ K.

Φιλοκώμω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Ἐρχομε[νί-
οις δὲ Θιογνειτίδαο, πολεμαρχιόντων
Εὐχαρίδαο Δαματριχίω, Καφισιάδαο Πεδ-
α[κ]λείω, Φιάλιος Ποταμοδωρίω, γραμματίδ-
5 *ντος τοῖς πολεμάρχοις Πολ(ο)υρείτω Θιο-*
κουδείω, τοὶ πρᾶτον ἐστροτεύαθη·
Μνασίδικος Ἀθανοδώριος, Πουθίας Θιοδ-
ότιος, Θρασ(ο)ύλαος Τιμασιθίω, Ἵππων Ἀθαν-
οδώριος, Ἀπολλόδωρος Ὀλ(ο)υμπίχιος, Κορειά-
10 *δας Ξενώνιος, Εὔπομπος Καλλιγιτόνιος, Πο-*
ύθων Ἀμινοκλεῖος, Καλλικράτεις Ἀγαστ-
ι][η]ος, Πουθόδωρος Ὀρνιῆος, Τιμόλλει Θι-
οδωρίχιος, Εὐρ(ο)ύλοχος Ϝαστίνιος, Πτω[ίω-

---

13. — 1 ΦΙ . Ο . ΩΜΩ Curt. ΦΙΛΟΚΩΜΩ Ross. Foucart, bull. de corr. hell. IV p. 88 not. [1]) ΦΙΛΟΔΑΜΩ R. 2 ΘΙΟΓΕΝΙΔΑΩ R. 3/4 | . ΕΔ|Λ . ΑΣΙΩ Curt. ΓΕΔ|ΑΥΛΕΙΩ Ross. ΘΕΥ|ΑΙΙΛΤΙΩ R. 4 ΦΙΑΛΙΟΣ Curt. . ΙΑΛΙΟΣ Ross. ΟΙΛΛΙΟΣ R. 5 ΓΟΑΥΡΕΙΤΩ R; Πολυ- in transscr. 6 ΤΟΝ Curt. Ross. ΤΟΙΙ R. 7 ΑΘΑΝΟΔΩΡΙΟΣ Curt.; cett. sine I. 8 ΤΙΜΑΣΟΙΩΙΓΓΩΑΘ- R. 9/10 ΚΟΡΕΙΛ|ΔΑΣ Curt. ΚΟΡΕΙΑ|ΔΑΣ Ross. ΚΟΡΕΙΛ|ΛΑΣ R. 10 ΚΑΛΛΙΓΕΤ- Ross. ΚΑΛΛΙΓΙΤ- R in textu; -γ- in transscr. 11 ΑΜΕΙΝ- R. 11/12 ΑΓΑΣ| . ΙΟΣ Curt. ΑΓΑΣ|ΙΟΣ R. 12 ΟΙΝΙΗΟΣ Ross. ΤΙΜΟΛΛΕΙΟΙ Curt. ΤΙΜΟΛΛΕΙΘΙ Ross. ΤΙΜΟΛΛΕΙΟ | R. 13 | ΟΡΙΧΙΟΣ Curt. ΟΔΩΡΙΧΙΟΣ Ross. ΟΔΩΡΥΧΙΟΣ R. ΦΑΣΤΙΝΙΩΣ Ross. ΕΑΣΤΙΝΙΟΣ vitiose Lb.

ν [Μν]ασιώνιος, Ἀμινίας Τιμώνιος, Ἀγείσα-
15 νδρος Φιλώνιος, Καφισόδωρος Λακρατε-
ιος, Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἀριστο[μ]-
ένεις Φιλοκλεῖος, Δεύξιππος Ὀλ(ο)υμπίχιος,
Διωνιούσιος Τελεσάρχιος, Καλλίας
Νικοκλεῖος, | Μνασίνικος Ἀριστοδ-
20 άμιος, Ὀνάσιμος Βιόττω, Γλαῦκος Κα-
ραιώνιος, Μνασιθάλεις Θιοπόμπιος, Σ-
άθων Ὁμολωίχιος, Εὐάγγελος Θιοτί-
μω, Μεν[ἑ]δαμος Θιοτίμω, Ἕρμων Ἀθανιῆ-
ός, Μνασίων Μνασιθίω, Δαμι . . . ων Σαμί-
25 χιος, Μ(ο)ύρτων Σομφόρω, Ν-
ιος, Καράιχος Τιμάνδρι[ος], ... ω
ος . . . . . ν . . . . κα . . . . . [Φι-
λιππίδας Ξενο[κλε]ῖος, Ε - - - - - - -
. ολος Εὐφάμιος, Καλλίστροτος Καλλιστ-.
30 ρότιος, Ποταμόδ[ωρ]ος Προκλεῖος, Τέλε[ι-
ς] Ἀσκ[λ]απιώνιος, Πάσων Πολουξένιος, Θιο-
τέλεις Ἀθανοδώριος, Δαμάτριος Στρα-
[τών]ιος, Ἀντίγων Ἰαρώνιος, Καλλίας Ἀριστ-
οκλίδαο, Σω[φά]νεις Σωσ[τρ]α[τ]ίδαο (?), Ἰθ(ο)υκρ-
35 ά]τεις Ἀρχικλίδαο, Ἀ[φ]ηστίων Λ(ο)υκίνιο-
ς], Χαρ[ῶν]δας Ἰαρώνιος, Μέδων Τιμώνιος,

---

14 | ΑΝΑΣΙΩΝΟΣ Curt. | ΝΑΝΙΑΣΙΩΝΙΟΣ R. 15 ϹΦΙΛ Ross. 16 ΑΡΙΣΤΟΝΟΣ R. ΑΡΙΣΤΟΙ | Curt. ΑΡΙΣΤΟΓ | R. ΑΡΙΣΤΟΝ . | Lb. 17 | ΝΕΣΧΙΛΟΥΔΕΙΟΣ Curt. ΕΝΕΙΣΦΙΛΟΚΛΕΙΟΣ Ross. item at ΕΝΗΣ R. 18 ΔΙΟΝΙΟΥΣΙΟΣ Curt. ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΩΣ Ross. ΔΙΩΝΙΟΥΣΙΟΣ R. - ΑΡΧΟΣ R. 19 lac. inter - ΕΙΟΣ et ΜΝΑΣ - R. | ceteri. 20 ΩΝΑΣΙΜΟΣ Curt. ΒΙΩΤΤΩ R. ΚΑ|ΙΑΙΩΝΙΟΣ Curt. ΚΑ|.ΑΙΩΝΙΟΣ Ross. ΧΑ|ΡΑΩΝΙΟΣ R. 23 ΝΕΝ . ΔΑΜΟΣ, ΑΘΑΝΙΣ|ΟΣ R. 24 - ΘΙΩΝΔΑ - Curt. - ΘΙΩΔΑ - Ross. R. ΔΑΜΙ . . . ΩΝ fuisse ΚΑΛΛΙ[ΓΙΤ]ΩΝ coni. K. 26 ΚΑΡΑΧΟΣ Ross. ΤΙΜΑΝΔΡΙ | Curt. . . . ΑΝΔΡΙ (lac.) Ω R. 27 Ν solus R. 28 - ΔΑΣΞΕΝΟ . ΑΙΟΣΕ Ross. . . Σ . . ΡΝΟΜΙΑΙΩ . ΕΙΚ | R. 29 | . ΟΛΟΣ Ross. | ΝΘΑΟΣ R. ΤΟΣΚΑΛΛΙΣΤ sol. R. 30 | ΡΟΤΟΣ Ross. ΡΟΤΙΟΣ R. ΟΣ . ΤΕΛΕ . | Ross. ΟΣΤΕΛΕΣ | R. 31 | . ΑΣ . . ΑΓΙΩΝΙΟΣΓΑΣΩΝ Ross. | ΙΑΣΚΑΓΙΩΝΙΟΣΩ . ΣΩΝ R. reliqua sol. R. 32 | . ΚΛΕΙΣ Ross. | ΤΕΛΕΙΣ R. ΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣ R. ΣΤΡΑ| . . ΝΙΟΣ Ross. ΕΤΙ|ΙΟΝΙΟΣ R. 33 ΑΝΤΙΝΩΡ R. 34 ΣΩ . ΧΝΕΙΣ Ross. ΣΩ . . ΝΕΙΣ R. ΣΩ . ΓΑΣΙΔ . ΘΙΟΥΚΡ | Ross. ΣΩΣΓΑΣΙΔΑΟΙΘΥΚΡ | R. 35 ΑΡΧΙΚΡΑΤΙΔΑΟ R. Α . ΗΣΤΙΩΝ sol. R. 36 | (lac.) ΔΑΣΚΑΡΩΝΙΟΣ R.

Διότιμος Θρασώνιος, Ἀθανίας Ἀνδρώ[νιος], Πρόκριτος Μειλιῆος, Κάλλιππος Ϝασάν[δ][ριο[ς], Λάαρχος Τιμολάιος, Ξένων Φιλετήρ[ιος,
40 Ἀρίσταρχος Ἀσχλαπίχιος, Καφισίων [Μ](ο)υ[ρίχιος, Εὔμειλος Εὐκλίδαο, Ἀμευσίας Κεφώνιος, [Ε]ὔμε(ι)λος [Ἀλκ]έταο, Ἀγεισίνικος Ἀρκίστωνος, Π- οτ]αμόδωρος Εὐρ(ο)[υ]τίωνος, Κρατεύα[ς] Μν[α]σ[ιθ-ί]ω, Ἀντικράτεις Χηρώ[ν]δαο, Εὔθουμος Τελεσι[ῆος, Ε-
45 ὐ]φρονίτκος Καφισοδώριος, Φιλόξενος [Κ-εφωνίχ(ι)ος, Ἀθανάδας Ἀνδροτέλειος, Σωτ[εί][ριχος Καφι]σοδώριος, Πουθόνικος Φιλοκράτειος, [Δ-ινόστρο[τ]ος Πραξιώνιος, Κοροπίδας Δο[κ]ί[μ]ιο[ς, Τελεσίας Ἀρί[στ]ωνος.

Catalogus militaris. — Vss. 1—26 primus edidit E. Curtius, mus. Rhen. II 1843 p. 108 sqq. Titulum magnam partem calce obductum non totum legere potuerat. — Ex eius apographo et Rossii schedis repetiit Keil II p. 3 sqq. adiectis vss. 27—41. Adnotaverat Rossius, septem versus se non descripsisse. — Keilii exemplar ad litteram fere denuo expressit Lb 626, nisi quod in v. 9 ΑΓΟΛΛΟΔΩΡΟΣ, in vss. 13. 38 Ε pro F, contra in v. 41 pro ΑΜFΥΣΙΑΣ ΑΜΕΥΣΙΑΣ exaravit, quam vocem iam Keil Ἀμ[ε]υσίας transscripserat. — Novissimus titulum descripsit Rang. 1304, additis vss. 42—49. — Emendationibus titulo depravato succurrere studuerunt K² XXXVIII ᵃ) p. 562 sqq. M V p. 203 n. 11. — Militum numero septuaginta superanti nisus tunc temporis, ubi scriptus est titulus, tria quattuorve milia Orchomeniorum fuisse ideoque titulum tertio vel alteri a. Chr. saec. adsignandum censuit K² p. 576. Mihi aetate paulo recentior esse videtur quam antecedens (ca. a. 250 a. Chr. exaratus). Adiectivorum patronymicorum vice hic illic genetivi funguntur (vss. 16. 20. 22. 23. 25. 42 bis. 43. 49). Ad *u* sonum significandum et Υ vetustum (5. 8. 9. 13. 17. 25. 34. 35. [40.]) et litterae noviciae ΟΥ (6. 7. 10/11. 12. 31. 44. 47) sunt usur-

---

37 | ΟΤΙΜΟΣ R. ΑΝΑΡΩ R. 38 ΓΡΟ deest ap. R. ΜΕΙΛΙΝΟΣ Ross. ΜΙΛΙΗΟΣ R. FΑΣΑΝ.|..ΛΑ Ross. Ε pro F Lb FΑΣΑΝΑ|ΟΛΑ R. 39 ΤΙΜΟΔΔΙΟΣ R. ΤΗΡ sol. R. 40 ΑΣΚΛ- Ross. ΔΥ|..ΧΟΣ R. 41 |.ΙΟΣ Ross. -ΔΑΟΜΕΥΣΙΑΣ R. 42 ΘΥΜΕΛΟΣΔΑΓΕΤΑΟ, ΑΡΕΙΣΤ- 43 ΕΥΡΩΤΙΩΝΟΣΚΡΑΤΕΥΑ-ΜΙΜΝΙΣΟ| 44 -ΡΩΣΔΑΟ 46 ΣΩΤΗ| 48 -ΣΤΡΟΣΟΣ, ΔΟ.ΧΙΑΛΙΟ| 49 ΑΡΙΜΩΝΟΣ.

patae. *Θιογνειτίδας* archon in v. 2 fortasse idem, qui in tit. praeced. v. 5 deprehenditur. — Eiusdem Philocomi Boeotarchae anno scriptus est tit. 181 Acraeph. (cf. Ulrichs, bull. dell' instit. 1838 p. 111).

c) Tituli inter a. 230 et 150 fere a. Chr. exarati.

14 „In monasterii Deiparae Panagiae ecclesia basis semicircularis, respondens alteri basi quae ibidem collocata titulum habet Boeckhianum n. 1593“ (= 15). — K. Litt. ΘΚΜΓΣ R. praeterea ΝΟΩ Lb.

Θιός· Τύχαν ἀγαθάν. Ἀριστοδάμω
Μνασιγενείω ἄρχοντος, Ἐκδικος Θίωνος
ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, Σωσίβιον
Διοσκορίδαο Ἀλεξανδρεῖα πρόξενον εἶμεν
5 *κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ἐρχομενίων, κὴ εἶ-*
μ]εν αὐτῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφά-
λιαν κὴ ἀσυλίαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν
κὴ π]ολέμω κὴ ἱράνας ἰώσας, κὴ αὐτῦ κὴ ἐγγόνοις,
κὴ τὰ ἄλλα πάντα, καθάπερ κὴ τοῖς ἄλλοις προ-
10 *ξένοις κὴ εὐεργέτης γέγραπτη.*

Primus edidit E. Curtius, mus. Rhen. II 1843 p. 107. Eius apographum emendationibus non nullis ampliatum iterum expressit K I p. 1. — Denuo descripserunt R 705[b]. Lb 631. Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 97. — Pessimum Rangabei apographum secutus est C 109. — M V p. 216 n. 23.

Hospitium publicum confertur in Sosibium Dioscuridae filium Alexandrinum, quem Ptolemaei Philopatoris familiarem intellegendum esse a Polybio V 35, 7 memoratum probavit Foucart l. c. Itaque titulus paulo ante a. 200 a. Chr. exaratus est putandus (cf.

---

14. — 1 -ΘΑΝΕ (lac.) ΔΑΜΩ R. ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΩ Curt. Lb. 2 ΜΝΑΣΙΓΕΝΕΙΟ, ΕΚΔΙΚΟΣ R Fouc. ΕΝΔΙΚ- Curt. Lb. 3 ΤΟΙΔΑΜΩΙ (lac.) Σ (lac.) ΡΙΟ | Curt. ΤΩΙΔΑΜΩΙΕ (lac.) ΣΙΒΙΟΝ R. ΤΟΙΔΑΜΟΙ (lac.) Σ. ΣΙΒΙΟΝ Lb. ΤΟΙΔΑΜΟΙΣΩΣΙΒΙΟΝ Foucart. 4 ΔΙΟΣ.. ΡΙΔΑΟ Curt. ΗΜΕΝ Curt. 5 -ΝΙΩΝ. ΝΕ | Curt. 6 ΚΑΙ pro κὴ priore R. Item v. 7 Curt. 8 .. ΓΟΝΟ | Curt. ΕΚΓΟΝΟΙ | R. ΕΓΓΟΝΟΙΣ Lb Fouc. 9 ΝΑΝ (lac.) ΘΑΠΕΡ Curt. ΓΑΝΤΑΟΣΑΓΕΡ R. ΓΑΝΤΑΚΑΘΑΓΕΡ Lb.

diss. p. VIII sq.). — Aequalis est tit. 492 Tanagr., quo eidem Sosibio proxenia tribuitur. Adiect. patron. haeret in v. 2; sequitur genetivus. In *ει* soni locum *υ* se insinuare coepit.

---

15 „Orchomeni (Scripu) in ecclesia monasterii in basi semicirculari —, exacte respondente alii basi in eadem ecclesia, cuius inscriptio legi non potest“ (= 14). — Boeckh. Litt. vulg. praeter Γ Lb.

Βοιωτοὶ τὸν τρίποδα ἀνέθεικαν
τῆς Χαρίτεσσι κὰτ τὰμ μαντειίαν
τῶ Ἀπόλλωνος, ἄρχοντος
Σαμίαο Ἰσμεινικέταο Θειβήω,
5 ἀφεδριατευόντων
Μελάννιος Νικοκλεῖος Ἐρχομενίω,
Ἠτχρίωνος Θερσανδρίχω Κορωνεῖος,
Ἀρνοκλεῖος Ἀντιοχίδαο Ἀνθαδονίω,
Ἀρίστωνος Μεννίδαο Θεσπιεῖος,
10 Πραξιτέλιος Ἀριστοκλίδαο Θειβήω,
Θιομνάστω Ἑρμαϊκῶ Ταναγρήω,
Πούθωνος Καλλιγίτονος Ὠρωπίω,
γραμματευόντος
Διοκλεῖος Διοφάντω Πλαταεῖος,
15 μαντευομένω
Δινίαο Ἐροτίωνος Θεσπιεῖος,
[θ]ιπροπίοντος
Οἰνοχίδαο Εὐμενίδαο Ἐρχομενίω,
ἱαρ]ατεύοντος
20 Λαμπρίαο [Θ]ειδοτίω Ἐρχομενίω.

CIG 1593. Minusculis repetiit Lk II p. 631 (E. Curtius l. c. p. 108). K p. 101 novo Krameri apographo usus. Lb 616. — K² XXXVIII[c] [1]) p. 570. M V p. 206 n. 13. — Gratiis a communi

---

15. — 2 ΧΑΡΙΣΤΕΣΣΙ Lb. 4 -ΜΕΙΝΙ..ΤΑΟ CIG. -ΜΕΙΝΙΙ.ΤΑΟ Curt. -ΜΕΙΝΙΚΙΤΑΟ Kram. -ΜΕΙΝΙΚΕΤΑΟ Lb. 8 ΑΝΙΙΟΧ- CIG Kram. ΑΝΤΙΟΧ- Lb. ΑΝΟΑΔΟΝΙΩ Kram. 11 ΤΑΝΑΡΗΩ Lb. 14 ΔΙΑΦΑΝΤΩ Kram. 15 ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΩ Lk ΑΡΧΙΙΕΡΕΥΟΝΤΟΣ Kram. 16 ΟΕΣΓΙΕΙΟΣ Kram. ΘΕΣΓ- Lb. 17 ΟΙΓΡΟΓ- edd. 18 ΟΙΝΟΧΙΔΑΟ deest in CIG. ΕΥΜΕΙ...ΑΟ CIG. 20 | ΩΑΜΓΡΙΑΟ (lac.) ΟΤΩ CIG ΑΑΜΓΡΙΑΟΟΕΙΔΟΤΙΩ Kram. ΛΑΜΓΡΙΑΟΟΕΙΔΟΤΙΩ Lb.

Boeotorum tripus dedicatur. — Oropus urbs (v. 12) a. 312 a. Chr. (Diod. 19, 78) et Demetrii Poliorcetae aetate (Laert. Diog. 2, 142) Boeotorum fuit; a. 168 (teste Liv. 45, 27) et 156 (Paus. 7, 11, 2) Atheniensium. Horum — si non antea — a. 171 facta est, quo anno foedus Boeotorum solverunt Romani (Polyb. 27, 2. Liv. 42, 43. 44). Eodem anno Thespienses (vss. 9. 16) urbem suam obtulerunt Romanis (Polyb. 27, 1). — Anno igitur 171 a. Chr. utique vetustior est titulus; nec tamen — cum genetivi adiectiva patronymica plane expulerint — medium tertium a. Chr. saec. exsuperat.

16—19 in uno lapide. — „La pierre porte des inscriptions sur les quatre côtés."

16 „Sur la face opposée" (à tit. 17). — Fouc. Litt. Θ Κ Μ Ν Ο Π Φ Υ.

A Τοὶ πολέμαρχοι τοὶ ἐπὶ Πολυκράτιος
ἄρχοντος Φιλόμειλος Φίλωνος,
Καφισόδωρος Διωνυσίω, Ἀθανόδω-
ρος Ἵππωνος, ἀνέγραψαν καθὼς
5 ἐποείσανθο τὰν ἀπόδοσιν τῶν δ[α-
νείων τῶν Νικαρέτας κὰτ τὸ ψά-
B φισμα τῶ δάμω. Ἀλαλκομενίω
ϝικαστῆ κὴ ἕκτη ἐπεψάφιδδε
Φιλόμειλος Φίλωνος, Καφισόδωρος
10 Διωνουσίω ἔλεξε· προβεβωλευμένον
εἶμεν αὐτῦ ποτὶ δᾶμον, ἐπιδεὶ ἐπεψα-
φίττατο ὁ δᾶμος ἀποδόμεν Νικαρέτη
Θίωνος τὸν ταμίαν τὸν προάρχοντα
τὰν τρίταν πετράμεινον ἀπὸ [τ]ᾶν ὑπε[ρ-
15 αμεριάων τᾶν ἰωσάων κὰτ τᾶς πόλιος, ὃ ἐ-
πίθωσε αὐτὰν ἁ πόλις, ἀργουρίω δραχμὰς
μουρίας ὀκτακισχιλίας ὀκτακατίας τρι[άκ-
οντα τρῖς κὴ τὼς πολεμάρχως ἀνελέσ-
θη τάν τε σύγγραφον, ἂν ἔ[δω]καν οὐπὲρ
20 ο]ὕτων τῶν χρειμάτων κὰτ α[ὐ]τ[ο]αυτῶ[ν]
κὴ ὁ ταμίας κὴ ὧν ποθείλετο Νικαρέτα δέκ[α
κὴ τὰς ὑπεραμερίας διαγράψασθη [τὰς κὰτ

---

16. — 19 ΑΝΕ . . ΚΑΝ Stam. [ἂν ἔθε]ΚΑΝ Fouc. pridem, nunc ἔδωκαν. 20 ΚΑΤΑ . Τ . . ΑΥΤΩΙ[illegible] Stam. [αὐτῦ πὰρ] ΑΥΤ[ῶν? Fouc. 21 Ω[ς]ΠΟΘΕΙΛΕ[ν]Ν[ι]Κ[αρ]ΕΤΑ Ε[γγούως Fouc.

τᾶς πόλιος τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος
ἐν Θεισπιῆς κὴ οὕτα ϝεϝυκονομειόντων
25 τῶν πολεμάρχων κὴ τῶ ταμίαο ἀποδόν-
τος τὰ χρείματα κὰτ τὸ ὁμόλογον τὸ πὰρ
Θιόφεστον Θιοδώρω Θεισπιεῖα τεθέν·
Δεδόχθη τῦ δάμυ, τὼς πολεμάρχως,
ἐπί κα τὸ ψάφισμα κούριον γένειτη, ἀγγρά-
30 ψη ἐν στάλαν λιθίναν τό τε ψάφιτμα οὗτο
κὴ τὸ οὐπὲρ τᾶς ἀποδόσιος, κὰταὐτὰ δὲ κὴ
τὰς ὑπεραμερίας τὰ(ς) κὰτ τᾶς πόλιος τὰς Ν[ι-
καρέτας κὴ τὸ [ὄν]ουμα τῶ γραμματεῖος τῶ δ[ι-
αγράψαντος αὐτὰς κὴ τὰν σούγγραφον τὰν
35 τεθεῖσαν πὰρ ϝιφιάδαν κὴ τὸ ἀντίγραφον κ[ὴ
τὸ ἀντίγραφον τῶ ὁμολόγω τῶ τεθέντος πὰρ Θιό-
φεστον κὴ τὰν διαγραφὰν τῶν χρειμάτων ὧν [παρ-
έγραψαν αὐτῆ διὰ τραπέδδας, κὴ τὸ ἅλωμα
ἀπολογίτταστη ποτὶ κατόπ[τας], πόρον δ' εἶμε[ν
C 40 ἀπὸ τῶν πολιτικῶν. Δαματρίω νιουμεινίη
πετράτη ἐπεψάφ[ιδδ]ε [Κ]αφι]σόδωρος Δι[ω-
νουσίω, Ἀθανόδωρος [Ἱ]ππῶνος ἔ]λεξε· προβε-
β]ωλε[υμ]ένον εἶ[μεν] αὐτῦ ποτὶ δᾶμον, ἐπιδὲ
παργενομένας Νικαρέτας Θίωνος Θεισπικᾶ[ς
45 κ]ὴ πραττώσας τὸ δάνειον τὰν πόλιν κὰτ τὰς [ο]ὑπε[ρ-
αμερίας τὰς ἰώσας αὐτῆ [ἀνα]γκάσ[θε]ν τὺ πολέμαρ-
χυ κὴ ὁ ταμίας σουγχωρείσαντος τῶ δάμω δόμεν [τὰ χρεί-
μ]ατα .. κὰτ τὰν σούγγραφον πὸτ τῆ οὐπαρχώση οὐπε[ρ-
αμερίη, ε . . . αν κα ἐνενιχθεῖ ἁ ἀνφορὰ ἐν οὗτο κ[ὴ
50 κομίττ[ει] τὰ συνχωρειθέντα χρείματα·
Δεδόχθη τῦ δάμυ, τὸν ταμί[αν τὸν πρόα]ρχοντα
τὰν] τρί[τα]ν] πε[τρ]άμεινον] ἀπροδόμε]ν πεδὰ τῶ[ν
πολεμάρχων Νικαρέτη ἀργυρίω δραχμὰς μυρίας
ὀκ]τακισχιλίας ὀκτακατ[ίας τρ]ιάκοντα τρῖς Πολυ-
55 κράτιος ἄρχο[ν]τος ἐν τῦ Δαματρίυ μεινὶ κὴ τὰς ἐ[σ-
πράξις τὰς ἰώσας Νικα[ρέτη κὰτ] τᾶς πόλιος Ξεν[ο-

---

40 - ΚΩΝ (lac.) | Fouc. 44 ΝΙ (lac.) ΩΝΟΣ . . ΙΣ - Fouc. 45 ΓΡΑ . ΤΩΣ (lac.) ΤΑΣ . ΥΓΕΡ | Fouc. 46 - ΡΙΑ (lac.) ΥΓ - Fouc. 47 ΚΗ (lac.) ΣΓ (lac.) ΔΟΜ - Fouc. 48 | ΜΑΤΑ . ΩΙΛ . ΝΩΝ (lac.) ΟΥΓΑΡΧ . ΣΗΟΥΓΕ | Fouc. 49 | . ΜΕΡΙΗ (lac.) ΝΙ (lac.) ΥΤΟΚ | Fouc. 50 | ΚΟΜΙΤ (lac.) ΧΡΕΙΜΑΤΑ Fouc. 53 ΑΓΟΤ[ραπέδδ]ΑΣ Fouc. 55 ΤΥ (lac.) Υ, ΤΑΣ | Fouc.

κρίτω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς πάσας διαλιάνασ[θη
τὼς πολεμάρχως κὴ τὰν σουγγραφάν, ἂν ἔχι κὰτ [τὼν
πολεμάρχων κὴ τῶ ταμίαο, ἀνελέσθη· πόρον δ' εἶ-
60 μεν ἐν οὗτο ἀπὸ τῶν τᾶς [π]όλιος ποθοδωμάτων πάντ[ων.
D Ξενοκρίτω, Ἀλαλκομενίω· Νικαρέτα Θέωνος τᾶς π[ό-
λιος Ἐρ[χο]μενίων κὴ τῶ [ἐ]γγ[ο]ύῳ] Θίωνος [Σ]υ]νόμω· τὰ [γ]-
[ρ]άματα μούρια ὀγδοείκοντ[α] πέντε, διοῦ ὀβολίω
κὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ Ἀριστόνικος Πραξιτέλιος.
65 Λιουκίσκω, Θιουίω· Τὸ σουνάλλαγμα· Νικαρέτα Θέω-
νος τ[ᾶ]ς πόλιος Ἐρχομενίων [κὴ] τῶ ἐγγούω Θίωνος
Σουννόμω· τὰ[γρ][άμ]α[τα] δισ[χείλια πεντακάτι[α
κ]ὴ τῶ τεθμίω ϝίστωρ ὁ αὐτός. [Λι]ου[κίσκ]ω, Ὁμολωΐ[ω·
Τὸ] σουνάλλαγμα· Νι[καρέ]τα Θίωνος τᾶς πόλ[ιος
70 Ἐρχομενίων κὴ τῶ ἐγγούω Θίωνος Σουννόμω: [τ]ὰ
[γρ]άματα πετρακισχ[εί]λια κὴ τῶ τεθμίω [ϝί]στ[ωρ
ὁ αὐ]τός, χρόνος ὁ αὐτός. [Νικα]ρέτα [Θίω]νος τᾶς πόλ[ιος
Ἐ]ρχομενίων [κὴ τῶ] ἐ[γγούῳ Θίω]νος Σουννόμω· τὰ[γρ]-
ά]ματα χείλια κὴ [τῶ τ]εθμίω ϝίστωρ ὁ αὐτός. Λιουκίσκω,
E 75 Θειλουθίω· Τὸ σου[ν]άλλα[γ]μα· διαγράψη τὰς οὐπερ[αμ-
ερίας τὰς Νικ[αρέτας ἐ]ν Θε[σ]πιῆς τὰ[ς κ]ὰτ τᾶς
πόλιος. Τῶν τεθμοφυλάκων γραμματεὺς Σα.....
F Ἐδ]άνεισεν Νικαρέτα Θέωνο[ς
Θεσπική, παρόντος αὐτῆι κ[υ-
80 ρίου τοῦ ἀνδρὸς Δεξίππου Ε[ὐ-
νομίδου, Καφισοδώρωι Δι[ο-
νυσίου, Φιλομήλωι Φίλωνος,
Ἀθανοδώρωι Ἵππωνος, Πο[λυ-
κρίτωι Θάροπος, καὶ ἐγγύοι[ς
85 εἰς ἔκτεισιν τοῦ δανείου
Μνάσων Μέκγαο, Τελεσίας
Μέκγαο, Λασίππωι Ξενοτί-
μου, Εὐάρει Εὐχώρου, Περι-
λάωι Ἀναξίωνος, Διονυσο-
90 δώρωι Καφισοδώρου, Κωμί-
ναι Τελεσίππου, Ὀνασίμωι

---

60 ΓΑΝΤ | om. Fouc. 62/3 ΤΑΓ|.ΑΜ - Fouc. ΤΑΓ|ΓΑΜ - Stam. 67 ΤΑΓΡ - Fouc. ΤΑΓΓ - Stam. 68 ϜΙΣΤΩΡΑ (lac.) ΟΥ - Fouc. 71 |.ΡΑ Fouc. | ΓΓΑ Stam. 72 ΧΡΟ..Α.Τ (lac.) ΡΕΤΑ Fouc. 73 ΤΑΓ. Fouc. ΤΑΓΓ Stam. 74 - ΤΩΡ...ΟΣ Fouc. 75 - ΜΑ.ΕΙΛΙΗΤΑΣ Fouc.

Θεογείτονος, Καφισοδώρει
Δαματρόχου, Νικοκλεῖ Ἀθα-
νοδώρου Ὀρχομενίοις, ἀργ[υ-
ρίου δραχμὰς μυρίας ὀκτα-
κισχειλίας ὀκτακοσίας τρι-
άκοντα τρεῖς ἄτοκον ἐχ, Θεσ-
πιῶν ἐς τὰ Παμβοιώτια τὰ ἐ-
π' Ὀνασίμου ἄρχοντος Βοιωτῶς.
Ἀποδότωσαν δὲ τὸ δάνειον
οἱ δανεισάμενοι ἢ οἱ ἔγγυ-
οι Νικαρέται ἐν τοῖς Παμβοι-
ωτίοις πρὸ τῆς θυσίας ἐν ἡμέ-
ραις τρισίν. Ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσ[ι,
πραχθήσονται κατὰ τὸν νό-
μον· [ἡ] δὲ πρᾶξις ἔστω ἔκ τε
αὐτῶν τῶν δανεισαμένων
καὶ ἐκ τῶν ἐγγύων καὶ ἐξ ἑνὸς
καὶ ἐκ πλειόνων καὶ ἐκ πάν-
των καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
αὐτοῖς, πραττούσηι, ὃν ἂν τρό-
πον βούληται. Ἡ δὲ συγγραφὴ
κυρία ἔστω, κἂν ἄλλος ἐπι-
φέρηι ὑπὲρ Νικαρέτας. Μάρ-
τυρες Ἀριστογείτων Ἁρμο-
ξένου, Ἰθιούδικος Ἀθανίαο,
Ϝιφιάδας Τιμοκλεῖος, Φαρ-
σάλιος Εὐδίκου, Καλλέας Λυ-
σιφάντου, Θεόφεστος Θεοδώ-
ρου, Εὐξενίδας Φιλώνδου
Θεσπιεῖς. Ἁ σύγγραφος
πὰρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλεῖος.
G Ὀνασίμω ἄρχοντος Βοιωτοῖ[ς,
μεινὸς Πανάμω, ὁμολο[γ]ία
Νικαρέτη Θίωνος Θεισπιεῆ,
παριόντος Νικαρέτη Δεξίπ-
πω Εὐνομίδαο τῶ ἀνδρὸς Θε[ι-
σπιεῖος κὴ τῆ πόλι Ἐρχομεν[ί-
ων· παρεῖαν οὑπὲρ τᾶς πόλ[ι-

106 ΕΚΤ | Fouc. 112 Α | Fouc. Η | Stam.

130 ος πολέμαρχοι Καφισόδω-
ρος Διωνουσίω, Φιλόμειλος
Φίλωνος, Ἀθανόδωρος Ἱππω-
νος· Ἀποδόμεν τὰν πόλιν Ἐρ-
χομενίων Νικαρέτη Θίωνος,
135 ὃ ἐπίθωσαν σύπὲρ τᾶν σύπε-
ραμεριάων τᾶν ἐπὶ Ξενοκρί-
τω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς, ἀρ-
γουρίω δραχμὰς μουρίας ὀκτ[α-
κισχειλίας ὀκτακατίας τρι[ά-
140 κοντα τρῖς, ἔσχατον Ὀνασ[ί-
μω ἄρχοντος ἐν τῦ Ἀλαλ[κο-
μενίοι μεινί. Σούγγραφον δὲ
γράψασθη τῶ ἀργουρίω τὼς
⟨τὼς⟩ πολεμάρχως Ἐρχομενίων
145 κὴ ἐγγούως, ὥς κα δοκιμάδδη
Νικαρέτα κὴ θέσθη μεσέγγ[υ-
ον πὰρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλ[εῖος
Θεισπιεῖα. Ἐπὶ δέ κα κομίδ[δει-
τη Νικαρέτα τὸ ἀργούριον
150 πὰρ τᾶς πόλιος, ἐσλιανάτω Νικαρέτα τὰς σύπερ-
αμερίας, ἃς ἔχι κὰτ τᾶς πόλιος τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω
ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς, πάσας κὴ τὰν σούγγραφον ἀπ[ο-
δότω Ϝιφιάδας τοῖς πολεμάρχυς κὴ τοῖ ταμίη κὴ το[ῖς
ἐγγούοις. Ἡ δέ κα μὲ ἀποδώει ἁ πόλις Νικαρέτη τὸ ἀρ-
155 γούριον ἐν τῦ γεγραμμένυ χρόνυ, τὰς μουρίας κὴ ὀκτ[α-
κισχειλίας ὀκτακατίας τρι[ά]κοντα τρῖς, ἀποδότω
τὰν σούγγραφον κὴ τὰς σύπεραμερίας τὰς κὰτ τᾶς
πόλιος, ἅπαν τό ἀργούριον τὸ ἐν τῦ [ῥ]μο[λόγ]υ γεγραμ-
μένον ἐν τῦ χρόνυ τῦ γεγραμμένυ. Μὲ ἐθέλει κ[ομί]δδ[α-
160 σθη Νικαρέτα τὸ ἀργούριον, ἀποδότω Ϝιφιάδας τὰν
σούγγραφον τοῖς πολεμάρχοις κὴ τοῖ ταμίη κὴ τοῖς
ἐγγούοις κὴ ποταποτισάτω Νικαρέτα τῆ πόλι Ἐρχο-
μενίων κὴ τοῖς πολεμάρχοις κὴ τοῖ τα[μίῃ] κὴ τοῖς ἐγ-
γούοις ἀργουρίω δραχμὰς πεντακισμου[ρίας] κὴ τὴ
165 σύπεραμέριη ἄκουρυ (γι)νυένθω. Ϝίστορες Ἀριστογί-

142 ΑΓ | Fouc. ΔΕ | Stam. 143 ΤΩ[ί Fouc. ΤΩΣ | Stam. „L'article a été répété au commencement de la ligne suivante par une faute du graveur.“ — Fouc. p. 536. 147 ΜΕ..... Fouc. ΜΕΣΕΓΓ. | Stam.

των Ἀρμοξένω, Ἰθούδικος Ἀθανίαο, Ϝιφιάδας Τιμοκλε-
ῖος], Φαρσάλιος Εὐδίκω, Καλλέας Λιουσιφάντω, Θιόφειστος Θιοδώρω, Εὐξενίδας Φιλώνδαο Θειεσπιεῖε⟨ι⟩ς. Τὸ ὁμ-
II ὁλογο]ν πὰρ Θιόφειστον Θιοδώρω Θειεσπιεῖα. Διαγραφὰ
170 Νικαρέτη διὰ τραπέδδας Πιστοκλεῖος ἐν Θεσπι-
ῆς. Ἐπιτέλιος ἄρχοντος ἐν Θειεσπιῆς, μεινὸς Ἀλαλκομε-
νίω δευτέρω ἁμέρη ἐνακηδεκάτη, ἐπὶ τᾶς Πιστοκλεῖος
τραπέδδας Νικαρέτη παρέγραφει πὰρ Πολιουκρίτω Θ[ά]ο-
π[ος] Ἐρχομενίου ταμίαο ὑπέρ τᾶς πόλιος τὸ συνχωρει-
175 θὲν τᾶν ὑπεραμεριάων τᾶν ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος,
παριόντος πολεμάρχω Ἀθανεδώρω Ἵπ[πω]ος Ἐρ[χο]μ[ενίω,
ἀργουρίω δραχμὴ μούριη ὀκτακισχείλιη [ὀκτακά]τιη τριά-
κοντα τρῖς.

Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 460 sqq. (vss. 78—178). IV 1880 p. 119 sqq. (vss. 1—77). Idem addidit „additions et corrections“ ex Stamatakis ectypo ex parte meliore ibid. p. 535 sqq. — M V p. 210 n. 19; IV p. 54 sqq.

De argumento tituli vide post tit. 19.

---

17 „Sur la face antérieure au-dessus du contrat.“ — Foucart. Litt. ut tit. anteced.

Ὀνασίμω ἄρχοντος Βοιωτῦς, Ἐρχομενίυς
δὲ Πολυκράτιος Μυριχίω, πολεμαρ-
χιόντων Φιλομείλω Φίλωνος, Καφισοδώ-
ρω Διωνισυσίω, Ἀθανεδώρω Ἵππωνος, γραμα-
5 τίδοντος τῦς πολεμάρχυς Δαϊκρατίδαο Ἀ-
πολλωνίδαο, τυὶ πρᾶτον ἐστροτεύαθη·
Ἀμφικτούων Δρωπούλω, Εὐκλεῖς Διωνιουσο-
δώρω, Ἀριστοκλεῖς Καλιμέλιος, Ἀντιχαρίδα[ς
Ξενίππω, Εὔπομπος Ἀρχέλαο, Ξενότιμος
10 Σ]α[υμ]είλω, Πισίδικος Ἀρκέσωνος, Πουθίλλει-
ς? Εὐ?]γίτονος, Καλλικράτεις Πουρεινίδα-
ο], Ν[ικί]ων Γλαύκω, Διόδωρος Κλ[ιο]μνάστ-
τω, Τελεσίας Χαρίμωνος, Δαμόφαντος Ἀσκλαπιάδαο, Κλιμαχίδας

---

170 | (lac.) ΔΙΑ Fouc. | ΝΙΚΑΡΕΤΗΔΙΑ Stam. 170/171 ΘΕΣΠΙΗ | (lac.) ΙΤΕΛΙΟΣ Fouc. ΘΕΣΠΙ|ΗΣΕΠΙΤΕΛΙΟΣ Stam.

15 Κλιμαχίδαο, Μελίτων Ὀφελε[ί-
μω, Π . . . . . Τιμασίωνος, Νικάδας
Καφισίαο, Διωνούσιος Μνασίωνος,
Ἀρχέπολις Ὀφελείμω,
Γερήνιχος Ἑρμωνος, Θεοδώριχος
Τίμωνος, Πασάρετος Ἐυπέδωνος,
20 Ϝελιξίων Διοκλεῖος, Ἀθανόδωρος
Ἀριστίωνος, Ἐπίξενος Κριτονίκω,
Τιμόστρατος Νίκωνος, Δαμοχαρί-
δας Μνασικλίδαο, Ξενοκλεῖς Ἐπιξέ-
νω, Νικοτέλεις Λουσίαο, Νιυμείνιος
25 Πολιουξένω, Λίπαρος Ὀνασίμω, Κλέ-
ων Ἀγεισάνδρω, Κλεάριστος Παρμενίσ-
κω, Εὐθιουμίδας Διωνιουσίω, Νέανδρος
Ἀμινίαο, Κάπων Θιοδώρω, Νικόδαμος Σωσ[ι-
δάμω, Ἀνθεὺς Ἀντιφάνεος, Δάμων Ἀρισ-
30 τοφάνιος, Ἀμινάδας Καφισίαο, Τιμοκράτει[ς
Καλλικλίδαο, Ἀριστίων Λαμίππω, Φι-
λιστίδας Ἀθανίαο, Ἀριστίων Διω-
νουσίω, Ν Ἀντικράτεις Ἀντικράτεος,
Ἀντιγένεις Παρμενίωνος, Ἀπολλό-
35 δωρος Καφισοδώρω, Θέων Πουθίωνος,
Δαμάτριος Εὐβωλίδαο, Φιλόξενος Παν-
τακλεῖος, Τιμόκριτος Ἀριστοτέλεος,
Κούνων Ἑρμαΐσκω, Εὐάνγελος Δάμωνος,
Εὐκλείων Ἀμινοδώρω, [ὁ δῖνα τῶ δῖνος,
40 Ὁμολώιχος Τίμωνος, Καλλίας Καλλικράτιος,
Θιογίτων Ἀθανίππω, Σαμίας Θίωνος,
Εἱρόδοτος Ἀρχίππω, Δαμάτριος
Ἀπολλοδώρω, Ἀρίσταρχος Φίλωνος.

Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 77 sq. *A*. M VI p. 57 sq. n. 19[b].

---

18 „La deuxième (scil. inscription), qui est de l'année suivante, est sur l'un des petits côtés.“ — Fouc. Litt. ut 16. 17.

Ὀνασίμω ἄρχοντος
Βοιωτ

---

18. — 2 „La ligne n'a pas été achevée. A ce qu'il semble, on avait commencé à graver le catalogue d'Onasimos sur le petit

Δαμοφίλω ἄρχοντ[ος
Βοιωτοῖς, Ἐρχομενίοις [δὲ
5 Σφοδρίαο Εὐρυτιμίδα[ο,
πολεμαρχιόντων
Κλιοξένω Πολιουκρί-
τω, Κωμίναο Τελεσι-
ππίω, Μνάσωνος Μεκ-
10 γήω, γραμματίδδ[ον-
τος τῦς πολεμάρχυς
Πολυκρίτω Φιλοκλειίω,
τυὶ πρᾶτον ἐσστροτεύα-
θη· Καφισόδωρος Καλ-
15 λίαο, Φίδων Ἀθανοδώ-
ρω, Δαμοκράτεις Διωνου-
σίω, Ϝαναξίων Ἀριστο-
κλεῖος, Πούθων Ἡράκων[ος,
Σωκράτεις Διωνουσοδώ-
20 ρω, Ἀριστίων Ἀριστονίκω,
Ἀνφίνικος Θιοβώλω,
Μνάσων Ἀπολλοδώρω,
Νικόστροτος Πολουκρά-
τιος, Νίκων Δωροθέω,
25 Καράιχος Ἀπολλοδώρω,
Καλλῖνος Ὀφελείμω,
Καλλικλίδας Πολουξέν[ω,
Ἀντιγένεις Παρμεν[ίω-
νος, Κλίων Πουθίωνος,
30 Πτωίλλει Φηνομάχω,
Νίκων Πολουχάρμω,
Εὔμυρος Τέλλιος,
Μέλανθος Διωνουσίω,
Εὔθυμος Πουθαυγέλω,
35 Ξένων Βητίδαο,
Ὀνάσιμος Ἀγειτάνδρω,
Θιότιμος Καλλιμάχω,
Θιοδώριχος Θεοδώρω,
Μύριχος Χηρίππω, Εὐγί-

---

côté; puis on l'avait abandonné pour le graver sur la face principale.“ — Fouc. l. c. p. 79 not. 1.

40 *των Χηρίππω, Ἀγεισίλαος*
Φιλίππω, Διόντιχος Λιον-
τίχω, Τίμων Σωσάνδρω,
Μνασέας Πάτρωνος,
Ἐπιχαρίδας Ἱαροκλεῖος,
45 *Κλίων Πούθωνος,*
Διωνουσόδωρος Μνασι-
λάω, Ἀνδροκλεῖς Νικάν-
δρω, Δίων Διοδώρω,
Εὔφαμος Ὀγχειστίωνος,
50 *Ϝικαδίων Δάμωνος,*
Τιμόλαος Κλιοξένω,
Ποταμόδωρος Εὐρουτίωνος,
Ϝαστίας Κλιοξένω,
Ϝαστιούλλει Σάωνος,
55 *Ἀρισστόλας Διωνου[σίω,*
Σαύμειλος Ἀπολλοδώρω,
Φιλοκράτεις Παρμενί-
ωνος, Καλλῖνος Μνάσω-
νος, Σιμύρτιος Ἀθανία[ο,
60 *Ἑρμάιος Δεξίππω,*
[ὁ δῖνα Διω]-
νυσίω, Καφισί-
ων Σανδρίδα[ο,
Ἱππίας Ἀγεισι-
65 *λάω, Λουσῖνος Εὐ-*
θουμοκλεῖος,
Διωνούσιος Καφισο-
δώρω, Πετρῆος
Μενεκράτιος,
70 *Βουκάττει Ὀνασίμ[ω,*
Φιλωνίδας Καλλι-
σθένιος, Δαμοκ[λί-
δας Ῥίνκω, Ἀρί[στων?
Τίμωνος, Φιλω[νίδα-
75 *ς Ἀριστοκλ[ίδαο.*

Foucart, l. c. p. 79 sqq. *B.* M VI p. 58 n. 19[c].

19 „La troisième (scil. inscription) qui la (tit. anteced.) complète, a été ajoutée sur la face antérieure dans un petit espace resté vide au-dessous du contrat.“ — Fouc. Litt. ut titt. 16—18.

Σφοδρίαο ἄρχοντος· Ἀπολ[λόδωρος τῶ δῖνος,
Διωνυσόδωρος Γλαύκω, Λυσίας Ἀγασ[ιδά-
μω, Θυίων Βουκάττιος, Δίκης Τέλωνος,
ὁ δῖνα τῶ δῖνος - - - - -] Κλιών-
5 δας Ἀπολλωνίδαο, Ἀριστομένεις Κα-
φισοδώρω.

Foucart, l. c. p. 83 *C.* M VI p. 60 n. 19[d].

Tit. 16. — „Une femme de Thespies, Nicaréta, avait cinq créances sur la ville d'Orchomène; trois d'entre elles sont désignées comme étant des *συναλλάγματα*. L'une des créances était arrivée à l'échéance sous l'archontat de Xénocritos à Thespies; les quatre autres sous celui de Lyciscos dans la même ville. Nous ne savons pas exactement à quelle date ces deux magistrats furent éponymes. Il est seulement certain qu'ils sont antérieurs, l'un d'une année au moins, l'autre de deux années, à la convention.

Les créances arrivées à l'échéance ne furent pas payées et donnèrent lieu à des *ὑπεραμερίαι*. L'*ὑπεραμερία* est une acte qui constate que le terme d'une créance est échu, qui liquide cette créance, en fixe le montant et la déclare exigible. Pour accomplir cet acte, Nicaréta s'était présentée avec un témoin devant les *τεθμοφύλακες* et avait fait enregistrer ses créances. Celles-ci sont désignées dans l'inscription de la manière suivante *τὰς ὑπεραμερίας τὰς ἐπὶ Ξενοκρίτω ἄρχοντος ἐν Θεισπιῆς* (l. 135), le plus souvent en ajoutant *κὰτ τᾶς πόλιος* (l. 15. 32. 151). Ces créances devenues exigibles donnaient à Nicaréta le droit d'exercer des poursuites en recouvrement contre la ville d'Orchomène, poursuites qu'elle semble avoir commencées (l. 56). Telle était la situation, lorsque les deux parties eurent recouru à une convention pour arriver à un règlement de comptes définitif.“ — Foucart, l. c. p. 12 sq.

„Les quatre créances, dont le chiffre est marqué, forment un total de 17585 drachmes, deux oboles (10085 dr. 2 ob. + 2500 dr. + 4000 dr. + 1000 dr. — vss. 63. 67. 71. 74 —); et les Orchoméniens, d'après la convention, paient 18833 drachmes (— v. 95 sqq. 138 sqq. —). La différence représente sans doute les intérêts des créances exigibles, depuis le jour de leur échéance.“

„Sur la face opposée (à tit. 17) ces mêmes polémarques ont fait graver une déclaration, constatant qu'ils ont payé l'argent dû à Nicaréta conformément au decret du peuple (*A*). A la suite, le décret ordonnant la gravure des pièces et fixant l'ordre dans lequel elles seront placées (*B*). Ces pièces sont les suivantes:

C Décret ordonnant le paiement; *τὸ ψάφισμα οὑπὲρ τᾶς ἀποδόσιος.*

D Radiation des créances de Nicaréta; *τὰς ὑπεραμερίας τὰς κὰτ τᾶς πόλιος τὰς Νικαρέτας.*

E Nom du sécrétaire qui les a radiées; *τὸ ὄνουμα τῶ γραμματεῖος τῶ διαγράψαντος αὐτὰς.*

F Copie du contrat déposé chez Fiphiadas; *τὰν σύγγραφον τὰν τεθεῖσαν πὰρ Ϝιφιάδαν.*

G Copie de la convention déposée chez Théomnestos; *τὸ ἀντίγραφον τῶ ὁμολόγω τῶ τεθέντος πὰρ Θιόφεστον.*

H Borderau des sommes transférées au crédit de Nicaréta à la banque de Pistocles; *τὰν διαγραφὰν τῶν χρειμάτων ὧν παρέγραψαν αὐτῆ διὰ τραπέδδας.*

La disposition des pièces s'explique par le but de l'inscription. Celle-ci a été rédigée par les polémarques pour établir la régularité des paiements qu'ils ont faits à Nicaréta. Pour cela ils citent une double série d'actes justificatifs: d'une part, les pièces constatant la créance et le paiement; de l'autre, les décrets du peuple qui s'y rapportent.

Pour établir l'affaire, il est nécessaire de rétablir l'ordre chronologique dans lequel les diverses pièces ont été rédigées. Elles se sont succédé dans l'ordre suivant: *G F C H D E.*" — Foucart l. c. p. 6 sq.

Tituli pars *F* sermone Attico confecta est, verum intermiscuit lapicida formas e Boeotide petitas, in nominibus plerumque propriis. Vide haec: *Νικαρέτα* v. 78. *Καφισοδώρωι* 81. 92. *Ἀθανοδώρωι* 83. *Μένγαο* 86. 87. *Καφισοδώρου* 90. *Κωμίναι* 90/91. *Δαματρίχου* 93. *Ἀθανοδώρου* 93/94. *Νικαρέται* 102. *Νικαρέτας* 114. *Ἰθιούδικος Ἀθανίαο* 116. *Ϝιφιάδας Τιμοκλεῖος* 117. *Εὐξενίδας* 120. Extrema sententia: *Ἁ σύγγραφος πὰρ Ϝιφιάδαν Τιμοκλεῖος* perfectissimum exhibet Boeotorum sermonem. In eis, quae horum dialecto scripta sunt, offendit v. 167 *Καλλέας*, in v. 174 *Ἐρχομενίου*. — De *ει* sono in vocibus *Θιόφειστος* v. 167, *Θιόφειστον* 169 occurenti vide quae exposui in diss. p. XXVIII[c]). — In v. 86 nominativos *Μνάσων*, *Τελεσίας* vitiose quadratarius dativorum loco exsculpsit (cf. eosdem

casus pro genetivis per errorem scriptos in tit. 274, 5-8 Plat.). Viri in vss. 81—83 nominati anno proximo polemarchorum munere functi sunt (vide vss. 130—133. 17, 3. 4). Πολύκριτος Θάρσος qui fit obvius in v. 7/8 iterum occurrit in v. 173/4. Eidem septem Thespienses, qui priori pactioni testes interfuerant (vss. 115—121) etiam alteri interfuerunt (vss. 165—168). — Μνάσων Μέκγαο v. 86 denuo exstat in tit. 18, 9/10. Λάσιππος Ξενοτίμου v. 87/88 deprehenditur etiam in tit. 22, 5*). Κωμίνας Τελεσίππου v. 90/91 in tit. 18, 8/9. 22, 6. Ὀνάσιμος Θεογείτονος v. 91/92, qui in proximum annum Boeotarcha designatus erat (vss. 99. 123), in tit. 17, 1. 20, 14. 18. 22, 4. Unde evincitur, omnes hos titulos paucis tantum modo annis inter se distare, id quod pari dialecti ratione confirmatur. — Atque in nostra inscriptione genetivi patronymici omnino locum tenent, *u* soni recentior scriptura per OY vetustiorem prorsus expulit. ιου deprehenditur in vss. [40]. 63. 65 bis. [68?]. 74. 116. 167. 173. In οι soni genuini locum υ adulterinum subrepere coepit; qua de causa omnes hi tituli ca. a. 200 a. Chr. exarati sunt putandi. — De perfecti ϝεϝυκονομειόντων 16, 24 formatione et de voce αὐτοσαυτῶν v. 20 vide ad tit. 65.

Titt. 17—19 catalogi militares. — Inter genetivos adiectiva patronymica deprehenduntur in tit. 18, 8-10. 12.

---

20 „Orchomeni in monasterio.“ — K. Litt. Θ Κ Μ Π Σ Ψ K. Θ Κ Μ Γ Σ Ψ Lb. Θ Κ Μ Γ (Π) Σ Ψ R.

(*desunt non pauca*)

- - - ινο - - - - - - - - - - -
διος (?) [Χη]ρώνδαο ἄρχοντος· [ἡ
[δέ] κα μὲ διαγράψει - - - κα[τ]ο-
πτ[ά]ων, ἀπο[τισάτω] διπλασίαν

---

20. — 1 solus R. 2 | (lac.) ΡΩΝΔΑΟΑΡΧΟΝΤΟΣ Lk | ΔΙΟΣ . ΑΙΡ(ΩΝΔΑΟ)ΑΡΧ(ΟΝΤΟΣ) R. 3 | Λ . . ΜΕΙΔΙΑΓΡΑΨΕΙ (lac.)ΚΑΚΟ Lk | Λ)ΚΑΜ(Ε)ΙΔΙΑΓΡ(ΑΨΕΙ (lac.)ΚΑΚΟ R ΔΙΑΡΓΡΑΨΕΙ turbavit Lb. 4 | ΙΤ . . Κ . . Ν Lk | ΠΤΗΩΝ R.

*) In nostri tituli vocabulo Λάσιππος Ε a fronte non vitiose omissum esse a quadratario (cf. Ἐλασίππω 22, 5), sed in populi oribus detritum fuisse contendit Meister l. c. p. 213 conlatis nostris vocibus: Elisabeth, Lisbeth. — Verum non nusquam turbavit lapicida; cf. formas Boeoticas et vulgares tituli sermoni intrusas, dein ἄκουρυ (γι)νυένθω v. 165.

ἀν[τ]ι[σάκω]σιν τῇ πόλει. Παρεῖ-
αν πολέμαρχοι οὑπὲρ τᾶ[ς] πό-
λιος Ἀντιγενίδας Εὐκρατί-
δαο, Καφισόδωρος Ἀρίστωνος,
Τιμόμειλος Καφισίωνος·
κὴ σούνδικο[ι] Ξενοκλίδα[ς
Μνασιφάνω, Φήδιμος Φιλομεί-
λ]ω, Ἀγειτίλαος Φιλίππω, Ματρ[ο-
κλίδας Δαματρίνω· ϝίστορε[ς
Ὀνάσιμος Θιογίτονος, Εὐρου-
φάων Δαμοτέλιος, Καλο[κλί-
δας Φιλομείλω, Σωκράτεις
Μεγαλίαο. Τὸ ὁμόλογον [π]ὰρ
Ὀ]νάσιμον Θιογίτονος.

21 „J'ai copié cette inscription sur le mur extérieur, à la gauche de l'entrée du monastère de Scripou (temple des Grâces à Orchomènes).“ — R.

Κτεισίαο ἄρχοντος Βοιωτῶς, Ἐρχομενίυς δὲ Καραΐχω Ἑρμαίω, πολεμαρχιόντων Ἀντιγενίδαο Εὐκρατίδαο, Καφισοδώρω Ἀρίστωνος, Τιμομείλω Καφισίωνος, γραμματίδδοντος τῶς πολεμάρχυς [Δ]ιωνουσίω Καλλιμέλιος, τυ[ὶ π]ρᾶτον ἑστροτεύα[ϑ]η· Δέ[ξῳ]ν Ἀ[ϑ]ανίαο, Καλλικράτεις Χιόνιος, Κλιάρετος Φιλοξένω, Διουσίας Ὀλιουνπίωνος, Ἄνδρων Ἀριστίωνος,

Litt. ut 20; at ΜΠΣ R.

5 ΑΝΕΙΣ..ΣΙΝ Lk ΑΝΙΚΙ (lac.) ΞΙΝ R. 6 ΤΑΑΠΟ | edd. 7 | ΑΙΟΣ Lk -ΝΕΝΙΔ(Α)ΕΥΚ(Ρ)ΑΤΗ | R. 8 | ΛΑΟ R. 10 | (lac.) ΣΟΥΝΔΙΚΟΣ Lk ΚΗΣΟΥΔΙΚΟΣ R. 11 -ΦΑ- desunt ap. Lk. 12 ΕΙΣΤΟΡΕ Lk FINIOPE R. 14 |.ΝΑΣ..ΟΣ Lk | ΟΝΑΣΙΔΩΡ.. R. ΟΙΟΓΙΤΟΝΟΣ R. ΕΡΟ(Υ R. 15 ΦΙΛΩΝ R. ΚΑΛΟ (lac.) Δ | Lk ΚΑΛΟ)ΔΟ | R. 18 ΟΙΟΓΙΤΟΝΟΣ R.

21. — 1 ΒΟΙΩΤ | R. 2 ΕΡΧΟΜΕΝΥΣ Lk ΕΡΧΟΜΕΝΙΥΣ CIG ΕΡΧΟΜΕΝΙΟΙΣ R (ΡΡΧΟΜΕΝΥΣ vitiose Lb). 3 | ΝΑΙΩ R. 4 -ΝΙΔΑΟΕΥ- Lk -ΝΙΔΑΕΥ- R. 8 -ΧΥΣΛΙΩΝΟΥΣΙΩ Lk -ΧΥΣΙΩΝΟΥ | R. 9 ΤΥ..ΡΑΤΟΝ Lk ΤΥ:Ι | R. 10 ΕΣΤΡΟΤΕΥΑΟΗ edd. ΔΕΕ.ΝΑΟΑ Lk ΔΗΣ | R. 11 -ΤΕΙΣΧΙΟΝΙΟΣ Lk -ΤΕΙΣΣΥ | R. 12 ΚΑΙΑΡ- Lk ΚΛΙΑΡ- R. 13 ΟΝΤΟΥΝΠΙΩΝΟΣ Lk ΟΛΙΟΥΑΝΙΣΙΩΝ R.

15 Θίων Ἀρχελάω, Ὁμολ[ώ]ιχο[ς Λα-
σ[θ]ενίδαο, Ὀξούμαχος Λούκω-
νος, Καλλιώνδας Μυρίχω, [Ἀ-
πολλόδωρος Κλίω[νος, Τ-
ίμων Μούκωνος, Ἄκρ[ων τῶ δῖνος, Κα-
20 φισιόδωρος Ἀντί[γωνος, Σώτ-
[ε]ιρ[ος] Ὀνασίμω, Κα[λλίας
Ἀ]λεξίνω, Νίκων [τῶ δῖνος, Ε-
ὐ]κλίδας Ἀθ[ανίαο.

Titt. 20. 21, 1-17 „primus edidit Lk II tab. VIII, 37, postquam tit. 21 vss. 1—9, a Boeckhio in CIG n. 1573 repetitos, iam olim (— mus. crit. II p. 576, v —) publicaverat. Versus triginta duo a se legi non potuisse, idem adnotavit ad finem apographi.“ — K. Leakium secuti repetierunt K III I. II p. 13 sqq. Lb 627. 625. Utrumque titulum denuo descripsit Rang. (1303. 1306, additis vss. 18—23). Lectiones depravatas tituli posterioris haud paucas emendavit K² p. 631. — M V pp. 208—210 n. 17. 18.

Tit. 20 continet partem extremam pactionis simillimae atque continetur tit. 16 *G*; tit. 21 catalogus est militaris. — Tituli prioris quae aetatem tulerunt congruunt cum tit. 16, 159-169; itaque integrum titulum huic fuisse simillimum conicere licet. Enuntiato [Χη]ρώνδαο ἄρχοντος v. 2 respondet illius ἐν τῦ χρόνυ τῦ γεγραμμένυ v. 159 (cf. vss. 98. 99); qua de causa temporis notionem huic sententiae inesse puto, quo contractum aes alienum solvendum fuerit. Ad voc. διαγράψει v. 3 cf. tit. 16 locis plurimis. — Adicitur multa, si ad id temporis aes solutum non fuerit. V. 5 = 16, 129. 130. — κατοπτάων v. 3/4 summa cum veri specie restituit M V p. 208 (cf. 33, 6. 23/24). ἀντισάκωσιν = ἀντισταθμήσιν supplevi ex Ahrensii coniectura. — Inde quod testes in vss. 14—17 deprehenduntur Orchomenii (de Onasimo Theogitonis, qui idem occurrit in v. 18, vide 16, 14. 15. 22. 46. 17, 1. 22, 4; de Caloclida Philomeli 22, 8. 9), quorum munere in tit. 16 Thespienses fungebantur (vss. 115—121. 165—168), et quod pactionis exemplar deponitur apud eundem Onasimum Orchomenium (vss. 17. 18), contra in tit. 16 apud Thespienses (vss. 121. 122. 147. 148. 168. 169), in tit. 33

---

15 ΟΙΩ . ΑΡΧΕΛΑΟ Lk. ΟΜΟΛΕΙΧΟ... Lk. ΟΜΟΛ | R. 16 ΣΤΕΝΙΔΑΟ Lk | ΤΕΙΣΔΑΟ R. ΟΞΟΥ- Lk ΘΕΟΥ- R. 18 ΠΟΛ-ΛΟΥΔΩΡΟΣ R. 21 | ΛΙΡΩΝ - R.

apud Elatenses, Orchomenium, Chaeronensem (vss. 7—11. 19—22), conligere licet, ipsam Orchomeniorum civitatem hanc pecunium dedisse mutuam; id quod confirmatur vss. 5. 6, nam πόλις horum civitas est intellegenda; quod ni esset, nomen urbis additum exspectares.

In altero titulo cum eadem polemarchorum nomina deprehendantur atque in praecedenti (20, 7-9 = 21, 3-6), eodem aperte anno exarati sunt tituli. De aetate titt. 16—22 vide ad tit. 16. — Eiusdem Boeotarchae anno, quo titulus posterior, scriptus est tit. 162 Hyettius eandem sermonis speciem exhibens.

---

22 „J'ai copié cette inscription sur le mur intérieur de l'église d'Orchomène, au côté droit (méridional) de la porte.“ — R. Litt. Θ Θ Μ Ν Ο Ο Γ Σ Ω Lb. vulg. praeter Γ ϕ R.

Πρωτομάχω ἄρχοντος
Βοιωτῶς, Ἐρχομενίυς δὲ
Εὐαγόραο Φόξωνος, πολε-
μαρχιόντων Ὀνασίμω Θιογί-
5 τονος, Ἐλασίππω Ξενοτίμω,
[Κ]ωμινίαο Τελεσίππω, γραμ-
ματίδοντος τῶς πολ-
εμάρχυς Καλοκλίδαο
Φιλομείλω, τυὶ πρᾶτον
10 ἔ]στρατεύαθη· Ἀθανίας Δ-
ί]ωνος, Ποτάμων [τῶ δῖνος, Ε-
ὔν]οστος Εὐ[νόστω, - - - -
- - με - - - - - - - - - -

Exordium catalogi militaris. — Edidit Ussing, „inscriptiones Graecae ineditae“, Havniae 1847, n. 52. Denuo expresserunt Lb 624. R 1305. Ἐφ. ἀρχ. 819. — K² XXXVIII^b p. 569. M V p. 214 n. 20.

E polemarchorum numero Onasimus Theogitonis obviam fit in tit. 16 compluriens, 17, 1. 20, 14. 18; Elasippus Xenotimi 16, 87/88;

---

22. — 3 ΦΟΞΕΝΟΣ Ἐφ. ἀρχ. 4 -ΧΕΟΝΤ- Ἐφ. 6 .ΜΙΝΑΟ Uss. <ΩΜΙΝΙΑΟ R Lb. .ΩΜΙΝΑΟ Ἐφ. 7 ΜΑΤΙΔΔΟΝΤΟΣ R. -τίδοντος in transscr. -ΤΙΑΟΝΤΟΣ Ἐφ. -ΤΙΔΟΝΤΟΣ cett. ΓΟ/ | Lb. 10 ΑΘΕΝΙΑΣ Ἐφ. Δ in fine sol. Lb. 11 ΓΟΤΑΜΩΝ Lb. 12 | ΟΣΤΟΣΞΥ R. 13 ΜΕ R. ΑΓΙΛ Ἐφ.

Cominas Telesippi 16, 90/91. 18, 8/9. Scriba polemarchorum Caloclidas Philomeli v. 8/9 deprehenditur in tit. 20, 15/16. Aetate eadem exaratus est titulus, qua titt. 16—21 (vide ad tit. 16).

---

23 „J'ai copié cette inscription en 1868 dans une maison voisine de l'église de Scripou; elle est gravée en lettres serrées et en lignes assez longues, le commencement et la fin ont disparu.“ — Foucart.

. χα[λ̣κ̣ί]α[ς]. Ἀμινοκλέη Ἀριστίωνος ϝίκατι διοῦ, πέτταρες ὀβολοί, ἑπτὰ χάλκιοι.
Θ]ιουτίμυ Θιογίτονος ὀκτό, πέτταρας ὀβολώς, ἕνδεκα χαλκίως. Ξενοτίμυ Δ[εξ-
ι]ππίδαο ἑβδομείκοντα ἑπτά, τρῖς ὀβολοί, πέντε χαλκίως. Εὐφάμη Καφισοδώ[ρω
πέτ]ταρας, τρῖς ὀβολοί, πέντε χαλκίως. Εὐχώροι Δορκίλλιος ϝίκατι ἕξ, διοῦ ὀβολοί,
5 ἐν]νία χάλκιοι. Δορκίλλι κὴ Πουθίνη Νίκωνος ϝίκατι ἕξ, διοῦ ὀβολοί, ἐννία χάλκιοι.
Ἀθ]ανοδώροι Εὐθιούμω πενταικατίας τριάκοντα, πέντε ὀβολοί, ὀκτὸ χάλκιοι.
. . δάλλοι Φίλλιος πετταράκοντα πέτταρες, ἑπτὰ χάλκιοι. Ξενοτίμυ Δεξιππί[δ-
α]ο ἑβδομείκοντα, διοῦ ὀβολοί, πέντε χάλκιοι. Νικάρχοι Σαυκλίαο τριάκοντα,
ἑπ]τὰ χάλκιοι. Ἀμφικτίονι Καλλικράτιος ὀκτό, πέντε χαλκίως. Δορκείδη Πολέ-
10 μω]νος δέκα ἑπτά, πέττα ὀβολώς, δέκα χαλκίως. Ἀπολλωνίδη Διοσκορίδαο
δέ]κα ἑπτά, πέτταρε ὀβολώς, δέκα χαλκίως. Κλιώνδη Ἀπολλωνί-δαο δέκα, ἑπ-
τὰ] ὀβολοί, δέκα χάλκιοι. Πισιμείλυ Ἀρχεδάμ[ω] ἑξεί[κ̣ο̣ν]τα . . .

Edidit litteris minusculis Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 89 sq. — M VI p. 60 n. 19ᵉ. — „Un fragment de comptes, comprenant les paiements faits à certains individus, probablement pour des travaux de construction ou des fournitures.“ — Fouc. — Pecuniarum recensus factus est secundum drachmas (vide femin. πενταικατίας v. 6), obelos, chalceos; quorum nomina modo nominativis, modo accusativis expressa comparent (vide imprimis vss. 4. 6). Va-

riatur in quattuor numeri significatione: πέτταρες, πέτταρας v. 1. 2. 3. 4. 7, πέτταρε 11, πέττα 10. — In tituli sermonem cum υ et ιου soni novicii se insinuarint, ca. a. 200 a. Chr. n. scriptus est titulus.

---

24 „Orchomeni." — B. Litt. vulg. praeter Γ.

Μύριχος Πολυκράτιος, Ἰαρώνυμος Διογίτονος, ἄνδρεσσι χοραγείσαντες νικάσαντες Διωνύσοι ἀνέθεικαν. Τίμωνος ἄρχοντος, αὐλίοντος Κλεινίαο, ἀίδοντος Ἀλκισθένιος.

Edidit litteris minusculis Meletius l. c. p. 342. CIG 1579 ex Leakii apographo; „minusculis repetiit Leakius t. II p. 631. Tum Davidoffius in Itinerario, t. II p. XXII n. XXII ex novo G. Krameri apographo, quod accurate confectum prorsus cum exemplo Boeckhiano concinit" (K). Lb 617. — K p. 56. M V p. 203 n. 9. — Vide ad tit. sq.

---

25 „Marmor Elginianum —, Synops. Mus. Brit. n. 83." — B. Litteratura eadem quae tit. anteced.

Ἀλεύας Νίκωνος, Καφισόδωρος Ἀγλαοφαΐδαο, ἄνδρεσσι χοραγίοντες νικάσαντες Διωνύσοι ἀνεθέταν. Ἀθανίαο ἄρχοντος, αὐλίοντος Κλεινίαο, ἀίδοντος Κράτωνος.

CIG 1580. „Minusculis expressit Leakius t. II p. 631" (K). Lb 618. — K p. 56. M l. c. n. 10.

Titt. 24. 25 basibus aperte inscripti, quibus anathemata eorum, qui in ludis scaenicis vicerant, imposita erant. — Ἀλεύας 25, 1 fortasse idem, qui occurrit in tit. 26, 2. „Tibicen est idem, qui n. 1579 (= 24) et forma tituli eadem; igitur eadem quoque aetas utriusque inscriptionis." — B. Crato 25, 3/4 fortasse est cantator Thebanus 32, 12. — In titulorum sermone οι locum tenet in voce Διωνύσοι 24, 2. 25, 2. Ceterum recentioris aetatis speciem prae se fert dialectus, cum ου Boeotorum υ sonus vulgaris omnino expulerit (de voce Μύριχος 24, 1 vide diss. p. XIX not.) et forma vulgaris ἀίδοντος (= ἀείδοντος) 24, 4. 25, 3 deprehendatur. Sermonis species cum eadem fere sit, quae tit. 316 Theb. a. 175 a. Chr. confecto exhibetur, huic titulo propemodum aequales nostri sunt putandi.

26 „Orchomeni in lapide muri monasterii.“ — B. Litt. vulg. Leake et CIG. Θ Κ Μ Γ Σ Lb.

Θιὸς
τιούχαν ἀγαθάν. Ἀλεύα[ο] ἀ[ρ-
χοντος ἔδοξε τῦ δάμυ Ἐ[ρ-
χομενίων, Ἀγέδικον Δα-
5 φίταο Ἠολεῖα ἀπ' Ἀλεξαν-
δρείας πρόξεν⟨ι⟩ον εἶμεν [κ-
ὴ εὐεργέταν τᾶ(ς) πόλιος Ἐ[ρ-
χομενίων κὴ αὐτὸν κὴ ἐσ[γ-
όνως κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶς
10 κὴ] ϝυκίας ἔπασιν κὴ ἀσφάλι-
αν] κὴ ἀτέλιαν κὴ ἀσουλία[ν
κ]ὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατ-
τ]αν κὴ πολέμω κὴ [ἰρά]ν]ας ἰώ-
σ]ας, κὴ τὰ ἄλλα, ὁπόττα
15 τῦς ἄλλυς προξένυς [κὴ
εὐεργέτης.

Leake, mus. crit. II p. 572, III; inde CIG 1564 et Lb 630. — C 198. M V p. 216 n. 25. — Hospitio publico donatur Agedicus Daphitae filius Alexandrinus. Alexandriam Troadem ab Antigono conditam eiusque nomine Antigoneam appellatam, a Lysimacho vero post pugnam ad Ipsum commissam (a. 301 a. Chr.) urbis nomen in Alexandriam mutatum esse, testis est Strab. 13 p. 593: „καὶ Ἀλεξανδρείας ἤδη ἐπεμελήθη (int. Lysimachum), συνῳκισμένης μὲν ἤδη ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ προσηγορευμένης Ἀντιγονίας, μεταβαλούσης δὲ τοὔνομα· ἔδοξε γὰρ εὐσεβὲς εἶναι τοὺς Ἀλέξανδρον διαδεξαμένους ἐκείνου πρότερον κτίζειν ἐπωνύμους πόλεις, εἶθ' ἑαυτῶν“ κτλ. — cf. Droysen, „Geschichte des Hellenismus“ III, 2 p. 195. — Titulum post a. 301 a. Chr. sane exaratum esse, arguit dialecti condicio. — Ἀλεύας v. 2 idem fortasse, qui tit. 24, 1.

27—29 „Gravées sur un grand autel cylindre en marbre gris, placé aujourd'hui dans la cour du monastère de la Panagia Théotokos au pied de l'acropole des Minyens.“ — Dech. Litt. Α Θ Κ Μ Γ Σ.

---

26. — 2 ΑΛΕΥΑΡΑ | edd. 6 ΠΡΟΞΕΝΙΟΝ Leake. ΠΡΟΞΕΝΟΝ CIG Lb. 13 ΚΗ (lac.) ΑΣΙΩ | Lk. ΚΗ . . Α . ΑΣΙΩ CIG. Lb.

27 Ἀντιγενίδαο ἄρχον-
τος, [ἰα]ρε[ι]άδδοντος Ἀντι-
γέ]νιος Σωκράτ[ιο]ς, ἰαραρχό-
ντω]ν Ἀγει[σά]ν[δρ]ω Σούβρακος
5 κὴ] Σωσιβίω Πουθίλ[λι]ος,
ἀντίθειτι Θίων Δαματρίχ-
ω τ]ὸν ϝίδιον ϝυκέταν Ἀκρίσιον
ἰαρὸν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ τᾶ-
ς Ἴ]σιος, κὴ μεὶ ἐξεῖμεν μει-
10 θενὶ ἐφάπτεστ[η] μειδὲ κα-
ταδουλίτταστη. Ἢ δέ κά τις ἐφά-
πτειτη, [κ]ούριος ἔστω ὁ ἰαρεὺς κὴ τὺ
ἰαράρχη κὴ τὺ σούνεδρυ σουλῶντες κὴ
δαμιώοντες.

Dech. 1 p. 4/486. — M V p. 217 n. 26. Vide ad tit. 29.

---

28 [Τῶ δῖνος ἄρχοντος.]
[ἰαρειάδδοντος τῶ δῖνος,]
ἰα]ραρχόντων Σωκρά[τιος.
Καφισοδώρω, Ἀριστίωνος
5 Ἀριστίωνος, ἀντ[ίθειτι
Ἀγαθὰ Ἐπιχαρ[ίδ]αο [π]α[ριόντο]ς αὐτῆ τῶ [ρ]υ[ίῶ Καλλικλεῖος Ἀ[γ]άθωνος τὰ[ν
ϝιδίαν θερά-
10 πηναν Νιου[μ]ὼν [ἰ-
αρὰν εἶμεν τῶ Σαρ[ά]π[ι]ος
κὴ τᾶς Ἴσιος κὴ μεὶ [ἐξ]εῖμ[εν
μειθενὶ Νιουμῶς ἐφ[α]πτεσ[τη
μειδὲ καταδου[λί]τα[στ]η. Ἢ δέ [κά τις
15 [ἐφάπτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἰαρεύς]
κὴ [τὺ ἰ]αρά[ρ]χη κὴ τὺ σούν[εδρυ
σουλῶντες κὴ δαμιώ-
οντες.

Dech. 2 p. 10/492. — M l. c. n. 27. Vide ad tit. sq.

---

28. — 6 - ΧΑΡ . ΛΑΟ.

29 Τῶ δῖνος] ἄρχοντος, ἰαρ[ειάδδο-
ντος Εὐ]χάρ[ι]ος [Ἐὐκ]λίδαο, [ἰαραρ-
χιόντων .... δραο Ἐπι[χ]άριος, Εὐά[ριος
Δάμωνος, ἀντίθειτι Ἀθανόδωρος Δορ-
5 κί]λλιος τὰν ϝιδίαν θηράπ(η)ναν Καρ-
δάμαν ἰαρὰν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ
τᾶς Ἴσιος, κὴ μὲ ἐξειμεν μειθενὶ
Καρδάμας ἐφάπτεστη μειδὲ
καταδουλίτταστη. Ἢ δέ κά τις ἐ-
10 φάπτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἰ-
αρεὺς κὴ τὺ ἰαράρχη κὴ τὺ σού-
νεδρυ σουλῶντες κὴ δα-
μιώοντες.

Dech. 3 p. 11/493. — M V p. 218 n. 28.

Titt. 26—28 sunt manumissionum exempla, quibus mancipia Serapi et Isidi condonantur. Quorum deorum cultus cum Ptolemaeo Philadelpho regnante (a. 276—247 a. Chr.) in Graeciam sit propagatus (Paus. 1, 18, 4), a. 250 a. Chr. aperte vetustiores non sunt; propter υ pro οι strenue adhibitum a. 200 a. Chr. vix exsuperant. — De voce ἰαραρχόντων 27, 3. 28, 3 vide diss. p. xxv extr.

---

30. 31 „Les deux fragments - - - étaient en 1868 encastrés dans une maison du village de Scripou. Ils proviennent d'une même pierre et contiennent le commencement et la fin des lignes. Au milieu, il reste une lacune de treize à quatorze lettres. En haut, une ligne a complètement disparu ainsi que le commencement de la seconde. Les lettres à partir de la ligne 8 sont un peu plus serrées.“ — Foucart. Litt. Θ Π (30) Γ (31); ceterum ut tit. 16 sqq.

30
[Θάρτωνος ἄρχοντος, ἰαρειάδδοντος ..... Με?ιλιχίδαο, πολεμαρ-
χιόντων Δορκίλλιος]
Ἀθανοδώρω, Λούσ]ωνος Εὐγίτονος, Σά[ωνος
Ἄ]βρω[νος, Ἐ]ὔκλι(α κ)ὴ Ἀριστ[-- τῶ δῖνος ἀντίθ]εντι τὸν ϝίδιον
ϝυκέταν
Ἀπολλώνιον ἰαρὸν εἶμεν [τῶ Σαράπιος κὴ τᾶς Ἴ]σιος, κὴ μὲ ἐσσεῖ-
μεν μειθενὶ
5 καταδουλίτταστη Ἀπολλών[ιον μειδὲ ἐφάπτ]εστη· ἢ δέ κά τις καταδουλίδ-

δε[ι]τη εἰ ἐφάπτειτη, κούριος ἔστ[ω ὁ ἱαρεὺς κὴ τὺ] πολέμαρχυ σουλῶντες κὴ
δαμιώοντες κὴ τῶν ἄλλων ὁ β[ειλόμενος κὴ τὺ] σούνεδρυ δαμιώνθω τὸν [ἀ]δικί[ον-
τα. Παρεῖς τῆ Εὐκλείη κὴ τῆ Ἀριστ - - - - είας Ἀριστίωνος.

31 (continuat titulum antecedentem).

Θ]άρσωνος ἄρχοντος, ἱαρειάδδοντο[ς - - - - - - - - Με?]ιλιχίδαο, πολεμαρχιόντων Σάωνο[ς
Ἄ]βρωνος, Δορκίλλιος Ἀθανοδώρω, Λ[ούσωνος Εὐγίτο]νος, Κλιὼ Δαφνήω κὴ Τιμὼ Μενε-
σ]ράτω ἀντίθεντι τὸν ϝίδιον ϝυκέ[ταν . . . . . νᾳ ἱαρὸ]ν εἶμεν τῶ Σαράπιος κὴ τᾶς Ἴσιος
κὴ μεὶ ἐσσεῖμεν μειθενὶ καταδουλ[ίτταστη . . . . .]να μειδὲ ἐφάπτεστη· ἢ δέ κά τις
5 ἐφάπτειτη, κούριος ἔστω ὁ ἱαρεὺς [κὴ τὺ πολέμαρχυ] σουλῶντες κὴ δαμιώοντες
κὴ τὺ σούνεδρυ σουλώνθω κὴ δ[αμιώνθω τὸν ἀδ]ικίοντα. Παρεῖαν τῆ Κλιῶι φίλυ
Καλοκλίδας Καλλιγίτονος, Μεν[- - τῶ δῖνος, Κα]λλιγίτων Καλοκλίδαο κὴ τῆ Τι[μῶι
ὁ ἀνεὶρ Καλοκλίδας Καλλιγίτο[νος.

Foucart l. c. p. 91 sqq. — M VI p. 61 sq. n. 19 f g). — „L'inscription contient deux actes par lesquels des esclaves sont consacrés à Sérapis et à Isis.“ — Fouc. — Eiusdem generis atque tres praecedentes tituli. In quorum sermone cum omne οι in υ sit conversum, altero a. Chr. saec. vix vetustiores sunt. — Dorcilles polemarchus 30, 1. 31, 2 fortasse filius Athanodori 29, 4 memorati.

---

32 „Orchomeni in aedicula Deiparae —; ex qua tamen lapis nunc amotus est.“ — Boeckh. Litt. vulg. praeter I Lk CIG, Θ Lb.

Μνασίνω ἄρχοντος, ἀγωνο-
θετίοντος τῶν Χαριτεισίων
Εὐαρί⟨ο⟩στω Πάντωνος, τύδε
ἐνίκωσαν τὰ Χαριτείσια·
5 σαλπιγτὰς
Φιλῶνος Φιλίνω Ἀθανεῖος,

---

32. — 1 ΑΓΟΝΟ | Lb.

κάρυξ
Εἰρω[ἰδ]ας Σωκράτιος Θειβεῖος,
ποειτὰς
10 Μήστωρ Μήστορος Φωκαιεύς,
ῥαψαϝυδὸς
Κράτων Κλίωνος Θειβεῖος,
αὐλειτὰς
Περιγένεις Ἡρακλίδαο Κουζικηνός,
15 αὐλαϝυδὸς
Δαμήνετος Γλαύκω Ἀργῖος,
κιθαριστὰς
Ἀγέλοχος Ἀσκλαπογένιος Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας,
κιθαραϝυδὸς
20 Δαμάτριος Ἀμαλωίω Αἰολεὺς ἀπὸ Μουρίνας,
τραγαϝυδὸς
Ἀσκλαπιόδωρος Πουθέαο Ταραντῖνος,
κωμαϝυδὸς
Νικόστρατος Φιλοστράτω Θειβεῖος,
25 τὰ ἐπινίκια κωμαϝυδὸς
Εὔαρχος Ε[ἰ]ροδότω Κορωνεύς.

Catalogus agonisticus. — Edidit litteris minusculis Meletius l. c. p. 342; Leake, mus. crit. II p. 575, IV; inde CIG 1583; minusculis expressit Lk II p. 631, repetiit Lb 621. — K p. 57. M V p. 219 n. 30. — Crato cantator Thebanus v. 12 fortasse idem, cuius nomen exstat in tit. 25, 3/4. υ pro οι semper scriptum. Formae vulgares in η: Ἡρακλίδαο Κουζικηνός 14 (at Εἰρ- 8. 26 in nomine Boeotico), Μήστωρ 10 bis utpote in nominibus hominum peregrinorum habent excusationem; quamquam non semper formae populares servatae sunt: -στρατ- in nomine Thebani v. 24.

33—35 „Marmor candidum oblongum, — muro ecclesiae D. Mariae oppidi Scripu prope Orchomenum olim insertum, tum ab Elgino in Britanniam delatum est. Nunc est in Museo Britannico synops. n. 177.“ — Boeckh. Litt. Θ Κ Μ Γ Σ Lb.; vulg. apud B.

---

8 | ΕΙΡΩΔΙΑΣ Leake Lk. „Dr. Clarke's copy has Ειρωδας.“ — 18 | ΤΕΛΟΧΟΣ Leake. „Dr. Clarke has ΑΓΕΛΟΧΟΣ.“ 26 ΕΥΡΟΔΟΤΩ Leake.

33 *A* Θυνάρχω ἄρχοντος, μεινὸς Θειλουθίω, Ἀρχίαρος Εὐμείλω ταμίας Εὐβώλυ Ἀρχεδάμω Φωκεῖι χρίος ἀπέδωκα ἀπὸ τᾶς συγγράφω
5 πεδὰ τῶν πολεμάρχων κὴ τῶν κατοπτάων ἀνελόμενος τὰς συγγράφως τὰς κιμένας πὰρ Εὔφρονα κὴ Φιδίαν κὴ Πασικλεῖν κὴ Τιμόμειλον Φωκεῖας κὴ Δαμο-
10 τέλειν Λυσιδάμω κὴ Διωνύσιον Καφισοδώρω Χηρωνεῖα κὰτ τὸ ψάφισμα τῶ δάμω ΜΠΨΓΕΡ▷III.

B Θυνάρχω ἄρχοντος, μεινὸς Ἀλαλκαμενίω, Ϝάρνων Πολυκλεῖος
15 ταμίας ἀπέδωκε Εὐβώλυ Ἀρχεδάμω Φωκεῖι ἀπὸ τᾶς συγγράφω τὸ κατάλυπον κὰτ τὸ ψάφισμα τῶ δάμω, ἀνελόμενος τὰς συγγράφως τὰς κιμένας πὰρ Σώφι-
20 λον κὴ Εὔφρονα Φωκεῖας κὴ πὰρ Διωνύσιον Καφισοδώρω Χηρωνεῖα κὴ Λυσίδαμον Δαμοτέλιος πεδὰ τῶν πολεμάρχων κὴ τῶν κατοπτάων ΠΠΕΗΗΗΗ▷▷IIIOH.

C 25 Ἄρχοντος ἐν Ἐρχομενῶ Θυνάρχω, μεινὸς Ἀλαλκομενίω, ἐν δὲ Ϝελατίῃ Μενοίταο Ἀρχελάω, μεινὸς πράτω, ὁμολογ(ί)α Εὐβώλυ Ϝελατιήυ κὴ τῇ πόλι Ἐρχομενίων· Ἐπιδὲ κεκόμιστη Εὔβω-
30 λος πὰρ τᾶς πόλιος τὸ δάνειον ἅπαν κὰτ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθείσας Θυνάρχω ἄρχοντος, μεινὸς Θειλουθίω, κὴ οὐτ' ὀφείλετη αὐτῶ ἔτι οὐθὲν πὰρ τὰν πόλιν, ἀλλ' ἀπέχι πάντα περὶ παντός,
35 κὴ ἀποδεδόανθι τῇ πόλι τὺ ἔχοντες τὰς ὁμολογίας, εἶμεν ποτιδεδομένον χρόνον Εὐβώλυ ἐπινομίας Ϝέτια

34 Ἀ[ρ]ίσ[τ]ων
Ἐ]λαφοβόλι[ος
ίαο
Ἀρίσταν̣δρο[ς
στέαο
σων Λουσι-
άτιος
Ἄνθιππος
Θι]ό[ζ]οτος ?
Θιοδώρ[ω]
-ξενος
ονος

---

33. — 3 ΦΟΚΕΙΙ Lb. 26 ΔΕΕΕΛΑΤΙΗ Lb. 27 | ΝΟΙΤΑΟΡΧΕΛΑΩ Lb. 37 ΕΕΤΙΑ Lb.

πέτταρα βούεσσι σοὺν ἵππυς διακα-
τίης ϝίκατι, προβάτυς σοὺν ἤγυς χει-
40 λίης. Ἄρχι τῶ χρόνω ὁ ἐνιαυτὸς ὁ μετὰ
Θύναρχον ἄρχοντα Ἐρχομενίυς. Ἀπο-
γράφεσθη δὲ Εὔβωλον κὰτ ἐνιαυτὸν
ἕκαστον πὰρ τὸν ταμίαν κὴ τὸν νομώ-
ναν τά τε καύματα τῶν προβάτων κὴ
45 τᾶν ἠγῶν κὴ τᾶν βουῶν κὴ τᾶν ἵππων κὴ
κά τινα ἄσαμα ἴωιθι κὴ τὸ πλεῖθος· μεὶ
ἀπογραφέσθω δὲ πλίονα τῶν γεγραμ-
μένων ἐν τῆ σουγχωρείσι. Ἡ δέ κά τις
πράτ]τ[ει] τὸ ἐννόμιον Εὔβωλον, ὀφειλέ[τ]-
50 ω ἁ πό]λις τῶν Ἐρχομενίων ἀργυρίω
μνᾶς] πετταράκοντα Εὐβώλυ κὰθ ἕκαστ-
τον ἐνιαυτὸν κὴ τόκον φερέτω δρα[χμὰς
δοῦ] τᾶς μνᾶς ἑκάστας κατὰ μεῖνα
ἕκασ]τον, κὴ ἔμπρακτος ἔστω Εὐβώ[λυ
55 ἁ πόλις] τ[ῶ]ν Ἐρχομενί[ω]ν.

35 Ἁ σταθεῖσα ἀρχὰ ἐ[π]ὶ τὸν [ὁρισμὸν ------ ὁ δῖνα τῶ δῖνος, Ἀντιγένεις Ἀντιγένιος, [ἔταξαν ὧδε· Πρᾶτον τόμον εἶμ-
[ε]ν ἀπὸ τῶ [ϝ]άστιος τὸ[ν - - - - - - - - - - - - - - - - -
ἐν τὰν Προβασίαν, κὴ Προβατίη ἐν τὸ ῥ- - - - [κὴ ἐν τὰν ὁδ-
5 ὸ]ν τὰν ἐπὶ Λεβάδε[ια]ν· τὸ πρόχωμα τὸ - - - - - - - [ἐν τῆ
ὁδῦ ἐν τὸν ἀετὸν ἐπὶ τῶ τάφω τῶ Καλλίπ[πω ? - - - -
ΝΙΟΒΕΙ· ὁδῦ ἐν τὸν ὅρον τὸν ἐν . τῆ ἀγορῆ ΙΔΙ - - - - - -
Ι ἐν τὸν [ἀ]ετὸν Τιμόλ[α](ο). Δεύτερον τό[μ]ο[ν εἶμεν - - - -
ν τὸν ἐπὶ τῶ χαράδρ[ω] τῶ ῥί[ο]ντος ἐκ τᾶς βου - - - - - -
10 ιου ἐν τὸν ὅρον τὸν ἐ(ν) τῆ ὁδῦ τῆ [ἐ]πὶ Χ[η]ρώνιαν ε - - - [ἐ-
πὶ τὸν ὅρον τὸν ἐν τῆ [λ]ου[σ]ιά[δ]ι ἐπὶ ΟΘΕΝΤΟΝ - - - - - - [τ-
[ὸ]ν ὅρ[ο]ν Τι[μ]α[ίω ?]. [Τρί]τ[ο]ν τόμο[ν] ε[ἶμ]εν ἀπὸ - - - - -
ας Λ . . ΑΟΣΙ ὅρω ἔττε τ[ὸ]ν ὅρ[ο]ν τὸν μέσον Τιμό[λαο - - - - -
τε τᾶς Προβασίας κὴ τᾶς πορπουλιάδος ἔτ[τε - - - - - -
15 ἐν τὸ μέσον τᾶς πορπουλιάδος κὴ [λ]ιουσι[ά]δος - - - - [πορπο-

---

49 | (lac.) ΤΗ edd. - ΛΕΙ edd. 56 ΤΟΝΕΡΧΟΜΕΝΙΟΝ edd.
35. — 1 ΕΒΙ edd. 3 | ΑΝ, ΤΩ · ΕΑΣΤΙΟΣ edd. 5 ΛΕΒΑΔΕΩΝ edd. 8 ΛΕΤΟΝ · ΤΙΜΟΛΛ ·, ΤΟΝΟ | edd. 9 ΧΑΡΑΔΡΟ, ΡΙΩΝΤΟΣ edd. 10 ΤΗΣΠΙΧΙΡ - edd. 11 ΔΟΥΓΙΑΣΙ; quae secuntur ἐπι[τε]θέντ[α] M. 12 | ΩΝΟΡΩΝΤΙΛΙΑΚΤϹ · ΤΩΝΤΟΜΟΓΕΜΙΕΝ edd. 13 ΤΩΝΟΡΩΝ edd. 15 ΔΙΟΥΣΙΔΔΟΣ edd.

υ[λ]ιά[δ]ος τῦ χώματι τᾶς Προ[β]ασίας τὸ [μ]ἔσ[ο]ν - - - - -
[τ]ῶν ὄρων Τιμαί(ω). Ἔ[β]δομον(?) τόμον ε(ἶ)μεν ἀ[π'] ΑΙΝΑ- [ὁ-
δὸν τὰν ἐπ(ὶ) Λε[β]ἀδειαν ΩΝΟΣΑΓΕΛΟΤΡΑ τᾶς Πρ[ο]βασίας.

Titt. 33—35 in uno lapide exsculptos edidit Boeckh CIG 1569[a–c] (tit. 33 Meletius litteris minusculis expressit l. c. p. 342 sq.); repetierunt tit. 30 Franz, Elementa epigr. Graec. n. 74 p. 192 et Leake litteris minusculis l. c. II p. 634; — C 107. — Omnes titulos vitiis haud paucis inquinatos denuo proposuit Lb 628[a. b]. 629. — M V p. 214 sq. 218 n. 21. 22. 29. — Tractavit titulos K p. 33 sq. —

Tit. 33 eiusdem generis est ac tit. 16. 20. — Persolvuntur Eubulo Elatensi per quaestores Orchomenios pecuniae civitati Orchomeniorum mutuo datae: mense Thelythio (qui noster est Maius) 16163 drachmae; eiusdem anni mense Alalcomenio (qui noster est December) per alium quaestorem 5823 drachmae 1½ obeli. — Simul conceditur Eubulo de Orchomeniorum civitate optime merito, ut per quattuor annos certum pecoris numerum pascat in horum agro pascuo; ea tamen condicione, ut singulis annis et quaestori et publicano pascui notas pecori inustas numerumque gregis indicet. Si quis scripturam exegerit ex Eubulo, Orchomenii quadraginta minas unoquoque anno cum usuris ei debebunt. — Usurarum pro pecunia mutuo accepta numerandarum non fit mentio. Verum verisimilitudinis speciem prae se fert, usque ad id temporis, quo pecunia Eubulo renumerata fuerit, licuisse ei pascuo Orchomeniorum uti; quod ius soluta pecunia per quattuor annos prorogatur (ποτιδεδομένον χρόνον v. 36/37). — Damoteles Lysidami v. 9/10 et Lysidamus Damotelis v. 22 — illius sine dubio filius — Orchomenii sunt intellegendi. — De hominibus, apud quos pactionis exemplaria deponuntur, vide ad tit. 20. — δοῦ = δύο v. 53; cf. διοῦ 16, 63. 23, 1. 4. 8.

Numerorum notae sunt haece: M = ,ι, ⊓ = ,ε, V = ,α, ⊓E = φ', P vel HE = ρ', ΓE = ξ', ⊳ = ι', I = α', O = ὀβολός, H = ἡμιωβόλιον.

Titulus inter praestantissimos habendus qui Boeotici aetatem tulerunt, temporum spatiis a viris doctis adsignatus est mirum quantum inter se diversis. Atque Boeckh (ad hunc tit.) ad belli Pe-

---

16 | ΥΓΙΑΛΟΣ, ΛΕΣΩΝ edd. 17 | ΓΩΝ, ΤΙΜΑΙΕΥΔΟΜΟΝ, ΕΜΕ-ΝΑΙΑΙΝΑ | edd.

loponnesiaci aetatem licere eum relegare adfirmavit, cum litteraturam Ionicam, qua conceptus est, a Boeotis aliquanto ante quam ab Atticis usurpatam esse cogitare liceat. Quam sententiam amplexati sunt Ross, Hellenica I, 1. Halle 1846 p. XVIII not. 28. Keil, Syll. p. 33. Clemm, Curt. „studd." IX. Leipz. 1876 p. 436. Preuss, „Quaestiones Boeoticae". Progr. des Nicolaigymn. zu Leipz. zur Feier des Geburtst. S. M. des Kaisers. 1879 p. 13. — Contendit vero Boeckh, utique tribuendam esse hanc inscriptionem aut annis ol. 103, 2 (= a. 367 a. Chr.), — quo anno Orchomenus urbs a Thebanis diruta sit — praeeuntibus aut inter ol. 110, 3 (= a. 338 a. Chr., quo sit restituta) et 145 (= a. 200 a. Chr.) — ex quo anno tituli Orchomenii vulgari sermone sint confecti (at vide diss. p. XI not. [3]) intercedentibus. — Ahrens (I p. 163), Kirchhoff, „Studd. zur Gesch. des Griech. Alph." [3]. 1877 p. 133 in not., Beermann, Curt. „studd." IX p. 7 post ol. 111 (= a. 336 a. Chr., cui anno Orchomeni restitutio rectius tribuitur) tabulam exaratam maluerunt. Quae sententia dialecti ratione υ sonum novicium pro οι semper adhibentis formasque vulgares haud paucas adsciscentis egregie stabilitur. Unde efficitur, annum 200 a. Chr. vix superare titulum.

Tit. 34 cuiusmodi inscriptionis fragmen sit, non liquet. Vulgaris est forma -στέαο v. 5.

Tit. 35 misere truncatus discriptionem continet finium agrorum sive bello sive lacus Copaidis inundationibus turbatorum. Simillimae sunt rationes, quae exhibentur tabula Heracleensi CIG 5774 (C 8), 8-93 et Halaesina CIG 5594 (C 77). — Dialecti species cum sit eadem atque tituli 33, haec inscriptio ad idem temporis spatium revocanda, quo ille exaratus est. — In restituendo titulo Boeckhii plerumque et Meisteri (l. c. p. 219) emendationibus usus sum. — Ad vocem ἔττε (= ἔστε) v. 13 cf. ἔστε CIG 5594 (C 77), 3, ubi saepius; — de assimilatione cf. ἔππασιν = ἔνπασιν, id quod passim legitur. ποϱπουλιάδος v. 14 (15/16?) = προπυλιάδος?

---

36 „Orchomeni in ruderibus aediculae ex lapidibus vetustis olim constructae." — B. Litt. Θ Κ Μ Γ Σ Lb, vulg. B.

Δαμο[κλ]ίδαο ἄϱχοντος,
ἱαϱειάδδοντος

---

36. — 1 ΔΑΜΟΤΟΙΔΑΟ edd.

Ἀντιχαρίδαο Ἀ[Θ]ανο-
δώρω· [ἀ π]όλις Διὶ Μειλι[χ][ίυ·
5 Ἀντιχαρίδας Ἀθανοδώρω ἔλ[ε-
ξε, δεδόχθη τοῦ δάμυ, ὅπω[ς] ἔχω[ν]-
θι τῶν πολιτάων τὺ [Θ]ύ[ο]ν[τ]ες [τ][ῦ Διὶ
[τ]ῦ Μειλιχίυ [φιάλη?] χρεῖ*σ[Θ]η [ἐ][ν-
τίμυ κατασκευάττη, κ[ὴ] [Θέμεν - - - - -
10 ἐν τῦ ἱαρῦ εἰ πὰρ τὸ [ἱα]ρ[ὸν, ὅπα κα
δοκίει κάλλιστο[ν εἶμεν.

CIG 1568. Lb 615. — K p. 31 sqq. M V p. 216 n. 24. — „Quod decernitur videtur fere hoc fuisse, ut in eorum qui sacrificia offerent, usum certae quaedam res publice compararentur.“ — B. Titulum misere corruptum in integrum restituere vix possis. Quas proposui emendationes eximiae Keilii sagacitati debentur. — Vulgaris est υ sonus in [Θ]ύ[ο]ν[τ]ες v. 7; omne οι in υ conversum. Itaque altero a. Chr. saec. exaratus est titulus.

---

37 „A Orchomène, dans le même couvent que les précédentes (vide ad tit. 21). Ce fragment est encastré dans le mur extérieur, au côté qui regarde le sud.“ — R. Litt. K Γ Σ R.

Δαματρίω,
Διο]σκορίδας Ερ-
Δι]ογένειος, Ἀντι-
Πάνφιλος Μνασιλόχω,
5 [δ]ά*μω, Φίλλει Λουσιθίω,
ιος, Ἐτέαρχος Λαάρχω,
ν Πιτθιάδαο, Πολιουκλ[ε][ῖς
Βιότω, Εὐρούλοχος Ἀθανίχ[ω,
κλεῖς Ἀρίστωνος,
10 ς Μιλτίαο, Δίων Χαρικλ[εῖος, Σωκ-
ράτεις Σωπάτρω,
Ἐξα*κέστ[ω], Κλι[ό]νικ[ος Εὐμ-
είλω, Ἀντιγενίδ[ας]

---

4 | ΔΩΡΩΔΡΙΟΛΙΣ, ΜΕΙΛΙΑ | edd. 6 ΕΧΩΡ | edd. 7 ΟΥΘΝΙΕΣΕ | edd. 8 ΧΥΜΕΙΛΙΧΙΥΟΧΛΑΤΙΧΡΕΙΕΙΣΟΗΓ | edd. 9 ΚΕ | edd. 10 ΤΟΛΛΡ | edd.

37. — 5 ΑΑΙΜΩ. 7 - ΚΛΙ | 12 ΕΞΑΑΚΕΣΤ. ΚΛΙΣΝΙΚ | 13 - ΝΙΔΩ |

ος Εὐ[β]ί[ω],
15 ..λλ.ω
Διο]φάντ[ω,

R 1308; emendavit K² XXXV ᵃ p. 549 sq. — M V p. 207 n. 14. — Fragmen catalogi, fortasse militaris, pessime habitum. Si verae sunt Rangabei lectiones, non nullae insunt formae vulgares. Qua de causa titulus infimae aetatis esse videtur.

---

38 „Au même endroit (ubi 27—29), sur un fragment d'architrave.“ — D. Litt. Θ Κ Ν Ν Γ Σ.

Ἀ]πολλόδωρος Νίκωνος τὰ πρόθυρα καὶ τὼς πίνακας τὼς ...
(Dech. τῶ Σ[εραπείω ? ἐπεσκεύασεν])

Dech. 5 p. 15/497. — M VI p. 63 n. 32ᵇ. — Vulg. πρόθυρα.

---

39 „Sur une pierre brune, trouvée à S. Luc, église de Scripou, l'ancien Orchomène Béotique.“ — R. Litt. Α Π Σ R.; apicibus ornatae (velut Π) Lb.

Ἁ] πόλις Ὀρχομενίων
Ἱ]ππαρέταν [Εἰρ]οδότω
[εὐ]ν[ο]ί[ας] τᾶς ἐν αὐτάν.

Titulus honorarius. — Lb 632. Ἐφ. ἀρχ. 818. R 1214.

---

40 „Sur un piédestal de marbre brun, — trouvé dans l'ancien Orchomène béotique.“ — R. Litt. Κ Γ R. Σ Curt. cum apicibus Lb.

---

14 ΕΥΕΙΟ |

39. — 2 | ΠΠΑΡΕΤΛΝ (lac.) ΟΔΟΤΩ R Lb; item at - ΡΙΤΛΝ Ἐφ. ἀρχ. 3 ⁻ΥΝ⁻ΙΛΣ R ΓΥΝΟΙΛΣ Lb. — „M. P. Naoum, ingénieur civil, m'a transmis la copie suivante de cette même inscription sans doute, écrite sur une seule ligne:

ΠΟΛΙΣΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝΙΠΠΑΡΕΤΑΝΗΡΟΔΟΤΩΩΙΑΣΤΑΣ-
ΕΝΑΥΤΑΝ“ R.

Φρό?]ντων, Εὐφαμίδας Πούρρω,
λ.....λω, Ἀριστόνικος Σαμίχω,
Μνασικλεῖς Εὐκρίννιος,
. . . . . .
5 . . . . . .
σ . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
ων Μνάσωνος.

K XLV p. 159 ex apographo E. Curtii. Lb 656. Ἐφ. ἀρχ. 820. R 1307. — M V p. 207 n. 15. „Titulus videtur dedicatorius vel catalogus aliquis esse.“ K.

---

40 *a* „Ἐπὶ πλακὸς, ἐκτισμένης εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς μονῆς Σκριποῦ ἐν Ὀρχομενῷ, ἐκτὸς τοῦ ἐκεῖ νεκροταφείου.“ — Pitt.

ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ	Ἀθανόδωρος,
(δύο ἀνθέμια)	
ΑΡΙΣΤΕΑ	Ἀριστέα,
ΧΑΙΡΕ	χαίρε[τε.

Ἐφ. ἀρχ. 2416. R 2098. — K² p. 593. M V p. 222 n. 41.

d) Tituli incertae aetatis.

41 Vide ad tit. 7.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΣ

Ἱπποκράτεις.

R 336. — K LXVII^c p. 176. M V p. 222 n. 37.

---

42 ΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣ

Πουθόδωρος.

K XLIV^d p. 158 ex E. Curtii apogr. Lb 637 (hic Π). — M l. c. n. 34.

---

40. — 1 | ΝΤΩΝ Curt. ΠΟΥΕΡΩ R. 2 | Λ... sol. Ἐφ. | ΛΟ (lac.) ΑΡ- Lb | ΛΩ (lac.) ΑΡ- R | (lac.) ΑΡ- Curt. ΣΑΜΙΚΩ Lb. 9 ΜΝΑΣΙΝΟΣ Ἐφ.

43 „A Orchomène, dans l'église de la Vierge, construite sur les ruines du temple des Grâces en 980 ap. I. C. par le Protospathaire Léon.“ — R.

ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣ

Καλλίδαμος.

K XLIVe p. 158 ex E. Curtii apogr. Lb 641. Ἐφ. ἀρχ. 2423. R 2095 (ΑΚΣ). — K² p. 593.

---

44 „Base de marbre blanc, dans l'église de S. Sozon.“ — R.

ΑΜΦΑΡΙΧΟΣ

Ἀμφάριχος.

CIG 1673. K p. 193 ex E. Curtii apogr. Ἐφ. ἀρχ. 798 (ΑΣ). R 2101. K² p. 593. M l. c. n. 35.

---

45 „Sur du marbre blanc, à un ancien puit près de l'Orchomène béotique.“ — R.

ΔΑΜΟΚΛΙΑ
ΑΝΤΙΠ Λ

Δαμόκλια
Ἀντίπ[ατρος ?

R 2102. — K² p. 593. M l. c. n. 36.

---

46 „Orchomeni (Scripu) in ecclesia.“ — K.

ΗΙΑΩΝΔΑΣ

Ἡ[ρ]αώνδας.

K XLIX[c] p. 162 ex Stephani apogr. Lb 640. — M l. c. n. 33.

---

47 „Sur un marbre tumulaire qui se trouve dans la cour de l'église d'Orchoménos.“ — R.

---

43. — Κ, Α, Σ Ἐφ.
44. — ΑΜΑΦΡΙΧΟΣ R; trscr. Ἀμφάριχος.

ΒΟΥΚΑΤΤΕΣ
ΔΑΜΑΤΡΙΧΟΣ

Βουκάττε(ι)ς ?
Δαμάτριχος.

R 334. K XLIX[d] p. 162 ex Stephani apogr. Lb 642. — M V p. 208 n. 16.

---

48. 49 „Inscriptions funéraires." — Foucart.

48 ΛΙΟΞΕΝΙ

Κ]λιοξένι[α.

49 .ΑΜΟΣΘΕΝΕΙΣ

Δ]αμοσθένεις.

Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 99 n. 5. 6.

49a „Ἐπὶ πλακὸς, ἐντειχισμένης εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν — τῆς Ἐκκλησίας „τοῦ Ἁγίου Γεωργίου", εἰς τὸ χωρίον Καρυὰν τοῦ Δήμου Ὀρχομενίων." — Pitt.

ΑΡΕΤΑΝ

Ἱππ?]αρέταν.

Ἐφ. ἀρχ. 2415. — Lectio valde incerta; cf. tit. 39, 2.

---

47. — Α et Σ Steph. Lb; praeterea ΒΟΥΚΑΤΕΣ.

CHAERONEA.

a) Quarti a. Chr. saeculi.

50 „In marmore prope fontem vici Caprena, hoc est Chaeroneae.“ — B.

ΧΑΙΡΡΟΝΕΑ

Χαιρρ[ώ]νε(ι)α.

CIG 1679. Lb 807. — K p. 194. M VI p. 40 n. 1.

b) Tertii a. Chr. saeculi.

50a „Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εὑρεθεῖσαν ἐν τῇ Χαιρωνείᾳ τῆς Βοιωτίας μοὶ ἔδοσεν ὁ φίλος τῶν καλῶν καὶ ἐνάρετος Κ. Γεώργιος Χρυσίδης, ὅστις ἀντέγραψεν αὐτὴν τὸ 1840, ἐντειχισμένην οὖσαν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν.“ — Pitt. Litt. Θ Κ Μ (v. 2) Μ (v. 4) Ν Ξ Γ Σ.

-ίππ[ω] [- - - - τῶ δῖνος - - - -
ἄρχον]τ[ος] Βοιωτ[οῖς], ἱππαρχ(ιόντ)ων [τῶ δῖνος,
Δεξίππω Σαυκρατείω, ϝιλαρχιόντων Ἀ[ρίσ]τωνος
Θρασωνίω, Ἐπιτίμω Σαυκρατείω, - - - -

Ἐφ. ἄρχ. 2630. — Fragmen catalogi militaris, misere habitum.

c) Tituli inter a. 200—150 a. Chr. exarati.

51 „At Kapurna, on the rock above the theatre.“ — Lk. Litt. Μ Ο Γ Σ Lk; vulg. praeter Ο B.

Ἀπόλλωνος
Δαφναφορίω,
Ἀρτάμιδος
Σοωδίνας.

50a. — 1 | ΙΓΓΟΥ 2 | (lac.) ΤΩΜΒΟΙΩΤΙΑΙΓΓ- 3 ΑΥ-ΤΩΝΟΣ |.

CIG 1595. Lk II p. 113; tab. v, 24. Lb 792. — K p. 104. M VI p. 41 n. 3. — Anathema offertur Apollini et Dianae. „Ἀρτεμις σοωδίνη est Ilithyia, παρὰ τὸ σόος καὶ ὠδίν.“ — B.

---

52 „Piédestal de marbre bleu à Chéronée.“ — R. Litt. Θ Κ Γ Σ R.

Καλλινίκα, Κριτόλαος, Ἀριστίων,
Καλλίς, Καλλιππίδας Ἀρτάμιδι Εἰλιθίη.

CIG 1596; minusculis expressit ex Meletio Lk II p. 113. K p. 104 Rossii apogr. usus. Lb 794. R 1218 ex Pittakis apogr. — K² p. 584. M VI p. 41 n. 4. — Et hic titulus et insequens Dianae Ilithyiae dedicati.

---

53 „Chaeroneae in templo Panagiae. — Hunc titulum „vidit Cyriacus ibidem ubi priorem, atque in eius schedis Maronianis ab altero titulo eatenus hic separatus est, ut alter novum versum incipiat.“ — B. Litt. Θ Κ Μ Γ Σ Lb.

Εὐνόμα, Ἀμφίλυτος, Κριτολάα, Πουθιὰς Ἀρτάμιδι
Εἰλειθίη.

CIG 1597; minusculis ex Meletio Lk l. c. Lb 793. — M VI p. 41 n. 5. — Titulus eiusdem generis ac praecedens. Vulgaris est forma Εἰλειθ-.

53a Τεμάχιον λίθου φαιοῦ, ἐντοιχισμένον ἐν τῇ ἀρκτικῇ πλευρᾷ τῆς ἐν Κάπρουνα οἰκίας τοῦ πολίτου Λουκᾶ Βλαχάκη, παρὰ τὴν θύραν. Ἐπὶ τοῦ τεμαχίου τούτου, ἔχοντος μῆκος 0,38 καὶ πλάτος 0,28, ὑπάρχει τὸ ἑξῆς προξενικὸν ψήφισμα,

Ἀ γ α θ ῇ τ ύ χ η·
Φαεινὸς Πούθωνος ἔλεξε, δεδόχθη
τῇ βωλῇ κὴ τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν
κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Χηρωνείων
5 Ἰατροκλεῖν Ἰατροκλεῖος Πευμάτιον,
κὴ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦ γᾶ[ς

---

52. — 1 ΑΡΙΣΤΩΝ CIG. 2 ΚΑΛΛΙΤΙΓΙΔΑΣ Pitt. ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ CIG ΕΙΛΙΘΙΗ Ross. ΕΙΛΕΙΘΙΗ Pitt.

κὴ ϝυκίας ἐνωνὰν κὴ ἀσφάλιαν, κὴ πολ[ί-
μω κὴ ἰρένας, κὴ τὰ ἄλλα πάντα, καθάπε[ρ
κὴ τοῦς ἄλλους προξένους.

Edidit titulum litteris minusculis Stamatakes, Ἀθήν. IX 1880 p. 361. — Praebet optimum labentis aetatis Boeotismum; υ = οι ubique locum tenet. τύχη v. 1 vulgari sermoni debetur; cf. συν- 53c 5. ἐνωνά v. 7 pro solito ἔππασις.

53b Στήλη τετράγωνος ἐν εἴδει βάθρου, λίθου φαιοῦ. Ἐπιγραφὴν δὲ ἔχει εἰς τὰς δύο παρακειμένας πλευρὰς τὴν ἑπομένην· -- Ὁ λίθος εὑρέθη ἐνῳκοδομημένος ἐν θεμελίοις μεταγενεστέρων οἰκοδομῶν πρὸς τὰ βορειανατολικὰ τοῦ χωρίου Κάπρουνα (ἐρείπια Χαιρωνείας) παρὰ τὴν ἀμαξιτὴν ὁδόν, κατὰ τὰς γενομένας ἐκεῖ ἀνασκαφὰς τῷ 1871 ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας.

Πλευρὰ α'.

Πάτρων Διοκλίδαο
Σαράπι, Ἴσι, Ἄνουβι.

(*sequitur manumissionis exemplar undeviginti versuum, sermone vulgari exaratum.*)

53c Πλευρὰ β'.

Ἐπ]ιτίμω ἄρχω, μεινὸς Ἀλαλκο-
μενίω πεντεκηδεκάτη, παρ-
θένα ἰαρὰ τῶ Σαράπιος, παριόν-
τος αὐτῆ τῶ ἰαράρχαο Νικίαο Χα-
5 ρώνδαο, συνευδοκίοντος
κὴ τῶ ἰουιῶ αὐτᾶς Εἴρωνος, ἀντί-
θειτι τὴν ϝιδίαν θρεπτὰν Σουρί-
ναν ἰαρὰν τεῖ Σαράπι, παραμείνα-
σαν αὐτὰν ἀνεγκλείτως, ἃς
10 κα ζώει, τὰν ἀνάθεσιν ποιομένα
διὰ τῶ συνεδρίω. Εἰ δέ κα γεννά-
σει Σουρίνα, ἔτι ζώσας παρθένας,
ἔστω τὸ γενόμενον ἐλεύθερον.

Edidit Stamatakes litteris minusculis Ἀθήν. l. c. p. 319 sq. — Vulgaria: συν- v. 5. τὴν 7. παρα- 8. ἀνα- 10. Ex ἄρχω voce, et

in hoc titulo v. 1 et in 53*d* *A* 1. *B* 1. *C* 1. *D* 1. *E* 1. 53*f* *B* 1. *C* 1. 53*g* *B* 1. 53*i* *A* 1. *K* 1. 55, 3 (at ἄρχοντος 53*f* *A* 3. 53*h* *B* 1. [53*i* *E* 1?] 54, 1) quae fit obviam, hoc apparet, labenti aetate ad similitudinem vocum compositarum velut ἔπ-αρχος, ναύ-αρχος, τριήρ-αρχος, ὕπ-αρχος formatum vocabulum simplex ἄρχος in usu fuisse. De Εἰ pro Ἠ (= αἰ) v. 11 vide diss. p. XVIII not. [1]); de ει scriptura pro υ in voce τεῖ v. 8 adhibita ibid. not. [2]).

53*d* Στήλη τετράγωνος, λίθου ὁμοίου. — Ἐπιγραφὴν δὲ ἔχει εἰς τὰς δύο παρακειμένας πλευράς. Τὸ ἄνω μέρος τῆς μείζονος πλευρᾶς τὸ κατ' ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ ἐστὶν ἐφθαρμένον, ἀλλ' εὐκόλως συμπληροῦται, ἐκτὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων. Ἡ δὲ ἐλάσσων γραπτὴ πλευρὰ εἶναι ἐφθαρμένη, ἧς ὀλίγα μέρη πρὸς τὰ κάτω σώζονται, ἀλλὰ καὶ ταῦτα κολοβά. Ἡ πρώτη μείζων πλευρὰ ἔχει πέντε ἀναθέσεις δούλων, τὰς ἑξῆς,

A Θιὸς τούχαν] ἀγαθάν. Μενεβώλω ἄρχω, μεινὸς Ὁμολωΐω, Ξενόφαντ[ος
..... ἀν]τίθειτι παιδάριον τὸ γενόμενον αὐτῷ ἐκ τᾶς θρεπτᾶς
....., ὦ ὄ]νομα Δαμάτριος, ἰαρὸν τῦ Σαράπι, τὰν ἀνάθεσιν ποιόμ[ε-
νος διὰ τῶ] συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον, συνευδοκιόντων κὴ τῶν ο(υ)ἰῶν
5 ....., Πα]σίωνος Ξενοφάντω.

B Θιὸς] τούχαν ἀγαθάν. Με[λ]ίτωνος ἄρχω, μεινὸς Πανά-
μω πεντε]κηδεκάτη, Ἀντίγων Ἀριστογείτονος
ἀντί]θειτι τὰν ϝιδίαν θεράπηναν Εὐρώπαν ἰαρὰν
τῦ Σαράπι,] τὰν ἀνάθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ συνε-
10 δρίω κὰτ] τὸν νόμον.

C Καλλικῶνος ἄρχω, μεινὸς Δαματρίω πεντεκηδεκάτη,
Πούριππος Προξένω ἀντίθειτι ἰαρὰν τὰν ϝιδίαν θεράπη-
να]ν Ἀφροδιτίαν τῦ Σαράπι, παραμείνασαν ἀσαύτῦ κὴ τῆ γου-
νη]κὶ αὐτῶ ⟨ϝ⟩ἀγαθήν, ⟨ϝ⟩ᾶς κα ζώωνθι, τὰν ἀνάθεσιν ποιόμε-
15 νος] διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον· κὴ κατέβαλε τῦ ταμίη
ἐ]πὶ τῶν ἰαρῶν τὸ γινιούμενον δραχμὰς ϝίκατι παραχρε(ῖ)μα.

D Ἀλεξικράτιος ἄρχω, μεινὸς Δαματρίω πεντε-
κηδε]κάτη, Μίκολος Ἀριστογίτονος ἀντίθειτι

53*d*. — *B* 6 Μεδίτωνος edit. At cf. Μελίτωνα 53*f* *B* 11. *C* 17. Μελίτωνος 189, 1.

τὰν ϝιδίαν θρεπτὰν Εὐφροσόναν ἰαρὰν τεῖ Σαρά-
20 πι, τὰν ἀνάθεσιν ποιόμενος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ
τὸν νόμον.

E Δεξίππω ἄρχω, μεινὸς Ἑρμαίω πεντεκηδεκάτη, Δαμά
γειτος Καφισοδώρω ἀντίθειτι τὰς ϝιδίας δούλας Ζωί-
λαν καὶ Δαμὼν ἰαρὰς τεῖ Σαράπει, τὰν ἀνάθεσιν ποιόμε-
25 νος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον.

Ἐν τῇ τρίτῃ ἀναθέσει, στίχῳ 14 πρὸ τοῦ ἀρκτικοῦ α τοῦ ἀγαθὴν ὑπάρχει γράμμα ἐφθαρμένον· ἔκ τινων δὲ σωζομένων ἰχνῶν εἰκάζεται, ὅτι εἶναι τὸ δίγαμμα F. Ὁμοίως ὑπάρχει γράμμα ἐφθαρμένον καὶ πρὸ τοῦ „ἄς κα" ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ. Συνεπληρώθη καὶ τοῦτο διὰ τοῦ F.

---

53 *e* Ἡ δὲ ἐλάσσων πλευρὰ σώζει τὰ ἑξῆς,

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . [ποιό-
μενος τὰν ἀνάθεσιν [διὰ
τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον.
. . . . . .
Ὁμολωΐω πετράδι . . . .
5 ἀντίθ]ειτι τεῖ Σαράπι τὰν [ϝιδίαν
. . . τὰν ἀνάθεσιν ποιόμε[νος διὰ τῶ
συνεδρίω κὰτ] τὸν νόμον . . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Εὑρέθη καὶ ἡ στήλη αὕτη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ ἡ προηγουμένη.

Stamatakes l. c. p. 353 sq. — Vulgaria: παιδάριον, αὐτῶ (pro αὐτῶι) 53 *d* *A* 2. ἀνα- *A* 3. *B* 4. *C* 14. *D* 20. *E* 24. 53 *e* 1. 6. παρα- *C* 13. -γείτονος *B* 7 (: *D* 18). ⟨ϝ⟩ἀγαθὴν *C* 14. καὶ *E* 24. Σαράπει *E* 24 (cf. diss. p. XXXII [d]). Callico archon 53 *d* *C* 11 iterum fit obviam 53 *f* *A* 3. De ει sono pro υ usurpato vide diss. p. XVIII not. [2]).

---

53 *f* Στήλη τετράγωνος, λίθου ὁμοίου, τεθλασμένη τὸ ἄνω μέρος. Ἔχει δὲ ὕψος 0,65, πλάτος 0,48 καὶ πάχος 0,28. Ἐπιγραφὰς δὲ ἔχει εἰς τὰς τρεῖς πλευράς. — Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πλευρᾷ ἔχει τρεῖς ἀναθέσεις δούλων, τὰς ἑξῆς,

. . . κ]λεῖς Σ . . . . . .
Σαραπι, Ἴσι, Ἀνούβ[ι.

A Κ]αλλίκωνος ἄρχοντος, μεινὸς Ἀγριωνίω ὀγδ[όη
ἐπὶ ϝικάδι, Ἀρτάμων Ζωπούρω ἀντίθειτι τὼς
5 ϝιδίως δούλως Ἀγεισίαν κὴ Παράμονον ἱαρὼς
τῦ Σαράπι, παραμείναντας ἀσαὐτῦ, ἃς κα ζώει,
ἀνεγκλείτως κὴ τῦς γονεῦς αὐτῶ, τὰν ἀνάθε-
σιν ποιιόμενος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον.

B Θιοδώρω ἄρχω, μεινὸς Θιουΐω πεντε-
10 κηδεκάτη, Εὔδαμος Ὁμολοΐχω ἀντίθειτι τὸν
ϝίδιον δοῦλον Μελίτωνα ἱαρὸν τεῖ Σαρά-
πι,] τὰν ἀνάθεσιν ποϊόμενος διὰ τᾶς βωλᾶς
κὰ]τ τὸν νόμον, μεὶ προθείκοντ[α] μειθενὶ μει-
θέν.]

C 15 ...νος ἄρχω, μεινὸς Ἀλαλκομενίω
πεντε]κηδεκάτη, Ξένων Ἀρχεδάμω ἀν-
τίθειτι] τὸν ϝίδιον δοῦλον Μελίτωνα ἱαρὸν τεῖ
Σαράπι, μεὶ προθίκοντα μειθενί, τὰν ἀνάθε-
σιν ποϊόμενος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν
20 νόμον.

53*g* Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ πλευρᾷ ἔχει ἑτέρας τρεῖς ἀναθέσεις δούλων, τὰς ἑξῆς,

A Θιό]ς, τιούχα ἀγαθά. Μεινὸς Προστα-
τει]ρίω τριακάδι, Φιλόξενος Εὐμαρίδαο
ἀντίθειτι τεῖ Σαράπι ἱαρὰν τὰν ϝιδί-
αν δούλαν Ἀσκλαπών, τὰν ἀνάθεσιν ποϊ-
5 όμενος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον.

B Ἀρχείνω ἄρχω, μεινὸς Θουΐω
πεντεκηδεκάτη, Διουκλεῖς κὴ Κω-
τίλα ἀντίθεντι τὰν ϝιδίαν θρε-
πτάν, ἧ ὄνιουμα Ζωπουρίνα, ἱαρ[ὰν
10 τεῖ Σεράπει, παραμείνασαν αὐτε-
ῖς, ἃς κα ζῶνθι, ἀνενκλείτως, τὰν
ἀνάθεσιν ποιούμενει διὰ τῶ σ[ο-
υνεδρίω κατὰ τὸν νόμον.

(*Tertius titulus sermone vulgari est confectus.*)

53 *h* Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ πλευρᾷ, κολοβῇ τὰ ἄνω καὶ ἐφθαρμένῃ, σώζονται τὰ ἑξῆς,

(*Prior titulus vulgaris.*)

B . Ἄρχοντος Πάτρωνος, μεινὸς Ἀ[γριωνίω πεντεκηδεκάτη, Φιλῶ ἱαρὰ τεῖ Σαράπι] . . . . . .
. . . . . .

Εὑρέθη καὶ ἡ στήλη αὕτη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει κατὰ τὸν νοέμβριον τοῦ 1880.

Stamatakes l. c. p. 354 n. 1. 355 n. 2. 3. 1. 2. 356 n. 2. — Vulgaria: παρα- 53*f* *A* 6. 53*g* *B* 10. ἀνα- 53*f* *A* 7. *B* 12. *C* 18. 53*g* *A* 4. *B* 12. ποιούμεν- *B* 12. κατὰ *B* 13. Admirationem movet dativi plur. forma γονεῦς 53*f* *A* 7. — In voce Διουκλεῖς 53*g* *B* 7 sonus fuscus ο (Διο-) abiit in consanguineum ου. Callico archon 53*f* *A* 3 deprehenditur etiam 53*d* *B* 11.

---

53 *i* Πέντε τεμάχια ἐκ τοῦ ἄνω καὶ κάτω μέρους στήλης τετραγώνου μεγάλης, λίθου ὁμοίου ... Ἐπιγραφὰς δὲ ἔφερε κατὰ τὰς τρεῖς πλευράς, ὡς ἐκ τῶν τεμαχίων δείκνυται. Ἡ δὲ τετάρτη πλευρὰ αὐτῆς ἡνοῦτο μεθ' ἑτέρας ὁμοίας στήλης. Τὰ τεμάχια τῆς πρώτης πλευρᾶς σώζουσι δέκα ἀναθέσεις δούλων, τὰς ἑξῆς,

A Ἀρχεδάμω ἄρχω, μεινὸς Ὁμολωΐω
πεντεκαιδεκάτη, Ἄλιπος Ἱππίαο
ἀντί]θειτι τὰν ϝιδίαν δούλαν Εὐ-
ρώπαν ἢ Εὐφροσόνα]ν ἱαρὰν τεῖ Σαράπι, τὰν ἀνάθε-
5 σιν ποιιόμενος διὰ τῶ συνε-
δρίω κὰτ τὸν νόμον.

Titulus secundus, tertius, quartus praebent sermonem vulgarem.

E . . . . . ἄρχον]τος
. . . . μεινὸς . . . .
ω πεντε[κηδε]κάτη, Ἀλέ-
ξανδρος] Ἀθανίαο Λε-
5 βαδ]ε[ὺ]ς ἀνατίθει[τι
τ]ὰν ϝιδίαν ἀπε-
λεύθερον αὐτῶ Εὐδ[οξίαν
ἱαρὰν τεῖ Σαράπι,

τὰν ἀνάθεσιν ποιιόμε-
10 νος διὰ τῶ σουνεδρίω
κὰτ τὸν νόμον.

Qui secuntur tituli sunt vulgares. Boeotorum sermonem ostendit decimus:

K ....δαο ἄρχω, μεινὸς Ἀγριωνίω πεντεκηδεκάτη,
Μνατίκλια Ἀντιγένιος, παριόντων αὐτῆ τῶν
φίλων ....] Μάκρωνος, Δάμων[ος] Καλλικλῖος, ἀνατί-
θειτι τὼς ϝιδίως δούλως Εὐκλίδαν καὶ Ζωΐλον ἱαρὼς [τῶ
5 Σαράπ]ιος, τὴν ἀνάθεσ[ιν π]ιουμένα διὰ τῶ σουνεδρίω κὰτ τὸν νόμον.

Qui exstant in altero et tertio latere sunt vulgares.

Εὑρέθησαν καὶ τὰ τεμάχια ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει κατὰ τὸ ἔτος 1871.

Stamatakes l. c. p. 356 n. 1. 357 n. 5. 358 n. 10. — Vulgaria: καὶ *A* 2. *K* 4. ἀνα- *A* 4. *E* 5. 9. *K* 3. 5. τὴν *K* 5. ποιουμεν- ibid.

---

54. 55 Lapis praeter inscriptiones vulgari sermone confectas Boeotorum dialecto scriptas exhibens duas. „In der Nähe einer Schenke zufällig ausgegraben; — ein Altar, der leider oben sehr verstümmelt ist.“ — Preller. Litt. A A Λ, praeterea vulg.

54 Ἀμι]νίαο ἄρχο[ντος], μ[ει]νὸς
Ὁμ]ολ[ωίω] πεντεκηδε-
κάτη,] Ἀριστοκλεῖς κ[ὴ] Νι-
κόστρ?]ατος Καλλικράτιος
5 ἀνατίθ]ε[ντι τ]ὸν ϝίδιον [δοῦ-
λον] Ἡρακλείδαν ἱαρὸν
τεῖ] Σαράπι, ποϊόμενει
τὰν ἀν]άθεσιν διὰ τῶ
σου]νεδρίω κὰτ τὸν νό-
10 μον, π]αριόντος Ἀριστο-
κλεῦ] τῶ ουἱῶ Καλλι-
κράτι]ος κὴ συνευδο[κί-
ον]τος.

---

54. — 3 -ΚΜΝΙ | K. 4 | (lac.) ΑΤΟΣΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΣ K. 5 | (lac.) ΕΜ . Κ . ΟΝ K. 11 | (lac.) Η K.

55 „Auf der dritten Seite copirte ich folgende Inschrift“ (Pr.):

A - - τὰν] ἀ[ν][ά̓θεσιν ποιόμενος
διὰ τῶ σο]υνεδρίω κὰτ τὸν [νόμον.
B - - - - - ω ἄρχω, μεινὸς Θιου[ίω - -
- - - ὼ κὴ Πολίαρχις Κράτωνος [̓Απ-
5 ολ][λ]οδώρω ἀντί̓θ[ε̣ν̣τ̣ι̣ τ̣]ὸν [ϝ]ίδιο[ν δοῦλον - - -
ἰαρὸν τεῖ Σ]αράπι, τὰν ἀνά̓θεσιν [πο̣ι̣]όμενει διὰ [τῶ συνεδρίω
κὰτ τὸν νόμ]ον.

Edidit Preller, „Berichte der Königl. sächs. Gesellsch. d. Wissensch.“ VI 1854 p. 199 sq. tab. IX. ibid. K. — M VI p. 41 sq. n. 6[ab]). — Serapi mancipia donantur. Simillimi sunt titt. 27—29. 53 *c*—*i*. 56. 57. Vulgare ἀνά̓θεσιν 54, 8. 55, 6.

---

56 „Au même endroit que la précédente“ (i. e. près du village de Kapréna, qui remplace l'ancienne Chéronée ... à gauche de la route qui vient de Lévadie). D. — Litt. Θ Κ Μ Ν Γ Σ.

[̓Αρχοντος τῶ δῖνος, μεινὸς . . . . . πεντεκη]-
δε]κάτη, Πα[σίων? τῶ δῖνος . . . ἀντί̓θειτι
τὼ]ς ἰδίως θρεπτ[ὼς . . . . ἰαρὼς τεῖ Σαράπι,
τὰ]ν ἄν̓θεσιν ποιόμε[νος διὰ τῶ συνεδρίω κὰτ τὸν νόμον.

---

57 „Sur la même pierre et faisant suite à la précédente.“ — D. Litt. ut supra.

[̓Αρχοντος τῶ δῖνος, μεινὸς - - - - - πεντεκη]-
δ]εκάτη, Καφισοδώρ[α τῶ δῖνος - - - παριόντος
αὐτῆ τῶ ἀνδρὸ[ς - - - ἀντί̓θειτι τὸν ϝίδιον θρεπτὸν?
̓Αρτέμωνα ἰαρὸν [τεῖ Σαράπι, τὰν ἄν̓θεσιν ποιομένα
5 διὰ τῶ σου[νεδρίω κὰτ τὸν νό[μον.

Titt. 56. 57 edidit D p. 32/514 n. 17. 18. — Eiusdem generis ac praecedentes. ϝ more vulgari omissum in ἰδίως 56, 3.

---

58 „Prope theatrum, ad introitum cuniculi subterranei.“ — B. Litt. vulg.

---

55. — 1 | (lac.) ΑΙ (lac.). 5 | \ΟΔΩΡΩ, ΡΙΔΙΟΝ.

..... ἄνδρεσσι Χαρ[ώ]νδα[ς
[Ν]ι[κ]άν[ω]ρ Κα*φιτοδ[ώ]ρω, Ἱπ-
Ἁρμόδιος Πολέμω[νος.

CIG 1581. — M VI p. 40 n. 2. — Titulus eiusdem fortasse generis atque 24. 25. An in v. 1 scrbd. sit χορεγείσαντες (tit. 24, 2) vel χορεγίοντες (25, 2), nescio.

LEBADEA.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

59 Hic titulus et n. 74 exstant „sur des pierres du mur méridional à l'intérieur et au fond de la tour de la forteresse de Lévadie, qui s'élève au-dessus des sources d'Hercine". — R.

ΜΝΑΣΙΡΙΚΟΣ

Μνασίδικος.

R 337. — K LXVII[d] p. 177. IGA 214. M VI p. 2 n. 3.

---

58. — 1 ΧΑΡΟΝΔΑ. 2 ΑΙΧΑΝΟΡΚΑΙΦΙΣΟΔΟΡΩ.

59a „Lebadeae. Descripsi anno 1863." — Lenorm.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣΣΤΡΟΜΒΙΥΟ

Καλλίνικος Στρομβίχ[ω].

Lenormant, mus. Rhen. XXI 1866 p. 401 n. 283. — IGA 215.
Et hic et insequens titulus sunt ficticii. Genetivum adiectivi patronymici loco exaratum in titulo tam vetusto tuo iure offendas. Cf. diss. p. XII sqq.; insuper Roehl „In Franciscum Lenormant inscriptionum falsarium" in „Hermae" vol. XVII 1882 pp. 460—466.

59b Ut supra. — Idem.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣΕΥΠΟΡΟ

Φιλόξενος Εὐπόρ[ω].

Idem l. c. p. 402 n. 284. Vide ad tit. praeced.

60 „Ἐπὶ τετραγώνου βάθρου λίθου μελανοχρόου. Εὑρέθη τὸ 1834 — εἰς τὴν Λεβαδείαν, εἰς τὴν ἐκεῖ πηγήν, καλουμένην Ἄγκος.“ — Pitt.

CIG:

Λ Ε Β Λ Δ Ε Λ . Ο . . Κ Ε Φ Ο Λ V Ο
Λ Γ Ο Τ Λ ϛ Ε Υ Δ Ο Κ Λ ϛ
Λ ϛ Ψ Ο Ν Τ Ε ϛ Ε Μ Γ Ε Δ ⊳ Ε
Ɔ Ε + + Ι Γ . . . . . .
⊕ Ε Ο Κ . . . . . .
Ε Γ Λ Λ

Ἐφ. ἀρχ.:

Ε . . . . ⊢ Λ . . Λ .
Λ Γ Ο Τ Λ ϛ Κ Ε Ρ ⊳ Ο Κ
Λ ⊳ Ι Ο Ν Τ Ε ϛ Ε Μ . .
ϛ . . ⟩ . . Γ . Ν .
Φ . Ο . Κ
. Γ Κ . .
. . Ο . Κ

Ross:

. . . . . .
Λ Γ Ο Τ Λ Κ Ε . ⊳ Ο Κ
Λ ⊳ . Ο Ν Τ Ε ϛ Ε Μ

Λεβάδε(ι)α - - -
ἀπὸ τᾶς ἐ[σ]δοκᾶς -
ἄρχοντες· ἔμπεδ[α] ?
[Δ]ἐξιπ[πας -
Θεοκ[λεῖς ? - -
Ἐπ[αμείνων ? - -

CIG 1678ᵇ. Lb. 785. Ἐφ. ἀρχ. 2409. — K p. 194. IGA 150 addito Rossii (in diario) apographo. M VI p. 1 n. 1. — Litterae tituli misere lacerati στοιχηδὸν dispositae esse videntur. Ad v. 2 cf. C 117, 42. 53. „Es handelt sich wahrscheinlich um die Belobigung von Unternehmern (4 Ἔχχιπ[πος ? 5 Θεοκ[λεῖς ? 6 Ἐπ[αμείνων ?), die dem Contracte gemäss (2 ἀπὸ τᾶς ἐ[σ]δοκᾶς ?) für Leba-

60. — 1 | ΛΕΒ -, - ΑΛΟ | 3 - ΕΜΓΕΔΔΕ | 4 Ɔ + + Ι Γ Lb; cetera ut CIG, at Κ.

deia unter dem Archontat des Kephonios (?) (1 Λεβαδε(ι)α[ί]ο[ις] Κεφω[νί]ω [ἄρχοντος]) einen Bau ausgeführt haben (3 παρ]ασχόντες ἔμπεδα [z. B. τὰ τείχεα] vgl. Megara CIG 1081, 3 (Kaibel 913): τείχεα δείματο καὶ πόρον ἔμπεδον ὤπασε Νύμφαις)." M l. c.

---

61 „Inscription trouvée dans un champ devant la ville de Livadie, à l'endroit qui conserve les restes de l'ancienne ville." — R.

ΕΠΙΠΡΟΚΛΕΙΕΜΙ

Ἐπὶ Προκλε(ῖ)ί ε(ί)μι.

R 325. — K LXVIe p. 176. IGA 256. M VI p. 2 n. 2. — Titulus sepulcralis.

---

62 „Les inscriptions qui précèdent (n. 2082—2091) sont tracées sur quelques uns des blocs, donc était composé un très-grand tombeau trouvé en 1847 dans les vignes de Lévadie. Ces blocs avaient été arrachés eux-mêmes à d'autres monuments plus anciens, car la plupart des inscriptions furent trouvées dans une position renversée. J'en dois la copie à M. Iatridés, ancien employé du Musée." — R.

ΧΑΡΕΣ

Χάρε(ι)ς.

R 2084. — K[2] p. 592. IGA 303. M VI p. 4 n. 10.

---

63 Vide ad 62.

ΡΡΟΚΛΙΕΣΣ

Προκλίε(ι)σσ.

R 2088. — K[2] l. c. IGA 290. M VI p. 2 n. 4. De formatione vide ad tit. 6.

---

64 „A Lévadie, communiqué par M. Iatridés." — R.

ΘΕΑΓΕΝΕΣ

Θεαγένε(ι)ς.

R 2072. — K[2] p. 891. IGA 291. M l. c. n. 5.

---

61. — ΕΠΕΙ R; „typothetae vitium videtur esse." — Roehl.

64*a* „Lebadeae in lapide caeruleo, qui iacet ante museum parvulum in schola constitutum; exscripsit Lolling.“ — Roehl.

| ΕΓ ⋗ ΛΚ . . . . |

Ἐπ' Ἀγκ - - s. ἐπ' Ἀλκ - - s. Ἐπαλκ - -

IGA 257. — Scripturae vetustioris ⋗ loco novicia Λ adhibita est.

---

65 In ecclesia S. Anargyri. — Litt. Κ Π Π ϕ (Θ ο Lk).

- - - - ἔδ]οξε τῇ πόλι Λεβαδει[ήων
- - - - - - [τ]οῖ [Τ]ρεφω(ν)ίοι κατὰ [π]ό[λιν?
- - - [δ]ραχ[μὰ]ς ΙΙ νόμισμα [π]ὰρ ?
δέκα δραχμάων ε[ἰλ](ο)υτάς, δέκα κατὰ αὐτ[όν·
κὴ ὅστις [μ]εὶ καταβεβάων ἀντέθεικ[ε] πὰ[ρ
ον δέκα δραχμάων εἰλ(ο)υτάς, δέκα * γραφε - - -
μεν αὐτῶ . ἐν τρία τάλαντα· (Ἀ)[μ]ύντα[ς] [Ἀρριδήω ?]
[Μα]κεδόνων βασιλεύ[ς] καταβὰ[ς ἐν] τ[ὸ ἄ]ντρ[ον (ο)ὑπὲρ αὐτοσαυτῶ ἀνέθεικε π' [ε]ἰ[λ(ο)υ]τ[ά][ς ? ?
- - - - - - ϝίκατι· (?) Ἀρχεναυίδας Ἀμε[ινί-

---

65. —

1	Lk	ΟΞΕΤΗΠΟΛΙΛΕΒΑΔΕΙ
	P	ΣΣ . . . ΟΙΙΤΗΠΟΑΙΛΕΒΑΔΕΙ
2	Lk	. . . ΑΝ . Ο . . . . . ΤΟ . . . ΡΕϕΩ . . . . .
	P	Τ 3⁻⁻ΟΙΙΙΣϕΩΙΟΙΚΑΤΑΡΟ
3	Lk	ΡΟ . Ρ . . . . . ΡΙΩΝΟ
	P	. . ΟΡΑΧ . . ΣΙΙΝΟΜΙΣΜΑΓΑΡ
4	Lk	ΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑ . . . . . Υ . ΑΣΔΕΚΑΚ - - -
	P	. . . . . ΑΩΝΕΚΑΥΙΑΣΔΕΚΑΚΑΤΑΑΥΤ
5	Lk	(sine lac.) ΚΗΟΣΤΙΣ . ΕΙΚΑΤΑΒΕΒΑΩΝΑΝΤΙΘΕ
	P	\ΚΡΟΣΤΙΣΗΕΝΚΑΙΑΒΕΒΑΩΝΑΝΤΕΘΕΙΚΙΠΑ .
6	Lk	ΟΝΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΩΝΕΙΛΥΘΑΣΔΕΚΑ . . . .
	P	ΟΝΔΡΥΙΔΡΑΥΜΑΩΝΕΙΛΥΤΑΣΔΕΚΑΙΓΡΑϕΕ
7	Lk	ΜΕΝΑΥΤΩ . ΕΝΤΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ . ΥΝΤΑ . ΠΠΠ
	P	ΡΙΕΙΙΑΥΤΩ . ΤΙΛΙΤ . . ΤΑΛΑΝ . . . ΙΝΤ . . . ΓΚΗΔΙ
8	Lk	ΚΑΙ . ΚΕΔΟΝΩΝΒΑΣΙΛΕΥ . ΚΑΤΑΒΑ
	P	ΚΑΣ . ΕΔΟΝΟΝΒ⁻ΙΤΑ/ . ΙΑΡΑΒΑ . Λ . ΤΗΝ
9	Lk	. ΟΝΥΠΕΡΑΥΤΟΣΑΥΤΩΑΝΕΘΕΙΚΕ . . . ΤΗΣ
	P	. . ΟΝΥΗΕΡΑΥΤΟΣ*ΥΤΩΟΝΕΟΕΙΚΕΠΑΙΓ . ΤΙΙ .
10	Lk	ΑΡΜΟΙΒΛΕΟΙ . . . ΚΑΤ . . . . ΕΝΙ . . ΔΑΣΑΜ
	P	ΑΡΜΟΙΒΑΕΟΡΑΣΙΚΥΙΙΑΡΧΕΝΑΥΙΔΑΙΑΝΕ

α Πελλανεὺς κατα[βᾶς] ἀνέθ[ε]ικε ἀργ(ο)υρίω [τ-
ρῖς μνᾶς· Τη[λέ]μαχος Πολεμάρχου [Δ]ωριεύ[ς
ἐκ Κυτενίου Τροφωνίωι ἐν τὸν [Θ]ησαυρὸν - -
δαρικούς, δ[ρα][χμ]ά]ς ἐκ]ατὸ[ν] καὶ δεκαπέν-
15 τε· Αἰσίων? - - - - - - - σιος τρι[άκοντα?
δραχμ[ά]ς - - - - - - - - - - -] πέντε
- - - - - - - - - - - - - - - - - [δαρι-
κόν· Εὐαν[θ]ίδας Μικ[ρ]ίωνος Λο[κ]ρὸς
ἑβδομείκοντα δραχμάς· - - - - - ίδας
20 Δαμέα Τήν[ι]ος - - - - - - - -
Εὐαν[θ]ίδας Μικρίωνος [Λ]ο[κ]ρὸς [ἑβδ]ο[μ]είκον[τα]
δραχμὰς - - - - σ[ταθῆρας] ἀργ(ο)υρίω
- - - - - - - - - - Π(ο)υ[θ]όνικος Φιλο-
κράτειος Ταναγρῆος δέκα στατῆρας·
25 Π(ο)υθόνικος Φιλοκράτειος Τ[α]ναγραῖο[ς

11 Lk ΑΠΕΛΛΑΝΕΥΣΚΑΤΑ . . . ΑΝΕΘ . . . . ΑΡΓΥΡΙΩ
P ΑΓΕΛΛΑΝΕΥΣΚΑΤΑ . . . ΝΕΟΑΙΚΕΑΡΙΙΡΙΣΗ
12 Lk ΡΙΣΜΝΑΣΤΗ . . ΜΑΧΟΣ . ΟΛΕΜΑΡΧΟΥ . ΩΡ . ΕΥ
P ΡΙΣΗΝΑΣΤΗΑΣ . . . ΟΣΠΟΛΕΤΑΑΡΧΟΜΟΡΙΕΥ
13 Lk ΕΚΚΥΤΕΝΙΟΥΤΡ . ϕΩΝΙΩΙΕΝΤΟΝΟ . . . ΥΡΟΜ
P ΕΚΚΥΗΝΙΟΥΤΡΟϕΙΙΩΙΕΝΤΟΝΟΗΣΑΥΡΟΝ
14 Lk Δ . . ΚΟΥΣΔΥΟ . . . . . ΚΑΙΔΕΚΑΠΕΝ
P ΔΑΡΙΚΟΥΣ . . . . . ΑΛΙΛΑΤΟΙΚΑΙΔΕΚΑΠΕΛΙ
15 Lk ΤΕ . ΑΙΣΙΩΝ . . . . . ΙΟΣΤΡΙ
P ΤΕΑΙΣΙΩΝ . . . . . Υ . . . ΩΙΙΣΙΟΣΤΙΟΙ
16 Lk ΔΡΑΧΜ . . . . . ΠΕΝΤΕ
P ΑΡΑ . Μ . . . . . ΑΤ . Γ . ΙΝΤΙ
17 Lk . . ΑΜΡ . Δ . . . . . ΟΣ . Α
P . . ΑΜΙ . Δ . Μ . . , . ΟΤΟΣΑ
18 Lk ΚΟΝΕΥΑΝΟΙΔΑΣ . . . . . ΟΣΛΟ . . ΟΣ
P . . ΑΝΕΚΑΝΟΙΔΑΣΜΙΚΩΙΩΝΟΣΛΟΥΡΟΣ
19 Lk ΕΒΔΟΜΕΙΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΣ . . . . . ΙΔΑΣ
P ΕΒΔΟΜΕΙΚΟΝΤΑΔΡΑΧΜΑΣ . . . . . ΙΔΑΣ
20 Lk ΔΑΜΕΑΤΗΝ . . . . . ΑΝΔΡΙΩ
P ΔΑΜΕΑΤΗΜΟΣΑΥΡ . . . . . ΑΝΔΡΙΩ . .
21 Lk ΕΥΑΝΟΙΔΑΣ - - - - - - - - - - - - ΕΙΚΟΝ
P ΕΥΑΝΟΙΔΑΣΜΙΚΡΙΩΝΟΣΑΟΣΡΟΣ . ΡΟΙΙΙΙΙΟΡΙΟ
22 Lk ΔΡΑΧΜΑΣ - - - - - - - ΑΡΓΥΡΙΩ
P ΔΡΑΧΜΑΣΞΙΙ . ΣΙΔ . . . ΑΙΙ . ΥΡΙΩ
23 Lk - - - - - - - ΠΥ . ΙΝΙΚΟΣϕΙΛΟ
P ΟΥΝΙΟ' . . ΙΙΥΣΟ . ΟΝΙΙΝΟΝΙΚΟΣϕΙΑ
24 Lk ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΑΝΑΓΡΗΟΣΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣ
P ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΑΝΑΡΙΗΟΣΔΕΚΑΣΤΑΤΑΡΑ
25 Lk ΠΥΘΟΝΙΚΟΣϕΙΛΟΚΡΑΤΕ - - - - - -
P ΠΥΘΟΝΙΚΟΣΟΙΑΟΚΡΑΤΕΙΟΣΤΗΝΑΓΡΑΙΟ

δέκα στατῆρας· Πουθόνικος Τανα-
[γ]ρῆος Φιλ.οκράτειος τριάκοντα [σ]τρατ[ῆ]ρας
ἀ[ργ](ο)υ[ρίῳ]· - - - - - - - - - - -
πέντε στα[τῆ]ρα[ς - -
30 Ἀριστίωνος Χαλκιδ[εὺς - -
Ἀσκλαπιάδας Ζηνοδότω - - - [πέν-
τε στατῆρας - - -
Εὐαν[θ]ίδας - - -
ἀργ(ο)υρίω - -
35 Ἄγλαος - - - - Αἰτίαο στ[ατ][ῆρας ?
στατῆρας
[θ]ιος Φι[λ]ολάω - -
Μενεκράτει[ς - - - - - - (ο)ὑπὲρ τᾶς
πόλιος ἀνέ[θεικε - - -
40 - Λε[β]α[δ][εὺς ?
α σ[τ]ατ[ῆρας]

---

26 Lk ΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣΠΟΥΘΟΝΙΚΟΣΤΑΝΑ
P ΔΕΚΑΣΤΑΤΗΡΑΣΙΤΟΥ*ΟΝΙΚΟΣΤΑΝ
27 Lk ΡΓΗΟΣφΙΛΟΚΡΑΤΕΙΟΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
P ΠΡΗΟΣ Μ Ο ΚΡΑΤΕΙΟΣΤΡΙΟΝΤΑ.ΤΑΤΙΙΡΑΣ
28 Lk - - - - - - - - - - ΡΟΥ - - -
P ΑΙΙΥ . . . . ΚΑΤΗ . . Ε . . Λ . ΕΟΥΙΑΙΟΣ
29 Lk ΠΕΝΤΕΣΤΑ - - - - - ΚΑΛ
P ΝΕΝΤΕΣΤΑΚΙ.ΡΑ . . . . . ΚΑΛ
30 Lk ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΧΑΛΚΙ - -
P ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΥΛΑΚΙΔΙΚΗΙ - -
31 Lk ΑΣΚΛΑΠΙΔΑΣΞΗΝΟΔΟΤΩ
P ΑΣΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣΖΗΝΟΔΟΤΩ
32 Lk ΤΕΣΤΑΤΗΡΑΣ
P ΤΙΣΙΑΤΕΡΑΣ
33 Lk ΕΥΑΝΟΙΔΑΣ
P ΕΥΑΝΟΙΛΑΣ
34 Lk ΑΡΓΥΡΙΩΝ
P ΑΡΓΥΡΙΩ
35 Lk ΑΓΛΑΟΣ
P ΑΓΛΑΟΣΟΣΝΗΣΑΙΤΙΑΟΣΤΗΙ

vss. 36—54 solus Pococke:

36 ΣΤΑΤΗΡΑΣ
ΟΙΟΣφΙΔΟΛΑΩΑΙ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙ.Ν
ΠΟΛΙΟΣΑΝΕ
40 ΔΟΥΛΕΚΑΛ
ΑΣΠΑΤΙΟΥ

πωνος -
λω[ν]ος - -
- - -
45 ἐν τὸ [ἄντρ]ο[ν]

Vss. 12—27 proposuit Boeckh CIG 1571 ex Pococki apographo, vss. 1—35 Lk II tab. VII, 32 (p. 132). Utrumque apographum repetierunt K p. 37 sqq. Lb 760 „copie du colonel Leake"; 761 copie de Pococke" vss. 1—54. — Non nulla emendavit M VI p. 5 n. 13. — „Titulus hic ita laceratus et vitiis transscribentis foedatus est, ut exigua tantum pars restitui queat." — B. Continentur eo pecuniarum recensus a variis hominibus, quorum non nullos in Trophonii antrum descendisse traditur, in huius dei thesaurum sive donatarum sive ibi depositarum. Vss. 12—15 — adde Δαμέα genetivum v. 20, cuius exemplum exstare videtur etiam in initio v. 11 —, quibus pecunia ab homine Doridi mitiori adsueto deposita recensetur, huius ipsius dialecti speciem praebent. Sermoni vulgari debetur forma στατῆρας saepius usurpata. — Ad perfecti καταβεβάων v. 5 formationem cf. ϝεϝυκοδομειόντων 16, 24 (ἀποδεδόανθι 34, 35); ad αὐτοσαυτῶ v. 9 αὐτοσαυτῶν 16, 20. C 8, 124 et formas contractas αὐταυτᾶς 10, 2. αὐ[τ]αυτόν 21, 5. [α]ὐσαυτᾶς 19, 3. αὐσαυτόν 88, 13; ἀσαυτῦ 53*d* 13. *f* 6. vide etiam K p. 40.

Si recte restituitur in vss. 7. 8 Ἀμύντας Ἀρριδήω, Μακεδόνων βασιλεύς, titulus aut inter annos 399—383 aut 381—365 a. Chr., quibus Amyntas rex Macedonum regnabat (cf. Curtius, Griech. Gesch. [3]. III p. 411 sqq.) est exaratus, cui sententiae dialectus non oppugnat. Ceterum titulus a quadratario Attico litteraturam Ionicam strenue usurpanti — Υ = ου hic illic occurrens habet excu-

---

ΠΩΝΟΣΚΑΠΙ
ΛΩΜΟΣΓΟ
ΤΑΣΠΕΑ
45 ΕΝΤΟΣΛΗΟΧ
.ΝΟΣΤΑΣ
ΙΟΙΡΑΕΟΡ
ΟΔΕΚΑ
ΛΑΟΣΚΑ
50 ΚΟΣΤΗ
ΙΕΝΑ
ΔΟΜΕΙ
..ΟΙΑ
ΛΙΣΤΟΙΣΘΟΙΟΙΑ

sationem; cf. diss. p. XXIII — scriptus est putandus. — In textu ea tantummodo proposui, quae satis certe enodari possunt. Utrumque apographum subiunxi titulo.

b) Tituli inter a. 230 fere et 150 a. Chr. exarati.

66 Lebadeae in ecclesia S. Anargyri. Litt. Θ Γ CIG Lk Kramer; praeterea hic Κ.

Τοὶ ἱππότη Λεβαδειήων ἀνέθιαν Τρεφωνίοι
νικάσαντες ἱππασίη Παμβοιώτια, ἱππαρχίοντος
Δεξίππω Σαυκρατείω, ϝιλαρχιόντων Ἀρίστωνος
Θρασωνίω, Ἐπιτίμω Σαυκρατείω.

CIG 1588. Lk II tab. VI, 31; minusculis ib. p. 132. Kramer „apud Davidoffium tab. XXV n. XXV“ (K). Lb 751 Leakium secutus. Ἐφ. ἀρχ. 2630. — K p. 63. C 111. M VI p. 4 n. 9. — Equites Lebadenses anathema dedicant Trophonio. — Adiectiva patronymica et οι sonus cum exstent servata, tertio a. Chr. saec. titulus recentior non est habendus. De voce Λεβαδειήων v. 1 vide diss. p. XXX.

66*a* Zu Livadia im alten σχολεῖον. — Io. Schmidt. Litt. Θ Κ (Κ v. 2) Γ Σ (Σ v. 2) ϕ Ψ.

I.

. . . . ηοι . . . οι . . ς Δ[α]-
. . ἀ]πεγράψανθο· Πολοικράτεις
Φιλοξ]ένω, Μελάνβιχος Θιογίτονος,
Τιμο]κλεῖς Θιοτίμω, Ἕρμαιος Ἑρ-
5 μαίω, ... κλε]ῖος, Μνασάρετος Ἀγασικλεῖος,
. . . Π]ανκλίδας Θίονος, Καφισόδοτος
. . . Εὐ]μείλιο]ς, Ε[ὐθο]ινος.

II.

. . . νιδ - - - - - [ἀπε-
γράψανθο· Εὐμ[ειλος . . . Θεο-

66*a*. — I, 1 | (lac.) L (lac.) HOI (lac.) OI (lac.) ⌐Δ∧ 2 | ∧Γ- 3 ⌐ENΩ 6 ΓAN- 7 | (lac.) ∧FI (lac.) ΣF▓T ∧INO< (lac.).
II, 1 | ι NIΔ (lac.) ⌐ 2 EYMΓ |.

κλεῖς Ἰαρίδαο, Ε....
Ἰάρωνος, Ἀθανίων ..., Σαύμει-
5 λος Σαυμ[είλω, Λουσί-
ας Θιώνι[ος, ----- Εὐ-
κλ]άδιο[ς.

Io. Schmidt, „Mittheill. des deutschen arch. Instit. in Athen“ V 1880 p. 137 n. 48. — „Bruchstück eines Catalogs von jungen Conscribierten.“ Quo in titulo cum adiectiva patronymica haud omnino genetivis locum cesserint (Εὐ]μεί[λιο]ς I, 7. Θιώνιος II, 6), ca. a. 230 a. Christ. scriptus est.

---

67 „Marbre brun servant de marche à l'église de S. Anargyre a Lévadie.“ — R. Litt. Θ Κ Ν Γ Σ Ω Lb (hic Μ) R. vss. 13. 14 Α Α Ν Lb R; Κ Σ ϕ Lb. Κ Σ Φ R.

[Θιὸς τ(ο)ύχαν ἀγαθάν· ἄρχοντος Λεβα-]
δειήοις Ἠνείω, ϝι[κ]ατιϝέτιες ἀπεγράψανθο· Σ[ίμων
Ἀναξίωνος, [Θ]ρασίας Ὀνασίμω, ------
Εὐκρατίδαο, Ἐπιστάσιχος -------, [Ἀν-
ταυδρος Ἀπολλοδώρω, Σωτ[είριχος --- Πολυ-
5 ξ]ένῳ, Ἀγλῶν Εὐδάμω, Ὀλύμπιχος ---, [Εὐστ]ρατος Ὁμολωίω, Σάμιχος Νί[ω]νος, -----,
Κ]α[λλι]κλεῖς Ε[ὐ]μεί[λω], (Π)ανφιλίδας Εὐνόμω, [Σ-
ά]τυρ[ος] Ἁρμοξένω, Φιλόλαος Ἀ----, ---- [Ε-
ὐ]κράτιος, Ἀγεισίλαος Ἀθανοδώρω, [Καλλίκ-
10 ρ]ιτος Ἀρίστωνος, Πολύκριτος Σα[μίχω, -----
-μ---- Νίω[ν]ος, Μυάσω[ν --------
--α----ν--ι---α-υ----------

---

3 - ΔΑΟF | 4 - ΑΘ/ | 5 ΣΑΥΜΓ | 7 ΠΛΔΙΟ (lac.).

67. — 1 | ΔΕΙΗΟΣ R. FΙ . ΑΤΙFΕΤΙΕΣ Lb. ΓΙΕΛΕΙΗΤΙΣΣΑΠΕΓΡΑΓΑΗΘΟΣ R. 2 . Ρ . . ΙΑΣ Lb - ΞΙΩ (lac.) ΡΑΔΙΑΣ R. 3 - ΣΙΑΣΙΧΟΣ Lb. 4 | ΤΑΝΔΡΟΣ Lb | ΓΑΝΔΡΟΣ R. 5 Lb haec tantum: | (lac.) ΛΓ (lac.) Δ (lac.) ΛΥΜΓΙΧΟΣ. 6 Lb haec tantum: | (lac.) ΟΛΟΧ (lac.) Σ (lac.) Σ; ΝΙΟΝΟΣ R. 7 | (lac.) Ι . ΚΛΕΙΣ Lb | . Α . ΝΚΛΕΙΣ R. ΣΙΕΙ (lac.) ΛΙΔΑΣ Lb ΕΙΜΕΙΔΟΑΝΦΙΛΙΔΑΣ R. ΕΥΝΟΝΩ R. 8 | . . ΤΥΡ . . . Lb | ΤΥΡΚΟΜΑΡΧΟΞΕΝΟ R. ΦΙΔΟΛΑΟΣ R. 9 ΑΓΕΣΙΛΑΟΣ Lb. - ΟΣΘΑΝΟΔΩΡΩ R. 10 | ΙΟΣ Lb. 11. 12 sol. R; lac. apud Lb.

- - - - - - - Τρίπουλος Ἀσπασίω, - - - - [Χαρ-
ισίω, Ἀρίστων Φιλοκράτιος.

Lb 765ᵃ. R 1309ᵃ. — K² XXXVᵇ p. 551 sqq. M VI p. 2 n. 6. — Vide ad 68.

---

68 „Lebadeae in muro meschitae Sultani Omer.“ — B. In eodem lapide iuxta titulum praecedentem. — Litt. ut supra, at in vss. 13. 14 K N Π Σ Lb.

Χαροπίνω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, Λεβαδει[ή]οις δὲ Κα - -
ότιος, ϝικατιϝέτιες ἀπεγράψαντο·
Διονυσόδωρος Φηδρίαο, Δέξιππος Ἀγλάωνος, Φιλό-
ξενος Χειρίαο, Φίλων Δαμοκλίδαο, Μνασιάδ[α]ς Ἀρ[ει]ικῶ, Σ[ι]λανὸς
5 Τιμασιθίω, Ἀλέξων Ἀπολλοδώρω, Φέρεις Νίκωνος, Ἀμινίας * [Ὀνα]-
σίχω, Πρόξενος Σάωνος, Εὐγίτων Ξένωνος, Ἡράκλειτος Δα-
μίαο, ϝασίας Στρεψιππίδαο, Ἀριστογίτων Μνασιμ[είλω,
Κλίων Νίωνος, Καράιχος Μνασιμείλω, Βρανίδας
Μνασιμάχω, Φίδων Ἀσωπίχω, Εὐφίλειτος Ἀντάνδρω,
10 Πασίων Ἀρίστωνος, Καλλίας Ἀρίστωνος, Ὀλύμπιχος
Παμπίραο, Μνασίας Πασίωνος, Ἀρίττων Ὀφελείμω,
Ξενοκλεῖς Σαυμείλω, Διοπίθεις Ὀφελείμω,
- - χο - - - - α - σ - - - Κλίων[ο]ς,
- - - - - - - - - - - - Θεόδοτος ἵππαρχος.

---

13 ΤΟΓΙΟΛΙΟΣ R. inter 13. 14 super ΟΣ apud Lb Ω: ΑΣΓΑΣΙΩ
Ω
ϕΙΛΟΚΡΑΤΙΟΣ.

68. — 1 ΛΕΒΑΔΕΙΕΙΟΙΣ CIG ΛΕΒΑΛΕΙ . ΟΙΣ Lk Λ . . Α | Lb ΛΕΒΑΔΕΙΟΙΣ R. 2 | ΟΤΤΩΣ R. ΤΙΧΑΤΙΕΕΤΙΕΣ CIG . ΙΚΑΤΙ-ΓΕΤΙΕΣ Lk ΗΙΚΑΤΙF - R FIK - Lb. 3 - ΡΟΣΝΙΔΡΙΑΟ CIG -ΡΟΣΣΦΟΔΡΙΑΟ R ΡΟΣΦΗΔΡΙΑΟ Lb. 4 ΚΛΕΙΔΑΟ R. ΜΝΗΣΙΑ-ΔΕΣ CIG ΜΝΑΣΙΑΔΕΙ | Lb ΜΝΑΣΙΑΔ | R. ΑΡΗΙΚΩΣΥΛ | sol. CIG. 5 | ΤΙΜΑΣΘΙΩ CIG. ΙΕΡΕΙΣ CIA ΙΕΡΕΥΣ R. ΝΙΚΟΝΟΣ CIG R. ΑΝΩ | R. ΑΜΙΝΙΑΣΣΑΟΑΛ | sol. CIG. 7 ΓΑΣΙΑΣΤΡΕΨ - CIG. 8 ΚΑΙΜΝΗΙΩΝΟΣ CIG ΚΑΙΩΝΝΕΩΝΘΣ R ΚΛΙΩΝΝΙΩΝΟΣ Lb. ΒΡΑΝΙΔΑΣ CIG ΒΡΑΝ . ΔΑΣ Lb ΒΟΑΝΟΣΑΣ R. 9 ΦΙΔΩΝ Lb. ΑΝΤΑΝΔΡΟΥ CIG. 10 ΟΛΥΜΠΙΟΣ CIG. 11 ΠΑΣΙΟ-ΝΟΣ R. ΑΡΙΣΤΙΩΝ Lb. ΟΦΕΙΛΕΙΜΩ Lb. 12 ΔΙΟΠΙΘΕΣ CIG ΔΙΟΓΙΔΕΙΣ R ΔΙΟΓΙΘΕΙΣ Lb. ΟΦΕΙΛΕΙΜΩ Lb. 13 CIG haec tant. ΚΛΙΟΝΑΞ; Lb tant. ΚΑΙΟΝΑ; R ut supra, dein ΛΙΩ . ΩΣ; post v. 14 perperam expressit B ultimum versum tituli 67.

CIG 1575. Lb 765[b]. R 1309[b]. — Vss. 1—3 Lk II tab. VI, 30. — K[2] XXXV[c] p. 553 sqq. M VI p. 3 n. 7. Vss. 13. 14 = M VI p. 4 n. 12. —

67 et 68 eiusdem generis ac praecedens tituli. In quibus cum genetivi patronymici et *οι* sonus vetustior simul deprehendantur, paulo ante a. 200 a. Chr. exarati esse videntur.

---

69 „Fragment trouvé à Lévadie." — R. Litt. Κ Μ Γ Σ.

- - - ιευ (?) Πραξιτελίς
Ἑρμα]ϊκῶ, Ἐπ(ι)χαρίδαο Μνασιάδιος,
Ε[ὐμ]είδιος Ἠνείαο.

R 1312.

---

70 „In a private house in the town." — Lk. Litt. Θ Κ Ο Γ Σ Lk.

Νέων Ϝασκώ[νδαο
ἀγων[ο]θετεί[σας
τὰ Βασίλεια
τὸ ἐληοχρισ[τείριον
5 ἀνέθεικε τοῖ [Δὶ
τοῖ βασιλε[ῖ] κ[ὴ τῇ
πόλι.

Lk II tab. VII, 33. Lb 752. — K XI p. 72. M VI p. 4 n. 8. — Neon praemii arbiter in ludis regiis lecython dedicat Iovi. — Hi ludi teste Diodoro (15, 53) instituti sunt post pugnam Leuctricam. Cf. tit. 496.

70*a* Exstat cum tit. 72*a* sq. in uno lapide. Βάθρον τετράγωνον, λίθου λευκοῦ. — Τὸ βάθρον εὑρέθη πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς πόλεως Λεβαδείας, ἀνοιγομένων τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας τοῦ πολίτου Κωνσταντίνου Τομαρᾶ. Τὸ βάθρον παρέλαβεν ἐκεῖθεν ὁ ἀστυνόμος Λεβαδείας κ. Λουκίδης καὶ μετεκόμισεν αὐτὸ εἰς τὴν δημοτικὴν σχολήν, ἐν ᾗ εἰσι κατατεθειμένοι καὶ ἄλλοι τινὲς λίθοι ἐνεπίγραφοι. — Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας φέρει δύο κοιλότητας, ἐφ' ὧν ἵστατό ποτε

---

69. — 2 | ΥΙΚΩ 3 Ε:ΓΕΙΔΙΟΣ:ΗΝΕΙΑΟ.
70. — 1 ΓΑΣΚΩΙ | edd. 2 ΑΓΩΝΘΟΕΤΕΙ | edd.

ἄγαλμα, οὗ τὸ ὄνομά ἐστιν ἐγκεχαραγμένον, γράμμασι καλῆς ἐποχῆς, ἐν τῇ ἔμπροσθεν πλευρᾷ, τοῖς ἑξῆς,

Ἵππων Ἐπινίκαν Νικίαο
Διὶ Τρεφωνίοι.

Stamatakes litteris minusculis Ἀθήναιον IX 1880 p. 361.

---

71 „Publiée en 1864 dans un journal grec (Ἐφ. Φιλομαθῶν). En 1868, elle était encastrée dans une chapelle abandonnée de Livadie, mais placée d'une manière si incommode dans un petit fenêtre latérale que je n'ai pu l'estamper.“ — Fouc.

Θιός· τούχα ἀγα-
θά.
Ϝαστίαο ἄρχοντος
Βοιωτῦς, ἐν δὲ Λεβα-
5 δείῃ Δόρκωνος, Δωίλος
Ἰρανήω ἀντίθειτι τὸν
Ϝίδιον θεράποντα Ἀν-
δρικὸν τῦ Δὶ τῦ βασιλεῖι
κὴ τῦ Τρεφωνίυ ἱαρὸν εἶ-
10 μεν παρμείναντα πὰρ
τὰν ματέρα Ἀθανοδώ-
ραν Ϝέτια δέκα, καθὼς ὁ
πατεὶρ ποτέταξε. Ἡ δέ κα
ἔτι δώει Ἀθανοδώρα ΕΙΣΙΛ
15 Ἀνδρικὸς φόρον τὸν ἐν τῇ
θείκη γεγραμμένον. Ἡ δέ τί
κα πάθει Ἀθανοδώρα, παρμ-
ενῖ Ἀνδρώνικος τὸν περιττὸν
χρόνον πὰρ Δωίλον· [ἐ]πιτα ἱα-
20 ρὸς ἔστω με[ί] ποθ[ί]κων μει-
θενὶ μειθέν. Μεὶ ἐσσεῖμε-
ν δὲ καταδουλίτταθη
Ἀνδρικὸν μειθενί· Ἀν-
δρικὸν δὲ λειτωργῖμεν
25 ἐν τῆς θοσίης τῶν θιῶν
⟨ων⟩ οὔτων.

---

71. — 26 „La dernière syllabe de θιῶν a été répétée par erreur au commencement de la ligne.“ — Fouc.

Edidit litteris minusculis Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 96 sq. — M VI p. 64 n. 11[b]. — Andricus (v. 18 mutato suffixo Andronicus nominatus) Zoïli (ad Δωίλος v. 5 cf. δώει = ζώει v. 14) servus manu mittitur. — In θοσίης v. 25 ο pro υ deprehenditur; cuius commutationis exempla K[2] p. 556 congessit haecce: Σόμφορος 13, 25 Orch. Ἀμόντας 105 Coron. Πότιος = Πύθιος R 2477 *A* 23. Ὄλομπος CIG 8412. πρότανις CIG 2166, 31. 2265[b] 1. 2. 3 alia; — adiecit Meister l. c. (cf. „griech. Dialekte" p. 234, 3) Ἀμονίαο 150, 4 Hyett. — Adde Εὐφροσόναν 53 *D* 19 Chaer.

---

72 „A Lévadie, à l'église de S. Eléuse, dans une position renversée. Il manque quatre lignes au commencement, et les lettres aux deux extrémités sont peu distinctes." — R. Litt. Θ Κ Π Σ.

Β]οιω[τ]αρχίοντος Ἀριστοδίκω Θυναρχίδ[α]ο,*
[πολεμ]αρχίοντος Νί[κω]νος Εὐαγόραο, [ἱππ]αρχι[όντων
Χαριξένν[ῳ] Δί[ω]νος, Δαμέ[α]ο -

R 1311. — K[2] XXXVI[a] p. 555. M VI p. 4 n. 11. — Propter οι sonum in Θυναρχίδ[α]ο v. 1 in υ attritum alterum a. Chr. saec. vix exsuperat titulus. — De voce Θυναρχίδ[α]ο vide diss. p. XIII[2]).

---

72 *a* Ἐν δὲ ταῖς δύο ἄλλαις παρακειμέναις πλευραῖς (vide ad tit. 70*a*) ὑπάρχουσι δύο ἀναθέσεις δούλων. Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡ ἑξῆς,

Φιλλ]ῶ Νιομινίω, παριόντος [αὐτῇ καὶ τ]ῶ ουίῶ Νιομεινίω Ἀρ[ίστ]ωνος, ἀντίθ[ειτι
τὰν ϝιδίαν δούλαν Ἑρμαίαν τεῖ Δὶ τεῖ βασιλεῖ καὶ τῦ Τρεφωνί[υ]ίαρὰν εἶμε[ν
τὸν πάντα χρόνον, μείτε Φιλλῶι ποθίκωσαν μείτε τῦς κληρονόμυς αὐ-
τᾶς μείτε ἄλλει μειθενὶ κατὰ μειδένα τρόπον. Εἰ δέ κά τις ἀντιποιεῖτη Ἑ-
5 ρμαίας, εἰ ἄλλο τι ἀδικῖ καθ' ὃν δεί τινα ὧν τρόπον, ο[ὐ]περδικιόνθω καὶ προϊστ-

---

72. — 1 | . ΟΙΩΠΑΡΧ -, - ΔΗΟΥ | 2 | ΗΓΟΔΑΡΧ -, ΝΙΡΟΝΟΣ -, - ΓΟΡΑΟΜΡΑΡΧΙ | R. 3 ΔΙΟΝΟΣΔΑΜΕΔΟ.

ἀνθω τύ τε ἱαρεῖες κὴ τὺ ἱαράρχη τὺ ἠὶ ἐν ἀρχεῖ ἰόντες, κὴ τῶν ἄλλων ὁ βε[ι-
λόμενος. Ϝίστορες Διογίτων Ἀφελίτκω, Ξένων Καφισοδώρω, Καρ-πῖνος Ἑ[ρμ-
αϊ]κῶ, Πουθαγόρας Κλίωνος.

---

72 b Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἡ ἑξῆς,

[Σάων ὁ δῖνος - - - - - - - - - - - - - ἀντίθειτι τὸ Ϝίδιον]
πη]δάριον Ἀθάνωνα τῦ Δὶ τεῖ βασιλεῖ κὴ τεῖ Τρεφωνίει ἱαρὸν εἶμεν τὸν πάν[τα
χρό]νον ἀπὸ τᾶσδε τᾶς ἁμέρας, μὲ προθίκοντα μείτε αὐτεῖ Σάωνι, μείτε ἄλλει
μ]ειθενὶ κατὰ μειθένα τρόπον. Ἢ δέ κά τις ἀντιποιεῖτη Ἀθάνω-νος, εἶ ἄλλο τι ἀδικῖ
καθ' ὅντινα ὧν τρόπον, ὑπερδικιόνθω κὴ προϊστάνθω τύ τε ἱαρεῖες κὴ τε[ὶ
5 ἱαρ]άρχη τὺ ἠὶ ἀντιτιουνχάνοντες, κὴ τῶν ἄλλων ὁ βειλόμενος. Ϝίστορε[ς
...κ]λεῖς Σάωνος, Εὔβωλος Σωκράτιος, Νίκαρχος κὴ Κράτων Εὐνοστίδ[αο.

Edidit ex ectypo chartaceo a se ipso facto Stamatakes, Ἀθήν. IX 1880 p. 361 sq. — Continent tituli servorum donationes Iovi Regi et Trophonio factae. — Praebent infimae aetatis dialecti speciem; cf. *ει* = *η* (*αι*): Εἰ 72 *a* 4 (at Ἢ 72 *b* 3) ἀρχεῖ 6. *ει* = *υ*: τεῖ Δὶ τεῖ βασιλεῖ 72 *a* 2. ἄλλει 4. - τεῖ βασιλεῖ κὴ τεῖ Τρεφωνίει 72 *b* 1. αὐτεῖ, ἄλλει 2. τε[ὶ 4. Cum autem praeter *ει* scripturae exempla vetustioris etiam per Υ obviam fiant compluria, cernitur iam tunc aetatis *ει* et *υ* eundem sonum, *ι* puto, significasse. Vide diss. p. XVIII [2]).

---

73 „A Lévadie, un tombeau de famille sans doute, trouvé dans la vigne de Nicolas Saratzis. Il est composé de plusieurs dalles, dont chacune porte un de ces noms inscrits.“ — R. Litt. Α Κ Lb. Α Θ Κ Γ R. Α *a*) *b*) *f*). Θ Κ Σ ubique. Μ *e*) *g*). Μ *f*) *h*). Ν *g*). Γ *c*) *d*) *h*). Π *a*). Φ *f*) Ἐφ. ἀρχ.

a) Παράμονος, *e*) Νομοκράτια,
b) Ἀ(ρ)χίας, *f*) Ἀμφία,
c) Ἐπικράτεις, *g*) Μονήκα,
d) Χαροπῖνος, *h*) Ἐμπεδοττίς,
i) Ἐχεσθένεις Ἑρμᾶι.

„Descripsit Naum, ad cuius apographum Stephanius edidit l. c. („Reise durch einige Gegenden des nördlichen Griechenl.") n. 48." K XIII p. 75; qui ipse titulum repetiit. Lb 759. Ἐφ. ἀρχ. 2334—2342. — „J'en dois la copie à l'ingénieur civil M. P. Naoum." R 2067. — M VI p. 6 n. 17. — E Doride petita est forma Ἑρμᾶι, qui deus apud Boeotos Ἑρμαῖος audiebat; vide ad tit. 314.

c) Incertae aetatis.

74 Vide ad tit. 59.

ΜΙΚΚΑ

Μίκκα.

R 338. — K LXVII[e] p. 177. M VI p. 6 n. 19.

---

75 „Stèle sépulcrale à Lévadie, à la fontaine dite de Moustapha." — R.

ΕΠΙΧΑΡΙΔΑΣΜΝΑΣΙΞΕΝΑ

Ἐπιχαρίδας, Μνασιξένα.

„Communiqué par M. Naoum, ingénieur civil." R 2068. Ἐφ. ἀρχ. 2329. — „Descripsit Stephani, l. c. n. 46 p. 70." K XLVII[c] p. 160 sq. — M VI p. 7 n. 33.

---

76 „A Lévadie, à la maison de M. Démacopoulos." — R. Litt. ΚΠΚ.

ΧΑΡΩΝΠΟΚΚΑ

Χάρων, Πόκκα.

---

73. — *b*) ΑΡΧΙΑΣ Ἐφ. *c*) ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ R. *d*) ΧΑΡΟΓΙΝΟΣ K. *e*) ΝΟΜΟΚΡΑΤΕΙΑ R. *g*) ΜΟΝΗΚΗ R. *i*) ΕΧΕΣΘΕΝΗΣ R.

75. — Litt. in Ἐφημ. ΑΜΞΠ.

76. — Apud K duo sunt versus.

„Communiqué par M. Naoum.“ R 2069. — „Descripsit Stephani n. 44 p. 70.“ K XLVII[a] p. 160. Ἐφ. ἀρχ. 2331. — M VI p. 6 n. 18.

---

77 „A Lévadie.“ — R.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΣ

Ἐπικράτεις.

„Communiqué par M. Iatridés.“ R 2071. — K[2] p. 591. M VI p. 6 n. 20.

---

78 „A Lévadie, dans l'église ruinée de S. Démétrius, sur une base de marbre blanc.“ — R.

ΠΟΥΘΟΔΩΡΟΣ

Πουθόδωρος.

R 2076. — K[2] p. 591. M VI p. 6 n. 21.

---

79 „Dans le fond de la tour („quae veneta dicitur“ Kaibel) de la forteresse de Lévadie sur le côté méridional“. — R.

ΝΙΩΝ
ΕΠΑΜΙΝΙΣ

Νίων,
Ἐπαμινίς.

R 2077. Kaibel „Hermes“ VIII 1874 p. 417 n. 8[a]. — K[2] p. 591. M VI p. 6 n. 22.

---

80 „Au fond de la même tour, sur le côté oriental.“ — R.

ΚΟΡΙΘΩ
ΕΥΠΟΝΤΙΑ

Κορινθώ,
Εὐποντία.

R 2078. — K[2] p. 591. M VI p. 6 n. 23.

---

79. — 1 ΝΕΩΝ Kaib. 2 ΕΠΑΜΙΝΙΝ idem.

81 „Ib. sur le côté occidental.“ — R.

ΔΡΟΜΩΝ

Δρόμων.

R 2079. Kaibel ibid. n. 8[b]. — K[2] l. c. M VI p. 7 n. 24.

---

82 „Stèle de marbre blanc, renversée, en dehors de la tour, à sa base du côté de l'est.“ — R.

ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ

Ἀθανόδωρος.

R 2080. — K[2] l. c. M l. c. n. 25.

82*a* „Fragment von bläulichem Marmor im Besitz von Ἰωάννης Πρῖνος.“ — I. Schm.

ΑΘΑΝΟΔ

Ἀθανόδ[ωρος.

Io. Schmidt, „Mittheilungen des deutsch. arch. Instituts in Athen“ V 1880 p. 141 n. 53.

---

83 „A Lévadie, au côté gauche de l'église de S. Eléuse.“ — R.

ΑΘΑΝΙΧΑ

Ἀθανίχα.

R 2081. K LV[a] p. 166; at A (Rossium sec.). — K[2] l. c. M l. c. n. 26.

83*a* „Ἐπὶ λίθου λευκοῦ, ἐντειχισμένου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν „τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων“ εἰς Λεβαδείαν, παρὰ τὴν πηγὴν, καλουμένην Κρύγια.“ — Pittakis.

ΑΘΑΝΙΧΑ

Ἀθανίχα.

Ἐφ. ἀρχ. 2348.

83*b* „Ἐπὶ στήλης πλακατῆς ἐπιτυμβίου λίθου λευκοφαίου. Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1837 — εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἀντικρὺ τοῦ Τροφωνίου, ἐν Λεβαδείᾳ.“ — Pitt.

ΛΘΛΛΙΧΛ

Ἀθαλ[- ν? -]ίχα.

Ἐφ. ἀρχ. 2435.

---

84 „Trouvée dans une position renversée.“ — R. Vide ad 62.

ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΣ
ΕΠΙΧΑΡΙΑ
ΑΜΦΟΤΤΙΣ

Καλλίδαμος,
Ἐπιχάριια,
Ἀμφοττίς.

R 2083. — K² p. 592. M l. c. n. 27.

---

85 Vide ad 62.

ΜΕΛΕΙΣΙΩΝ

Μελεισίων.

R 2089. — K² l. c. M l. c. n. 29.

---

86 Item.

ΘΕΟΓΙΤΟΝΙΔΑΣ
ΜΕΝΕΚΛΙΑ

Θεογιτονίδας,
Μενέκλια.

R 2090. — K² l. c. M l. c. n. 30.

---

87 Ut supra.

ΑΝΙ ΚΡΑ ΕΙΣ
ΑΘΑΝ

Ἀν[τι]κρά[τ]εις,
Ἀθαν -

R 2091. — K² l. c. M l. c. n. 31.

88 „Ἐπὶ πλακὸς, ἐκτισμένης εἰς τὴν ἐν Λεβαδείᾳ Ἐκκλησίαν „τῆς Ἁγίας Ἐλαιούσης.“ — Pittakis.

ΕΙΡΑΝΑ

Εἰράνα.

Ἐφ. ἀρχ. 2346. — M l. c. n. 34. — Vulgare est ει.

---

89 Hic titulus et insequens „ἐπὶ — ἐπιτυμβίων πλακῶν. Εὑρέθησαν τὸ 1843 — πλησίον τῆς ἐρειπομένης Ἐκκλησίας „ὁ Ἅγιος Βλάσιος“ εἰς τὰ πέριξ τῆς Λεβαδείας. Ἡ θέσις καλεῖται νῦν Τρύπιον Λιθάρι.“ — Pittakis.

ΑΝΔΡΟΚΛΙΔΑΣ

Ἀνδροκλίδας.

Ibid. 2349. — M l. c. n. 35.

---

90 Vide ad tit. superiorem.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑΣ

Ἀπολλωνίδας.

Ibid. 2350. — K² p. 599. M l. c. n. 32.

---

91 „Ἐπὶ πλακὸς λίθου λευκοῦ. Εὑρέθη εἰς τὴν ἐν Λεβαδείᾳ οἰκίαν τοῦ Κ. Γεωργαντᾶ.“ — Pittakis. Litt. Κ Γ Σ.

..κ..οπρ...
.. ἄρχοντ[ος ...
τεπεσ.πο..ᴰίας Ἀγαστ...
πα Ἀντιγένιος ...γο---
5 ἀρί]στως δμο-------
---νος Ἀριστο-----

Ibid. 2354. — M VI p. 6 n. 14. — Cuiusmodi fragmen sit tituli, non liquet.

d) Ad sermonem vulgarem accedentes.

92 „Lebadeae in vivo saxo ad fauces antri, prope aquas ab alto monte decurrentes, vetustis litteris.“ — B. Litt. vulg. praeter Γ.

Θυμάδης Ξενώνιος Ἀντιγενὶς
Νύμφαις Πανί. Θυμάδης ἀνέθεικε
Ξενώνιος Πανὶ Διονύσωι.

CIG 1601. Lb 756. M VI p. 6 n. 15. — „Sunt tres tituli iuxta positi: *a* Θυμάδης Ξενώνιος Νύμφαις Πανί. *b* Θυμάδης Ξενώνιος Πανί. *c* Ἀντιγενὶς ἀνέθεικε Διονύσωι — quos commiscuit Cyriacus.“ — B.

---

93 „Ibidem.“ — B. Litt. ut tituli praecedentis.

Δαμοτὶς Πανὶ ἀνέθηκε·
Τιμάρετος Πανί.

CIG 1602. Lb 755. M l. c. n. 16. — Vestigium dialecti popularis haeret in Δαμοτίς.

CORONEA.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

Titt. **94—98** „prope Coroneam (in vico S. Georgii); in muro ecclesiae Taxiarchi, quae tota fere ex lapidibus sepulcralibus constructa est.“ — „Titulos n. LIII—LXV omnes ex apographis petii ad Boeckhium a Rossio missis.“ — K. „J'en dois la copie à M. P. Naoum, ingénieur civil.“ — R.

94 ↑ O I S I A S
Φοισίας.

Lk II p. 134. R 35. 2149. K XXXIX[d] p. 154. Lb 670. Ἐφ. ἀρχ. 2373. IGA 211. — M VI p. 42 n. 1.

---

94. — ΦΟΙΣΙΑΣ R 35 („copie de Mr. Prockesch d'Osten“); ΦΟΙΣΙΑΣ R 2149 („copie de M. P. Naoum“). Exhibui Keilii litterarum formas. „↑ sumsi a Lk; Ross. et R Φ nec aliter Ἐφ. ἀρχ. Σ in omn. apogr. Α unus R, reliqui Α.“ — K.

95 ΠΙΣΙΔΟΡΙΔΑΣ

Πισιδ[ω]ρίδας.

K LVII[b]. Lb 673. IGA 212. — M VI p. 43 n. 5.

---

96 ΗΙΣΜΕΝΑ

Ἴσμε(ί)να.

R 2141. Ἐφ. ἀρχ. 2383. Lb 735. IGA 286 conlato Lollingi apogr. — K[2] p. 595. M VI p. 43 n. 7.

---

97 ΠΡΑΞΙΟΝ

Πραξί[ω]ν.

K LVIII[n]. Lb 729. R 2186.

---

98 ΗΕΡΜΑΙΑ

Ἑρμαία.

K LVIII[m]. Lb 727. R 2181. Ἐφ. ἀρχ. 2379. IGA 264. — M l. c. n. 6.

Titt. **99—102** reperti sunt „in ecclesia (— int. S. Georgii —) vici S. Georgii prope Coroneam siti.“ — K. Ibidem 122—133. 141.

99 ΑΛΕΞΙΜΕΙ

Ἀλεξιμέ[νεις.

K LVI[b]. Lb 671. IGA 255. — M VI p. 42 n. 3.

---

100 .ΠΛΟΝΙΚΟ

Ὀ]πλόνικο[ς.

K LVI[c]. Ἐφ. ἀρχ. 2392. R 2155. Lb 672 (K), 691 (R). IGA 287 (Ross). — M VI p. 42 n. 4.

---

96. — ΗΙΣΜΙΝΑ Ἐφ. Lb ΗΙ.ΜΕΝ... Lolling.
97. — ΠΡΑΞΙΟΝ R.
99. — ΑΛΕΞΙΜΕΙ Lb.
100. — ..ΠΛΟΝΙΚΟ. Ross; „fortasse Λ“; ΠΥΩΝΙΚΟΣ Ἐφημ. ΠΥΟΝΙΚΟΣ R.

101 E V R V T . M . Σ

Εὐρ̣(ο)ύτ[ι]μ[ο]ς.

K LVI[a]. Lb 674. — M l. c. n. 2.

---

102 . O Λ Y R A I A

Π]ολ(ο)υραία.

K LVI[p]. Lb 720.

102a „Sämmtliche vier Ecken von nicht wenigen der — neuen Häuser im Ort — (int. Hagios Georgios) sind, wie man mich versicherte, ganz aus — antiken Marmorplatten aufgeführt; leider hat man die Inschriften dabei meist abgemeisselt. — Ich habe folgende Inschriften (praeter hanc 104*a* et *b*) abgeschrieben:“

H E P M A I Σ K O Σ

Ἑρμαίσκος.

Io. Schmidt, Mittheilungen des deutsch. arch. Instituts in Athen V 1880 p. 134 n. 35. IGA 289.

102b „Coroneae; exscripsit Lolling.“ — Roehl.

Ψ A P O K Λ I A

Χαρόκλια.

IGA 302. — „Litteratura mixta: Ψ = χ, Λ = λ.“

102c Ibidem.

| . O R I S

Δ][ω]ρίς.

IGA 213 ex Rossii diario.

b) Tituli anno 350 a. Chr. recentiores.

103 „A l'église de S. George du même village." — R.

ΕΡΜΑΙΟΝΟΣ

Ἑρμαί[ω]νος.

R 2154.

---

104 „A l'église de S. Jean du même village." — R.

ΑΡΙΣΤΟΝΟΣ

Ἀρίστ[ω]νος.

R 2160.

104*a* Vide ad 102*a*.

ΜΝΑΣΙΘΕΑ

Μνασιθέα.

104*b* „Am Haus des Ἀναγνώστης Παπαλάμπρος."

ΣΑΒΥΚΤΑΣ

Σαβ(ο)ύκτας.

Io. Schmidt l. c. p. 134 n. 37. 135 n. 40.

Titt. **105**—**121** ubi titt. 94—98.

105 ΑΜΟΝΤΑΣ

Ἀμόντας.

R 2135. K LVII[d] p. 168. Lb 675. [Ἐφ. ἀρχ. 2371.] — M VI p. 44 n. 22.

---

106 ΗΣΧΟΥΛΟΣ

Ἥσχουλος.

R 2136. K LVII[c]. Lb 680. Ἐφ. ἀρχ. 2368. — M l. c. n. 21.

---

105. — ΑΜΥΝΤΑΣ Ἐφ.

107 ΔΙΟΓΕΝΕΙΣ

Διογένεις.

R 2137. Lb 692. Ἐφ. ἀρχ. 2377. K² l. c.

---

108 ΕΡΟΤΤΙΣ

Ἐροττίς.

R 2138. Lb 731. Ἐφ. ἀρχ. 2378. K² p. 595. M l. c. n. 29.

---

109 ΠΟΛΥΚΛΙΔΑΣ

Πολ(ο)υκλίδας.

R 2139. K LVIII[g]. Ἐφ. ἀρχ. 2365. M l. c. n. 23.

---

110 ΦΙΛΟΜΝΑΣΤΟΣ

Φιλόμναστος.

R 2145. Ἐφ. ἀρχ. 2386. K² l. c. M l. c. n. 30.

---

111 ΟΝΑΣΙΜΟΣ

Ὀνάσιμος.

R 2148. Lb 702. Ἐφ. ἀρχ. 2389. K² l. c. M VI p. 45 n. 31.

---

112 „Ἐπὶ πλακὸς ἐπιτυμβίου. — Εἶδον αὐτὴν ἐντειχισμένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ταξιαρχῶν, εἰς τὸ μέρος, καλούμενον νῦν Πόντζια, οὗ μακρὰν τοῦ ὁποίου διέρχεται ὁ ποταμὸς, καλούμενος τὸ πάλαι Λόφις, παρὰ τὴν Θέσιν, ἔνθα εἰσὶν ἐρείπια τῆς ἀρχαίας κώμης Ἀλαλκομεναί.“ — Pittakis.

ΑΡΙΣΤΩΝ
ΑΡΧΕΛΑΑ
ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΑ

Ἀρίστων,
Ἀρχελάα,
Ἀριστονίκα.

K XXXIX[b]. Ἐφ. ἀρχ. 2358. — M VI p. 43 n. 8.

---

112. — K, Σ Ἐφ. ΑΡΧΕΛΑΑΙ Ἐφ.

113 Γ Ο Ρ Θ Ι Α Σ

Πορθίας.

K LVII[a]. Lb 684. M VI p. 44 n. 20.

---

114 Ζ Ω Π Υ Ρ Α
Σ Ω Σ Ι Χ Α

Ζωπ(ο?)ύρα,
Σωσίχα.

K LVII[h].

---

115 Ο Μ Ο Λ Ω Ι Χ Ο Σ

Ὁμολώιχος.

K LVIII[h]. R 2185. M l. c. n. 24.

---

116 - - Γ Α Κ Λ Ε Ι Σ

Με]γακλεῖς.

K LVIII[i]. Lb 681. M l. c. n. 25.

---

117 Ε Υ Θ Ο Ι Ν Α

Εὐθοίνα.

K LVIII[l]. R 2180. Ἐφ. ἀρχ. 2366. M l. c. n. 26.

118*) Α Μ Φ Ι Κ Α

Ἀμφίκα.

R 2169.

---

119 Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Ι Κ Α

Ἀριστονίκα.

R 2172.

---

116. — K K.

*) R 2166—2189 probabiliter huc referendi; nam 2180 = 117, 2181 = 98, 2185 = 115, 2186 = 97 in ecclesia Taxiarchi se descripsisse ait Ross. (K).

120 ΑΡΧΙΓΕΤΑΣ

Ἀρχ[α]γέτας.

R 2174. K² p. 596. — M VI p. 45 n. 35.

---

121 ΠΟΛΥΚΛΙΑ

Πολ(ο?)ύκλια.

K LII^b 3. Ἐφ. ἀρχ. 2367. — M l. c. n. 37.

Titt. **122—133** ubi titt. 99—102.

122 ΔΩΡΟΘΙΑ

Δωροθία.

K LV^c. Lb 726. — M p. 43 n. 10.

123*) ΜΕΛΑΝΤΙΧΟΣ
ΔΙΩΝΙ.Υ

Μελάντιχος,
Διωνι[ο]ύ[σιος.

K LV^f. R 2161. — V. 1 Lb 682. Ἐφ. 2403. V. 2 Lb 678. Ἐφ. 2399. — M l. c. n. 11.

---

124 ΜΙΚΙΝΑΣ

Μικίνας.

K LV^h. Lb 683. — M l. c. n. 12.

---

125 ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ

Δαμάτριος.

K LVI^d. R 2156. Lb 677. Ἐφ. 2394. — M l. c. n. 13.

---

121. — Π, Κ K.
123. — Proposui Rossii apogr. (K). V. 2 ΔΙΩΝΥΟΥΣ(lac.)Σ R ΔΙΩΝΙΟΥΣ..Σ Lb ΔΙΩΝΙΘΥΣ.Ε Ἐφ.
125. — Α Ἐφ.

*) „Εἰς τὰς Ἀλαλκομενὰς, εἰς τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.“ — Pitt.

126 ΚΑΦΙΣ.ΟΔΩΡΟΣ

Καφισόδωρος.

K LVI[e]. — M l. c. n. 14.

---

127 ΚΑΡΑΙΩΝ

Καραίων.

K LVI[f]. — M l. c. n. 15.

---

128 — ΡΧΙΑΣ
— ΣΙΝΙΚΑ

'Αρ]χίας,
Σω]σινίκα.

K LVI[h]. — M l. c. n. 16.

---

129 ΑΘΑΝΟΔΩΡΑ

'Αθανοδώρα.

K LVI[k]. — M p. 44 n. 17.

---

130 ΔΑΜΩ

Δαμώ.

K LVI[l]. Lk II tab. xv, 65. Lb 725. R 2158. 'Εφ. 2396. — M l. c. n. 18.

---

131 ΑΝΘΕΜΑ

'Ανθέμα.

K LVI[n]. Lb 722. — M l. c. n. 19.

132*) ΤΙΜΟΚΡΙΤΑ

Τιμοκρίτα.

K LVI[o]. (Lb 742. R 2162. 'Εφ. 2400.) — M p. 45 n. 33.

---

130. — A 'Εφ.
132. — Rossii (K) apogr. ΤΕΙΜΟΚΡΙΤΑ Lb ΕΙΜΟΚΡΙΤΑ R 'Εφ.
*) Vide not. p. 78.

133 ΛΟΥΣΙΣ

Λουσίς.

R 2157. Lb 738. Ἐφ. 2395. — K² p. 595. M l. c. n. 32.

---

134 „Ἐπὶ μικρᾶς ἐπιτυμβίου πλακὸς, εὑρεθείσης τὸ 1843 εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Κορωνείας.“ — Pittakis.

ΚΟΡΙΛΛΑ

Κορίλλα.

R 2165. Lb 731. Ἐφ. 2353. — K² p. 596. M l. c. n. 34.

---

135 „Ad Coroneam.“ — K.

ΑΡΜΟΤΕΝΑ

Ἁρμο[ξ]ένα.

K LXV[f]. — M p. 44 n. 27.

Formae vulgares exstant in hisce:

Titt. **136—140** ubi titt. 94—98. 105—121.

136 ΣΩΤΗΡΙΧΑ

Σωτηρίχα.

K LII[b] 5. — M p. 45 n. 38.

---

137 CΩΤΗΡΙΧΑ
ΧΑΙΡΕ

Σωτηρίχα,
χαῖρε.

K LVII[i]. — Ἐφ. 2370. — M l. c. n. 40.

---

137. — A, E Ἐφ.

138 ΤΙΜΟΞΈΝΑ
ΧΑΙΡΕ

Τιμοξένα,
χαῖρε.

K LVII[k]. — M l. c. n. 41.

---

139 ΕΥΡΙΝΑΧΑΙΡΕ

Εὐρίνα, χαῖρε.

K LVII[f]. — K[2] p. 596. M l. c. n. 42.

---

140 ΖΩΠ.ΡΕΙΝΑ

Ζωπ[υ]ρείνα.

R 2140. Lb 733. Ἐφ. 2382. — M l. c. n. 43.

---

141 Ubi 99—102. 122—133.

ΑΡΙΣΤΟΝΟΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἀριστονόα,
χαῖρε.

K LV[e]. — M l. c. n. 39.

ALALCOMENAE.

142 „In planitie ante Coroneam non procul ab Alalcomenis.“ — K.

ΚΑΛΛΙΧΑ

Καλλίχα.

K LIV[b] Rossium secutus. Lb 663. — M VI p. 43 n. 9.

---

140. — ΖΩΠΡΕΙΝΑ R Lb.
142. — Α Lb.

HALIARTVS.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

142*a* „In dem zum Gebiet des alten Haliartos gehörigen Dorfe Mazi fand ich im *βῆμα* der Kirche des *Ἅγιος Ἰωάννης* einen Block von feinem, wohlgeglättetem Kalkstein, auf den in regelmässigen, alterthümlichen Buchstaben der Name — eingegraben ist.“

ΚΑΛΟΝΝΟ

*Καλον*ν[*ω*].

Io. Schmidt, Mittheill. des deutsch. arch. Institut. in Athen V 1880 p. 132 n. 25. Ex ectypo ab eo misso repetiit Roehl IGA 254.

142*b* „Noch interessanter ist folgende, gleichfalls alte Inschrift, die ich von einer ähnlichen, an der östlichen Schmalseite der Kirche des *Ἅγιος Κωνσταντῖνος* eingemauerten Kalksteinplatte abschrieb und abklatschte:“

ΚΑΛΛΙΑ
ΑΙΓΙΘΟΙΟ
ΤΥΔΕΥΠΡΑΣ
ΠΑΡΟΔΟΤΑ

Idem l. c. n. 26; Lollingi apographo et Schmidti ectypo usus Roehl IGA 149. — „Genetivus ΑΙΓΙΘΟΙΟ, si modo flexus est a casu recto *Αἴγι(ϑ)ϑος* = *Αἴγισϑος*, non utitur terminatione dialecto Boeoticae usitata; sequitur ut titulus sit metricus:

Καλλίᾳ Αἰγί(ϑ)ϑοιο. τὺ δ' εὖ πρᾶσ(σ)', [ὦ] παροδῶτα.

Videtur igitur hoc esse colloquium viatoris et Calliae mortui: vocat viator Calliam, Callias viatorem valere iubet. — V. 3 *πρᾶσσε*

142*a*. — ΝΝ IGA. NN Schm.

142*b*. — 1 Κ Schm. 3. 4 Ρ Schm. 3 „Schmidt omisit litteram Σ a Lollingio exscriptam, in ectypo obscuram.“ — Roehl.

pro πρᾶττε et ipsum epicam dialectum sapit aeque atque genetivus Αἰγί(ϑ)ϑοιο. v. 4 παροδῶτα i. q. παροδῖτα." — Roehl. Idem in fine v. 3 litteram O „fugisse oculos eorum, qui titulum descripserunt", persuasum habet; quia, ut sibi videatur, „lapicida litteras ϽO vel ϽϽO primo omissas reliquis litteris στοιχηδὸν dispositis adiecerit forma minore."

b) Tituli anno 350 a. Chr. recentiores.

142 *c* „Zur Herstellung des Beckens für die etwas unterhalb der Reste des verlassenen Dorfes Agoriani gelegene Quelle ist auch ein Grabstein von Marmor verwandt mit der Inschrift"

Κ] Α ϕ Ι Σ Ο Δ Ω Ρ Α

Κ]αφισοδώρα.

Idem l. c. p. 133 n. 28.

---

142 *d* „Ἐπὶ πλακὸς λίϑου λευκοφαίου. — ἐντειχισμέναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν „τοῦ Ἁγίου Νικολάου", ἐν τῷ χωρίῳ καλουμένῳ Μεγάλον Μούλκι τῆς Βοιωτίας." — Pitt.

Α Μ ϕ Ι Κ Λ Ι Α Χ Α Ι Ρ Ε

Ἀμφίκλια, χαῖρε.

Ἐφ. ἀρχ. 2343. R 2106. Lb 782. K² p. 589.

CYRTONE.

143 Α Θ Α Ν Ι Α Σ

Ἀϑανίας.

Lb 612.

HYETTVS.

Ca. a. 223 fere — 197 a. Chr.

Titt. 144—154 reperti sunt „à deux heures environ à l'O. du village du Martini, près de la ferme de Dendra ... les restes de la ville d'Hyettos.“ — Girard. — „Ἡ Δένδρα ... ἀπέχει τῆς Τοπόλιας (Κωπῶν) 2½ ὥρας πρὸς ἄρκτον.“ — Π. Σταματάκης in litteris ad soc. arch. Athen. datis.

Tituli quot aetatem tulerunt Hyettii, οι sonum genuinum plane fere aversantur, adsciscunt υ novicium (οι haeret in Βοιωτοῖς 148, 3. 149, 1. 151, 3. 152, 1. 153, 1. 165, 3. Διοίδοτος, Διοιδότω 152, 6. Μοιρίχω 153, 7). — Praeter sonum pristinum ου campus latissime patet ιου adulterino. Est ubi sonus vulgaris υ deprehendatur (Θρασύλλω 153, 3. Πολυ - 158, 5. Θυμάριος 164, 7). Praeterea aliae formae vulgares inveniuntur. Quocirca omnes hi tituli a medio altero a. Chr. n. saeculo vix recedunt. De titulorum 159. 160. 164 aetate vide diss. p. VI not. [1]) extr. p. VIII. Catalogi sunt militares, in quibus eadem magistratuum nomina saepissime fiunt obviam, ut omnes paucis tantummodo annis inter se distent.

Titulos **144—154** publici iuris fecit Paul Girard, bull. de corr. hell. II 1878 pp. 492—502.

144 „Cette inscription et les trois suivantes sont gravées sur la même pierre.“ — Gir. Litt. ω Κ Μ Ν Ο Π Σ Ψ.

Θιός.

Φίλωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Θρασουλάω, πολεμαρχιόντων
Δαμοξένω Προππίδαο, Καλονίκω Κλισθείνιος, Πολιουχάριος Δαμοχαρίδαο, γραμματίδδοντος Προππίδαο Δαμοξείνω,
τυὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας·
Πολιούρειτος Εἴρωνος, Διωνιούσιος Ἀριστίωνος, Ἀντικράτεις Γόργω, Μελειστίων Μυρίχω, Ἀριστόνικος Ἀμφικλίδαο,
Τιμοκλίδας Περιβωτάδαο.

l. c. p. 493 n. 1. — M VI p. 34 n. 16.

145 „Au-dessous de l'inscription précédente." — Gir. Litt. ut supra; semel M v. 5.

Θιός.

Ἱππάρχω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ
Τιμασιθίω τῶ δευτέρω, πολεμαρ-
χιόντων Θρασουλάω Καλλιδάμω, Λίλειτος Θάρ-
5 σωνος, Σίμωνος Ἐπιάρ[χ]ω, γραμματίδδοντος Τιμασίωνος
Χητίππω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐν πελτοφόρας· Καπίων Ὀφελείμω,
Τελεσίων Θιοδώρω, Ἀριστοκλεῖς Ἀρίστωνος, Ἄρχιππος Ἀμευσίππω,
Πουθάγγελος Πουθάρμω, Πρόξενος Καφισίαο, Ἀριστογίτων Νίκωνος,
Νιουμείνιος Ξενοκράτιος, Διονιουσόδωρος Καφισοδώρω,
10 Ϝαναξίων Ἀριστιώνιος.

l. c. p. 494 n. 2. — M VI p. 35 n. 17.

---

146 „Au-dessous de l'inscription précédente." — Gir. Litt. ut tit. 144; at Є Θ C Ω.

Θιός.

Φίλωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Εὐμείλω, πολεμαρχιόντων
Ϝαναξάνδρω Διωνιουσοδώρω, Δαμαγάθω Μνασίππω, Ἰσμεινίαο Ἰσμει-
νίαο, γραμματίδδοντος Πουθοδώρω Ἑρμαιώνδαο, τυὶ ἀπεγράψαν-
5 θο ἐμ πελτοφόρας· Τίμων Δαματρίω, Καλλικλίδας Κάλλωνος,
Δέξων Κρίτωνος, Στόμας Γασίαο, Δαμόνικος Θιοδώρω, Ἀγεισίλαος
Διωνιουσοδώρω, Δάμων Ἐπιξένω, Δαμόκριτος Διωνιουσοδώρω, Θυνί-
δας Κάλλωνος.

l. c. p. 495 n. 3. — M l. c. n. 18.

---

147 „En regard du no. 1." — Gir. Litt. ut tit. praeced.

Θιός. Ἀρ - - - - - [ἄρ-
χοντος [Βοιωτῦς, ἐ-
πὶ πόλιο[ς δὲ τῶ δῖνος,
πολεμαρχιόντων
5 Καλονίκω Κλισθείνιος,
Προππίδαο Δαμοξένω,
Εὐμείλ[ω] Δάσωνος,
γραμματίδδοντος
Θαυμινίαο Ὀφελτιορίδαο,
10 τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτο-

φόρας· Καλλιτίων Διωνιουσο-
δώρω, Ξένων Ἀγεισάνδρω,
Μνασίας Θιαγένιος, Πολιούξ-
ενος Ξενοκράτιος, Ἀ[σώ-
15 πιχος Ἀμινοκλεῖος, Δάμων
Δάμωνος, Ξέναρχος Καφισίαο,
Ἀρίσταρχος Ἱστιήω, Ἀρί-
στων Νίκωνος.

l. c. p. 496 n. 4. — M l. c. n. 19.

---

148 „Inscription incomplète en bas; au-dessous de la ligne 13, deux lignes indéchiffrables. — Près de la pierre sur laquelle on lit les quatres catalogues qui précèdent.“ — Gir. Litt. ut 144 praeter Θ C (vss. 1—4, dein ϛ) Ω.

Θι[ός.
Δαματρίω ἄρχοντος Βοιωτ[ο-
ῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ Προππίδαο, [π-
ολεμαρχιόντων Δάμωνο[ς - - -
5 ώνδαο, Κάλλωνος Κάλλων[ος,
- - - - - ao Καφισίωνος, γρα[μμα-
τίδδοντος Δαμαγάθω [τῶ δῖνος, τυὶ ἀπεγράψανθο·
- - - κράτεις Τιμοξέν[ω,
- - λος Κουδίππω,
10 κε - - -, Δαμόκριτος - - - -
- - - - - ε - - - - -
- - - - - - σ - - - -

l. c. p. 497 n. 5. — M VI p. 36 n. 20.

---

149 „En regard de la précédente, sur la même pierre.“ — Gir. Litt. ut tit. 146, at Θ (C vss. 1—10, dein ϛ).

Δαματρίω ἄρχοντος Βοιωτοῖς,
ἐπὶ πόλιος δὲ Νικασίωνος, πολε-
μαρχιόντων Πουθογένιος Δαμονί-
κω, Φιλοστράτω Τελεσίππω, Τι-
5 μασίωνος Τιμασιθίω, γραμ-
ματίδδοντος Καφισίαο Πολι-
ουμε[ί]λω, τυὶ ἀπεγράψαν-

Θο ἐμ πελτοφόρας· Θάρσω[ν
Φίλωνος, Ἀριστοκράτεις
10 Κεφάλλιος, Θιοφάνεις
Διυδότω, Ξεννάρετος
Δαματρίω, Ἀσώπιχος
Ἀ]μινοκλεῖος.

l. c. p. 498 n. 6. — M l. c. n. 21. — Ad Διυδότω v. 11 vide diss. p. XXVIII.

---

150 „Inscription à demi cachée sous des broussailles.“ — Gir. Litt. ut tit. 146; at ϴ (Σ in v. 1).

Θιός.
Εὐκλίδαο ἄρχοντος Βοιωτῶς, ἐπὶ πόλιος δὲ
Εὐμείλω, πολεμαρχιόντων Ἀντικρά-
τιος Ἀμονίαο, Ἀθανοδώρω Φιλομε[ι-
5 λίδαο, Εὐμείλω Ἀριστογίτονος, γρα-
μματεύοντος Ἀρχωνος Ἀρχίαο, τὺ
ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας·
Μούκρινος Δάμωνος, Πάτρων Διω-
νιουσοδώρω, Καλλικλίδας Ἐ(π)ιτίμω,
10 Καφισ[ο]δωρος Διονιουσοδώρω,
Σώστρατος Ἀριστίωνος, Καφισίας
Πολιουκλίδαο, Πασώνδας, Κλεινόμ-
αχος Διωνιουσο δώρω, Ἀριστίω[ν
Κάλλωνος.

l. c. n. 7. — M l. c. n. 22. — Vulg. γραμματεύοντος v. 5/6. Patris nomen non additum est nomini Pasondae v. 12.

---

151 „Inscription très-fruste.“ — Gir. Litt. ut 144; at Θ Σ.

Θιός.
Ξεν ?]αρτιούδαο ἄρχοντος Βοιω-
τοῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ Ἀμει(νο)κλεῖος, πολεμαρ-
χιόντων - - - - - - - ίδαο [Πε?]λεκλίδαο, Τιμα-
5 σίωνος Τιμ[ασιθέω], Εὐμείλω Δάσωνος, γραμ-
ματίδδοντος Ἑρμαίω Ἀγασίαο, τὺ ἀπε-

γράψανθο ἐμ πελτοφόρας· Μνάσινος Πο-
λ[ιο]κλεῖος, ... ων Ἀριστογίτονος, Ἀρισ - - -
τῶ δῖνος], Θιόφαντος [τῶ δῖνος], [Ἀ]ντανδρί[δας
10 τῶ δῖνος, ὁ δῖνα] Δωροθίω, Εἰρό[δ]αμος Εἰρο-
δ]άμω, Πασώνδας Πουθοδώρω, Ἀμίνιχος
Καλλι]χάριος, Λάμπων - - - - - ος, Ἀμινίας
τῶ δῖνος], Κάλλων Δαματρίω, Ἀθανίας Ἀν-
τικρ]άτιος, [ὁ δῖνα] Ἀντιγένιος, - - - - - δας
15 τῶ δῖνος], Ἡρακλειόδωρος Εὐρουτίμω,
Καλλίτιμος Πασίωνος, Πούρριχος Τιμο-
κράτιος.

l. c. p. 499 n. 8. — M VI p. 37 n. 23. — Vulg.: Ἡρα- v. 15 (at Εἰρο- 10).

---

152 „Inscription fruste, surtout à partir de la ligne 10.“ — Gir. Litt. ut tit. praeced.

Ἀριστομάχω Ἀρισ[? - - - - ἄρχοντος Βριῳ]τοῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ
Φιλίππω, πολεμαρχιόντων Δαμονίκω Ἀριστολάω, Κα[λ-
λιχάριος Ἐπιτίμω, Μνασίππω Δαμαγάθου, γραμματίδ-
δοντος [Π]ουθογένιος Δαμονίκω, ἀπεγράψανθο ἐμ πε[λ-
5 τοφόρας· Εὔφραστος Ἱπολάω, Ξενόκριτος Νικομάχω,
Διοίδοτος Διοιδότω, (Ἀ)θανόδωρος Ἑρμαΐσκω, Ξένων
Ἀριστογίτονος, Θιόκριτος Καλλίαο, Ϝανάξανδρος Διωνιου[σο-
δώρω, Τόλλος Καλλίππω, Ἀρίστων Εὐρίωνος, Καφισίας Πολιου[κ-
λείδαο, Ἐμπεδοκλίδας Ἀμινοκλεῖος, Εὐαρχίδας Εὐαρχίδαο, Φί-
10 λλει]ς Νερίκο[νος?], Τρίαξ Ἀγασίαο, Ξενοκλεῖς Ξενοκράτιος,
Κ]αλλικ[λεῖς] Νικάνορος, Μνάσων Σίμωνος, Πρόξενος Θάλλ-
ιος(?), Σο]ύμμα[χ]ος Κλίωνος, Νίκων Πασίωνος.

l. c. p. 501 n. 9. — M l. c. n. 24. — Vulg.: -αγάθου v. 3. De voce Διοίδοτος, Διοιδότω vide diss. p. XXVIII.

---

153 „Inscription très-fruste, gravée sur une pierre détachée du mur, mais qui en a fait partie.“ — Gir. Litt. ut tit. 151.

---

152. — 1 „Ἀρισ parait être une faute du lapicide, qui a failli graver deux fois le nom de l'archonte.“ — Gir.

Θιός. Διωνιουσίω ἄρχοντος Βοιωτοῖς, ἐπὶ πόλιος δὲ Μνασίνω, πολεμαρχιόντων Νικα[τί]ωνος Θυνάρχω, Τίμωνος Καπ[ί̣ν̣ν̣ρς], Θρασύλλω [τῶ δῖνος], γραμματίδδοντος [τῶ δῖνος] Τελεσίππω, τυὶ ἀπεγρά-
5 ψανθο ϝικατιϝέτιες· Ξέναρχος Σωκράτιος, Ξενότιμος [τῶ δῖνος], ... ων Φίλωνος, Θάρσων Καλλικλεῖος, [ὁ δῖνα] ϝαναξάνδρω, Κλίων Μοιρίχω, Νίκων Πασίωνος, [ὁ δῖνα] Δάμωνος, Δαμάτριος Ἀπο[λλ]ο[ῆ]ώρω, Πασίων Πασίωνος, Ἐπίξενος Ἡράκ[ωνος?

l. c. p. 502 n. 10. — M VI p. 38 n. 25. — Sermoni vulgari debetur Ἡρα- v. 9. cf. ad tit. 151.

---

154 „Chapelle abandonnée de Haghios Ghéorghios; base de marbre gris encastré dans le mur extérieur.“ — Hauss.

Χητίπ[π]α [τῶ δῖνος
τὸν ουἱὸν [κὴ ἁ δίνα
Ἰσμεινίαο Κη[νόμαχον? τὸν ἀ-
δελ[φι]ὸν τ[ῦς θιῦς.
5 Κάναχος Δε - - - - [ἐπόεισε.

Haussoullier l. c. p. 506 n. 12. — M VI p. 29 n. 1. — Vide titulos consimiles 176 Cop. 249 Thesp. De nomine Κη[νόμαχος v. 3 vide tit. 158, 7.

Titulos **155—168** repperit et descripsit in litteris ad societatem archaeol. Athen. datis Παν. Σταματάκης, ὁ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν Ἑταιρίας ἀπόστολος, ad antiquitates explorandas in Boeotiam missus. Cuius ectypis usus litteris minusculis expressit Kumanudes, Ἀθην. I 1873 pp. 490—501. — De loco ubi reperti erant, Stamatakes (l. c. p. 496) haec: Ἐνταῦθα (scil. ἐν τῇ Δένδρᾳ) σώζονται πολλὰ ἐρείπια ἀρχαῖα ... Ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τῶν ἐρειπίων ... ὑπάρχει λόφος πετρώδης ... Ὁ λόφος εἰς τὴν κορυφὴν περιβάλλεται ὑπὸ τείχους ... Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πλευρᾷ τοῦ τείχους τούτου εὗρον ... 16 ἐπιγραφάς, ἐγκεχαραγμένας ἐν τοῖς λίθοις ... Ἐκ τῶν 16 ἐπιγραφῶν δύο εἰσὶν ἐντελῶς κατεφθαρμέναι, δύο δὲ ἕτεραι κατακαλύπτονται ὑπὸ τῶν θάμνων. — De litteratura Kumanudes ibid.: „Σχῆμα γραμμάτων ἔχουσι πολλὰ τὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, τινὰ δὲ ὡς φαί-

---

154. — 1 ΧΗΤΙΠΙΑ.

νεται καὶ παλαιοτέρων. Ἐνιαχοῦ δέ, ὡς ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ 8 λίθοις, συνυπάρχουσιν ὁμοῦ παλαιότερα καὶ νεώτερα σχήματα."

155 Θιός.

Ἀγαθαρχίδαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Πουθαυγέλω,
πολεμαρχιόντων Τιμασίωνος
5 Τιμασιθίω, Πολιουκλεῖος Μνασίνω, Ξενάρχω Σωκράτιος, γραμματίδδοντος Δαμοχαρίδαο Πολιουχάριος,
τυὶ ἀπεγράψανθο ἔμ πελτοφόρας·
10 Δαμόξενος Τιμασίωνος,
Διωνιουσόδωρος Διωνιουσοδώρω,
Γόργ[ωι?] Ἀντικράτιος,
Καλλικλίδας Νέρωνος,
Τιμογένεις Τιμογένιος,
15 Πουθίας Νιουμεινίω,
Ἀριστογίτων Εὐμείλω,
Σωτέλεις Θιοτίμω,
Εὔμ[ε]ιλος Κουδίαο,
Δάμων Δάμωνος,
20 Ϝαναξίων Ϝαναξίωνος,
Ὀνάσιμος Ἑρμωνος,
Ἀριστοφάνεις Δικηάρχω.

Ἀθην. I 1873 p. 490 n. 1. — C 110. M VI p. 29 n. 2.

---

156 Θιός· τιούχα ἀγαθά. Ἀπολλοδώρω ἄ[ρχοντος
Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Μελαντίχω, πολεμαρχιόντων Ϝαρμίχω Ϝαρμιχίω, Καλονίκω Κλισθένιος, Θρασούλλω Ἀριστοκράτιος, γραμματίδδον-
5 τος Θρασουλαΐδαο Καλλιδάμω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐν πελτοφόρας· Ἀριστίων Λίλειτος,
Θιόδωρος Ἀγασίαο, Εὐθούτιμος Ἀμινίχω, Δαμόκριτος Καφισοδώρω, Κρίτων Θράσων[ος,
10 Μικρίνας Ϝαναξίωνος, Γόργυλος Πολιουκλίδαο, Χαιρίας [Καλλίαο, Ἐπαμινώνδας Ϝαρμίχω, Τελέσων Μενεκλίδαο.

l. c. p. 491 n. 2. — M p. 30 n. 3. — Vulgaris est forma Χαιρίας v. 11.

---

157 Θιός.

Ἀρίστωνος ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ ΑνδΗΝωνος, πολεμαρχιόντων Δάσωνος Εὐμείλω, Λίλειτος Θάρσωνος, Καλλικλίδαο Θάρσωνος, γραμματίδδοντος Διωνιουσοδώρω Ϝαναξάνδρω, τυὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας· Τιμόξενος Καφισοδώρω, Ῥόδων Ἀμινοκλεῖος, Ἐπίξενος Στροτίνω, Πολούρειτος Καφισοδώρω, Μνάσων Μνάσωνος, Θύναρχος Ἀμουνίαο, Ἀριστίας Ἀγίαο.

l. c. n. 3. — M l. c. n. 4.

---

158 Εὐμαρίδαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Φρασαρκλ[ίδαο πολεμαρχιόντων Διονυσοδώρω Ϝαναξάνδρω, Θιοδώρω Δαμονίκω, Σίμωνος Θιάρχω, γραμματίδδοντος Ξεν..., τυὶ ἀπεγράψανθο· Καπίων Τίμωνος, Καλλίδαμος Φρασικλίδαο, Ἀμεύσιππος Καλλικλίδαο, Λ - - -, Ἀριστογίτων Πολυμ - -, Εὔβωλος Ἀγείμονος, Δαμοχαρίδας Πολυχάριος, Δαμόξενος Καπίωνος, Διωνούσιος Κηνομάχω, Ἑρμαῖος Ἑρμαΐσκω, Μένεις Καφισοτίμω, Ἀπολλόδωρος Μεννίδαο, Θιόφαντος Ἐμπέδωνος, Πτωίων Πτωίωνος.

l. c. n. 4, 1-10. — M l. c. n. 5.

---

159 Θιός.

Ποτιδαίχω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Μικρίωνος, πολεμαρχιόντων Κλίωνος Ἐμπέδωνος, Κάλλωνος Κάλλωνος, ΑΘανοδώρω Φιλομειλίδαο, γραμματίδοντος Θάρσωνος Λίλειτος, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· Τιμασίθιος Πουρρίχω, Φιλοκράτεις Καλιχάριος, Ἀγλάων Δάμωνος, Κριτόλαος Ξένος, Εὐφάνεις Δαμοκλίδα[ο,

Πιστίων Φίδωνος, Λιούσων Ϝέργωνος, Φίλων Ἀ-
10 γασίαο, Καφισίων Ξεννίαο, ΠιΘιού[λ]ος Ϝαρμίχω.

l. c. n. 4, 11-20. — M VI p. 31 n. 6. — De genetivi Ξένος v. 8 formatione vide diss. p. xxv.

---

160 Θιός.

Καφισίαο
ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πό-
λιος δὲ Τιμοκρίτω, πολεμαρ-
5 χιόντων Τιμασίωνος Τιμα-
σιΘίω, Καπίωνος Τίμωνος, Δα-
μοχαρίδαο Πολιουχάριος, γρ-
αμματίδδοντος Δαματρίω
Φιλοστράτω, τὺ ἀπεγράψαν-
10 Θο ἐμ πελτοφόρας· Πολιουκλίδ-
ας Ἀγεισίππω, Τίμων Εὐαρχί-
δαο, Τίμων Τίμωνος, Ἵππων Με-
νεκράτιος, Φίλιππος Πολιου-
κλίδαο, Σωκράτεις Σωκράτιο-
15 ς, Θιόδωρος ΙΘιούλλιος, Μνασί-
Θιος Δικ[η]άρχω, Ϝέργων Ϝεργ-
ονίκω, Ἀγάσανδρος Φι-
δ(ί)αο, Βραχούλλεις Φιλοκάρι-
ος, Πουρρίας Τίμωνος, Πού-
20 Θων Εἰρεδώρω.

l. c. p. 492 n. 5. — M l. c. n. 7.

---

161 Θιός.

Καφισοτίμ(ω) ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ
Πολιουκλίδαο, πολεμαρχιόντων Ϝαναξάνδρω Διω-
νιουσοδώρω, ΔαμαγάΘω Μνασίππω, Προππίδαο
5 Δαμοξένω, γραμματίδδοντος Μιτίωνος Ἀριστογί-
τονος, τὺ ἀπεγ — ράψανΘο ἐμ πελτοφόρας· Δά-
μων Διωνιουσοδώρω, Φίλων Φιλοξένω, Πολιούξε-
νος ΜνασιΘίω, ΠουΘόδωρος Ἀγλάωνος, ΠουΘό-
δωρος Κλίωνος, Ἀριστόκριτος Ἀρίστωνος, Διω-
10 νιούσιος Τιμοξένω.

l. c. n. 6. — M VI p. 32 n. 8.

---

159. — 10 ΠιΘιούΔος.
160. — 16 ΔικΝάρχω.

162 Θιός.

Κτεισίαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Μυρίαο, πολεμαρχιόντων Δαμονίκω Ἀριστολάω, Καλλιχάριος Ἐπιτίμω, Ϝαρμίχω Πιθούλλω, γραμματίδδοντος Εὐμείλω Δάσωνος, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας· Καλλίξενος Ἀριστοδάμω, Νιουμείνιος Νιουμεινίω, Ἀνδροκλεῖς Ἀθανίαο, Ἀριστίων Τιμοκλεῖος, Δαμάτριος Ἀσώπω, Πολιούξενος Ἀμουνίαο, Σπίνθαρος Ἀρίστωνος, Κρίτων Ἀριστογίτονος, Ἑρμ-αῖος Ἀθανίαο.

l. c. p. 493 n. 7. — M VI p. 32 n. 9. Eiusdem Ctesiae Boeotarchae anno scriptus est tit. 21 Orch., id quod dialecti specie confirmatur.

---

163 Θιός.

Νικίαο ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Θρασουλάω τῶ οὐστέρω, πολεμαρχιόντων Νικασίωνος Θυ]νάρ(χ)ω, Καλλ[ι]κλίδαο Θάρσωνος, Πουθ(ο)γένιος Δαμονίκω, γραμματίδδοντος Εὐ(?)μαθίωνος Τιμασιθίω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐν πελτοφόρας· Ἑ]ρμων Ϝέργωνος, Ἐπικράτεις Δάμωνος, Καπ[ί-ω]ν Καπίωνος, Ἀριστίων Ἐνπέδωνος, Ἀρ - - - -

l. c. n. 8, 1-9. — M l. c. n. 10.

---

164 Θιοτίμω ἄρχοντος Βοιωτῦς, ἐπὶ πόλιος δὲ Θρασουλαΐδαο, πολεμαρχιόντων Ἀμφικλεῖος Τελεσίππω, Δάμωνος Μουκρίνω, Πολιουκλεῖος Μνασίνω, γραμματίδδοντος Θυνάρχω Ἀμουνίαο, τυὶ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας· Ξενοκλίδας Τίμωνος, Φιλόκριτος Τίμωνος, Μεγακλεῖς Καλλιτίμω, Ἀμουνίας Ἀγεισιλάω, - - - -
Μέλισσος Καλλικλεῖος, Ἀρίστων Θυμάριος, Ἐπιχάρεις Ἰθιο[ύ]λλιος, Μνασίνικος Θιοδώρω, Πουθόδωρος Ἑρμαιώνδαο, Ἐμπέδων Ἀριστογιτόνιος, Κράτων Ἀντικράτιος,

---

163. — 5 Καλλ°ι'κλίδαο; at vide 165, 6.
164. — 8 Ἰθιοίλλιος.

10 Κλήνετος Ξενιίαο, Δάσων Εὐμείλω,
Φιλοκλεῖς Νικασίωνος, Νικοκλεῖς Σίμωνος.

l. c. n. 8, 10-20. — M VI p. 33 n. 11.

---

165 Θιός.
Φιλοξένω ἄρχοντο[ς
Βοιωτοῖς, ἐπὶ πόλιος
δὲ Ἀριστογίτονος,
5 πολεμαρχιόντων
Καλλικλίδαο Θάρσωνος,
Θρασούλλω Καλλιδάμω,
Θιοφάνιος Σίμωνος,
γραμματίδδοντος
10 Πολιουκλεῖος Μνα-
σίνω, τὶ ἀπεγρά-
ψανθο ἐμ πελτοφό-
ρας· Πασίων Πολιου-
κρίτω, Φιλόξενος Φιλο-
15 κλίδαο, Ἰσμεινίας Ἰσμεινίαο,
Τρόχεις Διωνιουσοδώρω,
Σωσίδαμος Καλλικράτιος,
Ἀρίττων Ἀμφικλίδαο,
Τιμόκριτος Καλλικλεῖος.

l. c. p. 494 n. 9. — M l. c. n. 12.

---

166 ἐπὶ πόλιος δὲ Πάτρωνος, πολεμαρχιόν-
των Ἐπαμινώνδαο Ϝαρμίχω, Φιλοκρίτω
Τίμωνος, Φιλίππω Κάλλωνος, γραμμα-
τίδδοντος Τιμασίωνος Θεισπίωνος,
5 τὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτοφόρας·
Δαμάτριχος Δαματρίχω, Ἀντιγένεις Εὐ-

l. c. n. 10. — M l. c. n. 13. — „Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς δὲν φαίνεται νὰ ἐγράφη ποτέ, ὡς σημειοῖ ὁ Σταματάκης, οὔτε ἡ μανονικὴ ἀρχή, οὔτε τὸ τέλος.“ — Kum.

---

167 Τῶ δὶνος] ἄρχοντος Βοιωτῦς,
ἐπὶ πόλιος δὲ Θάρσωνος, πολεμαρ-
χι]όντων Δέξωνος Τίμωνος,
Θάρσων]ος Λίλειτος, Ἐπαμινώνδαο

5 τῶ δῖνος], γραμματίδδοντος Ξενοκλί-
δαο - - - -]ιος, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ πελτο-
φόρα]ς· Εὔμειλος Καφιτίαο, Ἀμίνων Πο-
- - - - αο, Διόδωρος Διοδώρω, Λευκίνας
Λ]ε[υ]κίναο, Ἀρίστων Ἀριστοκλεῖος, Θιό-
10 ξ]εν[ρς Ἀ]ούσωνος, Διωνιουσόδωρος Διω-
νιουσ]οδώρω, Ἐμπεδοκλεῖς Ἐμπε[δοκλεῖος.

l. c. p. 495 n. 11. — M l. c. n. 14.

---

168 Τῶ δῖνος] ἄρχοντος Βοιω-
τῦς, ἐπὶ πόλιος δ]ὲ Θιοκρίτω, πολεμαρχιόν-
των - - - - - - - ο]ς Διωνιουσοδώρω,
τῶ δῖνος Κ]αλλιχάριος, Εὐμείλω
5 τῶ δῖνος, γρ]αμματίδδοντος Κάλλω-
νος [τῶ δῖνος, τυὶ] ἀπεγράψανθο ἐμ πελτο-
φορας· ὁ δῖνα Ἐ]παμινώνδαο, Ξενοκρά-
τεις τῶ δῖνος, Σω]σικλεῖς Σωσικλεῖος,
ὁ δῖνα Σω]κράτιος, Βιόττεις Με-
10 - - - -, ὁ δῖνα Λ]ευκίναο, Σωκρά-
τεις τῶ δῖνος, Θι]όδωρος Πολιου-
- - - -, - - - - ς Εὐνοστίδαο,
ὁ δῖνα τῶ δῖνος, Π]ασίων Πασίωνος.

l. c. n. 12. — M VI p. 34 n. 15.

COPAE.

a) Tituli tertii a. Chr. saec.

168a „Copis (Topoliae); edidit Lyons, transactions of the royal society of literature, n. s. II p. 233, typis vulgaribus.“ — Roehl.

ΔΕΞΟΔΕΞΟΝΟΣ

Δεξ[ὼ] Δέξ[ω]νος.

IGA 304.

169 „In vico Topolias ad paludem Capaidem, qui videtur in loco Coparum esse.“ — B. Litt. vulg. CIG ϕ Lb.

- ονος Μελαντίχω ἄρχοντος,
τοῖ ἀπεγράψαντο ἐν ὁπλίτας,
πολεμαρχιόντων
ϝαναξίωνος Σαώνδαο,
5 Φαλλίνω Τιμανδρίδ[αο,
λοχαγίοντος ϝάδωνος Πολ(ο)υκριτίω,
γραμματίδδοντος
Καφισοδώρω Σαμιωνίω,
Ἀ]λ[ε]ξις Νικοδώριος,
10 Ἀρχίας Νικομάχιος,
[Ε]ὐ]χ[ά]ρισ[τος Γ]ρούλιος,
Σάμιχος Καλλιγιτόνιος,
Ποίδικος Διωνουσίχιος,
Τριακαδίων Ἐπαμινώνδαο,
15 Ἀγάθων Αἰάνιος,
Ἀντιγένεις Ἀντιγ[ό]νιος,
Θαλωνίδας Μνασιώνιος,
Δίων Τανακώνιος,
Μνασίων Κα[λλ]ιῆος,
20 Μενεκράτεις Μολώνιος,
Ἰσμ[ει]νίας Μολώνιος,
Φιλήμων Νιώνιος,
Εὐωφελῖνος Ἀπολλοδώριος,
Ἀμφίτιμος Εὐίστιος,
25 Εὐφρονίσκος Ὀνασίμ(ι)ος,

---

169. — 1 | ΟΝΟΣ Ἐφ. | . . ΟΣ ceteri. 2 | ΤΟΝ (lac.) ΓΕΓ- CIG | ΓΟΙΑΠΟΕΓ- Lb. | ΤΟΙΔΕΕΓ-ΤΑΙΣ | Lk. 4 | ΓΑΝΑΞΙΔΝΟΣ . . . ΣΑΩΝ . ΔΑΟ | CIG. 5 | ΦΑ - - ΙΝΩ CIG. ΤΙΜΑΝΔΡΙ | CIG ΤΙΜΑΝΔΡΙΔ | Lb ΤΙΜΑΝΔΡΝ | Ἐφ. 6 | ΜΟΥΑΓ- CIG. ΓΑΔΟΝΟΣ CIG. 8 | ΧΑΦΙΣ- CIG | ΚΑϕΙΣ- Lb. 9 | ΛΞΙΣ Ἐφ. | ΞΙΣ CIG Lb. 10 -ΧΙΑΣ (lac.) ΟΝΑΚΙΟΣ | CIG. 11 | ΟΡΙΣ . . . ΡΟΥΛΙΟΣ | CIG ΔΧΟΡΙΣ.ΡΟΥΛΙΟΣ | Lb | ΞΔΧΡΙΣ.C.ΡΟΥΔΙΟΣ | Ἐφ. 14 ΕΠΑ- ΜΝΟΝΔΑΟ | CIG. 15 | ΑΓΑΘΟΝΛΙΩΝΙΟΣ | CIG. 16 ΑΝΤΙΓΩ- ΝΙΟΣ | edd. 17 | ΟΑΛΩΝΙΔΑΣ CIG. 19 ΚΑ . . ΙΗΟΣ | CIG ΚΑΜΙΗΟΣ | Lb ΚΑΛΛΙΗΟΣ | Ἐφ. 21 deest in CIG | ΙΣΜΗΝΙΑΣ Lb | ΙΣΜΗΝΙΝΙΑΣ Ἐφ. 22 deest apud Lb | ΗΛΗΜΩΝ CIG | ϕΙΛΗ- ΜΩΝ Ἐφ. 23 | ΕΥΟΦ- CIG. ΑΓΟΛΛ- CIG. 25 -ΣΙΜΑΣ | CIG ΣΙΜΟΣ | Lb Ἐφ.

Εἰρωίλλει [Σ]ουβρίχιος,
Ἀμφίτων Στ[ρο]τώνιος,
Κλίων [Ἀσ]ω[π]οδώριος,
Μελάμβιος Κλειπολέμιος,
Ἀρχιππος Μελιτώνιος,
Καρίσανδρος Ξενοκλεῖος,
Τριακαδίων Κλιώνιος,
Εὐφαμίδας Εὐανορίδαο,
Ἀργουνίων Ἀντιγενίδαο,
Τίμων Ὀν[ασί]μιο[ς.

CIG 1574. Lb 599. Ἐφ. ἀρχ. 801. — v. 2 proposuit Lk II p. 306 not. [3]); v. 6 Ulrichs, „Reisen und Forschungen in Griechenland" I Bremen 1840 p. 203 not. [21]). — K p. 42. M VI p. 22 n. 1. — Catalogus militaris, cum adiectiva patronymica et Y scripturam (in v. 6; OY 11. 13. 34) praebeat servata, medio tertio a. Chr. saec. adsignandus.

---

170 „Inscription gravée sur une stèle de marbre bleu, surmontée d'un fronton, qui est orné d'un bouclier. Elle fut trouvée à Topolia, l'ancienne Copae." — R. Litt. Πϕ Lb; ΘΚΞΓΣ R.

Ἀγαθάρχω ἄρχοντος, πολεμαρχ(ιόντ)ων
Πεδα[κ]λεῖος Ἀγαθαρχίω,
Καπίωνος Γεωργοφιλίω,
Σύριος Χαρυλλίω,
γραμματίδδοντος
Κράτωνος Φιλ.ηκίω,
[τ]οὶ [ἀ]π[ε]γράψαντο ἐμ πελτοφόρας·

---

26 ΕΙΡΩΙΛΛΕΙΓΡΥΚΙΧΙΟΣ CIG Lb ΕΙΡΩΙΛΛΕΙ¯ΟΥΒΡΙΧΙΟΣ Ἐφ. 27 ΑΜΗ (lac.) ΝΣ . . . ΤΩΝΙΟΣ CIG ΑΜΦΙΣΩΝΣΤ . . ΤΩΝΙΩΣ Lb ΑΜΦΙ.ΛΝΣΤΙ . ΤΩΝΙΟΣ Ἐφ. 28 ΚΛΙΩΝ . . ΩΡΟ . ΩΡΙΟΣ CIG Lb ΚΛΙΩΝ . . ΩΡΟΔΩΡΙΟΣ Ἐφ. 29 ΚΛΕΟ- CIG Lb ΚΛΕΙ- Ἐφ. 30 ΑΡΧΙΓΠΟΣ CIG. 31 ΞΕΝΟΚΡΑΤΙΟΣ CIG Lb ΞΕΝΟΚΛΕΙΟΣ Ἐφ. 32 ΤΗΛΙΔΩΡΩΝ CIG. 33 ΣΙΑΝΟΡΙΔΑΟ CIG ΕΜΑΝΟΡΙΔΑΟ Lb ΕΥΑΝΟΡΙΔΑΟΣ Ἐφ. 34 . ΝΙ . . ΣΝΙΔΑΟ CIG. 35 deest in CIG ΟΝ . . ΕΜΙΟ | Lb ΟΝ . . ΓΙΙΙΟ | Ἐφ.

170. — 1 ΓΟΛΕΜΑΡΧΩΝ Lb R ΓΟΛΕΜΑΡ . . Ν Ἐφ. 2 ΓΕΔΑΘΛΕΙ . ΟΣ Lb R ΓΕΔΑ ϽΛΕΙΟΣ Ἐφ. -ΧΙΩΝ | Lb R. 3 ΓΕΩΓΟ- R. 7 ΓΟΙΕΓΙΓΡ- edd. ΓΕΑΤΟΦΙΛΙΑΣ R.

[Ἀγ]ά̣θαρχος Πε[δ]ακλεῖος,
Λά̣[μπ]ρος Καφισοδώρ̣[ω,
10 Ἀκυκέδωρος [Ε]ὐμέν[ιος,
Λάκων Ἠτχίναο,
Ἕρμων Εὐχειρ̣(ί)δαο,
Λικινία[ς] Ἵππωνος,
Εὔ]αν[δ]ρ̣[ος] Νίωνος,
15 Σ[ω]κλία[ς] Θεοφάνειος,
Καλλίας Φη[δρί]α[ο,
Σάτυρος Ἀντί[γ]ωνος,
Μνασαρχίδας Πουθ[ρ]δώρω,
Στρότων Εὐλόγω,
20 Θράστων Δάμωνος,
Εὐφαμίδ[ας] Ἐπι[ξέ]νω,
Κριτόλαος Ποταμοδώ[ρ]ω,
Ἀντιγένεις Ἀμ[ιν̣ρ̣]κλε[ί]ος,
Ἀρχέπολις Δωίλω.

Lb 600. Ἐφ. ἀρχ. 802. R 1315. — K² XXXVI^b p. 556. M VI p. 25 n. 2. — Catalogus militaris, propter adiectiva patronymica partim (vss. 1—6, secuntur genetivi) servata tertio a. Chr. saec. ad finem vergente exaratus. Insunt vulgaria non nulla.

---

171 „Im Dorfe“ (Topolia). — Ulrichs. Litt. vulg.

τοῖ ἀπεγράψαντο ἐμ πελτοφόρας·

Ulrichs l. c. p. 203 n. 21; quem secutus K IV p. 18. — „Fragmentum est catalogi militaris, quo praeter archontem, duo polemarchos, lochagum et scribam peltastae XVIII recens conscripti recensentur.“ — K l. c.

---

8 ΣΤΑΘΑΡΧΟΣ Lb R . ΤΑ . ΑΡΧΟΣ Ἐφ. ΓΕΛΑ- edd. 9 ΛΑΛ . ΓΟΣ Lb R ΛΑΛ . . ΡΟΣ Ἐφ. 10 ΓΥΜΕ . . Lb ΓΥΜΕΝ | R. 11 ΝΑΚΩΝ Ἐφ. ΗΣΧΙΝΑΟΣ Lb Ἐφ. 13 ΛΙΚΙΝΙΑ. ΙΓΓΩΝΟΣ Lb R Λ . ΚΙΝΙΑΙΓΓΩΝΟΣ Ἐφ. 14 | (lac.) ΑΝΑΡ (lac.) ΝΙΩΝΟΣ Lb Ἐφ. | (lac.) ΑΝΑΡ (lac.) ΝΩΝΟΣ R. 15 ΣΟΚΑΙΑ Lb ΣΟΚΛΙΑ R . .ΚΛΙΑ Ἐφ. 16 ΦΗΝΔΑΘΗ | Lb R ΦΗΝΔΑΘΙ | Ἐφ. 17 ΑΝΤΙΞΩΝΟΣ edd. 19 ΣΤΡΑΤΩΝ Lb R. 21 ΕΥΦΑΜΙΔΩΝΕΓΙ . . ΝΩ edd. 22 ΓΟΤΑΜΩ- Lb. 23 ΑΝΤΙΓΕΝΗΣ Lb R.

b) Tituli inter a. 200—150 a. Chr. exarati.

172—175 „ἐγκεχαραγμένας (scil. ἐπιγραφὰς) ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου, ὧν ἔκτυπον ἐλάβομεν παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σταματάκη ... (vide ad 155—168) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας. — Σχῆμα γραμμάτων ἔχει ὁ λίθος τὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἄλλο τι νὰ παρατηρήσω δὲν κρίνω πολὺ ἀναγκαῖον.“ — Kum.

172

Θιός.
Καφισοδώρω ἄρχοντος, πο-
λεμαρχιόντων Πούρρω
Δαμηνίδαο, Μνασικλεῖος
5 Καλλιδάμω, Μνασικλεῖος
Ἀθανογίτονος, γραμματίδ-
δοντος Θιοκλίδαο Ματρο-
δώρω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ
πελτοφόρας· Καλλίας Εὐ?-
10 μειρίδαο, Ἀρίστων Ἀριστοπό?-
λιος, Θύννων Ὀφελείμω,
Μνασίμαχος Φίλωνος,
Ὀλιούμπιχος Ὀλιουμπίχω,
Εὐξίθιος Δαμοκρίτω, Πολιού-
15 ξενος Καφισοδώρω, Πτω-
ίω[ν] Πτωίωνος, Ἀγίας Ἀ-
πολλοδώρω, Πτωίων
Ἰρανίχω.

Kum. Ἀθην. I 1873 p. 501 n. 1. — M VI p. 26 n. 3.

173

Θιός.
Μνασικλεῖος ἄρχοντος,
πολεμαρχιόντων Τέχνω-
νος Σωκλείδα, Καφισοδώ-
5 ρω Ὀφελτ(ι)ορίδαο, Καρίωνος
Ἰσμεινίχω, γραμματίδδον-
τος Πτωίλλιος Ἀριστοκρά-
τιος, τυὶ ἀπεγράψανθο

173. — 5 Ὀφελτορίδαο Kum. — at vide 147, 9.

ἐμ πελτοφόρας· Καφι-
10 σίας Νιουμφοδώρω, Δα-
μάτριος Δάμωνος, Μνά-
σων Ἀρχάνδρω, Δάμων
Σαμίχω, Καφισόδωρος
Εὐμείλω, Καφισίας Δά-
15 μωνος, Φαλλῖνος Θιο-
κρίτω, Μνάσων Καφισίαο,
Θιογίτων Ἀσπασιώιδα,
Κλίων Κάρμωνος, Ἀρι-
στοκράτεις Εὐπομπί-
20 δαο, Διόζοτος Τελε-
σαρχώνδα, Νικάρι-
στος Δεξικρίτω, Πολ-
- - - - - - - - - - - -

ibid. n. 2. — M VI p. 27 n. 4.

174

Θιός.

Καφιτίαο ἄρχοντος,
πολεμαρχιόντων Ϝα-
διουλόγω Ἀρχικλίδαο,
5 Εὐμείλω Καφισοδότω,
Κράτωνος Φίλωνος,
γραμματίδδοντος
Γλαυκίαο Μνασιγένος,
τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ
10 πελτοφόρας· Ἄνκου-
λος Ἀγάθ[ω]νος, Νικίας
Νίκωνος, Εὔθυνος Ἀγά-
θωνος, Ὀφέλε?ιμος
Καλλίπωνος, Χάρμων
15 Ἐπιξένω, Ϝαναξίων Που-
θίαο, Εὔαλκος Παπιτίμω,
Μύριχος Ἀρίστωνος, Ἁρ-
μόξενος Προξένω,
Τιμόθιος Σωκλεῖος.

ibid. n. 3. — M l. c. n. 5.

175 Θιός.
Νικαρίστω ἄρχοντος,
πολεμαρχιόντων
Χαρίνω Μνασιξένω,
5 Ἐμπέδωνος Ἀθανοδώ-
ρω, Εὐμεν[ί]δαο Ἐπωφέ-
λιος, γραμματίδδοντο[ς
Μνασικλεῖος Εὐγι?σίαο,
τυὶ ἀπεγράψανθο ἐμ
10 πελτοφόρας· Καλλι-
κλεῖς Ἀθανίαο, Κλίων
Ἀπολλοδώρω, Ξενόδα-
μος Φιδίππω, Ἀπολ-
λόδωρος Ϝαναξίωνος,
15 Καλλίδαμος Μνασι-
κλεῖος, - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - -

ibid. n. 4. — M VI p. 28 n. 6. — In tit. 173, 4. 17. 21 offendunt genetivi in α. De Μνασιγένος genetivi formatione 174, 8 vide diss. p. XXV.

---

176 „Auf einer grossen Steinplatte in der Kirche des Propheten Elias.“ — Ulrichs. Litterae apicibus ornatae apud Lb.

Ἀρχανδρὶς Καπίωνος τὸν ουἱὸν
κὴ Πτωὶς Κράτωνος
Φίλωνα τὸν ἀδελφιὸν
τῦς Θιῦς.

Ulrichs l. c. p. 203 not. 2). Lb. 598. — K IX p. 68. M l. c. n. 7.

c) Incertae aetatis.

177 „Stèle de marbre brun ... à Topolia.“ — R. Litt. ΜΣ Lb. ΜΣ R.

ΟΜΟΛΩΙΧΟΣ

Ὁμολώιχος.

Lb 601. Ἐφ. ἀρχ. 804. R 2193. — K² p. 596. M VI p. 29 n. 11.

178 ΜΛΤΡΟΔΩΡΟΣ

M[α]τρόδωρος.

Vischer, „Epigraphische und archäologische Beiträge aus Griechenland.“ Basel 1855 p. 50 n. 53. tab. VI, 8. — K² p. 602. M l. c. n. 12.

ACRAEPHIA.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

178a „Acraephiae (Carditzae) in pila aediculae S. Georgii. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

ΚΡΙΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΣΔΟΤΟΣΤΟΙ
ΔΙΤΟΠΟΡΕΙ

Κρίτ[ω]ν καὶ Θειόσδοτος τοῖ Δὶ τ[ὼ]π[ω]ρε(ῖ)ι.

IGA 151. — De formatione vocis Θειόσδοτος vide diss. pp. XXV. XXVIII.

178b Item. — Roehl.

//// ΦΙΕΣΣΙΗΕΡΟΙΠΤΟΙ //////

Ὀ]φίεσσι, ἑ(ἱ)ρ[ω]ῖ Ἱτ[ω]ἱ[οι.

IGA 162. — „Puta serpentes sacras in oraculo illo satis celebri alitas esse.“ — Roehl.

---

179 „Bloc cubique de pierre noire, encastré dans la muraille de l'église de Ste. Blaise à Acraephnion.“ — R.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΤΑ

Καφισοδότα.

Ἐφ. ἀρχ. 787; inde R 363 et Lb 595. IGA 218. — M VI p. 19 n. 1. „C'est une pierre tumulaire, peut-être un piedestal, portant la statue de la défunte.“ — R.

---

179. — ▷ Lb.

180 ΣΦΙ . . . ΛΑΙΓΙΡΑ

- ς Φιλαιγίρα[ο Roehl.

Lk II tab. XI, 49. Lb 596. — IGA 298. M l. c. n. 2.

b) Tituli medii tertii a. Chr. saec.

181 „Ad Acraephiam in ruderibus oraculi Apollinis Ptoi supra fontem, qui ἡ Περδικόβρυσις nominatur, marmor exstat quadratum.“ — K. Litt. Κ.

Βοιωτοὶ Ἀπόλλωνι Πτωίοι ἀνέθιαν, ἄρχοντος Βοιωτοῖς Φιλοκώμω
Ἀ[ν̣τ̣]ιγ[ε̣ν̣ε̣]ιίω Θεσπιε[ῖος,
ἀφεδριατευόντων Ἐμπεδο[κ̣]λεῖος Ἀθανοκριτίω Ταναγρήω, Πούθωνος
Α[ὐ]τομει[δ]ε[ι̣]ω Ἐρχομενίω,
Ἱπποτίωνος ϝαστ(ο)υμειδοντίω Κορωνεῖος, Ἐπιϝά[λ̣τ̣]ιος Μαχωνίω
Θειβήω, Νικίωνος Γ[ρ̣](ο)υλ[ί]ωνος Πλαταιεῖος,
Ἀριστοκλεῖος Ἀγασιήω Ἀνθαδονίω, Σάωνος [Θ]ιο[τ̣]ιμίω Θεισπιεῖος,
μαντευομένω [Ὀ]ν(ο)υμάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος.

Ulrichs, bull. dell' inst. arch. 1838 p. 110; repetiit „Reisen und Forschungen“ I p. 247 [3]) (p. 238). Osann, Zeitschr. für Alterth. 1845 p. 645 n. 81. Lb. 583. — K X p. 69. K² XXXVIII[c 2]) p. 572. M l. c. n. 3. — Titulus basi insculptus, cuius anathema (tripodem fuisse puto, cf. 182, 2) Apollini Ptoio a communi Boeotorum dedicatum erat. — Cum adiectiva patronymica (at gen. Γρ(ο)υλίωνος v. 3) et οι sonum pristinum praebeat servata neque u soni scriptura vetustior recentiori locum omnino cesserit (Υ vss. 3. 4, ΟΥ 2), ca. medium tertium a. Chr. saec. exaratus est. Eadem sermonis condicio deprehenditur in tit. 13 Orch. eiusdem Philocomi Boeotarchae anno lapidi inciso. — De forma Θειστπιεῖος v. 4 bis (at Θεστπ -1) vide diss. p. XXVIII[c]).

---

182 „Bei der Perdikovrysis zwischen Kloster Palagiá und dem Dorfe Karditza“ (Karditza = Acraephia). — Lolling. Litt. ΘΜΓ.

---

181. — 2 Α.ΤΟΜΕΙΛΕ..Ω. 3 Γ.ΥΛ.ΩΝΟΣ Ulr. Γ.ΥΛ..ΩΝΟΣ Lb. 4 ΟΙΟ.ΙΜΙΩ, ΩΝΥΜΑΣΤΩ.

Εὐμείλω ἄρχοντος Ἐπικουδείω Κορωνέως,
τοῖ Ἀπόλλωνι τὸν τρίποδα ἀνέθειαν Βοιωτοὶ μαντευσ-
αμένω τῶ θεῶ καὶ ἀποδόντος τὰν ἀγαθὰν μαντείαν.
Βοιωτοῖς ἀιφεδριατευόντων Εὐων(ο)υμοδώρω Π(ο)υθου[λ]ίω Ἀλι-
5 αρτίω, Φιλίππω Ἀριστοκρατείω Θεισπιείως, Μοιρίχω Εὐβώμω Πλατ-
αιείως, Τρίακος Ἀντιδωρίω Θειβήω, Τερψίαο Φορ(ο)υσκίω Ἐρχομενίω,
Μ[νασ]ίνω Θεδωρίδαο Λεβαδηίω, Ἀμεινοκλεῖος Ἀμεινίαο Τάν-
αγρήω, Ὀν(ο)[υ]μάστω Νικολαΐω Θεισπιεῖος μάντιος.

Lolling, Mittheill. des deutsch. archaeol. Instit. in Athen III 1878 p. 87. — M l. c. n. 4. — Titulus antecedenti simillimus; nec dialecti species est alia. Vulgares sunt terminationes in -έως, -éjως: Κορωνέως v. 1. Θεισπιéjως, Πλαταιéjως vss. 5. 6 (cf. diss. p. xxv). Λεβαδηίω v. 7 perperam pro Λεβαδειήω scriptum puto (cf. diss. p. xxx). Εὐβώμω genetivus v. 5 recte fortasse se habet, cum etiam in titulo superiore genetivus deprehendatur. — Vates in v. 8 cum idem sit qui in tit. 181, 4, aetate paucis tantum annis inter se distant tituli.

---

183 *a*

Υ Σ
ΟΝΙΟΣΑΝΞΘΕ
ΤΙΣΚΟΝΚ
ΔΙΟΥΣΟ
Ο.ΙΣΠΟΤΙΟΙΔ..Ο
Σ ΧΜΩ
Λ

2 -όνιος ἀν[ἑ]θε[ικε

b

ΜΝΑΣΑΡΧΙΔΑΣ
Ω.ΓΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΛΛΠΙΡΙΤΩΝΝΑ
ΞΙΙΟΙΤΟΝΛΙΟ
ΛΜΩΙ

Μνασαρχίδας
-ω[Ἀ]πολλώνιος
π[ε]ρὶ τῶν ?

Lb 584. — Adiectiva patronymica servata esse videntur.

c) Tituli inter a. 200 et 150 a. Chr. exarati.

184 „Pierre grise encastrée dans le mur extérieur d'une maison, près de la porte.“ — Girard. Litt. Ι Θ Κ Μ (v. 3) Μ (v. 5) Ν Π Σ; vss. 6-11 Α Μ Ψ.

---

182. — 4 ΠΥΘΟΥΝΙΩ, „N nicht ganz deutlich.“

(*deest initium*)
[Θ]ι[ρ̣ιμ̣ν̣ά̣σ̣τ̣]ω Ἀπολλοδώρω,
τῶν φαρετριάων
Θιοτέλιος Μνασίππω,
τῶν σφενδονατάων
5 Δαμοκλεῖος Ζωίλω.
Πτωίωνος ἄρχοντος, πολεμαρχιόντων Ξεν[ο-
κλί(δ)αο Ἀρκεσιλάω, Ἱέρωνος Ξεναρτίχω, Ἐ[πι-
κούδιος Οὐπερμενίδαο, γραμματίδδοντος Ἀ[ρ-
χεδάμω Ἐπιχαρίνω, τυὶ ἀπεγράψανθο ἐ[ς ἐ-
10 φε(ί)βων ἐμ πελτοφόρας· Πολιούξενος
- - - - - - - - - κράτιος, Φιλοκλει-

Paul Girard, bull. de corr. hell. II 1878 p. 507 n. 14. — M VI p. 21 n. 5. — Catalogorum militarium fragmina, quibus vulgaria insunt: Ζωίλ- 5 (Δωίλ- 71, 5. 19. 170, 24). Ἱέρ- 7 (vide diss. p. XXXII[d]).

---

185 „Même maison; pierre grise très-fruste, encastrée à l'extérieur près de la porte.“ — Idem. Litt. ut tit. praeced. M.

- - - Ἀρίστωνος, Ἀθανόδωρος Λιου[σ̣ι̣θ̣ί?]ω, Σωκρά-
τεις Εὐμείλω, Σάων Νικομάχω, Ἕρμων Ἕρμω-
νος.
Προξενίη· Χιοννίδας Δινομάχ[ω] ἔλε[ξ]ε·
5 δεδόχθη τῶς σουνέδρους κὴ τῦ δ[ά̣μ̣υ], Μάν-
τιον?] Ἀρ[ί̣σ̣τ̣]ω Κωπ[α̣]ῖον πρόξενον εἶμεν
κὴ εὐεργέταν τᾶς [π̣]ό[λ̣ι̣ρ̣ς] Ἀκρηφ[ι̣]εί[ω]ν,
κὴ] αὐ[τ̣ὸ̣ν κὴ ἐ̣σ̣γ̣ό̣ν̣ω̣ς κὴ ἐ̣ί̣]μεν αὐτῦς
πάντα τὰ] δίκαια, κὴ τῦς ἄλλυς προ-
10 ξένυς κὴ εὐεργέτης] ὅσα [γέγραπτη.

l. c. p. 508 n. 15. — M VI p. 22 n. 6. — Vss. 1—3 catalogi sunt militaris. Secuntur de hospitiis publicis tribuendis decreta, quorum primum sat mutilatum aetatem tulit. — Vss. 9. 10 Preuss, l. c. p. 25 ita supplevit: ὅσα γέγραπτη] δίκαια κὴ τῦς ἄλλυς προ[ξένυς κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλι]ος Ἀ[κρηφιείων; verum tanto supplemento spatium vix satisfacit neque urbis nomen in his formulis unquam legitur. Meister l. c. haec solum: τἆλλα] δίκαια κὴ τῦς ἄλλυς προ-[ξένυς - - - - Ego locum conformavi ad similitudinem tit. 14, 9. 10.

---

184. — 1 Ειι....Ω

CHORSIA.

„Τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως Χορσείας (κοινῶς Παληόκαστρο) ἀπέχουν τῆς Θίσβης πρὸς δυσμὰς 2 περίπου ὥρας, τοῦ δὲ σημερινοῦ χωρίου Χόστεια ἡμίσειαν ὁμοίως πρὸς δυσμάς.“ — Stamatakes.

Tituli ca. a. 200 a. Chr. exarati.

„ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λίθου, ἴσως καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς χειρός. — Ἐξήχθη (scil. ὁ λίθος) ἐκ τῆς κοίτης τοῦ ποταμίσκου (καλουμένου Φίκεζα) ὑπὸ τῶν μοναχῶν τῆς πλησίον μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν.“ — Idem in litteris ad societ. archaeol. Athen. datis.

186 *A*

- - - - - - - - - - -
- - ἀσουλί]αν [κὴ κα]τὰ γᾶν κὴ
κατὰ θάλα]ττταν [κὴ π]ολέμω κὴ
ἰράνας κὴ τ]ὰ ἄλλα πάντα καθά-
περ τοῖς ἄλ]λοις προξένοις κὴ
εὐεργέτης].

187

Τῶ δῖνος] ἄρχοντος,
ὁ δῖνα]ς Σίμωνος ἔλεξε·
δεδόχθη τῦ] δάμυ, Ὀλυμπιάδ[αν
τῶ δῖνος] Φ?ενάταν πρ[ό]ξεν-
ον εἶμ]εν κὴ εὐεργ[έταν τᾶς
πόλιος Χορσι]είων αὐτ[ὸ]ν κὴ ἐσ-
γόνως κὴ εἶμ]εν αὐτῦς γᾶς
κὴ ϝυκίας ἔππ]ασιν κὴ ἀσουλί-
αν κὴ κατὰ γᾶν κὴ] κατὰ θάλατ-
ταν κὴ πολέμω κὴ ἰράν]ας κὴ τὰ ἄλ-
λα πάντα κτλ.]

B

(*iuxta A, deest initium*)

188

ε]ἶμεν κὴ εὐεργέ[ταν τᾶς πόλ-
ιος Χορσιείων [κ]ὐτ[ὸ]ν κὴ ἐσ-
γόνως κὴ εἶμε[ν αὐτῦ γᾶς

καὶ ϝυκίας ἔππασι[ν καὶ ἀσουλί-
5 αν καὶ κατὰ γᾶν καὶ κ[ατὰ θάλαττ-
ταν καὶ πολέμω καὶ ἱ[ράνας καὶ
τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ [τοῦς
ἄλλυς προξένυς καὶ εὐεργέ-
τας.

---

189 Μελίτωνος ἄρχοντος οἱ? [δε
ἐσσεγράφε[ν] ἐν
π]ελτοφόρας·
Δι?]όδωρος Ἀλκίφρον[ος

---

190 Σωστρότω ἄρχοντος Βο[ιωτοῦς,
ἐπὶ δὲ πόλιος Κα[λ]ο - - -,
ἐσσεγράφεν ἐν π[ελτοφόρας·
Εὐκλίδ?ας Τιτάν?[δρω,
5 Εὔξενος Ἰάρ?[ω]ν[ος, - - -

Ectypis usus a Stamatake confectis edidit titulos litteris minusculis expressos Kumanudes, Ἀθην. IV 1875 p. 215. — M VI p. 47 sq. n. 1-5. Titulis 186—188 in tres homines hospitium publicum confertur. Tituli 189. 190 catalogi sunt militares. οἱ[δε 189, 1 verum non est; emendandum videtur (τ)οἱ. In ἐσσεγράφεν = ἐξεγράφησαν 189, 2 pluralis numerus ex sollemni genere dicendi retentus est. Proponit Meister „griech. Dialekte" I p. 275 not. [2]): ὅ[δε] ἐσσεγράφε[ι]. — Fortasse post v. 4 complures versus perierunt.

190*a* „Inschrift in der kleinen Kirche unterhalb des Klosters Taxiarches, welche daselbst im Fussboden eingelegt, viel betreten und daher freilich auch sehr verschliffen ist. Den Namen aber

ΧΟΡΣΙΕΙΩΝ

enthält sie vollständig und deutlich." — Forchhammer, Halkyonia. Berlin 1857 p. 26.

190*b* „Inschrift in der kleinen Kirche unterhalb des Klosters Taxiarches, neben den Ruinen von Chorsia." — Forchh. Litt. ΑΘΠ (Ο vss. 18. 20).

Πο]λ[υ]ξένω ἄρχοντος .... mense ----- die ..
- ὁ δῖνα τῶ δῖνος] ἔλεξε· ἐπιδεὶ [Ἴπ]πων Βρόχαο
εὐεργετέων διατελῖ τὸν δᾶμον τ]ὸν Χορτιείων
- - - - - - - - - - - - ναν ὥ[ν] [ἠ]τίας γενομένας περὶ
5 - - - - - - - - - - - - - - - - τ]ῶν ἀπεψαφισμέ-
νων] αντω - - - - - - - - - - - - χρεῖσι τῆ πό-
λι, Μ]ύρων Κ[ρ]φισω . . ΛΚΑ - - - - - κατέσταστε
- - - - τῶν / - - - - - - - - - - κος ἃς τῆ πό-
λι] [ἁ]μέω[ν ?
10 ος ἐκ
αν κὴ ΗΡΓ
χρειμάτων [χρεί-
ματα ΟΥΙΟΛ . . ΛΚΗΔΑΝΙ ΜΕΤΑΛΩΤΙΝΟΜΕ
κὴ τῶν πολιτά[ν]ν [π]ιθόντων αὐτὸν ἀφ[εῖκ]ε τὰν
15 πόλιν δραχ[μ]ὰς [π]εντακατίας . ἐπὶ δίκη τῶν . .
Ω ΙΣ ΑΝΓΧΟ . ΧΥ \ εὐχ[ρ]εὶς ΤΙΩ .
διατελ[ε]ῖ [ἐ]ν παντὶ κηρ[ῦ], ὅπ[ως] ὧν ΤΗ κὴ [ἁ] πόλις ΦΙΙ
ΝΕΚΩ εὐ[χ]αρ[ε]ίστεως Α κὴ χ[ρ]έως Α . Α‹››ΔΟΥ
^Τ^Ε ἀγαθὸν ν τᾶς αὐτᾶς
20 ΧΟΝ[τ?]ῦ δάμυ [π]ρόξενος
αντας.

Idem l. c. p. 34. — Titulus adeo laceratus est, ut in integrum restitui nullo modo queat. Honores tribuuntur Hipponi(?) Brochae filio, qui Chorsiensium civitati pecuniam mutuam dederat (v. 5), dein civium precibus commotus quingentas drachmas — fortasse totam pecuniam — eis remiserat (vss. 14 sq.). Inquinatus est sermo tituli — si verae sunt editoris lectiones — formis e Doriensium et vulgari dialecto petitis permultis. An in v. 20 legendum sit: ἔδοξε τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν - - - nescio. Litterae ΜΕ in fine v. 5 sunt iunctae: ΜΕ.

190*b*. — 1 |(lac.) ΛΙΞΕΝΩ 2 - ΔΕΙ . Ι . ΠΩΝ 3 (lac.) ϽΝ 4 Ω . . ΙΤΙΑΣ 9 (lac.) \ΜΕΩ 10 (lac.) ϽΣ 14 ΤΙΘΟΝΤΩΝ, ΑΦΗΚΕ 17 ΔΙΑΤΕΛΗΙ, ^ΠΟΛΙΣ 20 ΕΥΔΑΜΥΗΡΟΞΕΝΟΣ.

THISBE.

a) Priscae litteraturae monumenta.

191 „At Kakósia, in the wall of a private house, on a long narrow stone.“ — Lk.

IDANEΘEKENAΘANAI

τόν?]δ' ἀνέθε(ι)κεν Ἀθάναι. — B.

Leake, mus. crit. II p. 577, VIII. Rose, inscrr. Gr. vet. tab. XIII, 2 n. 10. CIG 1592. Lk II p. 513 tab. XX, 94. Lb 374. IGA 148. — M VI p. 46 n. 1.

191*a* „Titulus incisus in ventre lecythi parvae Thisbaeae musei Berolinensis. Exscripsi.“ — Roehl.

Φ Ε

ΠΟΙΜΑΝΟΡΙΔΑΣΜΕ ΕΑΟΚΕ

IGA 210*a*. — „Ποιμανορίδας μ' ἐπέδ[ω]κε „insuper dedit“. Quem supra inchoavit titulum Poemanoridas imperfectum reliquit. Ne quis nomine in alia Boeotiae regione celeberrimo motus incidat in coniecturam Ποιμαν[δ]ρίδας, litteram O certam esse testor.“ — Idem.

---

192 „A Cacosi, l'ancien Thisbé, sur le golphe de Corinthe. J'en dois la copie à M. Prockesch d'Osten.“ — R.

ΣΤΟΙ..ΑΙΨΣΕΝΟΙΣΙΦΑΝΕΣΦΙΛΟ
ΣΠΟΤΑΡΙΣΣΤΕΥΟΝΕΝΠΡΟΜΑΨΟΙΣ

---

191. — ΙΔΑΝΕΘΕΚΕΝΑΘΑΝΑΙ CIG.
192. — ΔΣΤΟΙ..ΑΙΨΣΕΝΟΛΣΙΦΑΝΕΣΦΙΛΟ
/ΠΟΤΑΡΙΣΣΤΕΥΟΝΕΝΠΡΟΜΑΨΟΙ R.
1 | ΛΣΤΟΙ. 2 | /ΠΟΤ-, R, -ΜΑΨΟΙ | Lb.

Ἀστοῖ[ς κ]αὶ [ξ]ε(ί)νοισι φανε(ί)ς φίλο[ς ἐνθάδε κεῖται,
Ὅς] ποτ' ἀριστεύ[ω]ν ἐν προμάχοι[σι πέσεν. — K.

R 31. K LX[a] p. 171. Lb 379 tab. VII, 20. Ex Rossii et Lollingi apographo IGA 167, unde nos. — Kaibel, epigrr. Graeca n. 487. M l. c. n. 2.

---

193 „Μίαν ἐν τῷ χωρίῳ Ξερονομῇ τοῦ δήμου Θίσβης εὑρισκομένην ἐπιγραφὴν ἔμμετρον ἐκδίδομεν, ἧς εἴδομεν καὶ τὸ ἀποτύπωμα, κομισθὲν παρὰ τοῦ Σταματάκη, δεικνύον γράμματα ἀρχαϊκά, ἀλλ' ὄχι τοῦ ἀρχαιοτάτου εἴδους." — „Βάθρον δὲ εἶναι τὸ ἔχον ταῦτα λίθου φαιοῦ." — Kum.

ΥΥΛΛΝΕΚΚΤΕΛΕΣΑΝΤΙΔΙΟΝΥΣΟΙ
ΝΕΟΜΕΔΕΣΕΡΛΟΝΑΝΤΑΛΑΘΟΝ
ΜΝΑΜΑΝΕΘΕΚΕΤΟΔΕ

Epigramma distichon efficit hoc:

Ε]ὐ[χα]ν ἐκκτελέσαντι Δι[ω]ν(ο)ύσοι Νεομε(ί)δε(ι)ς
ἔργ[ω]ν ἀντ' ἀγαθ[ῶ]ν μνᾶμ' ἀνέθε(ι)κε τόδε.

Edidit litteris minusculis Kumanudes Ἀθην. IV 1876 p. 378. IGA 284 ex Lollingi apogr. Teste Kumanude litterae στοιχηδὸν dispositae sunt; id quod Lolling non servavit; iustum litterarum ordinem restituit Roehl. — Kaibel, epigrr. Gr. praef. n. 757[a]. M l. c. n. 3. — Sermo formis vulgaribus intermixtus est: ἐκκ-, Νεο-, ἔργων.

b) Incertae aetatis.

194 Ubi tit. 206.

ΑΜΦΙΚΑ

Ἀμφίκ[λια?

Ἐφ. ἀρχ. 3055. — K[2] p. 589. M VI p. 47 n. 16.

---

195 ΠΡΟΞΕΝΑ

Προξένα.

K LIX[a] p. 169 (omnes hos ex Rossii apogr.). — M l. c. n. 5.

196 ΝΟΕΙΜΑ

Νοείμα.

K l. c. [b]. — M l. c. n. 6.

---

197 ΛΑΔΑΜΑΣ

Λαδάμας.

K l. c. [c]. Lb 381. R 2120. — K² p. 594. M l. c. n. 7.

---

198 „Πρὸς ἀριστερὰν τοῦ εἰσερχομένου εἰς Κακόσι ἐν τοῖς ἐρειπίοις αὐτῆς τῆς Θίσβης." — Ὁ Καθηγητὴς Κ. Ἀθανάσιος Ῥουσόπουλος in litteris ad Pittakin datis.

ΞΕΝΟΠΙΘΕΙΣ

Ξενοπίθεις.

Ἐφ. ἀρχ. 3049. van Velsen, Arch. Anz. XIV 1856 p. 285 n. IV. — K² p. 586. M l. c. n. 8.

---

199 „Πρὸ τῆς θύρας οἴκου ἀνδρὸς χωρικοῦ." — Idem.

ΤΡΟΤΙΑ

-σ]τροτία.

Ἐφ. 3050. v. Velsen l. c. p. 286 n. V. — K² l. c. M l. c. n. 9.

---

200 „Εὕρηται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ προφήτου Ἠλιού." — Idem.

ΔΑΜΟΚΡΙΤΑ

Δαμοκρίτα.

R 1414. Ἐφ. 3053. v. Velsen l. c. p. 287 n. XIII. — K² p. 588. M l. c. n. 10.

---

200. — Idem fortasse titulus ΔΑΜΟΚΡΙ R 2122 et ΔΑΜΟΚΡΗΤΑ ib. 2127; uterque „à Cacossi (l'ancienne Thisbé en Béotie), dans les églises S. Charalampe et S. Trinité."

201 „Εὑρέθη εἰς τὴν Δομβρένην." — Pitt.

ΟΝΑΣΙΜΟΣ

Ὀνάσιμος.

Ἐφ. 3060. v. Velsen l. c. n. XII. — K² l. c. M l. c. n. 11.

---

202 „Εὕρηται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας Κυριακῆς." — Ῥουσόπουλος.

ΘΕΟΜΕΙΔΕΙΣ

Θεομείδεις.

Ἐφ. 3066. v. Velsen l. c. n. XVI. — K² p. 589. M l. c. n. 12.

---

203 ΑΡΙΣΤΟΓΙΤΩΝ

Ἀριστογίτων.

R 2125. — K² p. 594. M l. c. n. 13.

Formis vulgaribus distincti.

204 ΕΥΔΑΜΟΣ
ΧΑΙΡΕ
ΟΜΟΛΩΙΧΕ
ΚΑΒΕΙΡΙΧΑ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Εὔδαμος,
χαῖρε·
Ὁμολώιχε,
Καβειρίχα,
χαίρετε.

K LIX¹ p. 169. — M VI p. 47 n. 14.

---

205 ϹΩΤΗΡΙϵΧΑΙΡϵ
ΓΑΡΘΕΝΑΧΑΙΡϵ
ΓΑΡΑΜΟΝΟϹ

Σωτήριε, χαῖρε·
Παρθένα, χαῖρε·
Παράμονος.

K l. c. [k].

---

206 „Εὑρέθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους." — Ῥουσ.

ΧΕΣΤΡΑΤΑ
ΧΑΙΡΕ
Ἀρ]χεστράτα,
χαῖρε.

R 2119. Ἐφ. 3054. — K² p. 589. M l. c. n. 15.

---

207 ΕΙΣΟΚΛΙΑ
Εἰσόκλια.

R 2028. — K² p. 589. M l. c. n. 17.

SIPHAE.

„In der Kirche in Alikes Siphä." — Forchh.

208 ΔΑΜΟΚΛΕΙΣ
Δαμοκλεῖς.

209 ΣΩΣΙΔΑΜΑ
Σωσιδάμα.

210 ΠΑΡΑΜΟΝΑ
Παραμόνα.

211 ΤΙΜΟΔΙΚΑ
Τιμοδίκα.

Forchhammer, Halkyonia. Berlin 1857 p. 32; inde K² p. 585, XLI *A* 2. 3. 5. 6. — M VI p. 49 n. 1—4.

THESPIAE.

a) Prisca litteratura exarata haec supersunt:

212 „In sacello semiruto inter Palaeopanagiam vicum et vallem Musarum, horae fere spatio occidentem versus a Thespiis.“ — Ross. „Ebd. (— zu Paläopanagia in der Mauer der Kirche des heil. Blasius —) auf einem Stein in der Ecke nach Mittag zu.“ — K².

Ross 1845: Schillbach 1857—59:

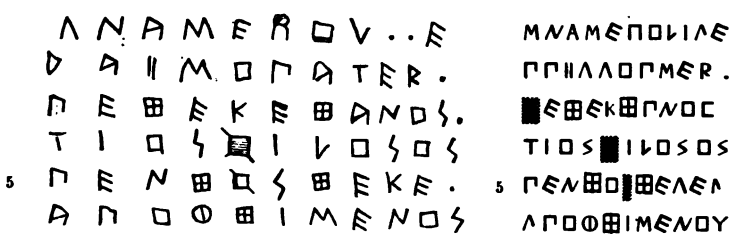

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλ[αϝ]ε(ί)|δαι μ' ὁ πατε(ῖ)ρ [ἀ|ν]ἐθε(ι)κε θανό[ν]|τι Ὀσ[θ]ίλος, ο[ῖ] | πένθος θε(ῖ)κε[ν] | ἀποφθίμενος.

Pervetustum hoc epitaphium primus edidit Ross in commentatione „Ad Augustum Boeckhium epistola epigraphica“. Halis 1850 p. 12 ex apographo anno 1845 a se ipso confecto. Tractaverunt titulum Keil, Archäol. Anz. 1850 p. 208; Meineke, Arch. Ztg. 1851 p. 285. — Et Rossii et recentius Schillbachi apographum, qui annis 1857—1859 Graeciae terras peragraverat, expressit K² XXX p. 533. IGA 146. — Illius tantum apographo usus est C 112; utrumque proposuit M VI p. 9 n. 12. Epigrammatum Graecorum ordini inseruit Kaibel n. 486.

De nomine filii mortui v. 1 non constat. Ross suspicatus est Ὀλ[αϝ]ε(ί)δαι, Keil Ὀ[ικ]λε(ί)δαι, Meineke vel hoc vel Ὀ[ιλ]ε(ί)δαι. — Pentametri vocem primam ὡς scribendum censuit Ross, ὦ[ι] Meineke; vel ὃς — ὧν vel Ὀσ[σ]ίλος sive Ὀσσίλος (patris nomen) —

7

ὦ[ι] K², 'Οσ[Θ]ίλος, ο[ῖ] Roehl. — Littera ι in v. 2 bis est exarata. Exempla congessit K² p. 535. — In vss. 2/3 non licere restituere ἐ]πέΘε(ι)κε, cui voci non solere addi ἐπί c. dat., immo insequi simplicem hunc casum, monuit Kaibel l. c. Epigramma — ex Rossii quidem apographo — est στοιχηδὸν scriptum, ita ut singuli versus undenis litteris contineantur. Aetate Hesiodeae antecedente exaratum putavit Ross l. c. Quae coniectura si vera esset, litteras βουστροφηδὸν dispositas exspectares (vide K² p. 533); ipse Keilius illa aetate tribus vel quartis saeculis titulum recentiorem aestimavit. — Desideratur in inscriptione vetustissima littera spiritum asperum significans.

---

213 „At Eremókastro, at the church of St. Kharálambos, in the wall, outside.“ — Lk.

ΕΦΙΠΠΟΣ

Ἔφιππος.

Leake, mus. crit. II p. 577, XI. CIG 1640. Lk II p. 484 tab. XVII, 79. Lb 419. — K p. 177. IGA 203. M VI p. 7 n. 1.

---

214 „At Tatezá, in the church; on a plain sepulchral stone.“ — Lk.

..ΔΙΝΟΣ

- δῖνος.

Leake, mus. crit. l. c. XIII. CIG 1650. Lk II p. 501 tab. XIX, 85. Lb 417. — K p. 178. IGA 208. M l. c. p. 8 n. 5.

---

215 „At the same place; on a similar stone.“ — Lk. „Inter Thespias et Thisben.“ — B.

ΛΕΥ.ΙΝΑΣ

Λευ[κ]ίνας.

Leake, mus. crit. l. c. XIV. CIG 1644. Lk l. c. tab. XIX, 86. Lb 420. — K p. 177. IGA 207. M l. c. p. 7 n. 2.

---

214. — .....ΔΙΝΟΣ Lk CIG.
215. — ΛΕΥ.ΚΙΝΑΣ CIG.

216 „At the same place (ubi tit. 217: at Xeronomi, in a ruined church), on a similar stone.“ — Lk. „Inter Thespias et Thisben.“ — B.

ΦΡΑΣΣΕ

Φράσσε[ι.

Leake, mus. crit. II p. 578, XVII; inde Rose, inscrr. Gr. vet. tab. XIII, 2 n. 6 et CIG 1649. Lk II p. 502 tab. XIX, 90. Lb 443. — K p. 178. IGA 298 ex Lollingi apographo. M l. c. p. 8 n. 4.

---

217 Ubi tit. 216 „on a similar stone.“ — Lk. „Inter Thespias et Thisben.“ — B.

ΝΙΚΟΜΑΨΟΣ

Νικόμαχος.

Leake, mus. crit. II p. 577, XVI; inde Rose, l. c. tab. XIII, 2 n. 4. CIG 1646. Lk l. c. tab. XIX, 89. R. 2040. Lb 423. IGA 283 ex Lollingi apogr. — K l. c. K² p. 646. M l. c. p. 7 n. 3.

---

218 „Thespiis (*Ἐρημόκαστρο*) anaglyphum eximiae artis vetustioris, cuius superior pars fracta periit, nunc in domus privatae sterquilinio absconditum. Incedunt duo viri nudi ad dextram versi, quorum de umeris vestis suspensa est. Infra haec“: (sequitur epigramma). — Kaibel. „*Ἀνεκαλύφθη τὸ ἀνάγλυφον — παρὰ τὸ ἐντελῶς κατεστραμμένον ἐρημοκλησίον τῆς ἁγ. Βαρβάρας μακρὰν αὐτοῦ* 10 *λεπτὰ τῆς ὥρας ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν κλιτύων τῶν ἐκεῖ γηλόφων, ὡς κάλυμμα τάφου Χριστιανικῶν χρόνων.*“ — *Παν. Σταματάκης* in litteris ad soc. arch. Athen. datis, qui idem hunc lapidem Thebas in museum transferendum curavit; nunc adservatur Athenis in museo. Stamatakis apographo et ectypo usus edidit Kumanudes litterarum formis genuinis servatis, quae concinunt plerumque cum Kaibeli apographo.

---

216. — ΦΡΑΣΣΕ Lk. A Lb Loll., qui litteras ΣΕ iam non comparere tradit.

217. — Litt. vulg. Lk. ΝΙΚΟΜΑΨΟΣ CIG. ΝΙ om. R.

M]νᾶμ' ἐπὶ [Γ]ά̓Θ[ω]νι
κἀριστοκράτει.

Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 417 n. 9. Kum. 'ΑΘήν. IV 1875 p. 110. Robert, Arch. Ztg. XXXIII 1876 p. 19 sqq. Körte, Mittheill. des deutsch. arch. Inst. III 1878 p. 312. IGA 145 ex ectypo gypseo musei Berolinensis. — Kaibel, epigrr. 485. M VI p. 9 n. 16. — Parum recte Kaibel l. c. [Λ]ά̓Θωνι; Kum. (vide not. ad p. 110): [Γ]ά̓Θωνι, adstipulante Kirchhoffio, „Studien zur Gesch. d. griech. Alph.“ [3] p. 134 not. 1.

---

219 „Ibidem (ubi tit. praeced.) apud ecclesiam hermae fragmentum.“ — Kaibel.

///ΚΟΡΡΙΝΑΔΑ////
ΑΝΕΘΕΚΕ///
ΓΟΙΙΙΕΡΜΑ////

Κορρινάδα[ς
ἀνέθε(ι)κε[ν
τοῖ Ηερμα[ίοι.

„Male edidit Decharme, Missions scientif. vol. IV p. 526“ (Recueil p. 44 n. 27). Kaibel l. c. p. 418 n. 10. — IGA 262. M l. c. n. 13.

219*a* „Cantharus parvus Thespiis repertus, nunc musei Berolinensis. In utroque vasis latere picti sunt terni viri; in altero titulus eis ascriptus dedita opera erasus, in altero servatus est. Litterae acu incisae sunt. Exscripsi.“ — Roehl.

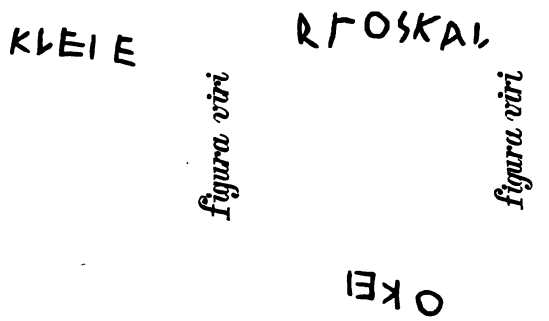

Κλείεργος Καλοκ(λ)ε(ῖ)ι.

IGA 206*a*.

---

219. — 1 |ΟΡΡΙΜΑΔΑ| 2 |ΑΝΕΘΕΚ/// 3 |ΓΟ//ΗΕΡΜΑ| D.

219*b* „In vico Xeronomio, inter Thespias et Thisbam, in ponte. Titulus pertinet ad anaglyphum, quod repraesentat equitem. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

ΥΕΙΚΑΤΕΣ

Ἐ]χε[κ]ράτ[ε](ι)ς.

IGA 210.

219*c* „Alabaster —, qui repertus esse dicitur Thespiis et nunc exstat in museo Britannico; inter ornamenta picta incisus est titulus artificis. Edidit de Witte, bull. de corr. hell. II 1878 p. 551.“ — Roehl.

ΓΑΜΕΔΕΣ ΕΠΟΕΣΕ

Γαμε(ί)δε(ι)ς ἐπόε(ι)σε.

IGA 206. — „Idem titulus colore pictus bis legitur in oenochoë musei Parisini (cf. de Witte l. l. p. 548 sqq.).“ — Idem.

219*d* „Zu einer — Stufe der — grofsen Treppe am Haus des *Νικόλαος Χατζῆς* — ist eine Kalksteinplatte mitverwandt mit der in alterthümlichen Buchstaben eingehauenen Grabinschrift:“

ΕΠΙΚΙΒΥΣΣΑΙ

Ἐπὶ Λιβ(ο)ύσσαι.

Io. Schmidt, „Mittheill. des deutsch. arch. Instit. in Athen“ V 1880 p. 130 n. 18. Ex eius ectypo IGA 204, unde nos.

219*e* „In vico Xeronomio, inter Thespias et Thisbam, in ponte. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

ΕΠΑΝΤΙΦΙΛΟΙ

Ἐπ' Ἀντιφίλοι.

IGA 253.

219*f* „Thespiis. Descripsi anno 1859.“ — Lenorm.

ΘΕΟΔΕΚΤΑΣ

Θεοδέκτας.

Lenormant, mus. Rhen. 1866 p. 400 n. 272. — IGA 147. — De fide Lenormanto habenda vide ad tit. 59*a*.

219*g* „Εὑρέθη ἐν Θεσπιαῖς. — Ἀγγείου λίαν ἐφθαρμένου - - - ἐπὶ τοῦ χείλους.“ — Nunc adservatur Athenis.

DIONYSIOSAIIIIIALION

Δι[ω]ν(ο)ύσιος, Ἀ[ρπ]αλί[ω]ν[ι.

Mylonas, bull. de corr. hell. II 1878 p. 540. — IGA 205.

---

220 „Ibidem in domus privatae muro infixus lapis.“ — Kaibel.

VERSIDAMOS

Χερσίδαμος.

Lb 561 tab. VII, 21. Kaibel l. c. n. 11. — IGA 273. M VI p. 10 n. 17.

---

221 „Thespiis.“ — K.

ΓΕΙΘΟΝΔΑΣ

Πειθ[ω]νδας.

K LIII[a] p. 165 ex Rossii apogr. Lb 427. — IGA 282. M VI p. 8 n. 6.

---

222 Et hic et 223. 224 „dans un champ du village Catzicaveli, l'une des collines de Thespiae. Elles sont inscrites sur autant de blocs d'une pierre poreuse, qui furent transportés dans la cour de l'église de St. Elie.“ — R.

ΓΡΟΚΛΕΣ

Προκλ[έ]ε(ι)ς.

R 326. K LIII[b] p. 165 ex Rossii apogr. Lb 418. — De formatione vide ad tit. 6.

---

223 Vide ad tit. anteced.

FEΞIAS

Ϝεξίας.

R 327. K LXII[f] p. 173 ex Rossii apogr. Lb 421. — IGA 280. M l. c. n. 9.

---

221. — ΓΕΙΘΟΝΔΑΣ Ross. ΓΕΙΘΟΝΔΑΣ Lb.
223. — ΚΕΞΙΑΣ Ross.

224 Vide ad tit. 222.

ЄΓΙΚΑΦΙΘΡΟΝ

Ἐπὶ Κάφι Θρον-.

R 328; inde K LVI[f] p. 176, Lb 422, IGA 263. — M l. c. n. 10: Θρον[ιεῖι aut Θρον[ίοι, Θρον[ίω ?

---

225 „Ἐπὶ τετραγώνου λίθου λευκοφαίου εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἐκκλησίας „τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους (— „des h. Demetrios“ — K.)“, εἰς τὸ χωρίον Ἐρημόκαστρον.“ — Pitt. „Sur le seuil de la porte d'une église située sur une colline vis-à-vis de Thespiae (Hérémocastron).“ — R.

ΜΕΝΕΘΘΙΝΟΣ

Μενέθ[ο]ιν[ο]ς.

R 330. K LIIIe p. 165 ex Rossii apogr. Lb 426. Ἐφ. ἀρχ. 2429. K[2] XV p. 515 ex Schillbachi apogr. — IGA 276. M l. c. n. 7.

---

226 „In valle luci Musarum, Palaeopanagiae ad occidentem in pariete ecclesiae S. Ioannis.“ — K.

ΔΑΜΟΦΙΛΟΣ

Δαμόφιλος.

K LXII[a] p. 173 ex Rossii apogr. Ulrichs, annali dell' inst. arch. 1848 p. 25. Lb 425. — IGA 275. M l. c. n. 8.

---

227 „Sur une pierre de puits au fond d'un vallon de Thespiae.“ — R.

ΑΝΤΙΦΑΝΕΣ

Ἀντιφάνε(ι)ς.

R 329. Lb 424. — K LXVII[a] p. 176. IGA 281. M. l. c. n. 11.

---

224. — Ν Lb.
225. — ΜΕΝΕΘΘΙΝΟΣ Ἐφ. ΜΕΝΕΘΘΙΝΟΣ R ΜΕΝΕΘΟΙΝΟΣ Lb ΜΕΝΕ[redacted]ΟΙΝΟΣ Schillb.
227. — Ν R.

228 „Au même endroit. Même provenance“ (ut tit. 261). — D.

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΣ

Ἀπολλόδ[ω]ρος.

D p. 49/531 n. 40. — IGA 278. M VI p. 9 n. 14.

---

229 Item. — D.

| ΦΕΛΙΣΤΑ

Ὀ]φελίστα[ς ?

Ib. n. 41. — IGA 279. M l. c. n. 15.

---

230 „Thespies. Dans une maison à Érimokastron.“ — Hauss.

FEIARINO

Ϝειαρῖνο[ς.

Haussouillier, bull. de corr. hell. III 1879 p. 382 n. 26. — IGA 250. M VI p. 10 n. 18.

---

231 „Ibidem, dans le Musée. Catalogue de M. Koromantzos, n. 6. Sur un hermès en marbre blanc brisé. — Cet hermès provient de l'église de Palaio Panaghia, située près du vallon des Muses.“ — Hauss.

MNAMOSVNAS

Μναμοσ(ο)ύνας.

Ibid. n. 27. — IGA 274. M l. c. n. 19.

---

232 Sine lemmate.

Ἐπὶ Κιβ(ο)ύσσαι.

Ibid. p. 137 litteris minusculis.

---

233 „Ἐπὶ τετραγώνου λίθου, ἐντειχισμένου εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν, ἔνθα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 2429 (225).“ — Pitt. „Thespies.“ — Foucart.

Φ Θ Ι Δ Ο Κ Ι Δ Α Σ

Φ[ο]ιδοκίδας.

Ἐφ. ἀρχ. 2430. Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 133. — K² p. 599. M l. c. n. 43.

---

234 „In fragmine, quod a. 1834 Thespiis repperit Pittakis, ephem. n. 2442.“ — Roehl.

R O N

IGA 251.

---

235 „In vico Tateza, inter Thespias et Thisbam; exscripsit Lolling.“ — Roehl.

R I D

IGA 252. — „Quae ad dextram olim sequebantur, iam non apparebant.“

---

236 „In cantharo parvo Thespio, litteris incisis. Exscripsi in museo Berolinensi.“ — Roehl.

IGA 251*a*. — „Titulus est integer.“

b) Tituli inter a. 350 et 250 a. Chr. exarati.

237 „Ibidem (Thespiis) dans le Musée. Catal., n. 47. Pierre blanchâtre, brisée en deux morceaux, complète dans le haut seulement.“ — Hauss. Litt. Θ Κ Μ Ο Γ Σ.

Ἑρμα?]ϊκῶ ἄρχοντος ἐν Ὀγχε(ι)στοῖ,
ἐπὶ π][ρ]λιος δὲ Κλεε(ι)σθένεος, τοὶ
ἐς νε]ωτέρων ἐν τὼς ὁπλίτας
κὴ] ἐν τὼς ἱππότας· Ἐπιγένε(ι)ς Ἐλ - - - - -,
5 . . ων Λαμεδόντιος, Φίλων Φ - - - - -,
Δι]οφάνε(ι)ς Σωτ[εί]ριος, Κεβρῖνος [τῶ δῖνος,

---

237. — 1 | ΙΚΩ 4 ΕΛ | 6 ΣΩΤΗΡΙΟΣ.

.. ων Ἀντιγένειος, Ἰσ... [τῶ δῖνος, ---
δ[ί]δας Λ(ο)υσι[μάχιος,
.. ἰνδε(ι)ς Εὐχ....,
10 .. οἰων Ε...

Haussoullier, bull. de corr. hell. III 1879 p. 382 sq. — M VI p. 11 n. 21. — Cum adiectiva patronymica, ε ante vocales positum, ει soni per Ε scriptura sint servata, a medio quarto a. Chr. saec. titulus haud multum recedit. Cernitur, etiam Thespias urbem Onchestiorum foederis participem fuisse, de quo foedere vide diss. p. VI not. [1]).

---

238 „Τέσσαρα βάθρα ὅμοια λίθου φαιοῦ — ἐκ τῶν κατὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἱεροῦ ἄλσους τῶν Μουσῶν διαφόρων ἐρειπίων ἐκκλησιῶν." — Kum. Nunc Thespiis in museo. — Litt. Α Κ Γ Π ϕ.

1. Ὠραινία.	2. Πολ(ο)υμνία.	3. Θάλεια.	4. Τερψιχόρα.
Τ] ά δ ε	Θ ε ι	σ π ι	ε (ῖ) ε ς

Edidit litteris minusculis Kumanudes, Ἀθήν. VII 1878 p. 282. Iam antea promulgaverat tit. 2 Schillbach, Progr. d. Elisabethgymn. zu Breslau 1862; tit. 4 male D p. 536, iteravit Kaibel, epigrr. Gr. p. 319. Melius edidit tit. 3 Io. Schmidt, Mittheill. V 1880 p. 121 n. 9. Lapidis recens reperti admodum mutilati lectionem ΩΝΙ cum distichi fragmine addidit I. Martha, bull. l. c. p. 446 sq. — M l. c. n. 22. — Musarum nomina basibus inscripta, quas aliquando novem fuisse concludere licet e versu dedicatorio ab I. Martha probabiliter ita suppleto: Τ] - ά δε - Θει - σπι - ε(ῖ)ες - [ἀνέ - θια - ν Ἀπ - όλλ] - ωνι. Τ nescio an Apollinis statuae subscriptum fuerit. Secuntur singula disticha Iadem exhibentia, quibus „Ὀνέστου" (poëtae nomen) subscriptum exstat in basibus 2. 3. 4.

238*a* „Base en marbre blanc — provient — des ruines antiques sur lesquelles s'élevait l'église aujourd'hui démolie d'Haghia Trias, au pied de l'Hélicon." — J. Martha. Litt. Θ Κ Γ.

Λουσὶς Πεδαγενεία τὸν ἀδε[λφὸν
Ἱππόκριτον τοῖς θεο[ῖς.
Σῶσις ἐποίησε.

Jules Martha, bull. de corr. hell. III 1879 p. 444 n. 2. — Adiectivum patronymicum et οι sonus sunt servata.

---

7 ΙΣ | 8 ΛΥΣΙΝ|.

c) Tituli inter a. 230 et 150 fere a. Chr. exarati.

239 „Ebendaselbst (ubi 240) auf einem andern Steine, mit kleinen Buchstaben eingegraben:“ K. Litt. Α Θ Κ Μ Γ Φ.

Π]ουϑί[ων] Δαμέηος — ΓΕ
Πουϑίων Δαμέηος — ΓΕ▷▷ϟϟ — [ἔγγ]υος Λι - - -
Εὔϑοινος Θεοδότω — ΓΕϟϟϟϟ — ἔγγυος ΝΝ
Τιμόδαμος Εὐ(ϑ)οίνω — ΓΕϟ▷ — ἔγγυος Μενν[ίδας
5 τὰν ἄμπελον Ῥεγκία[ς] Φιλογίτονος — ▷▷ϟ [τ-
ρισκηδεκάτας ἐφ' ὁ(δῶ) — ἀπὸ ϝεσ(πέρας) — Μνασίων Φυλ[ίδαο,
Ὀνατορίδας Ὀνατορίδαο — ΓΕ▷▷ ἔγγυος Κ . . .
Θείραρχος — Κάναο — ΓΕ▷ϟ — ἔγγυος Νικέ[ας - -
Θ]είραρχος — Κάναο — ▷▷ϟϟ — ἔγγυος Εὔδα[μος - -
10 Θεί]ραρχος — Κάναο — ΓΕ▷▷ϟ — ἔγγυος Νεικέ[ας - - -
Θείραρχος — Κάναο — ΓΕ▷ — ἔγγυος Εὔδαμ[ος - - -
- - - - - - - - - αιδυ — Φιλωνίδας Ι - -
- - - - - - - - - - - - - - Δαμ?]οσϑ[ένεις -

K² XX p. 519 ex Schillbachi apogr. — M VI p. 14 n. 25. — „Wahrscheinlich eine officiell angefertigte Liste von Individuen, welche Grundstücke (τὰν ἄμπελον Z. 5), etwa vom Tempel des Herakles (Hermann, gott. Alt. § 20, 6 S. 107. Privatalt. § 66, 6 S. 315), in Pacht genommen hatten, mit Angabe ihrer Bürgen (ἔγγυοι).“ — K². Adiectiva patronymica haerent in vss. 1. 2; secuntur genetivi; οι sonus servatus est; ceterum in ου (Πουϑίων 1. 2) locum υ vulgare inrepsit (ἔγγυος); ι genuinum ante vocales positum ε vulgare expulit; ῑ per ει scriptum in voce Νεικέ[ας v. 10. — Quibus de causis titulus ca. a. 230 a. Chr. exaratus est putandus. — Numerorum notae hae sunt: ΓΕ = ν'; ▷ = ι', ϟ = α' drachma, ▷ = ἡμίδραχμον. V. 6 ΕΦΟ - ΑΓΟΓΕΣ - sunt compendia.

239*a* „Ein in zwei Theile gebrochener Marmor, der früher an einem Haus des Dorfes (int. Erimokastron) eingemauert war, jetzt aber im Museum aufbewahrt wird.“ — Io. Schmidt. Litt. Θ Κ Γ Φ (II, 5. 8; Φ II, 1).

---

239. — 1 |.ΟΥΘΙ_ϟΔΑ - 2 - ΙΙΥΟΣ 5 ΡΕΓΚΙΑL 8 ΝΙΚΕΛ | 10 ΝΕΙΚΕΙ |

I.

- - - - - - [ισα] - - -
Εὐμαρεί]δαο
Εὐθοίν]ω
- - - — ƉSSSS — ἔγγ(υος) — Θεόδωρος Θεομνάσ[τω
5 Ἀθα]νίαο
Διονύσ]ιος Ἀθανίαο
- - - ς Ἀθανίαο
Ἡράκλε]ιτος Ϝαρτάλω
Θε]όδωρος Νικοδάμιος
10 Θεοδώ]ρω — ƉƉ — ἔγγυ(ος) — Ἀρίστιχος Χαρίπ[πω
Εὐθοί]νω
Εὐθοί]νω
Εὐ]μαρείδας Ἀντιγένεος
- - - ς Ἐπικούδεος
15 Θεοδώ]ρω — SSSSƊ\ — ἔγγυ(ος) — Ἀρίστιχος Χαρίπ[πω
Ἀντιγένε]ις Εὐμαρείδαο
Διονυ[σόδωρος Διονυσοδώρω
- - - - Ἐχεσθένεος
Ἀρί]σταρχος Μύσσω
20 Χάριππ]ος

Εὐ]μαρείδαο
Εὐ]μαρείδαο
Εὐμ]αρείδαο
- - ν Λεῦκτρα
25 Μν]άσωνος.

II.

Κεφάλ[αιον συν-
τομώτ[ατον μισθώ-
σιος
ΓΕƉK - - -
5 κεφάλ[αιον
τᾶς ἐμ[πάσιος
ΓΗΕΓΕ - - -
κεφάλ[αιον
τᾶς - - - -
10 Ɖ/ - - -

Edidit Io. Schmidt, „Mittheilungen des deutschen arch. Instituts in Athen“ V 1880 p. 125 sq. n. 14. — Argumentum inscriptionis est tituli antecedentis simillimum: „Bruchstück von einer Verpachtungsurkunde. Die einzelnen Personen, welche Grundstücke, wahrscheinlich von einem Tempel, gepachtet hatten, werden aufgezählt

---

239*a*. — I, 1 [illegible] 3 |ΙΩ 4 -ΜΝΑ[illegible]| 5 |ΝΙΑΟ 6 |[illegible]ΙΟΣ 8 |ΙΤΟΣ 9 |ΟΔΩΡΟΣ 12 |ΝΩ 16 |ΙΣ 17 |ΟΔΩΡΟΣ 20 |ΟΣ 21. 22 |ΛΑΡΕΙΔΑΟ 23 |ΛΡΕΙΔΑΟ 24 |ΝΛΕΥΚΤΡΑ 25 |ΑΣΩΝΟΣ. — II, 5 ΚΕΦΑΛ[illegible] 6 ΕΜ/ 8 ΚΕΦΑΛ/ 9 ΤΑΣ/

mit Angabe ihrer Bürgen und des jedesmaligen Pachtzinses.“ — „Das Λεῦκτρα Z. 24 wird zur Ortsbestimmung sei es eines Grundstücks, sei es eines Pächters gehören.“ — Numerorum notae sunt eaedem atque tituli antecedentis; praeterea ΓΗΕ = φ′, ΓΕΘΚ II, 4 = ξα′. — Adscivit sermo, quo scriptus est titulus, formas Atticas permultas; velut ε ante vocales positum, ει pro ῑ in voce Εὐμαρείδας I, 13. 16. 21—23, Διονυσο- I, 17 alia. Ceterum propter adiectivum patronymicum Νικοδάμιος I, 9 servatum anno 230 a. Chr. recentior titulus non est censendus.

239*b* „In dem Museum“ (in vico Erimocastro prope Thespias). — Io. Schmidt. Litt. Θ Κ Ο Γ Σ Φ Ω.

... δ]ώροι ΓΗΕΙΕΙΕΙΕΕΣΣΣ ...
... ΓΗΕΙΕΙΕΙΕΕΤΘΣΣΘ τόκη ...
? τῶ ϝέτεος τῶ ?] τελευτήω ὧ ἔλαβον ...
... ηφείαι ἁ πόλις Ἀθανήων τῶ Η
5 ... μν]ᾶς τριάκοντα πέτταρας· οὗτοι
... δαιμόσιοι· ἄρχι τόκω οὕτω τῶ ἀργ(ο)υρίω ..

Edidit litteris minusculis Kumanudes, Ἀθήν. IX 1880 p. 172 ex ectypo chartaceo „παρὰ τοῦ φυλάττοντος τὰ ἐκεῖ ἀρχαῖα Μελέτη Μελισσάρη“; aliquanto plenius litterarum formis genuinis propositis Io. Schmidt, „Mittheilungen des deutsch. arch. Instit. in Athen“ V 1880 p. 127 n. 15. — „Dass dieses Fragment der Rechnung über die an den Schatz eines Tempels abgelieferten, geschuldeten oder geschenkten Beträge angehört, darf man wohl mit Recht vermuthen. Da ist denn besonders bemerkenswerth, dass auch eine Stadtgemeinde und zwar die πόλις Ἀθανήων als an einen thespischen Tempel Beiträge leistend erscheint.“ — I. Schm. „Περὶ τῆς ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ φράσεως ἄρχι τόκω οὕτω κτλ. παράβαλε τὴν ὁμοίαν ἐν Ὀρχομενίᾳ ἐπιγραφῇ τοῦ CIG τῇ ὑπ' ἀρ. 1569 (33, 40): ἄρχι τῶ χρόνω ὁ ἐνιαυτός κτλ.“ Kum. — Numerorum notae sunt titulorum superiorum; accedunt ΗΕ = ρ′, Γᴱ = ν′, Θ = ἡμίδραχμον.

239*b*. — Kum. versum exhibet Schmidtii tituli initio antecedentem: .../... 1 .ω....ειε... Kum. 2 .ΓΕΗ..... Kum. |ΛΓΗΕ, ΤΟΚΗ\ Schm. 3 ἐλαβοι.. Kum. ΕΛΑΒΟΝ| Schm. 4 ..φειαι Kum. /ΙΦΕΙΑΙ Schm. ΓΗΙ Kum. ΤΩ\ Schm. 5 ..ς τρι- Kum. ΣΤΡΙ- Schm. 6 ἀργυρ(ίω Kum. ΑΡΓΥΡΙΩ\ Schm.

240 „In demselben Hause (scil. des Papas zu Erimokastro = Thespiae) auf einem Steine der westlichen Mauer". — K². Litt. Α Α Θ Κ Κ Μ Π Σ Ω Schm., item praeter Γ Σ ω D.

Θ]εό[ς· ἐ]πὶ ἀ[ρχ]οντος [τῶ δῖνος, ἱαραρχιόντων
Μ]ναστιγ[ένεος Θε?]δώρω [κὴ τῶ δῖνος, ἔδοξ-
εν τοῖ σ[υνεδρίο]ι το . . . . . ον τοῦτον κὴ τὸν - - - [Μελά?-
ντιχος, Στ[ρατίο]ς Ἀθα[νία]ο ἐ[γραμμάτευε?
5 ἀνὴρ(?) ἔμβασιν [ἐ]ν τῶ Ἡρακλεῖ[ο]ς τῶ ἱαρῶ τ - -
ἐν τοῖ Δαιματρ(ί)οι μεινὶ ἑκά[σ]στω ἐνιαυτῶ
ον δυοῖν, ὥστινάς κα ἁ ἀρχὰ δοκιμάδδει κ-
κὴ τῶμ προστατάων ὀβελὸν ὑπὲρ ἑκ[άστω -
δ]ραχμάν. Ἢ δέ κά τις ἐμβὰς τὼς προστά[τας -
10 . χρειέας καθιστάει εσμ . οχας ἐμβασία[ς
. ν τὰ ἐν τὸ λεύκωμα ἐ[γγρ]άψι [ἁ] ἀρχὰ ἐφ' ἑ[κάστω
βάλλει τὰν ἔμβασιν ἐν τοῖ γεγραμμένοι [μεινὶ
τὰν ἔμβασιν κὴ αὐτὸν κὴ τὼς προστάτας
καμον εὕρει τὸμ πρ[ῶ]τ[ο]ν ἐμβάντα ἐν τὸ [ἱαρὸν
15 γᾶς ἐφ' εἰμιολίοι δεκάταν [πρρ]σ[φέρ]οιτο (?) ν - - - [μει-
δενὶ Βοιωτῶν φερέμεν εἰ ἐπὶ πόλιος κὴ ο[ὔτε πὸτ τὰμ πό-
λιν οὔτε πὸτ τὰν ἀρχὰν . α - - - - - [τὰ
γεγραμμένα· ἁ δ' ἔμβασις - - - - -
- - - - τ]ὸν ἄρχ[οντα - - - - - - -

K² XIX p. 515 ex Schillbachi apographo; aliquanto accuratius D l. c. p. 37/519 n. 25. — M VI p. 12 n. 23. — „Es handelt sich um den Zutritt (ἔμβασις) in das Heiligthum des Herakles, welcher einem Privatmann nur in Gegenwart der Vorsteher im Monat Da-

---

240. — 1 K² haec solum: ΕΟ. 2 . . ΙΑΣ (lac.) ΟΔΩΡΩΙ K² . ΝΑΣΙΓ (lac.) ΔΩΡΩ D. 3 K² haec sol.: . . ΟΙΣ (lac.) ΤΟΝΥΙΟΝΚΗΤΟΝ |; in fine ΟΝΤΟΥΤΟΝΙΗ . D. 4 . ΝΤΙΧΟΣ (lac.) ΟΗ (lac.) | K²; in fine ΟΕ D. 5 |. ΑΝΙΤΟΕΜΒΑΣΙΑ . ΝΤΩ D -ΣΙΝΤΩ- sine lac. K². ΗΡΑΚΛΕΙΩΣ in lap. ΤΩΙΑΙΩ . . . K². 6 Ε . . ΣΤΩ K² ΕΚΑ . ΣΤΩ D. 7 ΚΑΛΡΧΟΚΙΜΑΔΔΕΙΚ K². 9 ΚΑΡΣΕ-ΠΡΟΣΤΩΣ K². 10 lac. in initio K² Ε[redacted]Μ[redacted]ΟΧΑΣ K² ΕΣ (lac.) ΧΑΣ D. 11 |ΤΑ D. Ε . . . . ΥΙ K². Ε in fine solus K². 12 ΤΩΙ-ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΙ K² - ΜΕΝΟ | D. 13 ΑΤΑΣ in fine sol. K². 14 |ΚΑ . . Ν D. ΙΟΜ K². ΠΡΟΤ. ΝΕΜ - D; lac. apud K². 15 ΔΕΙ (lac.) ΤΑΝΑΕΙ . . . ΙΣΟΝΟΙΤΟΝ K² ΔΕΚΑΤΑΝ . . . Σ . . . ΟΙΤΟ | D. 16 |ΔΕΙΝΙ D ΝΙ om. K². ΕΓ[redacted]ΠΟΛΙΟΣ Ι[redacted]ΙΙΟ | K². 17 |ΛΙΝ om. D. ΟΥΕ K². ΑΡΧΑΝ . Α . . . . D ΑΡΧΑΝ (lac.) | K². 18 - ΝΑΔΕΜ - K².

matrios jedes Jahres gestattet war.“ — K². In titulo pessime tradito emendando frustra me cruciavi. *ει* sonus comparet servatus, verum tamen vulgaria insunt non nulla. Errori lapicidae tribuendum *Ἡρακλείως* v. 5; cf. *τῶι γεγραμμένωι* v. 12. Magistratus nomen in v. 2 supplevi e tit. 241, 25.

---

241 „Ostwärts vom Hause des Papas steht ein anderes kleines Haus, dessen Mauer folgender Titel eingefügt ist.“ — K². Litt. ΑΘΘΚΜΟΟΠΓΣ.

Θεός·
Τύχα ἀγαθά· Πασιβοίω [ἀ]ρχ[ον-
[τ]ο[ς] Εὔτυχος Καλλικράτεος
ἀφί]ε(ι)τι ἐλευθέρως Ἀγίαν, Ὀν[άσι-
5 *μον, Ἀ[γ]είσιππον, Σέλευκον [Σ]ύρ[ως*
[κὴ Β]ουκατίαν Σύραν· εἶμεν δὲ [αὐ-
τοῖς πανελευθερίαν παρα[μι-
νάντεσι εὐνόως ἀνε(γ)κλείτο[ις
γινο[μ]ένοις Εὐτύχο[ι], ἀ[χρ]ις [κ]α [δώει.
10 *Ἐ[πὶ] δέ [τί] κα πάθει Εὔτυχος, πα[ρακα-*
τατ]ίθεται οὗτα τὰ σώ[ματα
ἐναντία τῶ Ἀσκλαπιῶ παρὰ
Ἐ]πίτιμον Σαμίχω κ[ὴ] Σάμιχον
κὴ] Καλλικράτην Ἐπιτίμ[ω]· οὕ[τως
15 *δ]ὲ προστατεῖμεν αὐτῶν κὴ [ἐπ-*
ι]μέλεσθαι, [ὅ]πως βεβεία εἴη αὐ[το-
ῖς ἁ ἐλευθερία, καθὰ Εὔτυχος [δι-
έ]θει, ἐν τὸν ἅπαντα χρόνον. Ἐπὶ -
δέ κα τελευτάσει Εὔτυχος, ἀπ[ο-
20 *κ]αρυξάτω ἐπὶ τῶ μνάματος*
Ἐπίτιμος κὴ Σάμιχος κὴ Καλλι-
κράτης, ἐλεύθερα θε(ῖ)να(ι) τὰ σώ-
μ]ατα ἀφιέντα Εὔτυχον κατ[ὰ τ-
ὰν στάλαν τὰν ἐν Ἀσκλαπ[ιεί-
25 *ο]ι. Ϝίστορες Μνασιγένε(ι)ς Θεδώ[ρω,*

---

241. — 2 \ΡΧ | 3 ΥΟΞΕΥ- 4 | (lac.) ΝΕΤΙ 5 | ΜΟΝΑΠΕΙ -, ΕΥΡ |. 6 | \ΝΙΟΥΚΑΤ- 7 ΓΑΡΑΙ | 9 ΓΙΝΟΝΕΝ -, ΧΟΥΑ ᐧΙΣΙΑΣ | 10 | ΕΙ·ΔΕΝΚΑ, ΓΑΝΙ | 11 | ·\ΓΙΘΕ -, ΣΩΜ | 13 | ¯ΠΙ -, ΚΙΙΣΑ - | 14 . ΙΚΑΛ -, ΜΘΟΥ¯ | 16 ΩΓΩΣ 17 -ΧΟΣΑΓ | 18 | ·ΘΕΙ 20 | ‹ΑΡΥΞ- 25 | ᐧΙ-ΓΙΣ -.

Θέδωρος Μνασιγένεος,
Δαμάτριος Δάμωνος, Κλειτ[ών-
δας Σαμίχω.

K² XXI p. 521 ex Schillbachi apographo. — M VI p. 16 n. 32. — Libertate donantur quinque mancipia Syra. Dialecti species eadem fere, quae tituli praecedentis. αι sonus vulgaris in η locum (-τίθεται 11. ἐπιμέλεσθαι 16) inrepsit; neque secus in declinandis nominibus in -εις (ης) sermo communis est sollemnis, cui debetur etiam εἴη v. 16. De ει sono in βεβεία pro η usurpato vide diss. p. XVIII not. [1]).

---

242 „Musée de Thespies. Catal., n. 16. Stèle rectangulaire en pierre blanchâtre, qui a été apportée du village de Vaïa.“ — Hauss. Litt. A Θ K Ξ O Π Σ.

Ἁ γᾶ
ἱαρὰ Διονού-
σω κὴ τᾶς
πόλιος Θεισ-
πείων, ἃν ἀ-
νέθηκε Ξε-
νέας Πού-
θωνος.

Haussoullier, bull. de corr. hell. III 1879 p. 385 n. 31. — M VI p. 17 n. 33. — Vulgaris est forma ἀνέθηκε v. 6. De voce Διόνυσος pro Διω- vide diss. p. XXXI not. [1]); de ε ante vocalem in Ξενέας v. 5/6 e dialecto vulgari petito ibid. p. XXVI. Offendit ι neglectum in voce Θεισπείων v. 4/5.

---

243 „A Vaja en Béotie, un village distant de 1½ heures de Thèbes vers l'ouest, et occupant probablement l'emplacement de l'ancien Cabira (Paus. Béot. 25). C'est un pierre noire, placée comme un siège devant la porte de l'église. Les lettres sont grandes et régulières, indiquant l'époque de l'autonomie.“ — R. Litt. A Σ K Lb. A Σ R.

Ὅρος τᾶς
γᾶς τᾶς [ἱα-
ρᾶς τῶν σ[υν-

---

243. — 1 ΓΑΣ | R. 3 | ΒΑΣ R.

ϑυτάων τᾶμ
5 Μωτάων Εἰ-
σιοδείων.

K XXIII p. 94 ex Stephani (l. c. n. 56; cf. p. 74) apographo. Lb 403. R. 892. — M VI p. 13 n. 24. — Tractavit titulum Keil, Philol. XXIII p. 231. — „Recte contendere mihi videor, fundum sodalitii sive fraternitatis, ut recentiores vocant, cultorum Musarum, qui in Hesiodi honorem appellati essent, eo termino definiri". — K. Titulus similis est antecedenti. In voce -ϑυτάων υ vulgare *u* sonum genuinum expulit.

---

244 „Ebd. (scil. Thespiis) nicht weit vom Hause des Papas befindet sich in der Mauer eines andern Hauses eine lange Inschrift eingemauert, von deren neunzehn ersten Zeilen nur vereinzelte Buchstaben zu unterscheiden waren. Das von Z. 20 an Erkennbare ist dies:" — K². Litt. Θ Μ Ο Ο.

20 .....λου ..νιτου - - - - -
[Ἀ]ριστίωνος - - - - - - -
- - - Ἀγεί]σαν[δρος ? - - -
- - - - Δαματρίω - - - -
Κ]αλλικράτεος, Ἀγαθοκλε[ίδας ?
25 Ἀγ]αθοκλῆς .....ο.... Φίλων Φίλ[ω]νος ....
Ἀρ]ιστοκλῆς Θεδώρω ΑΘ[α]νε[ῖ]ος, Μού[ρ][των ? ...
[Δι]ονούσιος Ἀπολλωνίω, Εὔδαμος Καλλικλείου[ς
[Με]ίδων Ἀ[μυν]τικῶ ? .....

K XXIV p. 530 ex Schillbachi apogr. — M VI p. 15 n. 30. — „Vermuthlich ein Katalog von jungen Leuten, welche ihre erste Militärpflicht geleistet hatten." — K². Vulgaria insunt plurima. De voce Καλλικλέjους v. 28 vide diss. p. xxv.

---

245 Εὐορμίδ[α]ο ἄρχον[τος] ἔδοξε τῦ δάμυ,
πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πό-
λιος Θεισπιείων Διοκλεῖν Διοφάνε-
ος] Ταραντῖνον κὴ αὐτὸν κὴ ἐκγό-

---

4 ΟΥΤΑ (lac.) ΠΑ | Κ ΘΥΤΑ . ΙΤΑ Lb. 5 ΜΟΣΑ (lac.) ΝΕΙ Κ ΜΩΣΑ (lac.) ΝΕΙ Lb.

244. — 21 \ΡΙΣΤ- 25 ΦΙΛΟΝΟΣ 26 ΑΘΑΝΕΡΟΣ-ΜΟΥΠ... 27 ΔΙΟΝ- 28 ...ΙΙΣΙΔΩΝΑΝ...ΤΙΚΩ...

5 νω]ς -- κὴ εἶμεν αὐτοῖ γᾶς κὴ
-- ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέ-
λιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν
κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ
πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας κὴ τὰ ἄλ-
10 λα πά-τα καθάπερ κὴ τοῦς ἄλλυς
προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Edidit Keil, Philol. 2. Suppl.-Bd. 1863 p. 587, Kumanudis (in Φιλίστωρ ephem. Athen. p. 457 n. 3) titulum repetens. — Proxenia confertur in Dioclem Tarentinum. — οι haeret in αὐτοῖ v. 5; in ceteris υ campum tenet. E vulgari sermone petitum ἐκ- v. 4. Propter lapidem inaequalem in vss. 5. 6 a quadratario spatium intermissum est.

---

246 „Ἐλήφθη ἐξ ἑνὸς ἐρειπίου ἐκκλησίας ἄνωθεν τῆς Παλαιοπαναγιᾶς. Ἀπετέθη ἐν τῇ Συλλογῇ (scil. τῇ ἐν Ἐρημοκάστρῳ) ὑπ' ἀρ. 62.“ — „σχῆμα γραμμάτων τὸ περὶ τοὺς Χριστοῦ χρόνους, ἴσως κατά τι καὶ παλαιοτέρους.“ — Kum.

Φ]αϝείνω ἄρχοντος τῶ πέμπτω, μεινὸς Πανάμω, Ἀντίσων Ἀριστον[ίκ]ω
ἔλ]εξε· δεδόχθη τοῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος
Θ]εισπιείων Εὔβωλον Εὐβώλω Θετταλὸν κὴ αὐτὸν κὴ ἐκγόνως
κὴ] εἶμεν αὐτοῦ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν
5 κὴ κ]ατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας κὴ
τὰ λυπὰ
πά]ντα καθάπερ τοῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Kum. Ἀθήν. VII 1878 p. 286 n. 6. — M VI p. 14 n. 27. — Proxenia donatur Eubulus Thessalus. Vulgaria: ἐκ- v. 3, ε ante vocalem in ἐώσας v. 4.

---

247 „Ἀπετέθη εἰς τὴν ἐν Ἐρημοκάστρῳ συλλογὴν ὑπ' ἀρ. 114.“ — „σχῆμα τῶν γραμμάτων ... κατά τι νεώτερον τοῦ προτέρου ψηφίσματος.“ — Kum.

Ἐπὶ Μαχάνω ἄρχοντος,
μεινὸς Πανάμω, Τορτέας Φαείν[ω
ἔλεξε· δεδόχθη τοῦ δάμυ,
πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν

5 τᾶς πόλιος Θεισπιέων Λεόντιον
Κριυίαο Φουσκεῖα κὴ αὐτὸν κὴ ἐκ-
γόνως κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ-
κίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ
ἀσυλίαν κὴ κατὰ γᾶν κὴ κα-
10 τὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ
ἰράνας ἐώσας κὴ τὰ λυπὰ
πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄ[λ-
λυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Kum. ibid. p. 287 n. 7. — M VI p. 15 n. 28. — Torteae Locrensi proxenia tribuitur. Sermo est tituli superioris simillimus.

---

248 „In der Kapelle der Hagia Triáda bei Askra.“ — K². Litt. Θ M.

δεδόχθη τῦ δάμ]υ, πρόξενον εἶμεν
κὴ εὐεργέτ]αν τᾶς πόλιος Θεισπιεί-
ων τὸν δῖνα] Κορίνθιον κὴ αὐτὸν
κὴ] ἐγγόν[ω]ς
(*oblitterati sunt vss. 5—7*)
πά]ντα καθὰ κὴ τῦς ἄλλυς προξένυς
κὴ ε]ὐεργέτης.

Titulus misere laceratus ex Ulrichsi schedis expressus est in ann. dell' inst. XVIII 1846 p. 55 n. XI; repetiit K² p. 537. — M l. c. n. 29. — Hospes publicus declaratur homo quidam Corinthius.

---

249 „Ebenfalls zu Erimokastro, Stein in der Mauer einer Oelpresse.“ — K². Litt. A Θ M Π Σ.

Τὸν δῖνα Ἀρισ]τομένεος
ὁ δῖνα κ]ὴ Ἀριστομένεις
[τὸ]ν πατέρα
τ]ῦς θεῦς.
5 ὁ δῖνα] ἐποίησεν.

K² XXV ex Schillbachi apographo. — M VI p. 16 n. 31. — „Unter einem Standbilde, welches zwei Söhne geweiht hatten, deren einer nach dem allbekannten, keineswegs bloss in Attika gültigen Brauch den Namen des Grossvaters trug.“ — K².

---

249. — 1 | ⌐TOMENEOΣ 2 | ⌐HAPIΣ- 3 TON.

250 „Cette inscription se trouve encastrée dans le mur de l'église de S. Théodore à Thèbes. On voit que c'est un décret par lequel la ville de Thespiae accorde les honneurs de proxénie etc. à quatre individus d'Athènes. Il faut donc croire que la pierre fut transportée à une époque postérieure de Thespiae à Thèbes, la distance des deux villes étant à peine de 3 heures.“ — R. Litt. Θ Κ Μ Π Σ R. Θ Κ Μ Ο Σ Ω, apicibus instructae Lb.

Θε[ρ]σ[ανδρί]χ[ω?] ἄρχοντος Κάνας Θειρά[ρ]χω ἔλεξε· [π]ρ[ο]-
βε[βωλευμένον
εἶμεν αὐτῦ πὸτ τὸν δᾶμον, προξένως εἶμεν κὴ εὐεργέτας
τᾶς πόλιος Θεσπιείων Τίμωνα Κράτωνος, Ἀντικλεῖν Ἀ[ρ]πα-
λί[ω][νος,
Διογένειν Πρωτογένειος, Κλεοφάνειν Κλεοφάνειος Ἀθανή[ω]ς
5 κὴ αὐτὼς κὴ ἐσγόνως κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔ[π-
πασιν
κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἐώσας κὴ
κατὰ γᾶν
κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ λυπὰ πάντα καθάπερ κὴ τῦς ἄλ-
λυς προξ[ένυς
κὴ εὐεργέτης τᾶς πόλιος.

Lb 497. R 705. — K² XXIII p. 536. M VI p. 14 n. 26. — Hospitium publicum tribuitur quattuor Atheniensibus. — Si ε more vulgari ante vocales positum exceperis, perfectissimo alterius a. Chr. saec. Boeotismo scriptus est titulus, qui omne οι in υ mutatum suppeditat.

---

251 „A droite du décret (250) il y a sur la même pierre une liste militaire.“ — R. Litt. Λ (Є) Κ Λ Μ Μ Π Σ Lb. R ut tit. super. at C praeter Σ, Ω v. 10.

---

250. — 1 | ΛΙΓΟΡΟ (lac.) Χ (lac.) ΑΡΧΟΝΤΟΣ (lac.) ΚΑΝΑΣ R ΘΕΣ (lac.) ΑΡ . . Τ . . . ΧΑΝΑΣ Lb. ΘΕΙΡΑΙΧΩ R ΘΕΙΒΑ . ΧΩ Lb. - ΞΕ . Ι . ΒΕ (lac.) | R - ΞΕ . 'Ρ (lac.) | Lb. 2 | ΕΙΜΕΝΑ (lac.) ΠΟΤ R ΕΙΜΕΝ (lac.) ΠΟΤ Lb. 3 ΑΙΠΑΛΙΟ . . R - ΚΛΕ . . Α (lac.) | Lb. 4 ΑΘΑΝΗΟΣ deest ap. Lb. 5 - ΚΙΑΣΕΥΡΥΟ . Ι (lac.) | R - ΚΙΑΣΕ (lac.) | Lb. 6 - ΣΑΣ . ΗΚ (lac.) | Lb. 7 ΘΑΛΑΣΣΑΝ Lb. tertium ΚΗ om. R. ΑΛΛ . . Π . . (lac.) | Lb.

	Καλλικ[ρατίδ]ας	
	ἄρχοντος ἀπελ[ηλ]ύ-	
	θ]οντες ἐς τ[ῶ]ν [ἐ]- Μούρτων	
	φή[β]ων ἐν τάγμα· Κλέωνος,	(Lb)
(R) 5	- - - μ - - Ἀμινονίκω,	- - - - - ν Ἀμινόνικος 5
	- - ἀστης Ἀριστοκρίτω,	Μνα]σίας Ἀριστοκρίτ[ω,
	- - - - - - η - - - μοσ	(— *deest* —)
	- - - - - - Ἀρι]στοδώρω,	- - - ο - οδώρω,
	- - - - ϝινου . υδώρω	- - - ι - - - - - ρω,
10	Ποσ[ει]δείω	- - - - - ο - - - - -
	- - - σίων Ἀπολλοδώρω,	- - - - Ἀπ . . λ . λι- 10
	- - σεὺς - - - ιω - -	- - - - - - - ω - -
	- - - α - - Πραξίωνος,	*vss. 12. 13 vacui.*
	- - - - χ - - νοσ - - -	- - - - ο - - - - -
15	- - - - - ν - - - - -	*vss. 15. 16 vacui.*
	- - - - - Ἀντιγένεος,	- - - - - - - ένεος
	- - - - - Ἀπολλοδώρω,	- - - - - Ἀπολλόδο-
	- - - - - Σωσικίδου,	- - - - ο - - τι - - -
	- - - - πος Μενεμάχου,	- - - - Μ]ενεμάχω, 20
20	- - - - - Πάσ[ω]νος,	- - - - λέας - - Παραλι-
	Πο . οξ . . χ . ο -	- - - ιπ]πος Λ[α]μπρ[ο]κλ[έος,
	- - - - Κλέωνος,	- - - - - - Κλέωνος,
	Ἀ]ντίμαχος Σωτηρίχου.	Θ]ηριόμαχος Σωτηρίχου.

Lb 492. R 705. — K² p. 541. M VI p. 18 n. 52. — Fragmen catalogi militaris pessime habitum, cuius sermoni plurimae formae vulgares intrusae sunt. Cum apographa inde a v. 5 mire discrepent, utrumque proposui. „Der Soldat Μούρτων Κλέωνος (vss. 3. 4) ist, als die übrige Liste schon eingegraben war, nachtragsweise am Rande hinzugefügt worden.“ — K² p. 542.

---

252 „Au-dessus de l. 8 (tit. 250) — il y a sur la même pierre une liste militaire.“ — R. Litt. A (3 A) I Θ Θ (Θ v. 11) K M M Γ Π Σ (C) Ω ω ϕ Lb. at κ Λ λ Μ Γ ς (C ς) R.

---

251. — 1 ΑΧΑΚ (lac.) ΧΙΟΟΣ | R. 2 ΑΓΕΙΛ . Υ . ΟΟΥ R. 3 - ΤΕΣΕΣΤΑΝΜΟΥCΩΝ R - ΟΝΤΕΣΑΣΤΟΝ . Μ . ΥΟ . . Ν Lb. 4 | CΤΩΝ . Ν R. ΚΛΕ . ΝΟC inter v. 3 et 4 Lb ΚΛΕΩΝΟCC R.

Τιμέου ἄρχοντος ἀπεληλυθότες
ἐκ τῶν ἐφήβων εἰς τάγμα·

Μενεκλῆς Μενεκλέος,
Ἀπολλόδωρος Τειμέου,
5 Δημοφῶν Μελιστίχου,
Εὔπορος Φαλακρίωνος,
Παράμονος Φαλακρίωνος,
Στράτων Σιμίου,
Ἄρχιππος Λουσιστράτω,
10 Καραιόγειτος Ἐμπέδωνος,
Σώτων Εἰθυκράτους,
Λεοντεὺς Ἀντίωνος,
Ζώπυρος Βοιωτῶ,
Ὀνάσιμ[ος - - -
15 Θείδωρος Θ[ει]δώρω,
Ὀνάσιμος Ὀνασίμω,
Παράμονος Δάμωνος,
Στρότων Σωσιβίω,
Σωτείριχος Σωτείρω,
20 Κυδάν[ω]ρ Τ[ιμ?]έα,

Ἀριστίων Ἀριστίωνος,
Πουθοκλῆς Πολουάρχω,
Ἀφροδίτιος Παραμόνω,
Διονούσιος Ὁμολωίχω,
Πραξίων Πραξίωνος, 5
Εὔπορος Διονυσίω,
Ἀριστίων Σωσικλέους,
Ἀριστοκλῆς - - - - -
Ξενόφιλος Ἀμφικλέους,
Ἀρίστων Ζωπούρω, 10

Lb 491. R 705. — K² XXXV p. 546. M l. c. n. 49. — Catalogus militaris infimae aetatis formarum vulgarium maximo numero distinctus. „Für die späte Abfassungszeit der Inschrift dient uns die Schreibung *ει* für *ι* in Εἰθυ- I, 11 (adde Τειμέου I, 4), die Genetive auf *-κλέους* für *-κλεῖος*, die Nominative auf *-κλῆς* für *-κλεῖς*, Μελιστίχου I, 5 für *-στίχω* u. a. als Zeugniss.“ — M V p. 199.

252*a* „Vor dem Haus des Ἰωάννης Στάμος steht eine runde Kalksteinstele mit der Inschrift:“

ΑΓΕΙΣΙΣ
ΜΑΤΕΡΙΜΕΓΑΛΗΙ

---

252. — I, 2 ΕΣΤΑΓΜΑ R. 4 ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΣ R. 9 ΑΙΧΙΠΠΟΣ R. 10 ΚΑΡΑΚΤΕΙΤΟΣ R. 11 ΞΩΤΩΝ R. 12 ΑΡΙΠΩΝΟΣ R. 14 ΟΝΑϹΟϹ R. 15 ΘΕΔΩΡΟΣ (lac.) ΔΩΡΩ R. 20 ΚΥΔΑΝ . ΡΤΙ . . ΕΑ Lb. ΧΑΛΛΙΚΟΗϹΑΓΑΘΟΚΛϹΟΥ R. Hunc versum: [Κ]*αλλικ*[λ]*ῆς* Ἀ*γαθοκλ*[*έ*]*ου*[*ς* post v. 20 exaratum a Lb legi iam non potuisse probavit K² p. 548. — II, 4 -ΛΩΙΣΩ | R. 6 -ΣΙΟΥ | R. 7 Σ . . . ΚΛΕΟΥ | Lb. 8 ΑΡΙΣΤΕ (lac.) | Lb. 10 ΑΡΙΣΤΙΩΝ R.

Ἄγεισις
Ματέρι μεγάλῃ.

Io. Schmidt, Mittheill. des deutsch. arch. Instit. in Athen V 1880 p. 130 n. 19. — Μεγάλῃ e sermone vulgari inrepsit.

d) Incertae aetatis.

252*b* „A S. Luc à l'Hélicon, encastrée dans le mur septentrional de l'église près du toit, dans une position renversée.“ — R.

ΕΠΙΦΙΛΟΞΕΝΑΙ
Ἐπὶ Φιλοξένναι.

R 2109. — K² p. 594. M VI p. 18 n. 41.

252*c* „Sur la porte de la même église.“ — R.

ΑΡΙΣΤ
ΞΕΝΟΙ
Ἐπ'] Ἀριστ[ο-
ξένοι.

R 2110. K l. c. — M l. c. n. 42.

---

253 „In the wall of the church of St. Blasius, at New Panaghia.“ — Lk. „Prope Thespias.“ — Boeckh.

ΦΙΛΙΠΠΑ
Φιλίππα.

Leake, mus. crit. II p. 577, XII. CIG 1678. Lk II tab. XIX, 84. Lb 444. — M VI p. 17 n. 36.

---

254 „In Helicone ad ecclesiam prope monasterium D. Nicolai.“ — B.

ΔΜΜΑΤΡΙΑ
Δ[α]ματρία.

CIG 1671. — M l. c. n. 34ᵇ.

255 „Thespiis, fragmentum.“ — B.

ΛΑΔΑΜΑΣ

Λαδάμας.

CIG 1675. — M l. c. n. 35.

---

256 „Near Thespiae.“ — Lk.

ΤΙΜΩΝ
ΧΗΡΕ

Τίμων,
χῆρε.

Leake, mus. crit. II p. 579, xxvi; inde CIG 1648. Lk II p. 489 tab. xvii, 82. — M. l. c. n. 34.

---

257 „Thespiis.“ — K.

ΑΘΑΝΟΔΩΡΟΣ

Ἀθανόδωρος.

K LIII[c] ex Rossii apographo. — M l. c. n. 36[b].

---

258 Ibid.

ΓΕΡΜΑΣΙΧΙΟΣ

Περμασίχιος.

K LIII[d], item. Lb 428[a]. — M l. c. n. 37.

---

259 „Εὑρέθη *εἰς τὸ χωρίον, καλούμενον νῦν* Παλαιοπαναγιά.“ — Pitt.

ΣΥΡΟΣΧΡΕΙΣΤΟΣ

Σύρος χρειστός.

Ἐφ. ἀρχ. 3056. — K[2] p. (525) 589. M VI p. 18 n. 38.

---

260 „Devant l'entrée du village de Catzicaveli au-dessus de Thespiae. Un grand tombeau, composé de plusieurs dalles, dont chacune porte une de ces inscriptions (cf. 222—224) et qui ont été transportées à l'église du village S. Hélie.“ — R.

a) ΟΡΣΕΛΛΟΣ *b*) ΟΡΣΕΛΛΟΣ *c*) ΣΑΩΣΙΣ

Ὀρσέλλος Ὀρσέλλος Σάωσις.

R 2092. — K² XLII p. 592. M l. c. n. 39.

---

261 „Au village de Kaskavéli, sur un marbre provenant de la nécropole de Thespies.“ — D.

ΦΡΟΥΝΙΣΚΟΣ

Φρουνίσκος.

D p. 49/531 n. 39. — M l. c. n. 44.

---

262 „Παρὰ τὸ ἐντελῶς κατεστραμμένον ἐρημοκκλήσιον τῆς ἁγ. Βαρβάρας μακρὰν αὐτοῦ πρὸς ἄρκτον 20 βήματα περίπου, κείμενον πρὸς μεσημβρίαν τῶν Θεσπιῶν μακρὰν 10 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν κλιτύων τῶν ἐκεῖ γηλόφων.“ — Stamatakes in litteris ad soc. arch. Ath. datis.

ΕΧΕΜΕΙΔΕΙΣ

Ἐχεμείδεις.

Kum. Ἀθήν. IV 1875 p. 108. — M l. c. n. 45.

---

263 „Zu Paläopanagia auf einem Stein in der Kirche des heil. Blasius.“ — K².

ΕΥΚΡΑΤΕ‖Σ

Εὐκράτε[ι]ς.

K² XXIX p. 533 ex Schillbachi apogr.; p. 592 „nach dem Tagebuche von Ross.“ — Hinc IGA 285. M l. c. n. 42ᵇ; p. 46 n. 4.

---

264 „In der Kirche des heil. Taxiarches, unten am Berge auf dem Askra lag und noch ein alter Thurm steht.“ — K².

ΟΥ - ου

ΑΡ Ἀρ-

ΤΑΜΙΔΙ τάμιδι.

K² XXXII p. 536 ex eiusdem apogr. — M l. c. n. 48.

---

263. — ΕΥΚΡΑΤΕΣ Ross.

LEVCTRA.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

264*a* ΥΘΟΙΝΑ

E]ὐθοίνα.

D p. 34/516 n. 21.

---

265 — 267 „Sont gravées sur des fragments de pierre et de marbre, aujourd'hui encastrés dans le mur de la petite église d'Hag. Petros, située à dix minutes à l'ouest des hameaux de Parapoungia.“ — D.

265 ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΣ

Τιμοκράτε(ι)ς.

D l. c. n. 22. — IGA 271. M VI p. 48 n. 1.

---

266 „Dans la cour d'une petite église à Parapongi en Béotie.“ — R.

ΦΙΘΟΝ

Φίθ[ω]ν.

R 2051. D l. c. n. 23. — M l. c. n. 2.

---

267 Vid. ad 265.

ΑΣΚΑΣΣΤΟΔΑΜΟΣ

-ας, Καστστόδαμος.

D l. c. n. 24. — IGA 201. M l. c. n. 3.

267*a* „Leuctris; in medio vicorum Παραπουγγιῶν, in muro ecclesiae τῆς ἁγίας παρασκευῆς. Vidit Ulrichs, annali 1848 p. 41, Reisen u. Forschungen II p. 105; exscripsit Lolling.“ — Roehl.

---

266. — ΦΙΘΟΝ R.

| ΤΥΕΠΤΟΥΕΜ |

Τλε(ι)πτόλεμ[ος.

IGA 249.

267*b* „Leuctris. Descripsi anno 1859.“ — Lenorm.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΤΟΣ

Καφισόδοτος.

Lenormant, mus. Rhen. 1866 p. 400 n. 276 (vide ad tit. 59*a*). — IGA 202.

267*c* „Inter vicos τὰ Παραπουγγιά (Leuctra) et Καρατάς, in aedicula diruta S. Nicolai. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

ΥΑΡΙΑΣ

Χαρίας.

IGA 272.

---

268 „In vico Leuca (quae olim Leuctra) prope rudera Thespiarum.“ — B. „At Lefka in a ruined church.“ — Lk. „Musée de Thespies. Marbre blanchâtre.“ Hauss. Litt. Θ Μ Ν Ξ Π Σ Lk Lb; item at Μ (Ν aut Ν?) Σ Hauss.

Ἀρχίας Θρασ(ο)υμάχιος, [Ϝ]αναξαρέτα Χαρμίδαο
Θρασ(ο)ύμαχον Χαρμίδαο τοῖς θεοῖς ἀνέθεαν·
Πραξιτέλης Ἀθηναῖος ἐπόησε.

CIG 1604. Lk II p. 481 tab. XVII, 77. Lb 400. Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 591 n. 25. — K p. 106. M VI p. 10 n. 20. — Titulus dedicatorius στοιχηδὸν scriptus. „Zur Errichtung der Statue hat sich die Schwester mit dem Sohn des Verstorbenen vereinigt.“ M p. 11. — Praxiteles Atheniensis teste Plin. 34, 19 floruit inter ol. 104—110 (a. 364—340 a. Chr.). Eo igitur tempore confectus est titulus. In pulcherrimis eius artificis operibus habe-

---

268. — 1 - ΧΙΟΣ▒ΓΑΝ - Hauss. „On ne peut distinguer la première lettre qui suit le mot Θρασυμάχιος. Le Γ qui suit n'est pas certain.“ — Idem.

bantur Amoris et Phrynes statuae, quas una cum alia statua marmorea Thespiis fuisse collocatas auctor est Paus. 9, 27, 4. — Quod statuarius in ipsius nomine exsculpendo patrium sermonem est secutus, non est quod mireris.

b) Incertae aetatis.

269 „Près d'une petite église à Parapoungi de Béotie.“ — R. Litt. Θ ε.

Ἀλεξὶς Ξενοφίλω
[ἰ]αρειάξασα Θέμιτι.

R 1215. — K² p. 583 ²). M VI p. 65 (ad p. 48) n. 4.

PLATAEAE.

a) Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

270 „Musée de Thèbes“ (n. 202). „A été découvert aux pieds du Cithéron, non loin de Krékouki, à l'O. de la route d'Athènes à Thèbes.“ — Hauss.

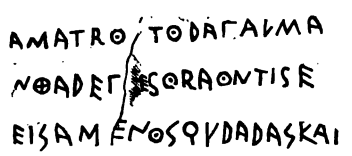

Δ]άματρο[ς] τόδ' ἄγαλμα [ὁ δεῖνα ἔστασεν ἀπαρχὰν
ἐ]νθάδε γ[ᾶ]ς, ὁράοντι σε[βάσμιον — ⏑⏑ — ⏓.
Τ]εισάμενος Κυδάδας καὶ [— — ἐποησάταν. Roehl.

Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 n. 1 (tab. XXVI, 1), qui versum alterum ita supplevit: Ἐ]νθάδε γᾶς? ὁράοντί σε —.

---

269. — 2 ΤΑΡ-

Kaibel, mus. Rhen. XXXIV p. 197 n. 756[a]: ἐ]νθάδε γ' [ἐἰ]σοράοντι σέ[βας θέσαν ἀνέρες οἵδε· Foucart, bull. III 1879 p. 134 n. 1. — IGA 143. M VI p. 39 n. 2: 'Ε]νθάδε γ' [ἐἰ]σορά[ω]ν τις ἔ[τευξεν vel ἔθηκεν ἐρεῖς? — „Weihinschrift einer Demeterstatue in drei Hexametern, von denen der erste den Namen des Weihenden, der letzte die der Künstler enthielt. Die Länge der ersten Silbe von ϙ(ο)υδάδας ist vernachlässigt. Bemerkenswerth ist das im böotischen Alphabet selten auftretende Koppa (vgl. ϙόρ[αι? Tan. 368).“ — M. „Nomen Κυδάδας Tisameno adiectum potest esse gentilicium.“ — Roehl.

---

271 Thebis in museo. Eiusdem originis titulus.

ΑΝΕΘΕΙΑΝΤΑΕ ΔΑΜΑΤΡΙ

ἀνέθειαν ταῖ Δάματρι.

Foucart l. c. n. 2 (Hauss. l. c. n. 2). — M l. c. n. 3. — Titulus dedicatorius, superiori similis.

271*a* „Sur le bord extérieur d'un canthare à couverte noire. Ce vase, qui est aujourd'hui au Pirée, dans une collection particulière, y a été apporté par un paysan de Béotie, avec d'autres objets trouvés dans les tombeaux aux environs de Platées.“ — Am. H. B.

ΛΟΡΛΙΔΑΟΕΜΙ

Γοργίδαό ε(ἰ)μι.

Am. Hauvette-Besnault, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 547. — IGA 247*a*.

---

272 „Εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς Ἐκκλησίαν „τοῦ Ἁγίου Νικολάου.“ Ηὗρον αὐτὴν τὸ 1834.“ — Pittakis.

ΕΛΙΛΣΙΔΡΙ

Ϝ]ἔλιξ Ἰδρί[αο?

Ἐφ. ἀρχ. 2428. — IGA 166. M VI p. 38 n. 1.

272*a* „Plataeis apud fontem, a parietinis urbis ad orientem versus. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

ΕΣΙΠΠΟ
ΕΠΙ
ΑΜΑΡΑΤΩ

IGA 200. — „Ἀγ]ε(ί)σιππο[ς. Subiectus est titulus recentior: ἐπὶ [Δ]αμαράτω.“ — Idem.

b) ca. a. 200 fere a. Chr. exarati.

273—275 „Sur les ruines de Platée.“ — Girard.

273 „A Cocla, les ruines de l'ancienne Platée. Un grand piédestal rond — encastré dans le mur d'une petite église ruinée, la surface platte en dehors.“ — R. Litt. ΘΚΜΝΠΣ.

(*desunt aliquot versus*)
Ἀντι?]δότω Πυρράλω Θειστιεῖο[ς,
Σαμία]ο Ἰσμεινικέταο Θειβή[ω,
- - - - - - Ἀριστίωνος Ἐρχομε[νίω,
- - - - - - Ἀριστομάχω Ὑειττίω,
5 - - - Θ[ιοπρ]οπίοντος Δινίαο Ἐροτίωνος,
Ἀ]ντιγενείδαο γραμματίδδον[τος.

R 1217. Girard, bull. de corr. hell. I 1877 p. 211 n. 3. — K² p. 570. M VI p. 39 n. 4. — Et hoc sine dubio titulo et titt. 274. 275 a communi Boeotorum anathema dedicatur iussu Apollinis Iovi Liberatori. Genetivi adiectiva patronymica expulerunt. Vulgaris est υ sonus in Πυρράλω v. 1 et ει pro ι in Ἀ]ντιγενείδαο v. 6. Quapropter titulus ca. a. 200 a. Chr. scriptus est putandus.

---

273. — 1 ΑΘΥΝΑΠΥΡΑΛΩ R. 2 | ΙΣΜΕΙΝΙΙΕΤΑΟ R. 4 -ΧΩ-ΕΙΤΤΙΩ R. 5 | ΟΠΙΟΝΤΟΣ R. ΔΙΝΙΑΘΕΡΟΤ | R. 6 | ΤΙ.ΓΕΝΕΙ- R. ΓΡΑΜΜΑΤΙΔΔΑΝ | R.

274 Ubi tit. antecedens. Litt. eadem praeter N.

Βοιωτοὶ Διὶ Ἐλευθερίοι τὸν [τρίποδα ἀνέθεικαν
κατὰ τὰν μαντείαν τῶ Ἀπόλ[λωνος - -
ἄρχοντος Βοιωτοῖς Λουσιμνάσ[τω - -
ἀφεδριατευόντων
5 Δωρόθεος Ἀριστέαο Πλατηεύς, Ε - - -
Ἰσμηνίχω Θειβῆος, Εὐρουμείδιος Κο - -
. . ο Θεισπιεύς, Καφισόδωρος Ἑρμα[ί]χω - - -
Μαντίας Νικοκλείδαο [Ἀ]ν[θ]ηδόνιος,
- - - - - - - - - - - - - - -
10 - - - - - - - - - - - - - - -
μαντευομένω Ὁμολωίχω.

Girard, l. c. p. 208 n. 1. — M VI p. 40 n. 5. — Vide ad tit. super. Offendunt nominativi vss. 5—7 cum voce ἀφεδριατευόντων v. 4 iuncti (cf. 16, 86 sqq.). Vulgaria: ε ante vocales v. 5 bis. Ἰσμην - 6. - κλειδ - 8.

---

275 Ibid. Litt. ut tit. 273.

[Βοιωτοὶ - - - - τὸν τρίποδα ἀνέθεικαν]
κατὰ [τ]ὰ[ν] μαντείαν τῶ Ἀπ[ό]λλωνος - -
- - - - - - - - - - - μίδαο - - -
- - - - - - - - - - ίτονος - - -
5 - - - - - - - - - - ωνος - - -
- - - - - - - - - - ος Ἀκρηφιεῖος,
- - - - - - - - - Ἐρ]χο[με]νίω - - - -
ί]αρειάδδοντος
Ἰσ]μ[η?νί]χω τῶ Μενεσθένειος - - -

Girard, l. c. p. 210 n. 2. — M l. c. n. 6. — Titulus eiusdem generis atque duo superiores.

275*a* „In Kokla sah ich vor dem Eingang zum περίβολος der Kirche des h. Nikolaos einen grossen marmornen Grabstein, oben mit einem flachen Eierstab und darüber mit Voluten und Palmetten verziert. Die Leute im Ort sagten, er sei vor ungefähr drei Jahren im φρούριον gefunden worden; allein in Krekuki versicherte man mich, er sei — — den Trümmern der Kirche bei der Βεργουτιάνη entnommen. Die ziemlich verstossene, während meiner ersten und zweiten Abwesenheit aber aufgefrischte Inschrift lautet:“

ΝΙΚΑΓΟΡΟΣ
ΑΝΤΙΓΕΝΙΣ

Νικάγορος,
Ἀντιγενίς,

Io. Schmidt, „Mittheill. des deutsch. arch. Instit. in Athen“ V 1880 p. 120 n. 6.

275*b* „Plataeis. Descripsi anno 1859.“ — Lenorm.

ΔΑΜΑΡΧΟΣ

Δάμαρχος.

Lenormant, mus. Rhen. XXI 1866 p. 400 n. 273 (vide ad tit. 59*a*.)

THEBAE.

a) Tituli anno 350 a. Chr. anteriores.

276 „Les deux lignes de l'inscription sont gravées dans deux cannelures (— d'une petite colonne en tuf —). Le monument a été transporté au Musée de Thèbes, par les soins de la Société Archéologique d'Athènes; quand j'ai copié l'inscription en 1868, il était dans un tas de matériaux destinés à la reconstruction de l'église de Ἅ. Δημήτριος et provenait probablement des ruines d'une chapelle plus ancienne.“ — Foucart.

ΔΙΟΜΟΛΟΙΟΙ
ΑΓΙΜΟΝΔΑΣΑΠΟΔΕΚΑ[redacted]

Δὶ Ὁμολ[ω]ίοι
Ἀγ[ε](ι)μ[ώ]νδας ἀπὸ δεκά[τας.

Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 130; „évidemment antérieure au quatrième siècle et remonte peut-être jusqu'au sixième“; ex Lollingi accuratiore apographo IGA 191. — M V p. 185 n. 1.

---

276. — 2 ΑΠ[redacted]ΜΟΝΔΑΣΑΝΟΣ ΕΥΓ (Ἀπ[α]μ[ώ]νδας Ἀγορεύς) Fouc.

277 „Auf der westlichen Höhe der Kadmeia, hinter den Häusern der jetzigen, seither durch das Erdbeben zerstörten Stadt, über dem Thale der Dirke. — Einer der dicken, nach beiden Seiten sich abdachenden Sarkophagdeckel trug die Inschrift.“ — Vischer.

Bursian 1854 (K²):

ΙΙΥ.ΙΛΑΟΣ.
ΜΕΝΝΙΔΑΟ
ΕΣΠΟΝΙΔΕΥΣ

Vischer 1855:

ϽΙΦ▒ΙΒΡΜΙΣ
ΝΕΕΝΝΙΔΡΙΟ
ΕΣΓΟΝΙΔΕΥΣ

- - λαος
Μεννίδαο
Ἐσπονιδεύς.

Primus edidit litteris vulgaribus Bursian, bull. dell' inst. arch. 1854 p. xxxv[a]; dein apographo usus a se ipso confecto Vischer l. c. (Kl. Schriften II. Leipzig 1878) p. 47, tab. VI, 5. — Bursiani apographum repetiit R 2275; aliquanto accuratius quam in bull. dell' inst. expressit K² p. 540, addito Vischeri exemplari. — IGA 187. M l. c. n. 2. Μεννίδας v. 2 exstare videtur etiam in tit. 239, 4.

---

278 Et hic titulus et 288—291 „reperti prope vicum, qui Χλεμβοτσάρι vocatur, inter Thebas et Tanagram positum.“ — „In domo privata lapis rudis.“ — Kaibel. Nunc est in Σχιματάρι vici museo.

Kaibel:

a

b

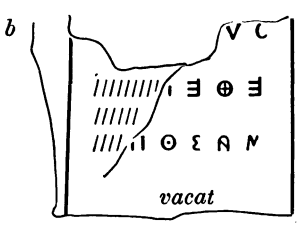

Robert:

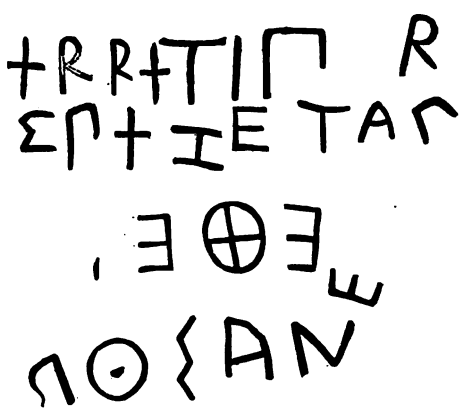

---

277. — 1 ..Y.ΙΛΛΟΣ Burs. /ΙΙΥΙΛΛΟΣ idem sec. R.

a — ? *b* ... *πος ἀνέεθε(ι)[κε.*

Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 425 n. 24. — Robert, Arch. Ztg. XXXIII 1876 p. 159 n. 5. — IGA 128. — Fragmen tituli *βουστροφηδὸν* exarati. „Der niedrige Stein sieht einem Grabmal wenig ähnlich. *a* steht auf der Oberfläche, *b* auf der Frontseite des Steines.“ — Rob. Litterae in parte *a* exstantes pro certo enucleari non possunt. Pro Γ Kaibel (l. c.) scriptum putat Ρ, tertiam litteram ϛ intellegit. In parte *b* Ε litteram inter utrumque versum interiectam ideoque minus perspicuam iteravit lapicida.

---

279 „Inscription très-ancienne trouvée à Thèbes, dans la maison d'Anagnoste Kelartzi. Elle est gravée dans le creux de la cannelure d'un tambour de colonne. Je la dois à une copie de M. Iatridés.“ — R.

ΠΥΡΟΑΡΥΟΝΤ

Π(ο)ύρ(ρ)[ω] ἄρχοντ[ος.

R 321 (tab. VII, 321). — K LXVI[a] p. 176. Lb tab. VII, 21. IGA 240. — M V p. 185 n. 4.

---

280 „Epitaphe inscrite sur une des pierres du pavé dans l'église de Ste. Eléuse à Thèbes.“ — R.

ΔΑΜΑΤΡΙΟϛ

Δαμάτριος.

R 322. — Lb 520. K LXVI[b] ibid. IGA 188. M V p. 186 n. 5.

---

281 „Pierre faisant partie du même pavé.“ — R.

ϜΓΑΙΚΑ

[Ἐπ]α[λ]κα ? Roehl.

R 323. Lb 538. — K LXVI[c] ibid. M l. c. n. 6. — „La seconde lettre de ce mot est indistincte. Je crois que c'est un Ρ, précédé du digamma.“ — R.

282 „Sur un marbre qui se trouve dans l'église de St.' Théodore à Thèbes. Je dois cette copie à l'ingénieur civil M. Xanthos.“ — R.

ΠΑϹΙΚΛΕΙΑ

Πασίκλεια.

R 324. Ἐφ. ἀρχ. 843. — K l. c.[d] ex R apogr. Lb. 537. Conlato Lollingi apographo IGA 242. — M l. c. n. 7.

---

283 „Inscription tumulaire, écrite sur un piédestal de pierre blanche à Thèbes. — R.

ΥΠΡΑΞΙΑ

Ε]ὑπραξία.

R 366. Ἐφ. ἀρχ. 844. — IGA 243. M l. c. n. 8.

---

284 „Musée de Thèbes. Provenance Thèbes.“ — Hauss.

ΚΑΛΥΝΘΙϹ

Καλ(ο)υνθίς.

Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 n. 18 (tab. XXVI, 7). Ex Lollingi apographo IGA 161. — M l. c. n. 11.

---

285 „Musée de Thèbes. Provenance Pyri, un des faubourgs de Thèbes.“ — Idem.

ΚΑΦΙϹΟΔΟΡΟϹ

Καφισόδ[ω]ρος.

Hauss. ibid. n. 20 (tab. XXVI, 24). — IGA 189. M l. c. n. 12.

---

286 „D'après l'indication donnée par le vendeur, cette statuette aurait été trouvée dans les ruines du château de Chalcis. Mais ... je crois plutôt que le monument provient de la ville de

---

282. — ΠΑϹΙΥΛΕΑ R.

Thèbes et du sanctuaire d'Apollon Isménien." — Fouc. „Tit. *a* in dextro, *b* in sinistro femore statuae parvae aeneae repraesentantis virum nudum barbatum, qui sublata dextra hastam vel similem rem nunc perditam vibrabat." — Roehl, qui ipse delineavit. Adservatur in museo Berolinensi.

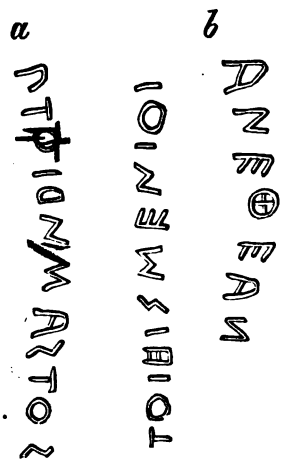

Πτ[ω]ί[ω]ν, [Μ]άστος
ἀνέθεαν
τοῖ Ηισμε(ι)νίοι.

Koehler, Mittheill. des deutsch. arch. Instit. in Athen I 1876 p. 97 sqq. cf. Kirchhoff, Studd. [3]. p. 104 sq. Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 139 n. 3. — M l. c. n. 13.

---

287 „Au village de Pyri, à un kilomètre de Thèbes." — D. Nunc Thebis in museo.

E Y M E D E ▓

Εὐμε(ί)δε[ις.

D p. 21/503 n. 8. Wilamowitz, Herm. VIII 1874 p. 431. IGA 246 conlato apographo Lollingiano.

---

286. — Tit. *a*: N'///M Kirchh. N▓M Fouc. „equidem, quin inter N et M nihil interciderit, aere quam potui accuratissime examinato non dubito." — Roehl.

287. — ∇ pro D Wilamowitz, ⊳ Lolling.

288 Vide ad 278. „In domo privata lapis rudis.“ — Kaibel.

////// /// A N Θ E M
/////////
////// ////////// IV ////

Kaibel, l. c. n. 25.

---

289 Item. — Kaibel.

Θ I O T E ⊳ I A

Θιοτέ[λ]ια.

Ibid. n. 26. — IGA 142. M VI p. 49 n. 1. — ΘΙΟΓΕΜΙΑ? Beermann, de dial. Boeot. p. 19.

---

290 Vide ad 278. „In colle vicino magnum saxum.“ — Kaibel.

////////////////// \ /////ς
O N A ς I M O I

[ὁ δεῖνα]
Ὀνασίμοι.

Ibid. n. 27. — IGA 182. M VI p. 50 n. 2.

---

291 „Ibidem.“ — Kaibel.

E I K A D I O N

Εἰκαδί[ω]ν.

Ibid. n. 28. — IGA 235. M l. c. n. 3.

---

292 „Thebis in domo quadam pro gradu est lapis.“ — K.

A I I Φ I Φ M

K LI[a] p. 163 ex Stephani apogr. Lb 568. — Quid litterae significent non liquet.

293 „Au même lieu“ (Pyri, ubi etiam 294—303). — Klon Stéphanos.

ΒΡΕΣΑΔΑΣ

Βρε(ι)σάδας.

Klon Stéphanos, bull. de corr. hell. II 1878 p. 28. — IGA 190. M V p. 186 n. 10.

---

294 „Au même lieu“ (vide ad 293). — Idem.

ΕΥΘΥΜΙΨΟΣ

Εὐθ(ο)ύμιχος.

Idem l. c. Foucart, l. c. p. 142 n. 5. — IGA 159. M l. c. n. 9.

---

295 „Thebis in museo.“

ΘΕΙΟΓΙΤΑ

Θειογίτα.

Foucart, l. c. n. 6. — IGA 261. M V p. 187 n. 14.

---

296 Ibid.

ΣΑΜΙΨΟΣ

Σάμιχος.

Foucart, l. c. n. 7. — IGA 193. M l. c. n. 15.

---

297 Ibid.

ΦΙΛΟΜΕΛΙΔΑΣ

Φιλομε(ι)λίδας.

Ibid. n. 8. — IGA 194. M l. c. n. 16.

---

298 Ibid.

ΨΑΡΟΠΙΣ

Χαροπίς.

Ibid. n. 9. — IGA 195. M l. c. n. 17.

---

294. — ΕΥΘΥΜΙΨΟ[ς Foucart.

299 Ibid.

ΦΙΛΟΥΑRΙΔΑΣ

Φιλοχαρίδας.

Ibid. n. 10. — IGA 196. M l. c. n. 18.

---

300 Ibid.

ΑRΑDRΙΝΟΣ

Χ]*αραδρῖνος.*

Ibid. n. 11. — Ex Lollingi apographo IGA 197. M l. c. n. 19.

---

301 Ibid.

ΑΥΤΟΚRΑΤΕΙΑ

Αὐτοκράτεια.

Ibid. n. 12. — IGA 245. M l. c. n. 20.

---

302 Ibid.

ΥΑΡΙΔΑΙΤΙΣ

Χαριδαιτίς.

Ibid. n. 13. — IGA 269 ex Lollingi apographo. M l. c. n. 21.

---

303 Ibid.

ΠΟΛΥΣΣΤRΟΤΑ

Πολ(ο)υσστρότα.

Ibid. n. 14. — IGA 198 ex Lollingi apographo. M l. c. n. 22.

303*a* „Thebis, in domo privata. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

ΣΥΜΜΜΧΧ
ΘΕΑΓΕΝΕΣ

Θεαγένε(ι)ς.

IGA 160. — „Supra alter titulus recentiore aetate exaratus est, Συμμ[α]χη.“

---

300. — R, A pro altero *α* Foucart.
302. — R Foucart.
303. — Σ R Foucart.

303*b* „Thebis in gymnasio."

ANTIΨARIS

Ἀντίχαρις.

Kaibel, Herm. VIII 1874 p. 424 (Kirchhoff, Studd.[3] p. 133 not.). Ex Lollingi apographo IGA 192.

303*c* „Thebis. Descripsi anno 1859." — Lenorm.

ISMENOKLES

Ἰσμε(ι)νοκλε(ῖ)ς.

Lenormant, mus. Rhen. XXI 1866 p. 401 n. 279. — IGA 199. — Propter spiritum asperum omissum (at 96. 286) suspectus est titulus. Vide ad tit. 59*a*.

303*d* „Thebis in museo. Exscripsit Lolling." — Roehl.

DAIMAΨA

Δαιμάχα.

IGA 244.

303*e* „Thebis in museo. Exscripsit Lolling." — Roehl.

ΔAMOΘOINΥΣ

Δαμόθοιν(ο)υς.

IGA 268.

303*f* „In vico Darimario, qui a Thebis in via, quae Athenas fert, duobus fere miliariis Germanicis distat; lapis niger in ecclesia Taxiarchorum. Exscripsit Lolling." — Roehl.

ΦΙΛΟΞΕΝΙ

Φιλοξενί[δας.

IGA 239.

303*b*. — X pro Ψ Kaibel.

303*g* „In vico Darimario haud procul a Thebis sito; lapis niger in ecclesia Taxiarchorum. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

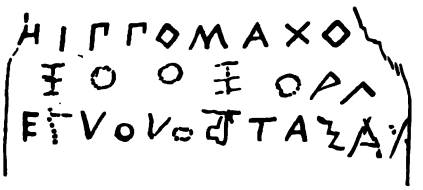

„Ἱππόμαχο[ς. Caetera obscuriora.“

IGA 299. — „In litteratura elementa vetustiora (H) et recentiora (X) videntur esse mixta.“ — Roehl.

303*h* „Dritzae, inter Thebas et Tanagram, in ecclesia.“ — Roehl.

IGA 236. — „Habemus titulum in Rossii diario; idem edidit in Morgenblatt a. 1835 n. 209 p. 835 et in libro Königsreisen I p. 109; Keil, syll. LXII *m*; Le Bas n. 577.“ — Idem.

303*i* „In vico Moricio (Peteone?), in ecclesia. Habemus ex Rossii diario.“ — Roehl.

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ

Φιλόχορος.

IGA 184. — „Suspicor in lapide esse Ψ“. Idem.

303*k* „In vico Sialesio, qui in medio fere itinere inter Thebas et Phylen iacet, repertus est cyathus niger, cuius ad ansam titulus acu incisus et colore rubro illitus est. Kirchhoffio haec testatus est Phinticles professor Atheniensis.“ — Roehl.

ΒΕΛΦΙΣ

Βελφίς.

IGA 186. — „Forma Boeotica nominis Δελφίς (cf. Βελφοῖς 309, 23); huius igitur mulieris vasculum erat.“ — Idem.

---

304 „Ad puteum lapideum in amplissimo campo quinque miliariis a Thebarum urbe, in lapide.“ — B.

ΗΑΓΕΣΑΝΔΡΟΣ

Ηαγε(ί)σανδρος.

CIG 1637 (Cyriaci Anconitani tit.). Lb 522. IGA 270. — M V p. 185 n. 3.

---

305 „Thebis (πλίνθοι κισσηρίου λίθου).“ — K.

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΕΣ

Ἀριστοξένε(ι)ς.

K LII[b], 2 p. 164 ex Ἐφ. ἀρχ. p. 58 (n. 2433). Lb 521. — K[2] p. 599. IGA 301. — M V p. 194 n. 34.

---

306 „Thebis in Sti Lucae in basi sarcophagi (CIG 1656).“ — K.

ΑΚΩΝ

ΣΩΣ

K LI[c] ex Stephani apogr. Lb 567.

---

304. — Litt. vulg. in CIG.
305. — ... ΞΕΝΕΣ Ἐφ.

306*a* „In fragmento lapidis Thebis reperto.“ — Roehl.

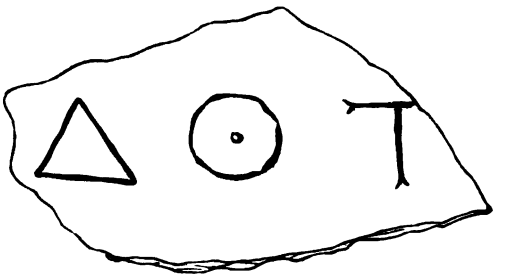

- δοτ[ος vel - δότ[α.

IGA 247. — Ἐφ. ἀρχ. n. 846. Lb 566.

---

307 I. Thebis in museo; incertae originis. — II. ibid. „in gymnasii (σχολεῖον) hypogaeo. — Lapis marmori Hymettio non dissimilis, a sinistra fractus; litterae elegantes et satis antiquae.“ — Kaibel.

I. ΛΜΓΡΙΠ
ΟΙΥΚΙΕΙΟΣΓΙΛ
ϽΔΟΤΙΟΣΞΕΝΟΝ
ΣΙΥΣΙΑΣΚΙΙΔΑΜΙΔΛ
ΞΙΕΣΤΗΟΣΦΙΙΟΞΕΝ
ΔΟΤΙΟΣΑΝΤΙΔΟΡΟ
ΝΟΣΤΟΣΑΓΟΙΙΟΔΟ
ΣΤΙΑΣΓΤΟΙΙΙΟ
ΜΕΝΝΕΙΔΙΟΙΟΤΙ
ΚΙΙΔΑΣΑΜΙΝΑΔΑΟ
ΚΙΔΑΟΑΡΙΣΤΗΨΜΟ
ΟΣΓΤΟΙΙΙΕΕΓΙΣΤ
ΨΑΡΙΔΑΣΑΡΙΣΤΟΓ
ΓΛΤΟΔΟΡΟΣΜ
ΙΣΤΟΛ

II.

Λ Ι Ο Σ Α Μ Φ Ι
Ϛ Θ Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ι Ο
Ϙ Γ Ο Κ Υ Ρ Ε Σ Τ Ι Μ Ο Ν
Ϝ Μ Γ Ι Ο Ρ Ο Ρ Ο Σ Γ Ρ Α
5 Υ Ρ Ο Μ Ο Κ Λ Ε Σ Μ Ν Α
Φ Ι Λ Ι Γ Γ Ο Σ Α Ν Ρ Ο Ρ Ε
Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ Μ Ο Τ ϒ /// Λ
Ϡ Σ Ι Ρ Α Σ Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ρ Ο Τ
Σ Μ Ε Ι Ν Ο Τ Ε Λ Ε Ι Σ
10 Ο Ν Ι Ο Σ Μ Ν Α Σ Ι Α Σ
/// Ι Ο Σ Ψ Α Ρ Τ Α Ρ Α
Σ Τ Ο Γ Ι Τ Ο Ν Ι Ο Σ Ρ Ι
Ι Ο Γ Ε Ν Ο

I.

Λ]αμπρι[ῆ]ο[ς, ...
Π]ολ(ο)υκλεῖος, Γλ[α] . . .
- οδότιος, Ξέν[ω]ν . . .
ς, Λ(ο)υσίας Κλιδαμίδα[ο,
5 Τ]ελεστῆος, Φιλοξεν . .
δότιος, Ἀντίδ[ω]ρο[ς . . .
νοστος Ἀπολλοδ[ώ][ριος,
στίας Πτ[ω]ίλλιο[ς, . . .
μέννει Διοζότι[ος, . . .
10 κλίδας Ἀμινάδαο, . . .
κίδαο, Ἀρίστηχμο[ς . . .
ι]ος, Πτ[ω]ίλλε(ι) Ἐπιστ . . .
χαρίδας Ἀριστογ[ιτόνιος, . . .
. . (Ο)ὑπατόδ[ω]ρος Μ . . .
15 - - Ἀρ]ίστ[ω]ν - - - -

II.

- - - - λιος, Ἀμφι - - -
- - ς Θιογένειο[ς, - - - -
Ἱπ]ποκ(ο)ύδε(ι)ς Τιμ[ώ]ν[ιος,
Ὀλ(ο)υ]μπιόδ[ω]ρος Πρα-
5 Σφ?](ο)υρομοκλε(ῖ)ς Μνα-
Φίλιππος Ἀνδ[ώ]ρειος,
- κράτεις Μοτ[(ο)ύ]λ[ιος,

---

307. — II. Kaibel: 3 init. Ο deest. 4 fin. Ρ pro Ρ. 7 -Τ /// Λ |.

α]σίδας Νικοστρότ[ιος,
Ἰ]σμεινοτέλεις - - - - -
10 ὀνιος, Μνασίας - - - -
- ιος, Χαρτάδα[ς - - - -
Ἀρι]στογιτόνιος, Δι - - - - -
Ἀ[ιστ]ογένν[ει]ο[ς,

Tit. I edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 140 n. 4; tit. II Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 421 n. 18. IGA 300 ex Lollingi apogr. — M V p. 187 n. 24. 25. — Catalogi — militaris fortasse — duo fragmina, quorum prius continuari altero apte suspicatus est Foucart, id quod pari dialecti et litteraturae ratione stabilitur. — Prisca scribendi ratio maximam partem servata est; Η littera ad significandam ē vocalem longam usurpata, Ο = ŏ, ō semper locum tenet. ει sonus hic illic recentiorum more ΕΙ litteris expressus est. In adiectivorum patronymicorum locum genetivi nondum inrepserunt; itaque medio quarto a. Chr. saec. recentior non est titulus. — De ζ in Διοζότιος I, 9 vide diss. p. XXVIII[b]).

---

308 Thebis in museo. — „Ce monument a été découvert dans un faubourg de Thèbes, au lieu dit Pyri.“ — Klon Stéphanos. Litt. vss. 1—3 Θ Κ Μ Ν Ο (Ο v. 1) Γ Ρ Σ, 4—9 Ι Θ Κ Μ Ν Ο Γ Ρ (?) Σ.

Ξ ε ν ο κ ρ ά τ η ς
Θ ε ό π ο μ π ο ς
Μ ν α σ ί λ α ο ς
Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
5 Ξεινοκράτης κλάρωι Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,
Οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ λάκαιναν
Ἀσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμωι·
Καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια
Οὐδ' Ἐπαμεινώνδα δεύτεροι ἐδράμομεν.

Edidit litteris minusculis Kum. Ἀθήν. VI 1877 p. 151 ex apographo et ectypo „τοῦ ἐπιαρχικοῦ δημοδιδασκάλου Ἐπαμ. Κορομάντζου.“ — Denuo, litterarum formis genuinis propositis eiusdem in Ἑστία diurno Athen. descriptionem secutus expressit titulum E. Egger, bull. de corr. hell. II 1878 p. 23.

Titulus tropaeo incisus, quod Thebani ob victoriam pugna Leuctrica reportatam statuerunt, praeter epigramma tribus distichis ef-

fectum trium ducum nomina continens, e quibus Xenocratem Boeotarcham (Paus. 9, 13, 6) Aristomenis Messenii scutum tropaei loco posuisse auctor est Paus. 4, 33, 6. Theopompus (v. 2) non memoratur inter Boeotarcharum nomina a Plut. Pelop. 8 (cf. de ingen. Socr. capp. 25. 30). — Neque Mnasilai (v. 3) nomen aliunde notum est.

Tractaverunt titulum Buecheler, mus. Rhen. XXXII 1877 p. 479 sq. Kaibel, epigrr. Gr. p. XVI sq., qui versus ita latine vertit: „Dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent (confirmatur igitur Xenophontis iudicium Hellen. VI 4, 13), Xenocrati sorte obtigit (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilaus), ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit (Diod. XV 56, 2), nos vero propter utilem cursus celeritatem illo vix inferiores.“ —

Epigrammatis dialectus mirum quantum sibi non constat. Namque cum formas Boeotorum proprias frustra circumspicias, Doriensium hae deprehenduntur: *Ἀνίκα, Σπάρτας, τηνάκις* 4. *κλάρωι* 5. *Εὐρώτα* 6. *καρύσσει, νικαφόρα* 8. *Ἐπαμεινώνδα* 9; e sermone epico vel communi petitae: *Ξεινοκράτης, Ζηνί, φέρειν* 5. *πολέμωι* 7. — Nec tamen aut mixtae dialecti speciei aut litterarum formis, quae a quadratario Attico lapidi insculptae videntur — cf. ad tit. 65 Lebad. — aut argumento, ut mihi quidem videtur, ansa inest idonea, cur hunc titulum Buechelerum et Kaibelium secuti Epaminondae aetati abiudicandum censeamus.

b) Tituli inter a. 350 fere et 200 a. Chr. exarati.

309 Thebis in museo n. 100. — „*Ὁ λίθος — εὑρέθη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Παν. Χοντρογαρέφως, κειμένῳ πλησιέστατα τοῦ ἱπποδρομίου.*“ — Kum.

Τοὶ χρε(ί)]ματα σ(ο)υνεβ[άλονθο ἐν τὸν πόλεμον,
τὸν] ἐπο[λέμιον] Βοιωτοὶ πε[δὰ τῶν σ(ο)υμμάχων
π]ὸτ τὼς ἀσεβίοντας τὸ ἱαρὸ[ν τῶ Ἀπόλλωνος τῶ
Π]ουθίω·

I. 5 *Ἀριστίωνος ἄρχοντος Ἀλυζῆοι [τριάκοντα μνᾶς·*

---

309. — 2 *πεl* |

πρισγε(ῖ)ες Χάρρψ Δάδωνος : Ἀριστο[κλῆς τῶ δῖνος.
Ἀνακτορι(ῖ)ες τριάκοντα μνᾶς : πρι[σγε(ῖ)ες ὁ δῖνα
Φόρμω :, Ἄρκος : Τε(ι)ρε(ῖ)ος, [ὁ δῖνα τῶ δῖνος.
Βυζάντιοι : χρουσίω Λαμψακανῶ στ[ατεῖρας
10 ὀγδοε(ί)κοντα πέττραρας : ἀργ(ο)υρίω Ἀτ[τικῶ δρά-
χμας δεκαέξ· σ(ο)ύνεδροι Βυζαντίων [εἴνιξαν
τὸ χρ(ο)υσίον Κερκῖνος Εἰροτίμω, Ἀγ - - - - -
Δ]ηλοπτίχω, Διων(ο)ύσιος Εἰραίωνος - - - - -
Ἀθανόδωρος : Διων(ο)υσίω : Τενε/ - - - - - - -
15 πρόξενος : Βοιωτῶν Μ? ειδίας : Δι - - - - - -
II. Νικολάω ἄρχοντος Ἀλυζ[ῆοι σ(ο)υνεβάλονθο
ἄλλας τριάκοντα μνᾶς· ε[ἴνιξαν τὸ χρουσίον
πρισγεῖες Ἀλυζαίων Θεό[δοτος τοῦ δεῖνος, ὁ δεῖνα
Ἀ]λεξάνδρου, Δίων Πολυχ - - - - - - - - - - -
III. 20 Ἀ]γεισινίκω ἄρχοντος Βυσζάντιοι [σ(ο)υνεβά-
λ]ονθο ἄλλως πεντακατίως στατεῖρα[ς χρ(ο)υ-
σί]ως Λαμψακανὼς ἐν τὸν πόλεμον, τὸν (ο)ὑπὲρ τῶ
ἱαρῶ τῶ ἐμ Βελφοῖς ἐπολέμιον Βοιωτ[οί - - -
σ(ο)ύνεδροι εἴνιξαν Σῶσις Καρατίχω,
25 Παρμενίσκος Πυράμου.

Edidit litteris minusculis Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 479 ex apographo et ectypo a custode musei Thebani Ἐπαμινώνδᾳ Κορομάντζῳ missis. — M V p. 192 n. 33. — Recensus est pecuniarum bello tertio sacro (a. 355—346 a. Chr.) per tres annos (vss. 5. 16. 20) a sociis Boeotorum conlatarum. Primo anno Alyzaeorum, Anactoriensium, Byzantinorum legati pecunias attulerunt; insequenti soli Alyzaei miserunt; tertio nisi a Byzantinis Boeoti pecunias non acceperunt. Cernitur ca. a. 350 a. Chr. hunc recensum esse exaratum (vide etiam diss. p. v). — In sermone adiectiva patronymica desiderantur, genetivi ubique locum tenent; quod facile excusationem habet in titulo peregrinorum nominibus contexto. Neque est offensioni, quod in vss. 19. 25 genetivi a nominibus hominnm Alyzaeorum et Byzantinorum ducti in ου exeuntes obviam fiunt, quae terminatio horum sermoni — utebantur enim Doride mitiore — erat propria. οι diphthongus omnibus locis comparet servata, υ sonus modo per Υ litteram antiquitus usurpatam, modo per ΟΥ more recentiorum scriptus exstat. ει quater sola Ε littera (vss. 6.

17 ΕΓ | 18 Θεο/ | 24 ΕΙΝΙ?ξαν sive εἴτιξαν, εἴπιξαν, εἴμιξαν, ἔμοιξαν Kum. Cf. ἐνενιχθεῖ 16, 49.

7. 8. 10), bis (vss. 18. 20) per ΕΙ est exaratum. Η num revera deprehendatur in v. 13, dubito. De forma Βυσζάντιοι v. 20 vide diss. p. XXVIII [b]). De voce Βελφοῖς v. 23 cf. Etym. Magn. pp. 196. 200 (Βελφίς in tit. Theb. 303*k*).

---

310 „Thebis prope ianuam ecclesiae D. Georgii." — B. Litt. ΙΘΚΜΟΠΣΩ Lb R.

Λ(ο)ύσιππος Παρραλίωνος,
(Ο)ὑπατόδωρος Βρεικίδα[ο,
Νίκων Σωστρότιος,
Ἀριστογίτων Ὁμολωίχιος,
5 Θειβάδας Θεοζότιος,
Γοργίδας Καφισοδώριος,
Ἄνδρων Γοργίδαο,
Φέτταλος Ἰσμεινιῆος,
Καφισίας Ἀριστιῆος,
10 Ἀντιφάνεις Χαρειτίδαο,
Δέξιππος Μνασιστρότιος,
Ἀντιγένεις Νικιῆος,
Τίμων Φιλίππιος,
Καλ?]λικλίδας Μολώνιος,
15 [Παρμε]νίσκος Σ[ωσ]τρό[τιος?

Primum versum exhibuit Boeckh CIG 1676, vss. 5—15 misere truncatos CIG 1578 ex Pocockii schedis; vss. 1—13 Lk tab. x, 45. Ulrichs, annali dell' inst. XX 1848 I. Ἐφ. ἀρχ. 1453. Lb 489. R 1319. — K p. 50 (Lk). K² XXXVII[a] p. 559. M V p. 189 n. 28. — Catalogi — artificum fortasse (vide diss. p. v) — fragmentum anno 350 a. Chr. vix recentioris. Praeter v. 1 adiectiva campum tenent; *u* soni prisca scriptura retenta est.

---

310. — 1 | sine lac. ΤΡΑΛΛΙΩΝΟΣ CIG. -ΓΟΣ (lac.) ΤΡΑΛΙΩΝΟΣ Lk | (lac.) ΙΡΡΑΛΙΩΝΟΣ U Lb; ut supra R Ἐφ. 2 ΒΡΕΙΚΙΔΛ| Lk ΒΡΕΙΚΙΔΑ| Lb ΒΕΡΝΙΚΙΔΑΣ R Ἐφ. 3 |ΟΣΤΡΟΤΙΟΣ Lk -ΣΤΡΑΤ- R Ἐφ. 4 |ΟΚΟΜΟΛΩ Lk -ΓΕΙΤΩΝΟΜΟΛΟ(lac.)ΑΣ R Ἐφ. 5 |ΣΟΞΟΤΙΟΣ CIG |ΟΙΟΤΙΟΣ tant. Lk. 6 ΓΟΡΓΙΑΣ R Ἐφ. deest apud cett. 7 |..ΓΙΔΑΟ CIG |ΓΓΙΔΑΟ Lk; versus deest apud R Ἐφ. 8 |ΙΣΜΗΝΙΗΟΣ Lk. 9 -ΤΗΙΟΣ| U. 10 ΑΝΤΙΠΕΝΕΙΣ CIG |ΝΕΙΣ- Lk -ΦΑΝΗΣ R Ἐφ. Ο in fine om. CIG R Ἐφ. 11 -ΣΤΡΑΤ- Lk ΜΝΑΣΙΕΡΙΤΗΣ R Ἐφ. 14 |ΑΙΚΛΙΔΑΣ U R Ἐφ. ΜΟΚΟΝΙΟΣ R Ἐφ. 15 |ΙΡ..ΝΙΣΚΟΣ.¯.Τ.ΡΟ. CIG |ΙΒ..ΥΝΙΣΚΟΣΣ¯.Τ.ΡΟ Lb |Μ.Ι.ΙΝΙΟΣΚΟΣΣΙΤ| R Ἐφ.

311 „In basi marmorea magna.“ — B. Litt. vulg. praeter Γ.

Σιμμίας Διων(ο)ύσιος, Ξενοκλεῖ[ς Ἰ]σμεινι(ῆος), Εὔνομος Σιλώνιος, Ἀθανίας Ἀριστάνδριος, Δαμόκριτος Σιφιώνιος, Ἄρχων Σπερχώνιος, Ἐρο-
5 τίων Ἀντιμάχιος, Θείβιχος Καλλικάριος, Διων(ο)ύσιος Ἡρακλείδαο, (Ο)ὑπατόδωρος Ἀριστείδαο, Ὁμολώιχος Εὐων(ο)υμίδαο, Καφισόδωρος Ἀπολλοδώριος, Ἀριστίας
10 Πτωίλλιος, Νίκων Μελαντίχιος, Πρόξενος Ἀλκίνιος, Ἑ[ρ]μίας Διοφάνειος.

CIG 1577. Lb 490. — K p. 49 (CIG). M V p. 191 n. 30. — Eiusdem generis atque praecedens titulus; neque dialecti species est alia.

---

312 „In eodem museo (Thebano) lapis detritus.“ — Kaibel. — Litt. Θ K M Γ Σ.

-νος - - - - - [ω]νδαο, [ὁ δῖνα τῶ δῖνος, - -
αρχίδ[ας] [ʃ]αναξανδρίδαο, Ῥ(ο)υίσκος - - -, - -
δων Ἀλεξιμάχιος, (vacat) Γ?Λ?ΤΤΕΙ Μ - - - -, [Ἀ-
πο[λλ]όδ[ω]ρ[ο]ς Σπ[εν]δώνιος, [Ὀφ]ίλ[ι]μος - - -,
5 Καφισῖνος Κ[αρ]πώνιος, - - - - - - - - ιο[ς,
Ὀλ(ο)υμπιάδας Στιλ[β]ώνδαο, [Ἀγ]νίδα[ς - -,
Θιόπομπος Λ(ο)ύκιος, (vacat) [Στ]ίλ[β]ων [Ἀ]νδ - - -,
Πολ(ο)υχάρεις Ἀριστογιτόνιος, [Φ]ίλ[ο]ξενος Κρ - - -,
Εἴλλων Τειλεφάνειος, (vacat) [Στ]ρ[α]τίας Θε[ιρ? - - -,
10 Πιθόλαος Εὐρ(ο)υφαόντιος, [Ἀθ]ανίας Πολ[ο] - - -,
Ἀσωπόδωρος Φιλοκράτειος, Διόδωρος Π(ο)υ[θ - - -,
Φίλων Ὀνασίμιος, (vacat) Καλλισθένει[ς - - - - -,
Γλαυκῖνος Δ - - - - - -.

---

311. — 1 ΞΕΝΟΚΛΕΙΔΗΣ | 4 ΣΡΕΡΧ- CIG 7 ΥΓΑΤΩΔΩΡΟΣ CIG 11 ΕΙΜΙΑΣ CIG -ΝΙΟΣΟΣΕΙΜΙΑΣ per dittogr. Lb.
312. — 1 ϽΙΝ- 2 | \ΛΡΧΙΔΛΣΓΑΝΑΞ- 4 ΣΓΙΙΔΩΝΙΟΣ .Ι..ΙΜΟΣ 5 ΚΑΓΩΝΙΟΣ 6 ΣΤΙΛΡΩΝ-ΤΞΝΙΔΑ | 7 ΛΥΝΙΟΣ (lac.) \ΒΩΝΛΝΔ | 8 (lac.) \ΟΞΕΝΟΣ 10 .Ο.ΝΙΑΣΓΟΛϽ | 11 ΓΥ |

Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 421 n. 19. — M V p. 190 n. 29. — Catalogus eiusdem generis et aetatis atque antecedentes.

---

313 „Encastrée dans le mur du café de Climaca à Thèbes.“ — R. Litt. Θ Κ Μ Γ Σ.

- - Εὐκλεῖος, Πυθέας Ἀ-
- - δωρος Σωφίλ[ιος], Διο-
- - Μνάσιππος Μνασισ[τρότιος,
- - Γλαυκίαο, Θεο[γένε]ς
5 Νικ]όμαχος Δεινιῆο[ς.

R 1318. — K² XXXVII^b p. 561. M V p. 191 n. 31. — Catalogus antecedentibus aliquanto recentior. Adiectivi patronymici loco (vss. 1. 2? 5) in v. 4 genetivus positus est. ε sonus ante vocales est sollemnis.

313a „Je dois à l'obligeance de M. Diomidis Diamantis l'estampage de l'inscription suivante, trouvée il y a quelques mois sur l'enplacement de sa maison, à Thèbes. Cette inscription est gravée sur une plaque de marbre malheureusement brisée à droite et en bas et écornée du côté gauche.“ — O. Rayet. Litt. Θ Κ Μ Ν Γ Σ.

Διωνυσίχω ἄρχοντος, ἱαραρχίοντος Ἀγει... [τῶ δῖ-
νος,] γραμματίδδοντος Φιλοξένω Γλαύκω, - - - -
Ἀρ]τεμισία· Ταραντῖνα σιφναάδος· Θιοδώρα [· Τα-
ρα]ντῖνον ἐ[αμ]μάτεχον· Ἀριστώ· Ταραντῖνον πα[ρπόρφυρον
5 ἐα]μμάτεχον· Λυσιμάχα· [χι]τῶνα παρπό[ρ]φυρον· Ἀε...
ππίς· χιτῶνα μάλινον κοριδίω παρπόρφυρον, πο[υρεί-?
νι]α πέτταρα· Ἰράνα· σινδόνα παρραπτὼς πορφ[ύρας ἔχωσ-
αν,] πουρείνια ὀκτό· Θιοζότα· σχιστὸν περιπόρφυρον ...
δέκ?)α ἓξ κὴ λειρόν· Τελεσίππα Ἀριστοδάμω ο - - - - [παρ-
10 ραπ]τὼς πορφύρας ἔχουτα κὴ [ἱμά]τι[α] . Γ⁻
- - -]άνια π[έντε πα]ρ[ραπτὼς πορφύρας ἔχοντα?

O. Rayet, bull. de corr. hell. V 1881 p. 264. — „Fragment d'un inventaire de vêtements de divers genres consacrés par des femmes

---

313. — 1 | ΗΚΛΕΙΟΣ 2 ΣΩΦΙΛΡΙΔΙΟ.
313a. — 4 Ρ.ΜΜΑΤΕΧΟΝ 10 ΚΗ...ΑΔΤΙΔ.Γ⁻

à une déesse.“ — O. R. Quid sit σιφναάδος v. 3 non liquet; ῥαμμάτεχον = „ayant des coutures, ayant des reprises.“ — O. R. Donatricum et donorum nomina punctis sunt distincta. Adiectivorum patronymicorum loco genetivi comparent vss. 2. 9. *u* soni loco praeter πουρείνια v. 8 semper υ deprehenditur; ι = ε ante vocales. Itaque titulus ca. medium tertium a. Chr. saec. exaratus.

---

314 „Bloc massif à l'école primaire de Thèbes, copié par M. Xanthus, ingénieur civil.“ — R. Litt. Θ K M Γ; at K Vischer.

Θεοκκὼ Ἑρμαίω ἱάρεια
Ποτειδάονι Ἐμπυλήοι.

K XII p. 73 ex apogr. E. Curtii. R. 1212. Vischer l. c. p. 49 (Kl. Schriften II) tab. VI, 7. Lb. 483. — M V p. 195 n. 37. — In v. 2 ἐμ Πυλή(ῳ), Πυλήοι(ς) („probablement quelque position près des portes de Thèbes“) transscripsit R. Praestat cum Keilio Ἐμπυλήοι (Ἐμπυλαῖος) Neptuni cognomen intellegere. Ad vocem Ἑρμαίω cf. 151, 6. 158, 7. Ἑρμαίου in titulis vulgari sermone scriptis Lb 493b 12 Theb. Lb 620a 5. b 6 Orch.

---

315 Thebis in museo n. 99. — „Ἐξετειχίσθη — ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἐν Θήβαις σαγματοποιοῦ Σωτηρίου Ῥουπάκα.“ — Kum. Litterarum formas esse recentiores quam tit. 309 adfirmat idem nec tamen apicibus instructas.

... ἀ]νδρῶ[ν] ὅσοι ἂν α - - - -
.... τ]ὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ..
δεδόχ]θαι τῶι δήμωι Ιαι .... εμ . α . δεσι ..
..... ων
(*trium versuum spatium vacuum*)
5 ..... ἔλεξε· ἐπιδεὶ ἐπὶ Θευγνωτείδα[ο ἄρχοντος - - -
.. κ]αταλειφθέντες ἐν τοῖ Παιραε[ῖ ....
.. ἀποδόμεν τὰμ Μωνυχίαν κομι ....
.. Ἀθ]ανῆοι τοῖς στροτιώτης αὐτοὶ αὐ ...
εὑρί]σκονθι τὰ εὐεργε .... α γεγεν ....
10 .... ων τῶν πρωί? ην [πεπ]ραγμέν[ων ....
... δ]έ? ξασθη τῶν χρειμάτων τῶ[ν - - - -

---

314. — 1 ΙΑΡΕΙ | K ΙΑΡΕΛ | R ΙΑΡΕΙΑ Lb. 2 ΓΟΤΕΙΔΑΙΟΝΙ Lb.

.. ἄρ? τια, ὅπως κα κομιττάμενοι τ....
...η λιμένα.. ἀτελιῶν οἱ φίλοι....
..μεν τῆι πόλι Θειβήων τὰς ἀποΔ?...
15 .. στ]ροτιώτης, δεδόχθαι τοῖ δάμοι - - - - -
.... ὁπόττα παρκέκλεικε αυ - - - -
..ἐν το]ῖ Προττατειρίοι μεινὶ κατ...
- - - - ς κὴ τοὶ Ἀρεοπαγῖτη κὴ ....
..τα]λάντων κὴ δὺο κὴ δρα[χμ]ά ..
20 ...ιων κὴ ἡμιωβελίω τὸ ἐπιβάλλο[ν ...
....ς Ἀθανήων [ἑ]χι ἁ πόλις Θει[βήων ..
... κῶν, ὅπως κα διαμένοι ἁ φ[ιλία...
...ος ἄνδρας ὁπ....
- - - - - ο - - - - -
- - - - ? - - -

Edidit Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 482 litteris minusculis, apographo usus et ectypo custodis musei Thebani, cuius mentio facta est supra (ad 309). — M V p. 197 n. 48. — „Die Inschrift bietet uns einen athenischen Volksbeschluss in attischem und böotischem Dialekt abgefasst, der Bezug nehmend auf ein Bündniss zwischen Athen und Theben (22) die Auszahlung einer den Thebanern zufallenden (τὰ ἄρτια 12, τὸ ἐπιβάλλον 20) Summe mit Rücksicht auf ein bestimmtes Verdienst der Thebaner (9 ff.) zu verfügen scheint, wobei der Areopag eine Rolle spielt (2. 18). Kumanudes denkt an die Zeiten des Kassander und Demetrios Poliorketes.“ — M l. c. Ex Atticorum sermone tituli parti Boeotorum dialectum exhibenti (vss. 5 sqq.) intermixta sunt permulta.

c) Tituli inter a. 200 et 150 a. Chr. exarati.

316 „Thebis transscripsit Pocockius.“ — B. Hunc ceteri omnes secuti sunt. — Litt. vulg.

Θ]εός, τύχα· [Δι]οτέ[λι]-
ος ἄρχοντος ἔδοξε
τοῖ δάμοι, πρόξενον
εἶμεν Βοιωτῶν καὶ εὐε-
5 ργέταν Νώβαν Ἀξι-

---

316. — 1 ..OTEA |

ούβω Καρχαδόνιον, καὶ
εἶμεν (αὐ)[τ]οῖ γᾶς καὶ [ϝ]οικία-
ς ἔππασιν καὶ ἀτέλιαν
καὶ ἀσουλίαν καὶ κὰ[γ γ]ᾶ[ν]
10 καὶ κὰτ [Θ]άλατ[τ]αν καὶ πο-
λέμω καὶ (ἰ)ρά[να]ς ἰ[ώ]σας.
Β]οιωταρχιόν[τ]ων Τιμομ[είλω ?,
> Αἰτών(δ)αο, [Θ]ίωνος, Πε - - -
ονος, Ἱππί[α]ο, [Ε]ύμαρί[δ]αο,
15 Π[ασίω]νος.

CIG 1565 ex Pocockii schedis. Lb 498. — K p. 29 sq. M V p. 194 n. 35. — Proxenia datur a communi Boeotorum Nobae Karthaginiensi, quem inter legatos Karthaginiensium ad Perseum Macedonum regem missos fuisse, ut foedus contra Romanos ferirent, est veri simile (vide diss. p. IX sqq.). Scriptus esse videtur titulus anno 175 a. Chr. n. idque — si quidem fides habenda Pococki apographo — ut in promptu est, a lapicida nequissimo, qui omnia pessime turbavit. — Sermoni tituli plurimae formae vulgares intrusae sunt, quas ea aetate in Boeotorum dialectum inrepsisse sat est credibile. Nec tamen tunc temporis υ sonus novicius οι vetustum expulerat neque ϝ sonus — in initio quidem vocabulorum — interierat; cf. [ϝ]οικίας v. 7. ΝΟΙ litteras in eodem versu exstantes ut pro ϝοῖ exaratas esse credam, a me impetrare non possum, cum ea vox in titulis Boeoticis plane sit insolens et αὐτοῖ potius in omnibus deprehendatur; cf. hanc voculam in titulo aequali 317 v. 7 occurrentem. Apocope praepositionis κατὰ in formula κὰγ γᾶν καὶ κὰτ Θάλατταν nisi in hoc titulo non reperitur; cf. diss. p. XXXII extr.

---

317 „Auf dem Fragment einer schweren weissen Marmorplatte - - jetzt im Thebaner Museum als n. 49 aufbewahrt.“ — Lolling. Litt. Μ Ξ Γ Σ

[Θεός, τύχα.]
[Τῶ δῖνος ἄρχοντος]
ἔδοξε τ]οῖ [δάμοι, τὸν δῖνα
. . . . λωνος Βι - - -

---

7 ΕΙΜΕΝΝΟΙ, ΚΑΙΕΟΙΚΙΑ | 9 ΚΑΠΠΑΕ | 10 ΚΑΤΟΑΛΑΤΕΑΝ 11 ΚΑΙΡΑΕΚΣΙΟΣΑΣ | 12 -ΙΟΝΙΩΝ 13 >ΑΙΤΩΝΑΟ . ΟΙΩΝΟΣ 14 ΙΠΠΙΔΟΣΥΜΑΡΙ . ΑΟ 15 ΠΛΕΡΟΝΟΣ.

317. — 3 ΓΟΙΖ · 4 ΒΙ_ . . .

5 Βοιω]τῶν πρόξενον εἶ]μ-
εν κ]αὶ εὐεργέταν καὶ ε[ἶ-
μεν] αὐτοῖ ἀτέλε[ι̣ρ̣ν] κα[ὶ
ἀσυ]λίαν καὶ [ἀσφάλειαν
καὶ π]ολέμ[ω καὶ ἰρ̣ά̣νας
10 ἰώσ]ας καὶ κ[ατὰ γᾶν κα-
ὶ κατὰ] θάλασ[σαν καὶ γ-
ᾶς [κ]αὶ οἰκίας ἔγκτησι[ν
καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνο[ι-
ς : Βοιωταρχιόντων - - -
15 Ἀ]σωποδώρ̣[ω], Μαληκιά-
[δα]ο, Διογίτ[ρ̣]νος, Μιξί-
. αο, Ἀμινά[δ̣α]ο, Ἱππίαο,
Αἰτώνδαο.

Lolling, Mittheill. des deutsch. arch. Inst. in Athen. III 1878 p. 93. — M VI p. 53 n. 48c. — Titulus antecedenti simillimus, et ipse maximum numerum formarum e vulgari sermone adscitarum suppeditans, inter quas sunt notabiles οἰκίας v. 12, αὐτῶι v. 13. Cum Hippiae et Aetondae (vss. 17. 18) Boeotarcharum nomina in utroque titulo deprehendantur, hic paucis tantum annis illo recentior est habendus atque cum verisimilitudinis speciem prae se ferat, Hippiam nostrum eum fuisse, quem a. 171 a. Chr. Thebis pulsum constat, inter a. 175 et 171 a. Chr. lapidi insculptus est titulus (cf. diss. p. IX sqq).

---

318 „Trouvée à Thèbes, dans l'église de S. Eléuse, où elle fut transportée des ruines de celle des Apôtres, qui a remplacé le temple du Jupiter Ammon.“ — R. Litt. Θ Κ Π Σ.

Καφισόδωρος Σωδάμω,
Διονούσιος Δωροθέω,
Ὀνάσανδρος Πούθωνος,
Λουσίας Δίω[νος,
5 Ἀσώπων Εὐκλεῖος,
Καλλικλεῖς Δάμωνος,
Δαμάγαθος Δά[μ]ωνος,

5 | (lac.) ΙΤΩΝ 8 ΚΑΙΙ | 9 | (lac.) ΟΛΕΜϹ 11 | (lac.) ΛΘΑΛ - 15 | ΙΣΩΓΟΔΩΡΟ 16 | ΙΔΟ 17 ΑΜΙΝΑ . ΙΟ.
318. — 7 ΔΑΛΙΩΝΟΣ.

Ἀριστόξενος Θεοτέλιος,
Διο]νυσόδωρος Ἀθανίαο,
10 Δί]ων Θεοδώρω,
Νικί]ας Νικίαο,
Κρά]των Μνάσωνος,
Δί]αιτος Εὐάνδρω,
Ἄρ]ατος Δευξίπ(π)ω.

R 1317. — K² XXXVI^c p. 558. M V p. 195 n. 36. — Fragmen catalogi militaris, cui vulgaria insunt non nulla; quamquam in nominibus propriis formae genuinae diutius quam in ceteris vocibus haerebant.

---

319 „Thebis in lapide.“ — B. Litt. vulg.

Καλλικράτεος ἄρχοντος
Θεογίτων ἰαρε[άδων] ΓΗΛΟΣ
[Ϝ]ιλαρχέοντες Ἀγάθων
Τελενίκω, Πάτων Δαμάρχω,
5 Φαράδας Εὐχόρω, Θάλλεις
Εὐδάμου, τῶν Ταραντίνων
ἀναγε(ν)ομέν(ω)ν ? Τ(ι)μοσ[θ]έν[ε]ις - - -
- θένεις Φιλόσωνος κὴ Τη-

CIG 1576 „ex schedis Cyriaci Barberinis.“ — B.; repetiit Lb 494. — K p. 49. M V p. 197 n. 47. — Titulus pessime habitus et describentis procul dubio vitiis inquinatus pro certo emendari nequit.

---

320 „Thebis ara rotunda in ecclesia quadam diruta.“ — K. Litt. Θ Γ.

Ἀντίων
ἀνέθεικε
Παναρμὼν
τοῖς θεοῖς.

K XII^b p. 74 ex Rossii apogr.; repetiit Lb 485. — M V p. 196 n. 38.

---

319. — 2 ΙΑΡΕΔΑΟΙΓΗΛΟΣ 3 | ΕΙΛ - 7 ΤΜΟΣΤΕ-ΝΟΙΣ.

321 „Sur une pierre dure et grisâtre, qui sert maintenant de marche d'escalier à l'enceinte de l'église d'Hag. Théodoros (près de Thèbes).“ — D. Litt. Θ Μ Ν Γ Σ.

Ἀριστοτέλεις ὀπ(τ)ατείρ, Πουθογίτ[ῳν] μάγει[ρος
ἐ]θοίν[α]ξαν τοῖς θεοῖς.

D p. 19/501 n. 7. — M V p. 199 n. 50, qui coniecit *ὀπ(τ)ατείρ*; — *μάγειρος* sermoni vulgari debetur.

---

322 „Thèbes. Dans la cour d'une maison, près de l'agora. Pierre qui sert maintenant de marche d'escalier.“ — D. Litt. Κ Μ Ν Γ.

a - - - - - λω
- - - - λοα (Βασίλεια)

b *τὸν Ἀδό[νι]κον*
τὸν υἱόν.
Δωρίων,
Λέων, Μέλας
ἐπόησαν.

D l. c. n. 9. Foucart, Revue arch. XXIX p. 112. — M l. c. n. 51.

322a „*Ἐπὶ στήλης ἐπιτυμβίου λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ. Ηὗρον αὐτὸν — πρὸς τὸ δυτικὸν τοῦ Λυκείου, παρὰ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Πολεμάρχου, εἴς τινα οἰκίαν ἐκεῖ παρακειμένην.*“ — Pitt.

Ι Σ Μ Η Ν Ι Χ Α
Δ Α Μ Ω Ν Ο Σ
Θ Η Β Α Ι Α

Ἰσμηνίχα
Δάμωνος
Θηβαία.

Ἐφ. ἀρχ. 1497. — K p. 601. M V p. 200 n. 54.

---

322. — *a* 1 ..... ΙΑ Fouc. *b* 1 ΑΔΕΛΦΟΝ Fouc.

d) Incertae aetatis.

323 Et huius tituli et insequentis originem non protulit editor.

Πανύ]ασις Μεν . . .
Θει]βῆος.

Kum. Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι. Ἐν Ἀθήναις 1871 n. 1828. — M V p. 196 n. 39.

---

324 Vide ad tit. super.

Πειλεστροτίδας
Θειβῆος.

Ibid. n. 1829. — M l. c. n. 40.

325

ὁ δῖνα] Πουθιῆος τ . . . .
. . . . Πούθια παγκ[ράτιον.
(*sequitur epigramma*)

Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 478. — M VI p. 52 n. 45[b].

326

(*antecedit epigramma*)
Πολύκλειτος ἐπόησε.

Ibid. — M VI p. 53 n. 45[c].

---

327 „Apud Thebas in lapide." — B. Litt. vulg.

Δ]άμαρχος, Ἄκραπος (?),
Δ]άμων, Πατρόκλα.

CIG 1670. — M V p. 197 n. 45.

---

328 „Stèle avec fronton au jardin du S. Inglessi à Thèbes." — R. Litt. ε.

Δά[μ]αρχος,
Βασίλεια.

---

328. — ΔΑΛΑΡΧΟΣ.

R 2064. — K² p. 591. M V p. 196 n. 42. — „Sous la première ligne il y a deux rosaces.“ — R.

---

329 „A l'escalier de la maison du S. Inglessi à Thèbes.“ — R.

ΣΔΛΛΜΝΔΙΟ-
ΘΕΟΓΙΤΩΝ

Σ[ώσα]νδ[ρ]ο[ς,
Θεογίτων.

R 2065. — M V p. 197 n. 43.

---

330 „Thebis.“ — B.

ΜΟΥΡΤΩ
Μουρτώ.

CIG 1645. Lb 542. — M l. c. n. 44.

---

331 „Ἐπὶ βάθρου τετραγώνου λίθου μέλανος. Ηὗρον αὐτὸ εἰς τὰς Θήβας.“ — Pittakis.

ΑΛΚΙΔΑΜΟΣ
Ἀλκίδαμος.

Ἐφ. ἀρχ. 2796. — K² p. 601. M V p. 196 n. 41.

331*a*

ΙΣΜΕΙΝΟ
Ἰσμεινο-

Lb 528. — M V p. 197 n. 46.

---

332 „Marmor Thebis misere habitum.“ — K. Litt. Π Γ.

a	*b*
Ϝι]φικρατίδας κὴ Ἀγε[ί]σιππος	Στράτων, Κράτεις
Ἰσ]μεινίω | - - - - - - -	Μέδων Πυθίαο, Φιλι[ππεύς
- - - - - - - - - -	- - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -	- - - - - - - - - -

---

332. — *a* 1 ΑΓΗΣ-. — *b* 2 ΦΙΛΙΙ |

5 - - - - - - - - - - - - τα Ἰατροκλεῖς Ἀρταμ[ιδώρω? 5
- - - - - - - - - - - - Μιννίωνος, Φιλιππε[ὺς]
- -
- - - - - - - - - - - - Λάμπων Εὐαγόρω, Ἐσσ-
Φιλωνίδας Νίκωνος, - - - - - - - - - - - -
10 - 10
- - - - - - - - - - Νικόμαχ[ος Ἀ]πειμά[ντω,
- - - - - - - - - - - Φιλιππεὺ[ς - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - Εὐπόλεμο[ς - - - - - νε -
15 Μ]οσχίων Ἀπολλοδώρω, Φιλιππεὺς - - - - - 15
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
Ἀ]φηστόδωρος Λυκίσκω, - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - -

K LXI p. 171 ex Rossii apogr. — M V p. 192 n. 32. — „Qui desiderantur versus ii brevi ante, quam Rossius a. 1833 descripsit, frivola manu deleti erant. — Argumentum tituli non esse sepulcrale, pro certo quidem haberi potest; tamen quoniam catalogum agonisticum fuisse, id quod sane veri est simile, probari nequit.“ — K.

Praeterea exstat:

333 „Im Museum zu Theben aufbewahrte und ohne Zweifel aus Theben selbst stammende Inschrift.“ — Lolling. Litt. Θ Γ ϕ.

ΚΟΙ ΙΙ
ἐσσαρχάσαττη ΤΕΙ
[τ]ᾶν μωτάων [Ἀ]λαλκη?
στεφανίταν Ἰηπαι[ήονα
5 τὸν θουμελικὸν [σ]τέ[φανον?
οι τῦς νικώντεσσι
μένας διαλέγεσθη
ἐπιτελέσσων τιπ-
τω προγόνων ἐπὶ δι- [γε-

---

5 ΑΡΤΑΜΕ | 6 ΦΙΛΙΠΠΕΙΕ | 11 - ΜΑ . ΙΙ |.
333. — 2 - ΑΥΤΗΤΕΙ | Loll. 3 | ¯ΑΝ, ΛΛΑΛΚΗ | 4 - ΓΑΙΗ | 5 ΞΤΕ |

10 γραμμένα πρότερ - - - -
κὴ τ[ᾶ]ς βασιλίσσ[ας
κὴ τὰ πὰρ τᾶς κπο? -
τε κείνως παρκα[λέση ἐπὶ τὰν
θουσίαν κὴ τὸν ἀ[γῶνα -

Lolling, Mittheill. des deutsch. arch. Inst. in Athen III 1878 p. 138. Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 94. — M VI p. 53 n. 48[b]. — „In dieser Inschrift ist wohl nur von musischen Aufführungen die Rede gewesen, wenigstens deutet keine Silbe auf dramatische hin.“ — Loll. Inscriptio perfectissimo delabentis aetatis Boeotismo est exarata. ἐσσαρχάσαττη v. 2 = ἐξαρχήσασθαι. Vss. 4. 8. 9. 10 occurrunt apud „Lüders, die dionysischen Künstler“ in append. n. 74. 75; v. 11 in inscriptione in Teo insula reperta l. c. n. 83, 33. — Ad vss. 13. 14 cf. tit. Aegosthen. 1, 3. 4. 7. 12.

GLISAS.

334 ΠΙΘΑΝΟΝ
ΛΛΟΥΣΙΣ

Πιθάν[ω]ν
- Λουσίς.

Lb 572.

HARMA.

Tituli anno 350 a. Chr. vetustiores.

335 „In the ruined chapel of Paraskevi.“ — Lk.

ΑΕΣΥΡΟΝΔΑΣΑΕΛΙΤ - -
ΔΙΟΝΥΣΟΕ

Αἐσχρ[ώ]νδας Αἐγιτ - -
Δι[ω]ν(ο)ύσοε.

---

11 ΤΛΣ 13 - ΚΑ/ | 14 ΑΙ |.

Leake, mus. crit. II p. 576, VII. Rose, inscrr. Gr. vet. p. 101 tab. XIII, 2 n. 2. CIG 1599. Lk II p. 471; tab. XV, 71, qui hunc titulum a templo Bacchi, quod erat Tanagrae, Harmam translatum putat. Lb 573. — IGA 153. M V p. 223 n. 1.

---

336 „Lying before a church of Panaghia, near Vlokho.“ — Lk. „In Boeotia prope Harma Atticae, in vicinio Tanagrae.“ — B.

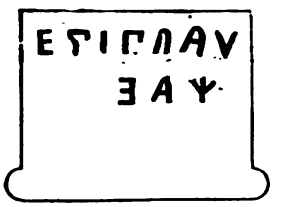

Ἐπὶ Π[ρ]αύ-
χαε.

Leake, mus. crit. II p. 576, VI. Rose, inscrr. Gr. vet. p. 101 tab. XIII, 2 n. 1. CIG 1647. Lk l. c. n. 72. Lb 575. IGA 127. — M l. c. n. 3. — Leakii exemplar proposuimus. „A nomine Πράοχος saepius obvio descendit femininum Πραόχη, Boeot. Πραύχα.“ — Roehl.

336a „Harmae, in stela parva rudi, aëtomate instructa.“ — Roehl.

ΙΙΑΡΟΝ

[Η]ιάρ[ω]ν.

IGA 237. K² p. 600 ex Rossii apographo; „indidem nos.“ — Roehl. M V p. 228 n. 53.

336b „Harmae in ecclesia.“ — Roehl.

ΕΥΦΑΝΤ

[Ε]ὔφαν[τος.

IGA 238. — K² p. 600; „nos ex Rossii diario.“ — Idem.

---

336. — ΙΙΑΡΟΝ K².

337 „Ad viam Thebas inter et Chalcidem.“ — K.

. . . Λ O K ⊢ E ⊂

Δαμ]οκλε(ῖ)ς.

K LX[ε] p. 171 ex Rossii apogr. Lb 574. — IGA 185. M l. c. n. 4.

AVLIS.

338 „Musée de Tanagre. De Rhitzona (Aulis).“ — Hauss.

M V ⊢ ⊢ I ⊥ I D A O N

M(ο)υλλιχιδά[ω]ν.

Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 n. 16; tab. XXVI, 23. — IGA 234.

TANAGRA.

a) Tituli vetusta litteratura exarati.

338*a* „Titulus incisus in ventre canthari parvi Tanagrae reperti, qui servatur in museo Berolinensi. Exscripsi.“ — Roehl.

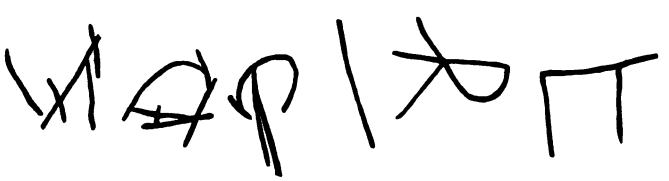

Πρίκ[ω]ν.

---

337. — κ, ϟ Lb.

IGA 126[a]. — „Idem nomen occurrit in cippo Carystio musei Atheniensis (cf. e. g. Pervanoglu, die Grabsteine der alten Griechen p. 36 — Ἐφ. ἀρχ. 2271 —) et in nota laterculi Aeginae reperti n. 555*a*.“ — Roehl.

338*b* Ἐξ ἀνασκαφῆς τῶν τάφων ἔξω τῆς μεγάλης πύλης τοῦ τείχους τῶν ἐρειπίων Τανάγρας, μακρὰν αὐτῆς περὶ τὰ 150 μέτρα γαλλικά. — κάνθαρος, εὑρεθεὶς ἐντὸς πωρίνης λάρνακος, φέρει ἐγκεχαραγμένην ἐπὶ τῆς κοιλίας τήνδε τὴν ἐπιγραφήν

ΤΕΙΣΙΑΣΕΠΟΙΕΣΕΝ

Τεισίας ἐποίε(ι)σεν.

Stamatakes in litteris ad societ. archaeol. Athen. datis. Ἀθήν. IX 1880 p. 459.

339—354 tituli sepulcrales in Tanagrae confiniis reperti, qui nunc adservantur Thebis in museo. — „Σχῆμα γραμμάτων εἶναι τὸ παλαιότατον.“ — Kum.

339 ΑΘΑΝΟΛΙΤΙΣ

Ἀθανογιτίς.

p. 296, 1 (vide ad 354). IGA 137 ex Lollingi apogr.

---

340 ΕΠΙΑΘΑΝΟΔΟΡΑ

Ἐπὶ Ἀθανοδ[ώ]ρα[ι.

p. 297, 2. IGA 141 ex Loeschkii apogr.

---

341 Ἀρίσταρχος.

p. 297, 3.

---

342 Διονύσιο[ς.

p. 297, 4.

343

„Ἐπὶ Εὐξενίδα[ι steht auf der Frontseite, Εἰς am linken Rande der linken Seitenfläche.“ — Robert, arch. Ztg. XXXIII 1876 p. 160 n. 8. Kum. l. c. n. 5. IGA 163.

---

344 Θ R A I K I A

Θρακία.

Kum. l. c. n. 6. IGA 138 ex Lollingi apogr.

---

345 Ε I Γ Γ R Y A

Ηιπ[π]άρχα.

Robert l. c. p. 159 n. 4. Kum. l. c. n. 7. Lollingi ectypum contulit Roehl IGA 134.

---

346 Ϝιππίξενος.

lgd.: [H]ιππ -

Kum. l. c. n. 8. — **346—352** IGA 306. — Pro Ϝ = Ϝ procul dubio in lapide exstat Ε.

---

347 Κλιάρχα.

Kum. l. c. n. 9.

---

348 Μναμίχα.

Kum. l. c. n. 10.

---

349 Μνάσον.

Kum. l. c. n. 11.

350 Ὀ]λ(ο)υμπιόδορος.

Kum. l. c. n. 12.

---

351 Π(ο)υρρῖνος.

Kum. l. c. n. 13.

---

352 Φιλαρέτα.

Kum. l. c. n. 14.

---

353 | Ψ ◇ I K . . . .

Χοι[ρ][ίλος.

Kum. l. c. n. 15. IGA 227 ex Lollingi apogr.

354

Ἐπὶ Θρεγο - ? Rob.
Ἐπὶ Φσεγο - - Kum.

Robert l. c. p. 159 n. 2. Kum. l. c. n. 16. Lollingi ectypum contulit Roehl IGA 133. — „Der vierte und fünfte (Buchstabe) ist unsicher.“ — Robert; id quod Roehl teste ectypo confirmat.

Titulos 339—354. 387—426. 484—488. 499—501. 510—532 edidit litteris minusculis expressos Kum. Ἀθήν. IV 1875 p. 296 sq. „ἐξ ἀντιγράφων καὶ ἐκτύπων χαρτίνων, σταλέντων παρὰ Π. Σταματάκη τῶν πλείστων, τινῶν δὲ καὶ πὰρ Ἀθ. Δημητριάδου πρότερον.“ — αι et οι soni, qui mox in αε et οε abierunt, comparent servati.

---

353. — Χοιρ[ίλος Kum.
354. — | ΕΠΙΘ//ΕΓΟ//// | Lolling teste Roehlio.

355 „Ἐπ' αὐτοῦ (scil. τοῦ λίθου) εἰσι ἀναγεγλυμμένοι λίαν προπεπτωκότες δύο ἄνδρες γυμνοί ... Ἐπὶ τῆς βάσεως ... Ἀμφάλκες κτλ. ... Παρὰ δὲ τὴν ἀριστερὰν τοῦ ἑνὸς κνήμην· Κιτύλος. Παρὰ δὲ τὴν δεξιὰν τοῦ ἄλλου· Δέρμυς." — Stamatakes in litteris ad soc. arch. Athen. missis.

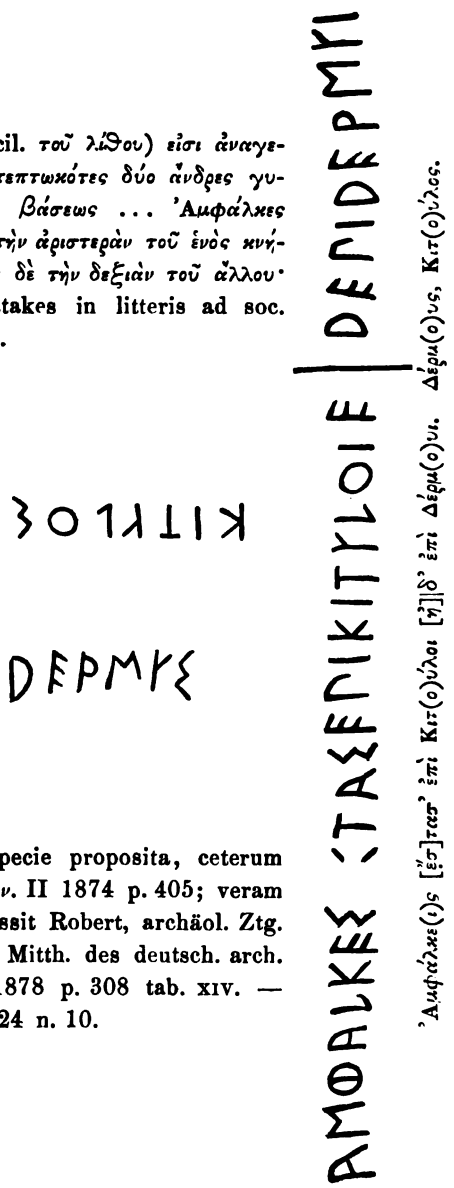

Ἀμφάλκε(ι)ς [ἔσ]τασ' ἐπὶ Κιτ(ο)ύλοι [τ]ὴ]δ' ἐπὶ Δέρμ(ο)υι. Δέρμ(ο)υς, Κιτ(ο)ύλος.

Edidit litterarum specie proposita, ceterum minusculis Kum. Ἀθήν. II 1874 p. 405; veram tituli imaginem expressit Robert, archäol. Ztg. l. c. p. 150. Koerte, Mitth. des deutsch. arch. Inst. zu Athen III 1878 p. 308 tab. XIV. — IGA 265. M V p. 224 n. 10.

356—367. Titulos quingentos octoginta tres in Tanagrae ruderibus collegit et in Σχιματάρι vicum, qui ἀπέχει πλέον τῆς ὥρας τῶν ἐρειπίων τῆς Τανάγρας, transferendos curavit Π. Σταματάκης, societatis archaeol. Athen. legatus. E numero quadringentorum fere titulorum sepulcralium, qui adservantur in museo ibi constituto prisca litteratura (litterarum species secundum Kum.: ꞁ ⊳ ⋿ ⊂ ⊟ ⊕ ◇ ꞁ ꞁ ⊂ ⋟ V V ⋔ +) exarati sunt hice:

356

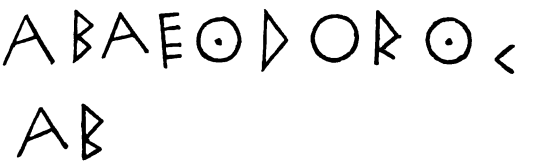

Ἀβαε[ό]δ[ω]ρ[ος]
Ἀβ -

Kum. l. c. p. 168 n. 1. Rob. l. c. p. 159 n. 6. IGA 152 conlato Lollingi apographo. — „Den Namen Ἀβαεόδωρος leitet Kumanudis mit Recht von einem Apollo von Abai in Phokis ab, es ist also ein Ἀπολλόδωρος.“ — Rob. p. 160.

---

357 ⋿ Π I ⊢ V ⊂ Λ N I Λ ⋿ ⊟ I Λ P I D Λ ///////

Ἐπὶ Λ(ο)υσανίαε Ηιαρίδα[ο.

Kum. l. c. n. 2. Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 427 n. 31. Rob. l. c. p. 160. IGA 135 ex Lollingi apographo.

358

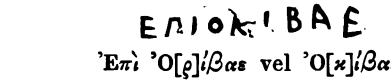

Ἐπὶ Ὀ[ρ]ίβαε vel Ὀ[κ]ίβαε.

Kum. l. c. n. 3. Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 n. 6; tab. XXVI, 11. IGA 156 conlato Lollingi apogr.

---

359 E Π I ⊂ ⊟ E K Λ D Λ M O E E M I

Ἐπὶ ϝεκαδάμοε ε(ἰ)μί.

---

357. — Λ Kaib.; signam lacunae addidit Roehl ex Loll. apogr.
358. — Quinta littera K apud Kum. et Loll.
359. — EΠI⊂⊟E⋟ЬDΛMOEEMI Kaibel.

Kum. l. c. n. 4. Kaibel l. c. n. 30. Robert l. c. p. 158. IGA 131 conlato Lollingi ectypo.

---

360 Χοε[ρ]ίλος.

Kum. p. 169 n. 5.

---

361 ΑΡΝΕΣΙΤΑ

Ἀρνεσίχα.

Kum. l. c. n. 6. Hauss. l. c. p. 590 n. 14; tab. XXVI, 17.

---

362 ΔΕΥΣΑΡΕΤΑ

Δε[ξ]αρέτα.

Kum. l. c. n. 7. IGA 264*a* ex Lollingi apogr.

---

363 ΕΥΤΕΛΙΑ

Εὐτέλια.

Kum. l. c. n. 8. IGA 223 ex Lollingi apogr.

---

364 ΘΕΡΙΠΙΟΝ

Θε(ι)ρίπ(π)ιον.

Kum. l. c. n. 9. Rob. l. c. p. 160 n. 7. IGA 130 ex Lollingi ectypo.

---

365 ΛΑΟΤΟΣ

Λάοτος.

Kum. l. c. n. 10. Hauss. l. c. n. 21; tab. XXVI, 22. IGA 266 conlato Lollingi apogr.

---

365. — „Lolling bis O.“ — Roehl.

366

Σαμίχα.

Kum. l. c. n. 11. Rob. l. c. p. 159 n. 3. IGA 169 conlato Lollingi ectypo.

367

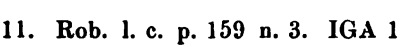

[Ξ]ενόκλια.

Kum. l. c. n. 12. Hauss. l. c. p. 589 n. 13; tab. XXVI, 8. IGA 164 conlato Loeschckii apogr.

Titulos **356—367** ex apographis et ectypis a Stamatake confectis litteris minusculis edidit Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 168 sq.

Praeterea e numero titulorum, Tanagrae in museo qui adservantur, B. Haussoullier l. c. p. 589 sq. edidit titulos hosce: (**368—379**):

368

Ἐπ[ὶ
ῥ[ω]ς[αι.

l. c. p. 589 n. 2; tab. XXVI, 2. — IGA 221.

369

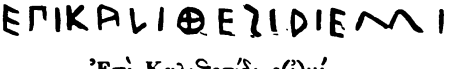

Ἐπὶ Καλλιθεσίδι ε(ἰ)μί.

l. c. n. 4; ibid. 6. — IGA 132.

370

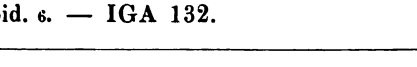

Ἐπὶ Πολ(ο)υαρ̣άτοε ε(ἰ)μί.

l. c. n. 5; ibid. 16. — IGA 154.

---

367. — V ς Loeschcke.

371

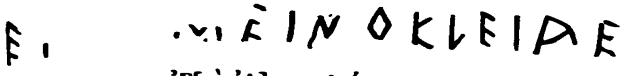

Ἐ[πὶ Ἀ]μεινοκλείδε.

l. c. n. 7; ibid. 12. — IGA 155.

372

- - - Ἀνφάλκει.

l. c. n. 8; ibid. 5. — IGA 220.

373

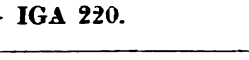

Ἐπὶ ΣΘ[εν...

l. c. n. 9; ibid. 13. — IGA 125.

374

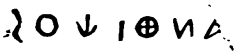

Ξ]άνθιχος.

l. c. n. 10; ibid. 9. — IGA 124.

375

Ἀ]ε(ί)μναστος.

l. c. n. 11; ibid. 25. — IGA 174 conlato Lollingi apogr.

376

Θιομνάστα.

l. c. n. 12; ibid. 10. — IGA 139.

377

ΦΕΤΑΛΟΣ

Φέτ(τ)αλος.

l. c. p. 590 n. 15; ibid. 15. — IGA 171.

378

ΔΙΟΝΥΣΙΟ

Δι[ω]ν(ο)ύσιο[ς.

l. c. n. 17; ibid. 19. — IGA 225 ex Lollingi apogr.

379

ΚΟΡΑ

Κ[ώ]ρα.

l. c. n. 19; ibid. 21. — IGA 224.

380—382 „Drei archaische Inschriften, die im Hof des heil. Taxiarchos aufbewahrt werden." — Robert.

380 „Früher in H. Vasilios in Dritsa (inter Thebas et Tanagram)." — Rob.

Rob.	Hauss.
ΒΟΥΡΑΣ	ΒΟΡΑΣ
Βούας.	Βόρας.

Ross, Morgenblatt 1835 n. 209 p. 835 et in libro „Königsreisen" I p. 109. K LXII[1]. Lb 576. Rob. l. c. p. 160 n. 9. Hauss. l. c. p. 589 n. 3; tab. XXVI, 3. Ex ectypo claro a Io. Schmidtio misso IGA 183 (= Rob.).

---

381 „Früher im Privatbesitz in Vratzi." — Idem.

ΤΙΜΑΣΙΘΕΟΣ

Τιμασίθεος.

Rob. l. c. n. 10. Conlato Lollingi apographo IGA 136.

---

380. — Ρ Ross. Parum recte ΦΟΡΑΣ K Lb.

382 Item.

ΑΡΤΑΜΙ
ΔΟΣ

Ἀρτάμιδος.

Rob. l. c. n. 11. — Foucart, bull. de corr. hell. II 1878 p. 515 n. 3. IGA 170. — „Offenbar der Grenzstein eines Artemisheiligthums.“ — Robert.

---

383 „Αὕτη ἐπιγραφὴ εἶναι ἐπὶ λίθου μέλανος. — Νῦν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐν Σχηματαρίῳ συλλογῇ.“ — Kum. Litt. Β Λ D Ι Θ Κ Κ Ι Μ Ν + Π Ρ Ρ Σ Φ Ψ. ΗC *c* 14 nota spiritus asperi.

	a	*b*	*c*	*d*
	. . ος	Γοθθίδας	Χάβας	Κοέρανος
	. . ος	Μισσθίδας	Αἰσχίνας	Ἀφρόδιτος
	. . δας	Σαμίας	Πυρραῖος	Σαγυθινίδα[ς
	. . . χος	Πυθάνγελος	Ἀκύλλε *vac.*	Σαυγένες
5	Ἀρ[ισ̣τ̣ο̣]τέλες	Ἀριστόδαμος	Ϝεργαένετος	Εὐκλίδας|
	Μοέριχος	Χαρόνδας	Φάλαρις	Δαμόξενος
	Ἀριστόθοενος	Εὐαγοντίδας	Ἐράτον	Χαρόνδας
	Διόπομπος	Λακριδίον	Ἀμινοκλέες	Καφισοφάον
	Δαλιάδας	Δαμομέλον	Μάτρον	Κάλλικράτες
10	Ἀβαεόδορος	Διάκριτος	Ὀνατορίδας	Ϝισοκλέες
	Λάκον	Μελίτον	Φιλοχάρες	Χοερίλος
	Παυσανίας	Μορυχίδας	Ἀπολλόδορος	Σάρβαλος
	Πίθαρχος	Βαχχυλίδας	Μεγγίδας	Γόργος
	Δαμότιμος	Ἀριόμναστος	Ηιστιαΐδας	Ἀπολλόδορος
15	Νικίας	Μεγαλῖνος	Θεόζοτος	Βυλί[δ]α[ς
	Φανόδαμος ⁝	Ἐρετριεύς		Ἀμεύ[σ̣ι̣π̣π̣]ος
	Ε]ὔναος ⁝	Ἐρετριεύς		

Novissimum hunc quartum edidit litteris minusculis e numero undeviginti titulorum, quos Π. Σταματάκης soc. arch. Ath. legatus Tanagrae effodiendos curaverat, apographis et ectypis eius usus

---

383. — *a* 4 . . . κχος Kum. 5 ⁻EDES | 6 - KIVO⁄ | 7 Ἀριστ - Kum. 17 |.ᵛNNOS *b* 2 O pro Θ. *c* 3 Πύραλλος Kum. *d* 15 BYLIA | 16 AMEᵛ´(lac.)OS

Kum. Ἀθήν. IV 1875 p. 213. — Reliqui tres sunt 496—498. — Formas litterarum genuinas proposuit Loeschkii apographo usus Roehl IGA 157. — M V p. 228 n. 54. Sermonis vetustioris vestigium deprehenditur in Αἰσχίνας c 2, cum in ceteris nominibus αι sonus in αε — ut οι in οε — obviam fiat debilitatus. — In omnibus his vocibus υ soni pristina per Y scriptura, nota spiritus asperi, ε ante vocales exstant servata.

---

384 „In a tower between Grimadha and Skimatári.“ — Lk.

ΗΙΡΡΑΡΧΙΑ

Ἱππαρχία.

Leake, mus. crit. II p. 577, x. Rose, inscrr. Gr. vet. p. 101; tab. XIII, 2 n. 3. CIG 1642. Lk II p. 464; tab. XV, 67. Lb 460. IGA 260. — M V p. 223 n. 2.

---

385 ΟΛΥΜΠΙΧΟ ///

Ὀλ(ο)ύμπιχο[ς.

Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 427 n. 32, 1. IGA 222 ex Lollingi apographo aliquanto accuratiore. — M V p. 224 n. 9.

---

386 „Κάνθαρος συγκολληθεὶς ἐκ πλειόνων τεμαχίων χρώματος μέλανος ἐκ Τανάγρας. (Nunc adservatur Athenis in museo societatis archaeologicae.) Ὑπὸ τὸ μέσον τοῦ ἀγγείου ἐπὶ ζώνης χρώματος κιρροῦ τὰ γράμματα·“

ΣΟΡΟΔΟΙΛΑΔ

Δαλιόδ[ω]ρος.

Κ. Δ. Μυλώνας, bull. de corr. hell. II 1878 p. 539. — IGA 126. M V p. 228 n. 52.

386a „Découverte dans les fouilles entreprises à Tanagre par M. Ernéris. — Sur une plaque de tuf, dont la partie inférieure est à peine dégrossie, et qui recouvrait avec deux autres dalles un tombeau. — Estampage.“ — Hauss.

---

384. — Ρ Leake.
385. — ΟΙΥΜΠΙΝΟΝ Kaibel.

ΕΠΙΠΥΛΙΜΙΑΔΑΕ

Ἐπὶ Π(ο)υλιμιάδαε.

Haussoullier, bull. de corr. hell. V 1881 p. 64. — IGA 155*a*.

386*b* „Lapis Tanagraeus; exscripsit Lolling.“ — Roehl.

| ΒΕ..ΙΑΣ |

Ηε[ρμ]ίας.

IGA 140.

386*c* Ut supra. — Roehl.

| ΜΝΑΣΙΘΙ |

Μνασίθι[ος.

IGA 158.

386*d* „Tanagrae. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

| · Ε · ΔΡΛΙΔΣ |

IGA 178.

386*e* Ut supra. — Roehl.

— ΔΑΣ |

IGA 179.

386*f* Ut supra. — Roehl.

— — ΔΝΣ |

IGA 180.

386*g* „In parvo cantharo Tanagraeo musei Berolinensis, litteris incisis. Exscripsi.“ — Roehl.

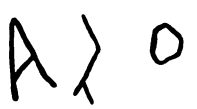

IGA 181. — „Nomen inchoatum (Ἀσωπο — ?) is qui scripsit ad finem non perduxit.“ — Roehl.

386*h* „Lapis Tanagraeus; exscripsit Lolling.“ — Roehl.

| E . . . ⊢ . R E T

Ἐ[π̣ὶ Φ̣ι̣]λ[α̣]ρέτ[ου.

IGA 226.

386*i* Ut supra. — Roehl.

| T I D O T A |

Ἀν]τιδότα.

IGA 228.

386*k* „Tanagrae. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

| ⊳ O ⊳ |

IGA 229.

386*l* Ut supra. — Roehl.

M Ɛ M Ɛ K ⊢ A

Με[ν]ένκλ(ι)α ?

IGA 230.

386*m* Ut supra. — Roehl.

— — R A —

IGA 231.

386*n* „Tanagrae, in tabula magna fictili. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

D A

IGA 232.

386*l*. — „Utrum quinta littera sit K an Σ, item utrum septima sit A an Ɛ, Lolling videtur dubitasse.“ — Roehl.

386*o* „Tanagrae. Exscripsit Lolling.“ — Roehl.

| Ο ⊢ Π *vacat* |

IGA 233.

386*p* Ut supra.

Τ Θ Σ |

IGA 267.

b) Tituli quarti et tertii a. Chr. saec. qui esse videntur.

387 „Τεμάχιον βάθρου γωνιαῖον μεθ' ἑτέρου μικροῦ τεμαχίου. — Τὰ γράμματα εἶναι τῶν καλῶν ἔτι χρόνων τῆς Ἑλλάδος, ὑποθέτω τοῦ δ' πρὸ Χρ. αἰῶνος.“ — Kum.

a	*b*
....χος Ἀργίω,	Ἀθ?ά.μιχος Εὐκολίνιο[ς,
....λιάδας Κοιρατάδαο,	Θιογίτων Καλλικλίδαο,
...νοκλίδας Ἀνδρομάχιος,	Ξενότιμος Χαρώνδα[ο,
Δ?ιότιμος Διοδώριος,	Χάρμας Εὐων(ο)υμοδώριος,
5 Ἀγίας Διοδώριος,	Τ(ο)ύχων Τ(ο)υχανόριος, 5
Διον(ο)υσόδωρος Διοδώριος,	Θιογίτων Ϝ?οικοσθένει[ος,
Καφισόδωρος Θιοδώριος,	Θρασε - - -
Εὐγίτων Χαβῆος,	Πραξι - - -
Ιυρ?μίδας Μεγαλίνιος,	Ἀγασι - - -
10 ..αρχος Θιοτίμιος,	Ἀριστο/ - - - 10
Σα]γ(ο)υθῖνος Θιοφάνειος,	Ἀθανία[ς - - -
Θι?οφάνειος Σαγ(ο)υθίνιος,	Θιοχαρε - - -
Π]ρομαχίδας Θρασ(ο)υκλεῖος,	Δωρίων - - -
.ωρίνας Ἰαροτέλειος,	Πολ(ο)ύ?λαο[ς - - -
15 Φ]ανοκλεῖς Πολ(ο)υξένιος,	Θιοτέλεις - - - 15
Δαμόφιλος Σκ(ο)υθριώνιος,	Ἀντιππίδ[ας - - -
Θιό]ζοτος Σκ(ο)υθριώνιος,	Ἰθ(ο)ύμαχος - - -
Σωφ?]ρονίσκος Θιαγγέλιος,	Χάβας Πο - - -
Δι]οτέλεις Κλιαρχίδαο,	Ξέννει Εὐ - - -
20 ...στος Πολ(ο)υμνάστιος,	Ἀσωπόκριτ[ος - - - 20

... *ἀδας Εὐφραιΐδαο,*	*Παντοῖος* - - -
.... *ει Νικῆος,*	*Δαλιόδω[ρος* - - -
	Θιογίτων - - -

Hunc titulum edidit septimum inter plurimos alios (vide post tit. 354) Kum. *Ἀθήν.* IV 1875 p. 294 n. 7. — M V p. 230 n. 55. — *ειος α* 12 vitiose exaratum pro *εις*. Ceterum licet titulum, qui adiectiva praebet servata, cum Kum. quarto adsignare a. Chr. saec.

Tituli **388—426** sepulcrales in Tanagrae confinio reperti adservantur Thebis in museo. Litterarum formas esse „*τῶν μέσων Ἑλληνικῶν καὶ Μακεδονικῶν χρόνων*“ adfirmat Kumanudes.

388 *Ἀγαθθώ.*

Kum. p. 298 n. 1.

---

389 *Ἀμουμόδωρος.*

l. c. n. 2.

---

390 *Ἀντιγενίς.*

l. c. n. 3.

---

391 *Ἀριστίχα.*

l. c. n. 4.

---

392 *Ἀριστοκώ.*

l. c. n. 5.

---

393 *Ἀφθοννώ.*

l. c. n. 6.

---

394 *Δαλικκώ.*

l. c. n. 7.

---

395 *Δεξιγίτων.*

l. c. n. 8.

396 Διωνιουσοδώρα.

l. c. n. 9.

---

397 Ἐπενέτα.

l. c. n. 10.

---

398 Ἑρμαϊκέτας.

l. c. n. 11.

---

399 Εὐϝετειρίς.

l. c. n. 12.

---

400 Εὐετειρίς.

l. c. n. 13.

---

401 Εὐων(ο)υμόδωρος.

l. c. n. 14.

---

402 Θεόσζοτος.

l. c. n. 15.

---

403 Θιογίτα.

l. c. n. 16.

---

404 Θιομ[νάστ]τα·
Σ(τ)ροτ(ο)υλλίς·
Σ(τ)ροτονίκα.

l. c. n. 17.

---

405 Ἰαρώ.

l. c. n. 18.

---

406 Ἰρανίχα.

l. c. n. 19.

407 Ἰσμεινικέτας.

l. c. n. 20.

---

408 Ἴταμος.

l. c. n. 21.

---

409 Καλλίναος.

l. c. n. 22.

---

410 Κόρα.

l. c. n. 23.

---

411 Κορινθώ.

l. c. n. 24.

---

412 Λιγούρον.

l. c. n. 25.

---

413 Ματίων.

l. c. n. 26.

---

414 Μοίριχος.

l. c. n. 27.

---

415 Νικοττώ.

l. c. n. 28.

---

416 Ξενοκκώ.

Kum. p. 299 n. 29.

---

417 Ὁμολωίων.

l. c. n. 31.

418. 419 Ὀνασίχα.

l. c. n. 32. 33.

---

420 Παρθεννώ.

l. c. n. 34.

---

421 Πολούξενος.

l. c. n. 35.

---

422 Πτωιοδώρα.

l. c. n. 36.

---

423 Σφηρίς.

l. c. n. 37.

---

424 Τιμομάχα.

l. c. n. 38.

---

425 Φιλλώ.

l. c. n. 39.

---

426 Χαριππίδας.

l. c. n. 41.

Edidit litteris minusculis „ἐξ ἀντιγράφων“ — κτλ. (vide post tit. 354) Kum. l. c. p. 298 sq. — Exceptis n. 30 et 40, qui vulgaris sermonis speciem in fronte gerunt, omnes duxi adferendos.

427—478 In Σχιματάρι vici museo. „Μνημεῖα τῶν μέσων Ἑλληνικῶν καὶ Μακεδονικῶν χρόνων.“ — Kum.

427—429 Κόριλλα.

Kum. p. 170 n. 13. 14. 17.

---

430 Κόριλ(λ)α.

l. c. n. 15.

431 Κόρ(ι)λλα.

l. c. n. 16.

432—434 Πάις.

l. c. n. 18—20.

435—438 Πάιλλος.

l. c. n. 21—24.

---

439 Πάιλλ[ος.

l. c. n. 25.

---

440 Πάιλος.

l. c. n. 26.

---

441 Ἀλκινόα.

Kum. p. 171 n. 28.

---

442 Ἀμφίμναστος.

l. c. n. 29.

---

443 A P K E Σ I Λ A A

Ἀρκεσιλάα.

l. c. n. 30. Kaib. p. 427 n. 32, 19.

---

444 Ἀσωπίχα.

l. c. n. 31.

---

445 Γλ(ο)υκανθίς.

l. c. n. 32.

---

446 Εὐβώλα.

l. c. n. 33.

447 Εὐνικίς.

l. c. n. 34.

---

448 Εὐτουχίνα.

l. c. n. 35.

---

449 Ϝισοκλεῖς.

l. c. n. 36.

---

450 Ϝισόκλια.

l. c. n. 37.

450*a* Ἡφήστιχος.

l. c. n. 38.

---

451 Ζωπούρα.

l. c. n. 39.

---

452 Θρασούμαχος.

l. c. n. 40.

---

453. 454 Θιοζότα.

l. c. n. 41. 42.

---

455 Κλεομνάστα.

l. c. n. 43.

---

456 Κοϑώπα.

l. c. n. 44.

---

457 Κουδίππα.

l. c. n. 45.

458 ΛΟΥΣΙΣ

Λουσίς.

l. c. n. 46. Kaib. l. c. n. 32, 2.

---

459 Μελανθίς.

l. c. n. 47.

---

460 Νιαρχίς.

l. c. n. 48.

---

461 ΝΙΚΟΣΤΡΟΤΟΣ

Νικόστροτος.

l. c. n. 49. Kaib. l. c. n. 32, 3.

---

462 Νιουμφήα.

l. c. n. 50.

---

463 Ξανθικλεῖς.

l. c. n. 51.

---

464 Ὀνασίμα.

l. c. n. 52.

---

465 Πολεμῆος.

l. c. n. 53.

---

466 Πολιούκων.

l. c. n. 54.

---

467 Πουθόκλια.

l. c. n. 55.

468 Πουθίκων.

l. c. n. 56.

---

469 Πού[ρι]χος.

l. c. n. 57.

---

470 Π Ο Υ Ρ . Ι Χ Ι Δ Α Σ

Π[ο]υρ[ρ]ιχίδας.

l. c. n. 58. Kaib. l. c. n. 32, 13.

---

471 Σωστρότα.

l. c. n. 59.

---

472 Τρίαξ.

l. c. n. 60.

---

473 Φηνούλλα.

l. c. n. 61.

---

474 Φιλιστώ.

l. c. n. 62.

---

475 Φιλοκουδίς.

l. c. n. 63.

---

476 Φιλοττίς.

l. c. n. 64.

---

477 Φρουνίχα.

l. c. n. 65.

---

478 Χ Η Ρ Ι Α Σ

Χηρίας.

l. c. n. 66. Kaib. l. c. n. 32, 14.

458 ΛΟΥΣΙΣ

Λουσίς.

l. c. n. 46. Kaib. l. c. n. 32, 2.

---

459 Μελανθίς.

l. c. n. 47.

---

460 Νιαρχίς.

l. c. n. 48.

---

461 ΝΙΚΟΣΤΡΟΤΟΣ

Νικόστροτος.

l. c. n. 49. Kaib. l. c. n. 32, 3.

---

462 Νιουμφήα.

l. c. n. 50.

---

463 Ξανθικλεῖς.

l. c. n. 51.

---

464 Ὀνασίμα.

l. c. n. 52.

---

465 Πολεμῆος.

l. c. n. 53.

---

466 Πολιούκων.

l. c. n. 54.

---

467 Πουθόκλια.

l. c. n. 55.

468 Πουθίκων.

l. c. n. 56.

---

469 Πού[ρι]χος.

l. c. n. 57.

---

470 ΓΟΥΡΙΧΙΔΑΣ

Π[ο]υρ[ρ]ιχίδας.

l. c. n. 58. Kaib. l. c. n. 32, 13.

---

471 Σωστρότα.

l. c. n. 59.

---

472 Τρίαξ.

l. c. n. 60.

---

473 Φηνούλλα.

l. c. n. 61.

---

474 Φιλιστώ.

l. c. n. 62.

---

475 Φιλοκουδίς.

l. c. n. 63.

---

476 Φιλοττίς.

l. c. n. 64.

---

477 Φρουνίχα.

l. c. n. 65.

---

478 ΧΗΡΙΑΣ

Χηρίας.

l. c. n. 66. Kaib. l. c. n. 32, 14.

Ex apographis et ectypis a Stamatake missis litteris minusculis expressos publici iuris fecit titulos Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 170 sq. Praeter n. 27: Ἀγαθεστράτη omnes proposui.

c) Tituli vergente tertio a. Chr. saec. usque ad a. 150 exarati.

479—483 „Ἐκ τῶν ἐν τῇ συλλογῇ Σχηματαρίου ἐπιτυμβίων λίθων —, ὧν μᾶς ἐστάλησαν ἔκτυπα παρὰ Δημητριάδου. — Καὶ τούτων μὲν τῶν πέντε στηλῶν τὰ γράμματα φαίνονται ὁπωσοῦν παλαιότερα, τὰ δὲ τῶν ἑξῆς (n. 550—555) τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.“ — Kum.

479 Ἄρχιππος.

Kum. p. 476 n. 1.

---

480 Δαμόκλια.

l. c. n. 2.

---

481 Μνασίφιλος.

l. c. n. 3.

---

482 Πολούκλια.

l. c. n. 4.

---

483 Τιούχων.

l. c. n. 5.

Litteris minusculis edidit Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 476.

---

484 „Ἐπὶ βάθρου τετραγώνου λίθου πωρίνου. — Σχῆμα γραμμάτων φαίνεται παλαιότερον τοῦ τῶν Ῥωμ. χρόνων.“ — Kum.

Ἀθανίκκεια Ἴμνω
Ἀρτάμιδι Εἰλειθυίῃ.

„Ἐξ ἀντιγράφων —“ (vide post tit. 354) edidit litteris minusculis Kum. Ἀθήν. IV 1875 p. 294 n. 6.

485 „Τεμάχιον βάθρου λίθου μέλανος. — Σχῆμα γραμμάτων σχεδὸν τὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων." — Kum.

— ἴω, Δαίμμειν (?) Μνασά[ρχω
τὸ]ν υἱὸν Μνάσαρχον κ...
ἀνέθει]καν τοῖς θιοῖς.

Item ut supra. — Kum. l. c. p. 293 n. 4. — V. 1: [κ]αὶ (Ἀ)μμειν M V p. 235 n. 71.

---

486 Item ut tit. antecedentis. — De litteris ut supra.

Δ]ιόδωρος Μέλανος
Διοσκόροις.

Kum. l. c. n. 5.

---

487. 488 „Ἐπὶ τεμαχίου βάθρου λίθου μέλανος, τεθλασμένου εἰς τρία." — Kum. De litterarum formis nil attulit editor.

487

...ω? ὀκτω? κηδεκάτη ἐπεψάφιδδε Ἱππία[ς ---
... ἔλεξε· δε]δόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ [εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων
-----Ιῆον κὴ αὐτὸν κὴ ἐσγόνως κὴ εἶμεν αὐτ[οῖς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔπ]πασιν ...
-----λιαν κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἀλ[λοις προξένοις κὴ] εὐεργέτης.

Kum. l. c. n. 3 *A*. — M V p. 232 n. 64.

488

...κ]ηδεκάτη ἐπεψάφιδδε Καφισίας Γου----------ς
... εἶ]μεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρή[ων --------]ο? Νεα-π[ολίταν?
... κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝ? ισοτέλιαν κὴ ἀ[σφάλιαν κὴ ἀ]τουλίαν ----
. κα]τὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τἆλλα πάντα καθά[π]ερ τοῖς ἄλλοις κτλ.

Kum. l. c. n. 3 *B*. — M p. 233 n. 65. υ sonus pro οι usurpatus deprehenditur in v. 3.

489—494 in uno lapide. „Der Stein befindet sich gegenwärtig im Hof der Kirche H. Taxiarchos in Skimatári.“ — Robert.

A) a parte aversa:

489 Litt. Θ Ο Γ Σ.

Ξεναρίστ[ῳ ἄρχ]οντος, μεινὸς Ἀλαλκο[μ]ενίω πετρ[ά̣δι ἀ]πιόντος,
ἐπ[ε]ψάφ[ι]δδε Ὀμ[ο̣λ]ώδας
Ἀμουνίαο, Ἀ[χῆ̣ο̣]ς Δαμοφίλω ἔλεξε· δεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον
εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος
Ταναγρήων Κτήσωνα Χαριφάμω Ἐρετριεῖα αὐτὸν καὶ ἐσγόνως καὶ εἶμεν
αὐτοῖς γᾶς καὶ ϝυκίας
ἔππασιν καὶ ἀσφάλιαν καὶ ἀσουλίαν καὶ πολέμω καὶ ἰράνας ἰώσας καὶ
κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
5 τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτης.

---

490 Litt. ut supra, at ϕ.

Εἰρίαο ἄρχοντος, μεινὸς Δαματρίω νιομεινίη, ἐπεψάφιδδε
Γ?υνόπαστος (?) Ἀμινίωνος, Ἐπιχαρίδας Φύλλιος ἔλεξε· δε-
δόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος
Ταναγρήων Πέλοπα Δεξίωνα Νεαπολίταν αὐτὸν καὶ ἐσγόνως λιαν
5 καὶ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς καὶ ϝυκίας ἔππασιν καὶ ἀσφάλιαν καὶ ϝισοτέ-
κ]ὴ ἀσουλίαν καὶ πολέμω καὶ ἰράνας ἰώσας καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλατταν
κ]ὴ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτης.

B) a latere dextero:

491 Litt. ut 489 praeter Θ Ο ϕ.

Ξεναρίστω ἄρχοντος, μεινὸς Ἀλαλκομενίω πετράδι ἀπιόντος,
ἐπεψάφιδδε Ἀχῆος, Ἀπολλόδωρος Καφισίαο ἔλεξε· δεδόχθη
τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων
Ἀντίγονον Ἀσκλαπιάδαο Μακεδόνα αὐτὸν καὶ ἐσγόνως καὶ εἶ[μεν

---

489. — 1 ΑΛΑΛΚΟΙΙΕΝΙΩ, ΕΠΙ?ΨΑΦΕ?ΔΔΕ, ΟΜ.ΙΩΔΑΣ 2 Αλ..Σ.

491. — 4 ΕΙΙ|.

5 αὐτοῖ γᾶς κὴ ϝοικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀτουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

---

492 Litteris minoribus. Litt. ut 489 exceptis Θ O.

Εὐξιθίω ἄρχοντος, μεινὸς Δαματρίω ὀγδόη ἱ[σ]ταμένω, ἐπεψάφιδδε Καφισίας,
Μειλίων Ἀφροδίτω ἔλεξε· ἐδεδόχθη τοῖ δάμοι, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν
τᾶς πόλιος Ταναγρήων Σωσίβιον Διοσκουρίδαο Ἀλεξανδρεῖα αὐτὸν κὴ ἐσγό[νως
κὴ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ οἰκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλία[ν
5 κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατα[ν κὴ τἆλλα πάν]τα
καθάπερ τοῖς ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέτης.

C) a latere sinistro:

493 Litt. ut tit. 492.

Ὁ δῖνα τῶ δῖνος ἔλεξε·] δεδόχθη [τοῖ] δάμ[οι], πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέ[ταν
τᾶς πόλιος Ταναγρήων] Ξάνθιππον Κενδήβα Πισίδαν αὐτὸν κὴ ἐσγό[νως κὴ
εἶμεν αὐτοῖς γᾶς κὴ ϝ]οικίας ἔππασιν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πο[λέμω
κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶ]ν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τἆλλα πάντα καθάπερ [τοῖς
5 ἄλλοις προξένοις κὴ εὐεργέ]της. Εὐανγέλω ἄρχοντος, Ἀλαλκομενίω τρί[τη
ἱσταμένω ? / ἀπιόντος ? }, ἐπεψάφιδδε . . . . .]ος Ἀντικράτιος.

---

494 Litt. ut titt. 492. 493.

Εὐξιθίω (?) ἄρχοντος, μεινὸς Δαματρίω (?) ὀγ]δόη ἱσταμένω, Καφισίας Ἀργικλίδαο ἔλεξε·

---

492. — 1 ΙΣΤΑΜΕΝΩ.
493. — 1 ΔΑΜΟΙ 5 | ΞΤΗΣ.

δεδόχθη τοῦ (?) δάμου (?), πρόξενον εἶ]μεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων
τὸν δῖνα τῶ δῖνος .....ο]ν αὐτὸν καὶ ἐσγόνως καὶ εἶμεν αὐτοῖς γᾶς καὶ
ϝυκίας ἔππασιν καὶ ϝισοτέλι]αν καὶ ἀσφάλιαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμω καὶ ἱρά-
5 νας ἰώσας καὶ κατὰ γᾶν καὶ κ]ατὰ θάλατταν καὶ τἆλλα πάντα καθάπερ τοῖς
ἄλλυς προξένυς καὶ εὐε]ργέτης.

Publici iuris fecit titulos **489—494** Robert, Hermes XI 1876 p. 98 sq. *a—f* tabula addita. — M V p. 231 sq. n. 56—61. Tituli 489. 491 — sine dubio etiam 492. 494 — uno eodemque die exsculpti sunt; vide etiam Ἀχῆος 489, 2. 491, 2. Καφισίας 492, 1. 494, 1. — Praeterea tit. 492 eadem aetate lapidi incisus est, qua tit. 14 Orchomenius, cum utroque hospitium publicum conferatur in Σωτίβιον Διοσκουρίδαο Ἀλεξανδρεῖα; quam sententiam non denegat sermonis condicio. Quem quidem virum eum esse intellegendum, penes quem regnante Ptolemaeo Philopatore summa fuerit in Aegypto imperii, probavit Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 98 (cf. diss. p. VIII sq.). — Desideratur in tit. 494 eius mentio, qui suffragia rogavit. De annorum ordine, quo exarati sint tituli, Robert l. c. haec: „Die sechs Urkunden gehören demnach mindestens vier verschiedenen Jahren an und zwar müssen wir naturgemäss die oben stehenden *a c e* (= 489. 491. 493) für die älteren, die unteren *b d f* (= 490. 492. 494) für die jüngeren halten. — *b* (= 490) wohl älter als *d f* (= 492. 494), da *f* sonst als an demselben Tage wie *d* erlassen auf der in der Mitte liegenden Seite eingegraben worden wäre. Die zeitliche Reihenfolge der Urkunden ist also *a c e b d f* (= 489. 491. 493. 490. 492. 494).“ — In titulorum sermonem υ pro οι se insinuare coepit.

---

495 „Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγ. Θωμᾶ .. ἐντετειχισμένη πρὸ τῆς πυλῆς.“ — Ἀθαν. Δημητριάδης in litteris ad soc. arch. Athen. datis. „In pariete ecclesiae, prope rudera Tanagrae, in eodem lapide, in quo titulus Phorystae agonisticus n. 1582 et quidem infra hunc.“ — B. Litt. Α Θ Κ Μ Ο Π Σ Ω apicibus ornatae apud Lb; vulgares praeter Θ Π (Π v. 4 alter. 7 tert. et quart. 12) Lk.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστας
παῖς ὁ Τρίακος | κῆρυξ νικήσας καλὸν

ἀγῶνα Διός· | ἄλλους τε ἀθλοφόρους
πτανοῖς ποσὶν εἷλον ἀγῶνας, |
5 εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστυ καλὸν στεφανο[ῖ.
Καφισίας ἐπόεισε.

...ώ?ρω ἄρχοντος, μεινὸς Ἱπποδρομίω προτριακάδι, ἐπεψάφιδδε
..ος Μνάσωνος, Ἀθάνιχος Δωροθίω ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, π-
ρόξεν]ον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρείων Διουσκορίδαν
10 ...ρ?ω Ἀθανεῖον αὐτὸν κὴ ἐσγόνως κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυ-
κίας ἔππα]σιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσυλίαν κὴ πολέμω
κὴ ἰράνας ἰ]ώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τἆλλα πάντα
καθάπερ τῦ]ς ἄλλυς προξένυς κ[ὴ εὐερ]γέτ[η]ς.

Primus edidit Leake, mus. crit. II p. 570, 1; inde CIG 1582 (vss. 1—6). 1562 (vss. 7—13). Iteravit Lk II tab. xv, 70; minusculis II p. 467; inde Lb 454. 455. — Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 475. — K p. 28. C 114. M V pp. 235. 233 n. 75. 66. — In decreto sermonem Boeotorum exhibenti (vss. 7—13) υ sonus attritus οι vetustiorem plane expulit.

496—498 „Αἱ πρῶται τρεῖς (scil. ἐπιγραφαί) εἶναι ἐπὶ τῶν τριῶν πλευρῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πλίνθου λίθου μέλανος, ἥτις εὑρέθη ἐν τοῖς θεμελίοις τοῦ τείχους ὕπερθεν τοῦ θεάτρου.“ — (Quartus titulus una cum his editus est 383).

496 Litteratura auctore Kum. optimae aetatis.

Ἱαρώνυμος, Καλλὶς
Κλιηνέτω μναμεῖον
νικάσαντος Βασίλεια
τῦς θιῦς.
5 Εὐβουλίδης ἐπόησε.

Kum. Ἀθήν. IV 1875 p. 210 n. 1. — M VI p. 64 n. 66c. Cf. tit. 70.

---

497 Vide at tit. superiorem. — Litterarum formae teste Kum. dominationis Romanorum antechristianae aetatis speciem in fronte gerunt.

---

495. — 7 |...ΡΩ Lk. 8 ΔΑΜΥΙΓ | Lb ΔΑΜΥ | Lk Kum. 9 ΔΑ | Lk δαν | Kum. 10 ..ΩΑΘ.Ν - Lk. ut supra Kum. 12 ....ΣΑΣ Lk | (lac.) ? Lb | (lac.) ώσας Kum. τὰ ἄλλα Kum. 13 ΓΡΟΞΕΝΥ. | Lk. ut supra Kum.

Ἀριστοκλίδαο ἄρχοντος, μεινὸς Θουίω νευμεινίη,
κατὰ δὲ Θιὸν Ὁμολωίω ἑσκηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε Ἀγάθαρ-
χος, Εὔνοστος Μελίτωνος ἔλεξε· δεδόχθη τοῦ δάμυ, πρό-
ξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων Διω-
5 νούσιον Θιοφίδιος Δαματριεῖα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως κὴ εἶμεν
αὐτοῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝιστοτέλιαν κὴ
ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώ-
σας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα
πάντα καθάπερ τοῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Ibid. n. 2. — M V p. 233 n. 67. — Hic titulus et 499 eiusdem archontis anno exarati sunt.

---

498 Vide ad tit. 496. — Litteratura teste Kumanude eiusdem generis atque tituli antecedentis.

Νικίαο ἄρχοντος, μεινὸς Ἀλαλκομενίω ἔκ[τῃ] ἀπιόντος,
ἐπεψάφιδδε Εὐκτείμων, Θιόπομπος Εὐνόμω ἔλεξε· δε-
δόχθη τοῦ δάμυ, προξένως εἶμεν κὴ εὐεργέτας τᾶς πόλιος
Ταναγρήων Φιλοκράτην Ζωΐλω, Θηραμένην Δαματρίω,
5 Ἀπολλοφάνην Ἀθανοδότω Ἀντιοχείας τῶν πὸδ Δάφνηι, αὐτὼς
κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ
ϝιστοτέλιαν κὴ ἀφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω
κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ
ἄλλα πάντα καθάπερ τοῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέ-
10 της.

Ibid. p. 211 n. 3. — M l. c. n. 68.

---

499. 500 „Τεμάχιον βάθρου γωνιαῖον, λίθου μέλανος.“ Vide post tit. 354.

499 In latere adverso. — „Ἐν τῇ πρώτῃ πλευρᾷ εἶναι γράμμασι τῶν παλαιοτέρων Ῥωμαϊκῶν χρόνων.“ — Kum.

. . . ἄτης Ἀριστοκλίδαο ἄρχοντος προξενίη· | . . . . .
. . . . τω ? [Σ]μίκρων Πλουτίνω ἔλεξε· δεδόχθη τοῦ δάμυ, προξένως
εἶμεν
. . κ]ὴ εὐεργέτας τᾶς πόλιος Ταναγρήων Δαμάτριον Φιδι . . .
. . κὴ Πιστόλαον Δαματρίω Κορινθίως αὐτὼς κ[ὴ

5 ἐσγόνως κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν
κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν καὶ (!?) ἀσουλίαν κὴ κατὰ
γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώ-
σας κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ τῦς ἄλλυς προξένυς
κὴ εὐεργέτης.

Kum. l. c. p. 291 n. 1 vss. 1—9. — M V p. 232 n. 62. — Hoc decretum et tit. 497 eiusdem Aristoclidae archontis anno confecta sunt. Decretorum ad hospitium publicum in peregrinos conlatum pertinentium exordium catalogi. Nec tamen praeter unum hoc reliqua aetatem tulerunt.

---

500 In latere averso. — De litterarum formis Kum. nil attulit.

Ὁμολ[ωίω ἄρχοντος, μεινὸς - - - - - -
ἐπεψάφιδδε [ὁ δῖνα, ὁ δῖνα
Φίλωνο[ς ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐ-
εργέταν [τᾶς πόλιος Ταναγρήων τὸν δῖνα τῶ δῖνος κὴ
5 αὐτὸν κὴ [ἐσγόνως κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν
κὴ εἰσοτέλιαν [κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας ἰώσα[ς κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπ[ερ τῦς ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Vss. 1—5. 7. 8 edidit Kum. l. c. n. 1 vss. 10—16. Versum 6 inserendum esse idem adfirmavit l. c. p. 378. — M l. c. n. 63. — Tituli eiusdem generis atque proxime praecedentes fragmen. In v. 6 legendum videtur ϝισο-.

---

501 „Τεμάχιον βάθρου γωνιαῖον, λίθου μέλανος.“ — Kum. Vide post tit. 354. — „Σχῆμα γραμμάτων τὸ τῶν πρώτων Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἂν δὲν ἀπατῶμαι.“ — Idem.

Μνάσων Εὐβώλω . . . . . .
Εὔβωλον τὸν [πατέρα ἀνέθεικε τοῖς θιοῖς?
Ἀθανογίτονος ἄρχοντος προξενίη· βωλά· Προστατη[ρίω μεινὸς ἐπ-
εψάφιδδε
Σωσικράτης, Μνάσων Εὐμήλω ἔλεξε· προβεβωλε[υμένον εἶμεν αὐτῦ,
πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρήων
5 Θιοκλῆν Ἄγωνος Ἐλατέα αὐτὸν κὴ ἐσγόνως - - - - -

κὴ πολέμω κὴ ἰρ̣άνας ἰώτας κὴ κατὰ γᾶν κ[ὴ - - - - -
εὐερ̣γέτης τᾶς πόλιος γέγραπτη.

Πολύξεν[ος ἐπόειτε.

Kum. ibid. p. 292 n. 2. — M V p. 235 n. 74. — Ex editoris sententia primum vss. tantum 1. 2. 8 titulum dedicatorium efficientes addito artificis nomine iique litteris multo maioribus lapidi incisi erant, dein vss. 3—7 titulo 499 consimiles medii his sunt interiecti.

---

502 „Musée de Tanagre. Pierre noire, fragment de base.“ — Hauss. Litt. Θ Κ Μ Ν (vss. 1—5) Ν (v. 6 sqq.) Ο Γ Σ.

Τῶ δῖνος ἄρχοντος, μεινὸ]ς Ἀλαλκομενίω δ[υ]ωδεκάτη,
ἐπεψάφιδδε - - - -]νίας, Πούρρος Ἑρμαγένιος ἔλεξε·
δεδόχθη τῦ δάμ]υ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐερ̣γέταν
τᾶς πόλιος Τανα]γρ̣ήων Μοσχίωνα Δώρω Ἀσπένδιον κὴ εἶμεν αὐ]τοῖ γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσ]φάλιαν κὴ πολέμω κὴ ἰρ̣άνας
ἰώτας κὴ κατὰ γᾶν] κὴ κατὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα πάντα καθάπερ̣ τῦς ἄλλ]υς προξένυς κὴ εὐερ̣γέτης.

Haussoullier, bull. de corr. hell. III 1879 p. 383 n. 29. — M V p. 234 n. 69.

---

503 „Ibidem. Pierre noire, fragment de base.“ — Hauss. Litt. ut supra. Ν ubique.

Πολουκλίδαο ἄρχοντος, [μεινὸς . . . . . .
δυοδεκάτη, ἐπε[ψά]φιδδε [ὁ δῖνα τῶ δῖνος,
Ξενέ[ας] [τῶ δῖνος ἔλεξε· δεδόχθη τῦ δάμυ,
πρ̣οξένως εἶμεν κὴ εὐερ̣γέτας [τᾶς πόλιος
Ταναγρ̣ήων Νίωνα Νικάνορος Ἀλεξανδρεῖα κὴ Νικάνορα Δαμάρχω Μιλάσιον αὐτὼς κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτῦς γᾶς κὴ ϝυκίας ἔππασιν κὴ ϝισοτέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ πο-

---

502. — 1 | ΣΑΛ -, ΔΙΩ - 3 | ΓΡΟ - 8 | ΓΣ.
503. — 1 ΔΑΟΑ▒ΡΧΟΝΤΟΣ 3 ΞΕΝΕΛΣ▒ΙΓ▌Γ

λέμω κὴ ἰράνας ἰώσας κὴ κατὰ γᾶν κὴ κα-
10 τὰ θάλατταν κὴ τὰ ἄλλα πάντα, καθάπερ τοῦς
ἄλλυς προξένυς κὴ εὐεργέτης.

Idem l. c. p. 384 n. 30. — M l. c. n. 70.

504—506 „In uno lapide Tanagraeo.“ — B. Litt. vulg. praeter Θ (at Θ 504, 6 bis. 505, 5) Lk. Θ K Π B. K Π Lb.

504

.....ς ἄρχοντος, Ὁμολωίω τρισκηδεκάτη, ἐπεψάφιδδε
ὁ δῖνα τῶ δῖνος, Π]ούρρανδρος Δαμοκλεῖος ἔλεξε· δεδόχθη τοῦ δάμυ, πρόξε-
νον εἶμεν κὴ] εὐεργέταν τᾶς πόλιος Ταναγρείων Διογένην Ἰαρο-κλεῖος
------- αὐ]τὸν κὴ ἐσγόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῦς γᾶς κὴ Ϝυκίας ἔππα-
5 σιν κὴ Ϝισοτέ]λιαν κὴ ἀσφάλειαν κὴ ἀσουλίαν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας
ἰώσας κὴ κατ]ὰ γᾶν κὴ κατὰ θάλατταν, καθάπερ κὴ τῆς ἄλλυς προ-
ξένυς κὴ εὐ]εργέτης.

---

505 Infra superiorem titulum.

Ἀγαθάρχ[ω προξενία·
Ἀμινοκλεῖος ἄρχοντος, [μεινὸς - - - - - ὁ δῖνα
ἐπεψάφιδδε, Ὀρσίμ[αχος τῶ δῖνος
ἔλεξε· δεδόχθη τοῦ δ[άμυ, πρόξενον εἶμεν κὴ εὐεργέταν
5 τᾶς πόλιος Ταναγρε[ίων Ἀγάθαρχον τῶ δῖνος
Χαλκιδεῖα αὐτὸν κὴ ἐσ[γόνως, κὴ εἶμεν αὐτοῦς γᾶς κὴ Ϝυ-
κίας ἔππασιν κὴ Ϝισο[τέλιαν κὴ ἀσφάλιαν κὴ ἀσουλίαν
κὴ κατὰ γᾶν κὴ κατὰ θ[άλατταν κὴ πολέμω κὴ ἰράνας
ἰώσας κὴ τἆλλα [πάντα, καθάπερ τοῦς ἄλλυς προξέ-
10 νυς κὴ εὐερ[γέτης.

---

9 ΙΩ[illegible]ΣΑΣ.
504. — 3 ΙΕΡΟΚΛΕΙΟΣ Lk in itin.
505. — 1 ΑΓΑΘΑΡΧΟ; om. Lk in itin.

506 Infra duos titulos antecedentes.

------τω προξενία· Ἀλαλκο[μενίω - - - - - - - -
ἐπεψάφιδδε Ἑ]ρμογένης, Θιόδωρος [τῶ δῖνος ἔλεξε· προ-
βεβωλευμένον] [εἶ]μεν αὐτῦ πό[τ τὸν δᾶμον, - - - - -
- - - - - - Χ]αλκιδε[ῖα - - - -
5 - - - - εὐερ[γέτης.

Primus edidit Leake, mus. crit. II p. 571, II; inde CIG 1563 *a—c.* Lk II tab. xv, 60. Lb 469. — K p. 29. M VI p. 63 sq. n. 66 *b—d.* — Titulis 505. 506 eodem modo προξενία· praescriptum, ut pluralis numerus deprehenditur in titt. 499. 501.

---

507 „Τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων." — Kum. Litt. Α Θ Γ Ϲ Kaibel.

Ἐπὶ Λυκάωνι·
Οὗτον ἔθα-
ψαν τὺ Ἀθα-
ν[α]ϊστή.

Edidit litteris minusculis ex apographo et ectypo a Stamatake confectis Kum. Ἀθήν. II 1874 p. 402 n. 1. Litterarum formas genuinas proposuit Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 428 n. 34. — M V p. 237 n. 84. — Hic titulus atque insequens positi erant in eorum tumulis, qui a collegio Athenaistarum, cuius sodales fuerant, erant sepulti.

---

508 Item ut supra. — Kum.

Νικόμαχε,
χαῖρε·
Οὗτον ἔθαψαν
τὺ Ἀ[θαναϊστή.

Litteris minusculis ex eiusdem apographo expressit titulum Kum. l. c. p. 403 n. 3. — M l. c. n. 85. — Vide ad titulum superiorem.

---

506. — 2 ΘΙΟΔΩΡΟΣ Lk „mus." ΘΙΟΔΩΡΟ Lk in itin. 3 | ΗΜΕΝ Lk (Lb). 4 | ΑΛΚΙΔΕ | Lk (Lb) | ΑΛΚΙΔΕΙ | CIG.
507. — 4 | ΝΛΙΕΤΗ Kaib.

509 Γαλάτας·
Οὗτον ἔθαψαν τὺ
Διωνιουσαστή.

Jules Martha, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 141 ex apographo Haussoullieri. — M VI p. 64 n. 85[b]. — Titulus sepulcralis duobus antecedentibus et 536 simillimus.

510—532 Cippi sepulcrales Thebis in museo, in Tanagrae confinio reperti. — Litt. „τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων." — Kum.

510 Αἰχμαρέτα.

Kum. p. 299 n. 1.

---

511 Ἀμινίας.

l. c. n. 2.

---

512 Ἀμινώ.

l. c. n. 3.

---

513 Ἀριστοκράτεις,
Πρωτόμαχος.

l. c. n. 4.

---

514 Βλεποντίδας.

Kum. p. 300 n. 7.

---

515 Β]ουκατία.

l. c. n. 8.

---

516 Δαιμένετος.

l. c. n. 9.

---

517 Δεξίδαμος.

l. c. n. 10.

518 Δικαιόπολις.

l. c. n. 11.

---

519 Διωνιούσιος χρηστός.

l. c. n. 12.

---

520 Δο(ῦ)λος.

l. c. n. 13.

---

521 Εἰστοτίμα.

l. c. n. 14.

---

522 Ἑρμώ.

l. c. n. 16.

522*a* Εὔκηρον.

l. c. n. 18.

---

523 Θεύδωρος Κλεαρίστο.

Kum. p. 301 n. 23.

---

524 Καλόνικος.

l. c. n. 24.

---

525 Λουκίδας.

l. c. n. 25.

---

526 Μίκουθος.

l. c. n. 26.

---

527 Νιουμήνιχος.

l. c. n. 27.

528 Ξενυλίς.

l. c. n. 28.

---

529 Ξεννώ.

l. c. n. 29.

---

530 Πουρρίς.

l. c. n. 33.

---

531 Σώκλεια.

Kum. p. 302 n. 38.

---

532 Τουρανίς.

l. c. n. 41.

Edidit Kum. Ἀθήν. IV 1875 pp. 299—302 (vide post tit. 354). — M V p. 237 n. 82. — E titulorum numero, quos proposuit Kumanudes, eos tantum relegandos duxi, qui vulgaris sermonis speciem in fronte gerunt.

533—549 In Σχιματάρι vici museo. Litteratura „τῶν Ῥωμαίων χρόνων." — Kum.

533 Ἀγάθων μάγιρος.

Kum. p. 174 n. 73.

---

534 Ἀριστογένια.

l. c. n. 74.

---

535 ΑΣΚΛΑΠΙΧΕΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἀσκλάπιχες,
χαῖρε.

l. c. n. 75. Kaib. Herm. VIII p. 427 n. 32, 26.

536 Ἱππόμαχε,
χῆρε·
Οὗτον ἔθαψαν
. . . υ ? ν . . . . αν.

l. c. n. 77.

---

537 Δαμόστροτος.

l. c. n. 84.

---

538 Ζωπούρα.

l. c. n. 85.

539/40 Ζωπουρίνα.

l. c. n. 86. 87.

---

541 Ζωπουρίων.

l. c. n. 88.

---

542 Ζώπουρος.

l. c. n. 89.

---

543 Ζωπυρίνα.

l. c. n. 90.

---

544 Λιουσίκλια.

Kum. p. 175 n. 95.

---

545 Νικέα χρηστά.

l. c. n. 96.

---

546 Σωτηρίχα.

l. c. n. 100.

---

547 Τιμάρχα.

l. c. n. 101.

548 Φηδρίχα.

l. c. n. 102.

---

549 Χαρμουλίδας.

l. c. n. 103.

Ex Stamatakis apographis et ectypis minusculis litteris edidit Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 174 sq.

550—555 „Ἐκ τῶν ἐν τῇ συλλογῇ Σχηματαρίου ἐπιτυμβίων λίθων —, ὧν μᾶς ἐστάλησαν ἔκτυπα παρὰ Δημητριάδου.“ — Kum. Vide ad titt. 479—483. „Τὰ γράμματα — τῶν Ῥωμ. χρόνων.“ — Idem.

550 Ἄλκις.

Kum. p. 476 n. 1.

---

551 „In a chapel near Skimatári.“ — Lk.

Δ Α Μ Ω

Δαμώ.

l. c. n. 2. Lk II tab. xv, 65. Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 428 n. 32, 29 (K XLI[a] p. 156).

---

552 Ἰράνα.

l. c. n. 3.

---

553 Κτησίκλια.

l. c. n. 4.

---

554 Πραούλα
χρηστά.

l. c. n. 5.

---

555 Ἐπὶ Ὀ[υ]ασίμυ.

l. c. n. 7.

Titulos **550—555** edidit litteris minusculis Kum. Ἀθήν. III 1875 p. 476.

556—566 Vide infra.

556 Β Ο Ι Δ Ι Ο Ν

Βοιδί[ω]ν?

n. 4.

---

557 Ξ Ε Ν Ο Κ Λ Ι Α

Ξενόκλια.

n. 5.

---

558 „Cippus pulcerrimo acroterio ornatus.“ — Kaibel.

Ξ Ε Ν Ο Φ Α Ν Τ Α

Ξενοφάντα.

n. 7.

---

559 Μ Ν Α Σ Α Ρ Χ Ο Σ

Μνάσαρχος.

n. 12.

---

560 Σ Τ Ρ Ο Μ Β Ο Σ
Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ.Ο Σ

Στρόμβος,
Ἀπολλόδωρος.

n. 15.

---

561 Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ι Σ

Διογένεις.

n. 16.

---

562 Χ Ρ Ο Υ Σ . .

Χρουσ[ίς?

n. 18.

---

563 Ν Ι Κ Α Σ Ι Π Π.Ο Σ

Νικάσιππος.

n. 20.

564 ΕΥΦΡΟΣΟ˅

Εὐφροσού[να ?

n. 21.

---

565 ΧΑΙΡΕ
ΤΕΛΕΔΑΜΕ

Χαῖρε,
Τελέδαμε.

n. 22.

---

566 ΑΘΑΝΙΑΣ

Ἀθανίας.

n. 31.

Titulos **556—566** proposuit in cipporum triginta duorum numero Kaibel, Hermes VIII 1874 p. 427 sq. n. 32, 1-31.

---

567 „In a tower between Grimadha and Skimatári.“ — Lk.

ΒΙΟΤΤΟΣ

Βίοττος.

Lk II tab. xv, 66. Lb 456. — K XLI[b] p. 156.

---

568 „At Skimatári near Tanagra.“ — Leake.

ΕΓΕΙΡΙΧΑ

Ἐγειρίχα.

Leake, mus. crit. II p. 579, xxiii; inde CIG 1672. Lb 461. — M V p. 237 n. 86.

---

569 „At Tanagra.“ — Leake.

ΗΣΧΙΝΑΣ

Ἡσχίνας.

Leake, mus. crit. II p. 577, ix; inde CIG 1641. Lb 459. — M V p. 235 n. 76.

570 ΑΝΑΞΙΛΑΟΣ

Ἀναξίλαος.

Lb 457. — M V p. 238 n. 87.

---

571 ΕΥΤΥΧΑ

Εὐτύχα.

Lb 462. — M l. c. n. 88.

Tituli extra Boeotiae fines reperti et incertae originis.

a) Vetustioris litteraturae monumenta.

572 „Inscriptio Delphis inventa.“ — B.

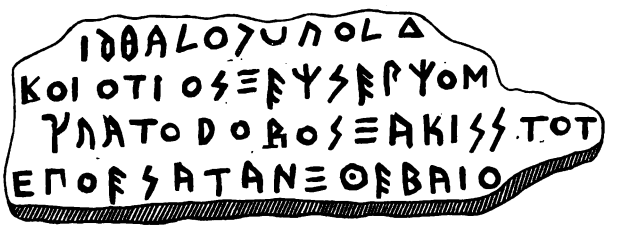

Ἰόθαλος ὁ Πολ[α?] . . . .
Βοι[ώ]τιος ≡ ἐ[ξ] Ἐρχομ[ενῶ.
(Ο)ὑπατόδ[ω]ρος ≡ Ἀριστο[γ][ίτων
ἐποε(ι)σάταν ≡ Θε(ι)βαί[ω].

Ex Dodwelli libro „a classical and topographical tour through Greece“ II p. 509 denuo expresserunt Boeckh, prooem. lectt. univ. Berol. hibern. 1821/22; Rose, inscrr. Gr. vet. p. 99 tab. XIII, 1. CIG. 25. Kirchhoff, „Studien zur Geschichte des griech. Alphabets“ [3] 1877 p. 132. IGA 165. — M VI p. 50 n. 1. — „Haec inscriptio statuae aereae, Pythii credo victoris, subscripta legebatur: is fuit Boeotius vir ex urbe Orchomeno; sed ipsius patrisque nomina ita mutilata sunt, ut restitui non posse videantur.“ — B. „Die Trennung der Worte von einander ist durch drei Striche angegeben; zwischen Namen und Vatersnamen in der ersten, zwischen Praeposition und Nomen in der zweiten Zeile ist nicht interpungiert. Der rauhe Hauch ist nicht mehr bezeichnet.“ — M l. c. „Die Inschrift gehört nothwendig in die Zeit des Bestehens des

böotischen Bundes unter thebanischer Oberhoheit und vor die Zerstörung von Orchomenos durch die Thebaner Ol. 103, 2, also entweder in die Zeit vor dem antalkidischen Frieden und somit spätestens bis in den Anfang der 98. Olympiade, oder in die Zeit nach Wiederunterwerfung der böotischen Städte unter die Herrschaft von Theben bis zu jener Zerstörung, Ol. 100, 4—105, 1." — Kirchhoff l. c. — De Hypatodori et Aristogitonis aetate vide Kirchhoff ibid. Eorundem nomina praeter aliorum artificum exstare videntur in tit. 310, 1. 4 Theb. (cf. diss. p. v).

---

573 „Inschrift am oberen Rande eines aus Böotien stammenden Kantharos der Sammlung Philimon zu Athen:

VARESEDOKFEVΓΙΟΙΟΝΙΜΕ

Χάρε(ι)ς ἔδ[ω]κε Εὐπλοί[ω]νί με

welche ich hier nach einer Copie, die Hrn. Professor Schoell verdankt wird, mittheile." — Kirchhoff l. c. p. 131. — „Versu trimetro dedicationem includere studuit Chares, sed male ei cessit." — Roehl, IGA 219. — M l. c. n. 2.

b) ca. a. 350 a. Chr.

574 „Grabstein — in den Papieren von Ross ohne Angabe des Herkommens." — K².

ΚΥΛΕΙΔΑ.
ΚΛΕΙΔΑΟ
ΘΕΒΑΙΟΣ

- κ(ο)υλείδα[ς
- κλείδαο
Θε(ι)βαῖος.

K² p. 605. — IGA 305. M VI p. 51 n. 5. Prisca scriptura haeret in voce Θε(ι)βαῖος v. 3.

APPENDIX.

TITVLI AEGOSTHENENSES

inter a. 223 — 197 a. Chr. exarati.

1 — 7a „A l'église de la Panagia sur la face extérieure de la pierre, servant de linteau à la porte ... une longue inscription de 72 lignes environ dont 40 au moins pouvaient se lire.“ — Lebas, Revue archéol. 1844 p. 169. Litt. I Θ Γ Σ Forchh. K M Ξ Γ Φ Lb.

A

1 Νικίας Διονυσίου ἔλεξε· προβεβωλευμένον
ε]ἶμεν αὐτοῖ, ἐπιδή ἐστι τῆ πόλι Σιφείων προ-
υ]πάρχωτα εὔνοια ἐκ προγόνων κὴ ἐν προεδρίαν
κ]αλῖ ἁ πόλις Ἠγοσθενιτάων, ὁπόττοι κα παρί-
5 ωνθι Σιφείων, καταυτὰ δὲ κὴ τοὶ Σιφεῖ[ε]ς τὰς
αὐτὰς τιμὰς ἐκτεθήκανθι Ἠγοσθενίτης, κὴ ἐ-
π]ὶ τὰς κοινὰς συνόδως καλέονθι τὼς παργινυ-
μένως· ὅπωτ ὧν φανερὸν ἴει, ὅτι τὰν ὁμόνοι-
αν διαφυλάττι τὰν ἐκ τῶν προγόνων παρδοθεῖ-
10 σαν ἁ πόλις Ἠγοσθενιτάων πὸτ τὰν πόλιν Σιφε-
ίων, δεδόχθη τοῖ δάμοι, ὁπόττοι κα παργινύ-
ωνθη Σιφείων ἐν τὰς κοινὰς θυσίας, ἃς δαΐζοι ἁ πό-
λ]ις, ὑπαρχέμεν αὐτοῖς καθάπερ κὴ τοῖς πολ-

---

1. — 2 ^YTOI F 3 -NΩNH F 4/5 OΠOTIOI . AN-ΔPI | ΩYOI F 5 | . NΘI Lb ΔEIHTOIΣIΦEI . . Σ F ΣIΦEIΩN Lb 6 -KANOI F 6/7 Σ | I F E | . I Lb 8 | MI (lac.) ΩΣ (lac.) ΩNIANEP . NIEIO . . T/ N F 12 AΣA< (lac.) ΣOI F ΔAIΣOI Lb 13 ANTΩΣAΘAΓEP . HTOI ΓOΛI|THΣ F

ίτης· τοὶ δὲ πολέμαρχοι, ἐπί κα τὸ ψάφισμα κου-
15 ρωθείει, ἀνγραψάνθω τὸ ψάφισμα ἐν στάλαν ἐ[ν
[2] τοῖ Μελαμποδείοι. Νικίας Διονυσίου ἔλ[ε-
ξε· προβεβωλευμένον εἶμεν αὐτοῖ, ἐπειδὴ Πολέ[μαρ-
χος Μένωνος Χαλεὺς εὐεργέτας ἐὼν διατελ[εῖ
τᾶς πόλιος Αἰγοσθενιτᾶν, δεδόχθαι τῶι δά-
5 μωι, πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλι-
ος Αἰγοσθενιτᾶν, ὑπάρχειν δὲ αὐτῶι καθάπερ
καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις· τ[οὶ
δὲ πολέμαρχοι, ἐπεί κα τὸ ψάφισμα κυρωθῆ[ι,
ἀνγραψάντω εἰς στάλαν ἐν τοῖ Μελαμπο-
3 10 δείοι. Καφισίου ἄρχοντος ἐν Ὀγχη-
στοῖ, ἐπὶ δὲ πόλιος Κλεοδρόμου, τοίδε ἐξ
ἐφήβων· Ἀπελλέας Κάλληνος, Πίσων
Ἡρακλείτου, Ἥρω[ν] Δι⟨κ⟩οδώρου, Διονύσιος
5 Θεγείτου, Πυθίων Ὀνασίωνος, Θέτιμος
Ποτιλάου, Διονύσιος Πυθοδώρου, Εὔγει-
τος Εὐγείτου, Χαρίδαμος Δινία,
Φιλιστίων Σιλανίωνος. Τὸν ὁπλίταν ἐνί-
κασε Εὔγειτο ς Διοτίμου.
4 Ὀνασίμου ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι ἐξ ἐ[φή-
βων ἐν πελτοφόρας ἀπεγράψατο Ἄλκι[μος
5 Ἀπολλοδώρου. Ἱππί[α]ο ἄρχοντος
ἐν Ὀγχηστῶι [ἐξ] ἐ[φ]ήβων ἐμ πελτοφόρα[ς
ἀπεγράψατο Διονύσιος Πασικλέος.
6 .....λλου ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι, ἐπὶ δὲ πόλιος Κ[α]λ-
λικλέος, τ]οίδ' ἐξ ἐφήβων· Ἀλ....ναος Χρονοτ....
..σας [Μ]ένωνος, Τει[ρ]εσ[ί]ας Ἀγ[ησ]ία, Διο.....
[7] ....ς, Δαμάτ[ρ]ιος Καλλικλέο[ς]. Διόδωρος Ὀνασί-
μου ἔλεξε·] αὐτῶι [πρ]ο[β]ε[β]ο[υ]λ[ευ]μέ]νο[ν] εἶ[μ]εν, ἐπειδὴ Θεόφαντ-
τος] Εὐδαίδο[υ] Σι[κυ]ώνιος εὔνοιαν ἔχων διατε-

---

14 ΤΟΙΔΙ F 14/15 ΚΟΥΡ|ΩΘΕΙΕΙ F ΚΟΥ|.ΩΘΕΙΕ Lb
15 ΑΝ(ΑΓΡ)ΑΨΑΝΘΑ, Ε Σ Τ Α . ΑΛΙ | F
2. — 2 ΕΙΜ Ν F 2/3 ΠΟΛΕ|ΧΟΣ F ΠΟΛΙΤ.|ΚΟΣ Lb
3 ΧΑΛΕΥ.ΩΕΡΓΕΤΑΣΛ.Ν F -ΤΕΛΙ| Lb 4 ΔΕΔΟΧΘΕΙΝΔΕΑΥ-ΤΩΙ sqq.; ad v. 6 aberravit F 4/5 ΤΟΙΔΑ | F 5 | ΜΟΙ (lac.) ΞΕΝΕΝΕ (lac.) ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΥΗΣΑΝΤΑΠΟΛ | F 8 ΕΠΙΚΑ F -ΘΗ | F -ΘΕ..| Lb 9 ΕΣΣΤΑΛΛΑ F
5. — 1 ΙΠΠΙΝΟ.
6. — 3 ΑΠΙ..ΙΑ.

λεῖ ε]ἰς τὰν πόλιν το[ὺς] τε πα[ρ̣γι̣ν̣]υομένους
5 εὖ δέχ̣εται,] δεδόχ̣θαι τ[ῷ]ι δάμωι, Θε[ο̣]φαντον
- - - - - - - - - - - - - - δι . α . νο . [π]ρόξενον εἶμεν
καὶ] ε[ὐ]εργέταν [- - - τ̣ᾶς π̣]όλεως θε . ατα
. αι . . . . ο . . . α . . . . ο . . . . [κ]αὶ εἶμεν αὐτῶι
ἀτέλειαν καὶ κατὰ γᾶν καὶ [κ]ατὰ θάλατ-
10 ταν . . . . . ο . . . . ω . . τἆλλα πάν-
τ[α], ὅσα[π]ε[ρ] κα[ὶ τ]οῖς ἄ[λ]λοις π[ρ]οξένοις καὶ εὐ-
εργέταις . . . . αι . . κα . . . . ο . . τωι Ἡρακλε-
ηλῆν . . . . εο . . απο . . . . . ντωντι . . .
ε - - - - - - - - νπο - - - - - - - - - - ις ψήφι-
15 σμα - - - - ἀ]γγειλάντων - - - - - - - - ων ἄρχοι
- - - - - - - - - - - - - μι . . δ . . εο . καιο . . . ων
. . . Κα[λλ]ικλέως τοῦ Διονυσίου, Ἀρ̣έτωνος τοῦ
δις Νέωνος, Θε[ίο̣υ] Ἡρ̣ακλείδου, Ἥρ̣ωνος
ηκ . . . . . ιδ . . τοῦ δόντος . νγ . ε . νο . ν
10 . . . . . ε]ἰς τὰν . . . ν . . . . . αν . . ν . . δο . . . . .
- - - - - - - - - - - - - - ειμ - - - - - - β . . .
- - - - - - - - - - - - τανα . . . δ . . . . αρτ . .
7 a . . . ονίδου ἄ[ρ̣χο̣ν̣]τ[ο̣ς] ἐν Ὀγχη[σ̣]τῶι, ἐπὶ δὲ πόλιος [Θε̣]οδώ-
ρου] - - - - - - - - - - α . αν . εὐε[ρ̣γ]έταις π
- - - - - ολλ . . . . α . . . . ν . . Καλλι - - - - -
- - - - - - - - - - - - - Παιανιχο . . . . εν . . . ν
5 - - - - - - - - - - Ἱ]ππονικ . . . ν . . τουνα
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ο - - -
- - - - - - - - - - - - - - - κα - - -

8—11 „Sur la face intérieure il s'en trouvait encore une autre (scil. inscription) un peu moins étendue, il est vrai, mais au moins aussi lisible.“ — Lb l. c. Litt. Θ Κ Μ Π Σ ϕ.

B

8 Χαριλάου ἄρχοντος ἐν Ὀγχησ[τῶι, ἐπὶ
δὲ πόλιος Ἀ[χ]ε̣λωνος, τοίδ[ε ἐξ
ἐφήβων· Μ[ο̣]λων Τρεψίωνος, Σω-
σικλῆς Δαματρίου, Ἡρ̣όλα[ος Διο-
5 νυσίου, Μα . . . αχος Δαιμ[ατρίου,

---

7. — 4 ΠΑΙ . . ΥΟΜΕΝΟΥΣ.
8. — 2 ΑΧΕΛΩΝΟΣ.

. α . ς Ἡροτ[ίμου, - - - - - -]λ . .
Διονύσιος Διογ[ένεος], Παιώνιχος
Διονυσίου.

9 Μνάσωνος ἄρχοντος ἐν Ὀγ-
χηστῶι, ἐπὶ δὲ πόλιος Ἀπολ-
λωνίδα, τοίδε ἐξ ἐφήβων· Μά-
τρων Μελαμποδώρου, Εὔνοστ[ος
5 Δαμοκλέος, Πρόκριτος Καλλικλέ-
ος, Εὔνικος Ἀπολλοδώρου, Μά-
τρων Ἀχέλωνος, Διονύσιος Μάτρω-
νος, Μελαμπόδωρος Μελισσίω-
νος, Ἅρμενος Ἀριστίωνος, Ἡράκων
10 Ἡράκωνος, Πύθων Ἡρακλείτου,
Διοχάρης Γέλωνος. Τὸν ὁπλί-
ταν ἐνίκασε Διονύσιος Ἡρέα.

10 Ἀριστοκλέος ἄρχοντος ἐν
Ὀγχηστῶι, ἐπὶ δὲ πόλιος Καλλιγένε-
εος, τοίδε ἐξ ἐφήβων· Εὔνοστος
Διονυσίου, Φυλακίδας Ἀπολ-
5 λο(!)νίδα, Σωκράτης Ἡράκωνος, Ἀπολ-
λόδωρος Διονυσοδώρου, Ἐχε-
κλείδας Εὐπε[ί]θω, Ἀριστοκλῆς Ἑρ[μω-
νος, Χρυσόγονος Διονυσίου, Σιλα-
νὸς Ἡράκωνος. Τὸν ὁπλίταν ἐνί-
10 κασε Διονύσιος Ἡράκωνος.

11 Θεοτίμου ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι,
ἐπὶ δὲ πόλιος Ἡράκωνος, τοίδε
ἐξ ἐφήβων· Διοκλείδας Ξ[ε]νωνος,
Πε]ίθων Μένωνος, Μνασάρετος Διοδώ-
5 ρου, Ἡράκλειτος Κλεοδρόμου, Μελισσ-
ίων Διοτίμου, Τίμων Τίμωνος.
Τὸν ὁπλίταν ἐνίκασε Διόγειτος
Ἀλ[κ]ίμ[ω].

34a Litt. Ι Θ Ο Γ Φ Ψ Ω.

Ἄρχοντος Κλειμάχου,
ἐν δὲ Ὀγχηστῶι Ποτιδαίχου,

---

10. — 7 ΕΡΙ . |.
11. — 8 ΑΛ . ΙΜΩ.

ἐπολεμάρχουν
Ἡράκλειτος Κνίφα,
5 Ἀπολλόδωρος Φίλωνος,
Ἀριστόνικος Ἀριστοκλέος,
Ἀλκαῖος Τελεσία,
Δαμάτριος Εὐδάμου·
τοίδε ἀπῆλθον ἐξ ἐφήβων
10 εἰς τὰ τάγματα·
Ἀγέλαος Ἡροτίμου,
Ἀρίστων Μυρτίλου,
Μεγύλλος Κορσίβου,
Πολυδοκείδας Θεδώρου,
15 Ἀγέλαος Ἀριγνώτου,
Ἀσκλαπίων Νίκωνος,
Χαρίδαμος Διοδώ[ρ]υ,
Ἡ(ρ)όδοτος Θεδώρου,
Ματρόδωρος Ἀντιφίλου,
20 Ἀγέμαχος Χαριλάου,
. . . . . ος Παιανίχου,
Μελ[ισσ]ίων Φιλλέα,
Ἀπολλόδωρος Ὀλυμπίχου,
Διοκλείδας Χαριδάμου,
25 Μελισσίων Ματροξένου,
Σωκλ[έ]ας Ἡράκων[ος.

34*b* Litt. ut tit. praeced.

Ἄρχοντος Ὁμόφρ[ω]νος,
ἐν δὲ Ὀγχηστῶι Ἀριστοκλέος,
πολεμαρχούντων
Καλλία τοῦ Εὐπαλίνου,
5 Ἡρίωνος τοῦ Ἰάρωνος,
Διοκλείδα τοῦ Ἡρογείτου,
Ἀπολλοδώρου τοῦ Φιλωνίδα,
Πολυδώρου τοῦ Ἡρέα·
τοίδε
10 ἀπῆλθον ἐξ ἐφήβων
εἰς τὰ τάγματα·
Σωσικλῆς Χαιρίωνος,
Ἀριστοτέλης Ἀριστοτέλεος,
Νικίας Ἀπολλοδώρου,

15 Ἀπολλώνιος Εὐφρονίου,
Ε . . . . νιος Ἀριττέος,
Ἡρακλείδας Α . . . ωνος,
- - - - ς Πολυστράτου,
Ὄνασος Ἀφροδισίου,
20 Εὔφ[ρ]ν Ἀριστίωνος,
Νέας Νεανία,
Παλλέας Παλλέα,
Ἀρίττων Ἐρύωνος,
Μνασίθεος Θεδώρου.
25 Ξενόδικος Ἀπ[ρ]λλ[ρ]δ[ρ]του,
Ε[ὑρ]υκλείδας Πουλυδάμα,
Ἐ[πι]χάρης Π[ρυ]λυχάρεος,
Λύσανδρος Ἡρέα,
Αὐτόλ[υ]κος Μνασιθέου,
30 . . . . . λ . . . οκλέος,
Πλεύνικος Πραυάρχου,
Εὔνομος Σωπάτρου,
Κλεώνυμος Ἀνδρομένεος,
Ζώπυρος Μενεκράτεος,
35 - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -

Publici iuris fecit titulos Lb II n. 1—11. 34 *a. b.* Titulum 1 ex Lebasi et Forchhammeri (Halkyonia. Berlin 1857 p. 33) apographis denuo expressit Boeckh, „Berl. Monatsberr.“ 1857 p. 483 sqq. (= Kl. Schriften VI 1872 pp. 363—373) tabula addita. — M VI p. 51 n. 6. — Tit. 1 continet decretum Aegosthenensium in honorem Siphensium Boeotorum factum. „Dialectus, qua concepta est inscriptio, est Boeotica; ea quae contra dialectum peccant, in quadratariis Megarensibus utpote alienae dialecto minus assuetis non ita offendunt.“ — Beermann, Curtii „Studd.“ IX p. 10. Titulis 2. 7. 7*a* civitas confertur in homines de Aegosthenensium civitate bene meritos; titt. 3—6. 8—11. 34 *a. b* catalogi sunt militares. — Omnes hi tituli ea aetate sunt confecti, qua Megarenses Boeotorum sacro foederi Onchesti instaurato (cf. ἄρχοντος ἐν Ὀγχηστῶι, quod in initiis titulorum passim legitur) se adplicaverant; i. e. inter annos 223—197 a. Chr. n. Vide diss. p. VI sqq.

Conspectus

titulorum Meisterianorum („griech. Dialekte“ I pp. 204—211) et nostrorum.

M	SIB
I. Thebae.	
1	= 276
2	= 277
3	= 304
4	= 279
5	= 280
6	= 281
7	= 282
8	= 283
9	= 294
10	= 293
11	= 284
12	= 285
13	= 286
14	= 295
15	= 296
16	= 297
17	= 298
18	= 299
19	= 300
20	= 301
21	= 302
22	= 303
23	= nummi
24	= 307 I
25	= 307 II
26	= 303 *b*
27	= nummi
28	= 310
29	= 312
30	= 311
31	= 313
32	= 332
33	= 309
34	= 305
35	= 316
36	= 318
36 *b*	= 313 *b*
37	= 314
38	= 320
39	= 323
40	= 324
41	= 331
42	= 328
43	= 329
44	= 330
45	= 327
45 *b*	= 325
45 *c*	= 326
46	= 331 *a*
47	= 319
48	= 315
48 *b*	= 333
48 *c*	= 317
49	= 250
50	= 321
51	= 322
52	= 251, 1–4
53	= om.
54	= 322 *a*
55	= om.
56	= om.
II. Orchomenus.	
1	= 1
2	= 2
3	= 6
4	= 3
5	= 5
6	= 7

M	SIB
6*b*	= 4
6*c*	= 8
6*d*	= 9
6*e*	= 10
7	= nummi
8	= 12 I
9	= 24
10	= 25
11	= 13
12	= 11
13	= 15
14	= 37
15	= 40
16	= 47
17	= 20
18	= 21
19,	1–101 = 16, 78–178
	102–178 = 16, 1–77
19*b*	= 17
19*c*	= 18
19*d*	= 19
19*e*	= 23
19*f*	= 30
19*g*	= 31
20	= 22
21	= 33
22	= 34
23	= 14
24	= 36
25	= 26
26	= 27
27	= 28
28	= 29
29	= 35
30	= 32
31	= 12 II
32	= 39
32*b*	= 38
33	= 46
34	= 42

M	SIB
35	= 44
36	= 45
37	= 41
38	= om.
39	= 43
39*b*	= 48
39*c*	= 49
40	= nummi
41	= 40*a*
42	= om.
43	= om.

III. Tanagra.

1	= 335
2	= 384
3	= 336
4	= 337
5	= 289
6	= 290
7	= 291
8	= 357
9	= 385
10	= 355
11	= 359
12	= 354
13	= 345
14	= 278
15	= 364
16	= 343
17	= 380
18	= 381
19	= 382
20	= 356
21	= 358
22	= 360
23	= 361
24	= 362
25	= 363
26	= 365
27	= 366
28	= 367
29	= 339
30	= 340

M	SIB
31	= 341
32	= 342
33	= 344
34	= 346
35	= 347
36	= 348
37	= 349
38	= 350
39	= 351
40	= 352
41	= 353
42	= 368
43	= 369
44	= 370
45	= 371
46	= 372
47	= 375
48	= 376
49	= 377
50	= 338
51	= 379
51*b*	= 386*a*
52	= 386
53	= 336*a*
54	= 383
54*b*	= 338*b*
55	= 387
56	= 489
57	= 490
58	= 491
59	= 492
60	= 493
61	= 494
62	= 499
63	= 500
64	= 487
65	= 488
66	= 495,7 sqq.
66*b*	= 504
66*c*	= 505
66*d*	= 506
66*e*	= 496

M	SIB
67	497
68	498
69	502
70	503
71	485
72	486
73	484
74	501, 1.2.8
75	495, 1–6
76	569
77	551
78, 1	458
78, 2	461
78, 3	556
78, 4	557
78, 7	558
78, 11	om.
78, 12	559
78, 13	470
78, 14	478
78, 15	560
78, 16	561
78, 18	562
78, 19	443
78, 20	563
78, 21	564
78, 25	om.
78, 31	566
79, 28	441
79, 29	442
79, 31	444
79, 33	446
79, 35	448
79, 36	449
79, 37	450
79, 39	451
79, 40	452
79, 41	453
79, 42	454
79, 43	455
79, 44	456
79, 45	457
79, 48	460

M	SIB
79, 51	463
79, 52	464
79, 53	465
79, 54	466
79, 55	467
79, 56	468
79, 57	469
79, 59	471
79, 60	472
79, 61	473
79, 63	475
79, 65	477
79, 73	533
79, 74	534
79, 84	537
79, 85	538
79, 86	539/40
79, 88	541
79, 89	542
79, 95	544
79, 102	548
79, 103	549
80	480-483. 552. 555
81, 1	388
81, 2	389
81, 3	390
81, 5	392
81, 6	393
81, 7	394
81, 8	395
81, 9	396
81, 11	398
81, 12	399
81, 13	400
81, 15	402
81, 16	403
81, 17	404
81, 18	405
81, 19	406
81, 20	407
81, 21	408
81, 22	409

M	SIB
81, 23	410
81, 24	411
81, 25	412
81, 26	413
81, 27	414
81, 28	415
81, 29	416
81, 31	417
81, 32	418/19
81, 34	420
81, 35	421
81, 36	422
81, 37	423
81, 38	424
81, 39	425
81, 41	426
82, 1	510
82, 2	511
82, 3	512
82, 4	513
82, 8	515
82, 10	517
82, 18	522*a*
82, 25	525
82, 26	526
82, 33	530
82, 41	532
83	501
84	507
85	508
85*b*	509
86	568
87	570
88	571
89, 22	565
89, 26	535
90, 38	450*a*
90, 50	462
90, 77	536
90, 88	541
90, 90	543
90, 91	om.
90, 92	om.

M	SIB
91	= 553/54
92	= 397
93, 9	= 516
93, 12	= 519
93, 14	= 521
93, 15	= om.
93, 19	= om.
93, 21	= om.
93, 27	= 527
94	= om.

IV. Lebadea.

1	= 60
2	= 61
3	= 59
4	= 63
5	= 64
—	
6	= 67
7	= 68
8	= 70
9	= 66
10	= 62
10 *b*	= 70 *a*
11	= 72
11 *b*	= 71
11 *c*	= 66 *a*
11 *d*	= 72 *a*
11 *e*	= 72 *b*
12	= 67, 13 sq.
13	= 65
14	= 91
15	= 92
16	= 93
17	= 73
18	= 76
19	= 74
20	= 77
21	= 78
22	= 79
23	= 80
24	= 81
25	= 82

M	SIB
26	= 83
27	= 84
28	= om.
29	= 85
30	= 86
31	= 87
32	= 90
33	= 75
34	= 88
35	= 89

V. Thespiae.

1	= 213
2	= 215
3	= 217
4	= 216
5	= 214
6	= 221
7	= 225
8	= 226
9	= 223
10	= 224
11	= 227
12	= 212
13	= 219
14	= 228
15	= 229
16	= 218
17	= 220
18	= 230
19	= 231
19 *b*	= 219 *d*
—	
20	= 268
20 *b*	= 239 *a*
20 *c*	= 239 *b*
21	= 237
22	= 238
23	= 240
24	= 243
24 *b*	= 238 *a*
25	= 239
26	= 250

M	SIB
27	= 246
28	= 247
29	= 248
30	= 244
31	= 249
32	= 241
33	= 242
34	= 256
34 *b*	= 254
35	= 255
36	= 253
36 *b*	= 257
37	= 258
38	= 259
39	= 260
40	= om.
41	= 252 *b*
42	= 252 *c*
42 *b*	= 263
43	= 233
44	= 261
45	= 262
46	= om.
47	= om.
47 *b*	= 252 *a*
48	= 264
49	= om.
50	= nummi
51	= 262 *a*

VI. Acraephia.

1	= 179
2	= 180
—	
3	= 181
4	= 182
5	= 184
6	= 185
7	= om.

VII. Copae.

1	= 169
2	= 170

M	SIB
3	= 172
4	= 173
5	= 174
6	= 175
7	= 176
8	= om.
9	= om.
10	= om.
11	= 177
12	= 178

VIII. Hyettus.

1	= 154
2	= 155
3	= 156
4	= 157
5	= 158
6	= 159
7	= 160
8	= 161
9	= 162
10	= 163
11	= 164
12	= 165
13	= 166
14	= 167
15	= 168
16	= 144
17	= 145
18	= 146
19	= 147
20	= 148
21	= 149
22	= 150
23	= 151
24	= 152
25	= 153

IX. Plataeae.

1	= 272
2	= 270
3	= 271
3*b*	= 271*b*
4	= 273
5	= 274
6	= 275
7	= om.
8	= 275*a*

X. Chaeronea.

1	= 50
2	= 58
3	= 51
4	= 52
5	= 53
6	= 54
6*b*	= 53*b*. *c*
6*c*	= 53 *d A*
6*d*	= 53 *d B*
6*e*	= 53 *d C*
6*f*	= 53 *d D*
6*g*	= 53 *d E*
6*h*	= 53 *e*
6*i*	= 53*f A*
6*k*	= 53*f B*
6*l*	= 53*f C*
6*m*	= 53 *g A*
6*n*	= 53 *g B*
6*o*	= 53 *h*
6*p*	= 53 *i A*
6*q*	= 53 *i E*
6*r*	= 53 *i K*
6*s*	= 53 *a*
6*t*	= 56
6*u*	= 57
7	= om.

XI. Coronea.

1	= 94
2	= 101
3	= 99
4	= 100
5	= 95
6	= 98
7	= 96
7*b*	= 102*a*
8	= 112
9	= 142
10	= 122
11	= 123
12	= 124
13	= 125
14	= 126
15	= 127
16	= 128
17	= 129
18	= 130
19	= 131
20	= 113
21	= 106
22	= 105
23	= 109
24	= 115
25	= 116
26	= 117
27	= 135
28	= 107
29	= 108
30	= 110
31	= 111
32	= 133
33	= 132
34	= 134
35	= 120
36	= om.
37	= 121
38	= 136
39	= 141
40	= 137
41	= 138
42	= 139
43	= 140
44	= om.
44*b*	= 104*a*
44*c*	= 104*b*

M SIB

XII. Thisbe.

1 = 191
2 = 192
3 = 193

---

4 = 263
5 = 195
6 = 196
7 = 197
8 = 198
9 = 199
10 = 200
11 = 201
12 = 202
13 = 203
14 = 204
15 = 206
16 = 194
17 = 207

XIII. Chorsia.

1 = 186
2 = 187
3 = 188
4 = 189
5 = 190
6 = 190*b*

XIV. Leuctra.

1 = 265
2 = 266
3 = 267

---

4 = 269

XV. Haliartus.

1 = nummi
1*b* = 142*a*
1*c* = 142*b*

---

1 = nummi
2 = 142*d*
2*b* = 142*c*

XVI. Siphae.

1 = 208
2 = 209
3 = 210
4 = 211

XVII. Eilesion?

1 = 289
2 = 290
3 = 291

XVIII. Varia.

1 = 572
2 = 573
3 = om.
4 = nummi

---

5 = 574
6 = app. 1
7 = nummi.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. VII v. 4 del. 35. — p. XIII v. 24 l. 307 pro 308. — p. XIV v. 1 l. 307, 5 pro 308, 5; v. 11 l. 237 pro 234; v. 39 l. 239 pro 236. — p. XV v. 27 l. 340 pro 330. — p. XVI v. 3 l. 232 pro 234; v. 6 l. 233 pro 235. — p. XVIII v. 3 l. 53*c* 11 pro 53*b* 11; adde *ποιόμενει* 55, 6; v. 4 l. 505, 5 pro 505, 6; v. 10 l. 3 Orch. pro 4 Orch.; v. 11 l. 338*b* pro 388*b*; v. 35 l. *f* 6 pro *a* 6; v. 36 post 12 adde *ποιόμενει* 54, 7; v. 37 l. *τε*[*ἰ* pro *τε*[*ἰ*]. — p. XXI v. 12 l. 2, 4. 5. 6 pro 19. 20. 21. — p. XXIII v. 24 l. 11 Orch. pro 7 Orch. — p. XXVI v. 24 l. v. 29? pro v. 28. — p. XXVIII v. 23 l. 313*a* 8 pro 317*b* 8; v. 30 l. *Θεδώ*[*ρω* pro *Θεδώρα*. — p. XXXI not. v. 12 del. 32, 2; v. 13 150, 10; v. 15 242, 2. — p. XXXII v. 2 l. 33, 43 pro 22, 43; v. 6 del. 23, 2. 10; v. 8 l. 57, 4 pro 56, 4; v. 10 post Theb. adde 336*a* Harm.; l. 387*a* 14 pro 386*a* 14; del. 572; v. 21 del. 313, 3. 11; v. 23 26, 24. 34, 3; v. 24 l. 149, 4 pro 119, 4; v. 32 l. *e* 1 pro *e* 2. — p. XXXIV ad tit. 16 l. 7 (8) (v. 68?) pro 6 (7) (v. 166); del. 70*b*. —

Ex Schliemanni libro „Orchomenos" Lpz. 1881 adicienda sunt haec:

Titt. **4. 8. 9. 9***a*. **37***a*. **48. 49. 49***b*. *c*. *d*: „Auf Marmorblöcken neben der Baustelle des Charitentempels." — l. c. p. 55. — **4** ΕΓΑΡΙΣΣΤΟΔΙ///// **8** ΔΑΜΑΣΣΙΣ et ΔΑΜΟΦΙ/// **9** ΗΕΡΑΙΟΔΟΡΟΣ **9***a* ΗΓΡΙΟDΟΡΟΣ.

37*a* Litt. Θ Γ.

- - - ντος, Ι - - -
κοδώρω, Δι - - -
ίωνος, Ἀθανίας Κου - - -
δα, Μίκουλος Ἑρμα - - -
5 Νικοφάνεις Εὐαρχί-
δαο, Νίκων Ἀλευα ΝΙΛ
νπίω⟨*ιω*⟩*νος*, Ἀρχέλα[ς
Σίλλιος.

48 ////ΛΙΟΞΕΝΙΣ.

49 [ΔΑ]ΜΟΣΘΕΝΕΙΣ.

49*b* ΑΘΑΝΙΣ.

49*c* [Ξ]ΟΑΝΟΔΩΡΑ lgd.: [Ἀθ]*ανοδώρα*.

49*d* ΑΝΤΙΚΡΑΤΕΙΣΑΡΧΕΙΗΙΟΣΜΙΤΑ
ΑΡΤΑΜΙΔΙΕΙΛΕΙΘΥΙΗ

Titt. **30. 31.** — Alterum tantummodo fragmentum versuum fines continens expressit Schliem. p. 57: „Kopfunter in die Gartenmauer eingemauert." — Litt. Θ Γ. — **30** v. 1 deest etiam apud Schliem. 2 | ΩΝΟΣΕΥΤΟ///ΙΟΝΟ// | 3 | VT///TON, -TAN///Ω/// | 4 ΜΕΙΣΕΙΜΕΝ 5 -ΔΟΥΛ///ΙΔ | 7 ΑΔΙΚΙΑ/// | 8 | ΙΑΣ **31** v. 1 | ΛΙΧΙΔΑΟ, -ΣΑΩΝ[Δ] | 5 ΚΗ om. 6 ΚΛΕΙΩΙ 7 | Ι///ΤΩΝ, -ΤΗΤΑ/// |.

Tit. **37**. — „Kopfunter eingemauert.“ Schliem. p. 56. — Litt. Θ Γ. 1 | ΛΑΜΑΓΡΙΩ | 3 | ΟΓΕΝΙΟΣ 4 | ΑΝΦΙΛΟΣ 5 | ΑΙ//ΙΜΩ 6 | ΟΣΕΥΑΝΔΡΩΑΝΤΙΓΕΝΕΙΣΚΑ | om. R. 7 - ΚΛΙ | 12 | ΕΞΑΚΕΣΤΩΚΛΕΙΣΝΙΚΩ | 13 - ΝΙΔΑ | 14 | ΟΣΕΥΕΙΟ// | 15. 16 om. Schliem.

Tit. **37***b* sine lemmate. Schliem. p. 56. — Litt. Α Α Γ.

Δάμων Εὐαρίδαο ἄρξας κὴ ἱα-
ρειτύσας Σαράπι, Ἴσι, Ἀνούβι.
- πίων (lac.) *ὡρω Δικεάρχω.*

Tit. **49***d*. „In Petromagula.“ — Schliem. l. c. — Litt. Α.

- οκλίδας
Κ λ ι υ

Tit. **177**. „In — einer kleinen verlassenen — alten Kirche — eine viereckige marmorne Säule.“ — Schliem. p. 53. ΟΜΟΛΩΙΧΟΣ.

P. 10 tit. 13, 43 l. Ἐ⟨υ⟩ρωτίωνος pro Εὐρ(ο)[υ]τίωνος. — p. 14 tit. 16, 52 l. [ἀπο- pro]ἀπο-. — p. 18 ad tit. 16 l. p. 1 pro p. 119. — p. 23 v. 3 l. décret pro decret; v. 10 l. ὄνουμα pro ονουμα. — p. 24 v. 4 l. 83/84 pro 7/8. — p. 26 tit. 21, 20 l. φισόδωρος pro φισιόδωρος; v. 5 a fine l. 91. 92. 99. 123 pro 14. 15. 22. 46. — p. 32 tit. 29, 7 l. ἐξεῖμεν pro ἐξειμεν. — p. 33 tit. 31, 3 l. σ]τράτω pro σ]ράτω. — p. 46 tit. 53*b* 2 l. Ἀνούβι pro Ἄνουβι. — p. 47 tit. 53*d* 11 l. Καλλίκωνος pro Καλλικῶνος. — p. 48 tit. 53*d* 22 l. Δαμά- pro Δαμά; v. 8 a fine l. *B* 9 pro *B* 4. — p. 49 tit. 53*f* 6 l. ἀσαυτῦ pro ἀσαὐτῦ. — p. 50 v. 15 l. 53*d* *C* 11 pro 53 *d* *B* 11. — p. 52 tit. 57, 5 l. σου] pro σου[. — p. 55 tit. 63 l. Γ pro Ρ. — p. 59 v. 19 l. 33, 35 pro 34, 35. — p. 65 v. 9 l. 53*d* *D* 19 pro 53 *D* 19. — p. 89 v. 26 l. Ἀθήν. pro Ἀθην. — p. 90 tit. 155, 9 l. ἐμ pro ἔμ; ad tit. 155 l. Ἀθήν. pro Ἀθην. — p. 99 ad tit. 172 item. — p. 104 tit. 182, 7 l. Ταν- pro Τάν-. — p. 107 ad tit. 190 l. Ἀθήν. pro Ἀθην. — p. 110 ad tit. 193 item. — p. 125 tit. 239*a* I, 17 l. Διονυ] pro Διονυ[. — p. 131 tit. 245, 10 l. πάν-τα pro πά-τα. — p. 132 ad tit. 247 l. Homini pro Torteae. — p. 138 adde:

262*a* Ibid. „Τινὲς (τῶν τάφων χριστιανικῶν) εἶχον καλύμματα ἀρχαίους κεράμους τεθλασμένους, ὧν εἷς ἔφερεν ἔντυπα τὰ·“

Θ Ε Ι Σ Γ

Kum. l. c. — M l. c. n. 51.

In fine titt. 275*a* et 307 pone punctum. — p. 160 tit. 309, 10/11 l. δραχμὰς pro δράχμας; v. 24 l. altero pro tertio; v. 32 l. hominum pro hominnm. — p. 201 tit. 492, 5 l. κὴ pro κη. — p. 204 tit. 498, 7 l. ἀσφάλιαν pro ἀφάλιαν. — p. 207 tit. 504, 6 l. τῦς pro τῆς. — p. 223 tit. 34*a* 18 l. Ἡ[ρ] pro Ἡ(ρ). —

Formis Academicis (G. Vogt).

109